

HAROLD B. LEE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

MANCHESTER
2 vols (complete)
£340.-

PRESENTED BY
THE TRUSTEES AND GOVERNORS
OF THE
JOHN RYLANDS LIBRARY
MANCHESTER

10

2 vols.

\$120

CATALOGUE
OF
THE GREEK PAPYRI
VOLUME I

BERNARD QUARITCH

11 GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W.

SHERRATT AND HUGHES

PUBLISHERS TO THE VICTORIA UNIVERSITY OF MANCHESTER

34 CROSS STREET, MANCHESTER, AND
SOHO SQUARE, LONDON, W.

Quarto
PA
3304
M3
vol. 1

CATALOGUE
OF
THE GREEK PAPYRI
IN THE
JOHN RYLANDS LIBRARY
MANCHESTER

VOLUME I
LITERARY TEXTS (Nos. 1—61)

EDITED BY
ARTHUR S. HUNT, D.LITT.

HON. PH.D. KOENIGSBERG; HON. LITT.D. DUBLIN; HON. IUR.D. GRAZ
LECTURER IN PAPYROLOGY IN THE UNIVERSITY OF OXFORD, AND FELLOW OF QUEEN'S COLLEGE
CORRESPONDING MEMBER OF THE ROYAL BAVARIAN ACADEMY OF SCIENCES

WITH TEN PLATES

MANCHESTER: AT THE UNIVERSITY PRESS
LONDON: BERNARD QUARITCH, AND
SHERRATT AND HUGHES

1911

OXFORD
LETTERPRESS AND PLATES
PRINTED AT THE UNIVERSITY PRESS
BY HORACE HART

HAROLD B. LEE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

INTRODUCTORY NOTE

THE present volume forms the first part of the third issue in the series of descriptive catalogues or guides to the collection of Oriental and Western manuscripts in the John Rylands Library.

Although the manuscripts described in the present catalogue are not of greater importance than those which furnished the material for the preceding issues in the same series—the Demotic and Coptic Papyri—they are certainly of more general interest, and therefore a much wider circulation will be given to the volume.

For that reason it has been thought advisable to indicate, in a few words, something of the range and character of the collection to which they belong, for the information of those scholars who are yet either unaware, or have but a vague idea of its importance.

The manuscripts number at the present time about 7,000, and constitute one of the principal attractions of the library. The nucleus of the collection consisted of the manuscripts contained in the Althorp Library, which was acquired by Mrs. Rylands in 1892 from the late Earl Spencer, to form part of the equipment of the present building, which was at that time in course of construction. This was added to from time to time by other purchases. But the present magnificence and special character of the collection were given to it by the purchase, in 1901, of the manuscripts of the Earl of Crawford, consisting of nearly six thousand rolls, tablets, and codices. It is of considerable importance, illustrating as it does the history of writing and illumination in the principal languages and characters, and at the same time offering to students, in many departments of literary research, original sources of great interest.

Beginning with the Eastern section, it must be said at once that the wealth of Oriental manuscripts, of all ages, and in a variety of languages, can only be indicated in the briefest manner. Armenian, Ethiopic, Sanskrit, Pali, Panjabi, Hindustani, Marathi, Parsi, Burmese, Canarese, Singhalese, Tamil, Chinese, Japanese, Malay, Javanese, Achinese, Mongolian, Balinese, Tibetan, Bugi, Kawi, Madurese, Makassar, and Mexican manuscripts are well represented. There are examples of those curious and rare productions the 'medicine books' of the Battas, inscribed on the bark of the alim-tree, or on bamboo poles. Of more general interest are the Persian, Arabic, and Turkish manuscripts, numbering nearly two thousand volumes. The examples of the 'Koran', dating from the eighth and ninth centuries, are, in many cases, of extraordinary beauty and value.

Of papyrus rolls and fragments there are examples of the 'Book of the Dead' in Egyptian Hieroglyphic and Hieratic. The Demotic papyri, the catalogue of which, compiled by Mr. F. Ll. Griffith, M.A., Reader in Egyptology in the University of Oxford, appeared last year, after about ten years of persistent labour, form probably the most important collection of documents in this script at present extant. There are a large number of

Greek papyri, the literary portion of which is described in the present volume ; and a considerable collection of Arabic papyri, the result of the examination of which is awaited with interest.

In Coptic the papyri and the codices, ranging from the sixth to the sixteenth century, have been described by Mr. W. E. Crum, M.A., in the catalogue which also appeared last year. In Samaritan there is an interesting, though not large, group of Biblical and liturgical texts, including an important vellum codex of the 'Pentateuch', written in A. D. 1211. In Syriac there is a vellum codex of the 'Gospels' of the sixth century, and what is probably the earliest known complete Syriac 'New Testament', written about A. D. 1000. The Hebrew manuscripts comprise many 'Rolls of the Law', and several illuminated codices of the 'Haggadah'. Among the Greek manuscripts there are several beautiful Gospel books, but the most important member of the group is a considerable fragment of a vellum codex of the 'Odyssey', possibly of the third century ; this is published in the present volume (No. 53) along with the papyri, with which its date and Egyptian provenance naturally associate it.

Of the Latin manuscripts, whether produced in Italy, Spain, France, Germany, Flanders, or England, there are some hundreds, including several known to have issued from famous writing schools of the Middle Ages. The English, French, and Italian manuscripts, though not numerous, will fittingly bear comparison with the Latin.

If the manuscripts themselves excite interest and admiration, not less striking are many of the jewelled bindings in metal and ivory, dating from the tenth to the thirteenth centuries, which impart to them a character and a value of a very special kind.

While it is the primary duty of a library to preserve its books and manuscripts, yet the importance of such an institution rests not upon the mere custodianship, nor upon the number of works assembled upon its shelves, but upon the use to which they are put. It is essential, therefore, that the value and importance of such a collection should be made known, and it is with this object that the Governors have undertaken the publication of the series of descriptive catalogues of which the present volume forms a part.

A number of recognized scholars have kindly undertaken to deal with the manuscripts in their own special line of research, with the result that work upon several other groups of documents is in an advanced state of progress.

Mr. H. W. Hogg, M.A., B.Lit., Professor of Semitic Languages in the University of Manchester, has undertaken the Arabic manuscripts, a large group of upwards of a thousand volumes. Dr. Montague Rhodes James, Provost of King's College, Cambridge, is dealing with the Western section. Dr. A. E. Cowley, Sub-Librarian of the Bodleian, Oxford, is engaged upon the Samaritan group. Dr. R. A. Nicholson, M.A., Lecturer in Persian in the University of Cambridge, has undertaken to catalogue the Persian collection ; Dr. D. S. Margoliouth, Laudian Professor of Arabic in the University of Oxford, has undertaken to describe the Arabic papyri ; and Dr. Rendel Harris the Syriac manuscripts.

HENRY GUPPY,
Librarian.

MANCHESTER,
December, 1910.

P R E F A C E

THE great majority of the texts here published, which constitute the literary portion of the Greek papyri belonging to the John Rylands Library, were purchased by myself in Egypt on behalf of Lord Crawford or the late Mrs. Rylands. The locality from which some of them proceeded was ascertained with tolerable clearness, and the origin of one or two more is fixed by internal evidence. Wherever the provenance seemed sufficiently assured this is specified; when no locality is named, it is to be inferred that satisfactory testimony was not forthcoming.

My thanks are due to several scholars who have kindly assisted me on special points, more particularly to Mr. T. W. Allen, whom I have consulted on matters pertaining to Homer, to Prof. J. Ilberg, who has made some valuable suggestions on Nos. 21, 29, and 29 (a), to Prof. Gilbert Murray, who has seen some of the proof-sheets and contributed a reconstruction of No. 15, and to Prof. Smyly in connexion with No. 27. Dr. Schubart was good enough to verify for me certain points in papyri preserved at the Berlin Museum.

The non-literary section of the Rylands papyri, which is naturally much more extensive, will occupy at least two volumes, of which the first is already in hand and will, it is hoped, be issued early in 1912. A chronological arrangement will be adopted, and the next Part of this Catalogue will accordingly contain documents of the Ptolemaic and Roman epochs, those of the Byzantine period being reserved until later.

ARTHUR S. HUNT.

QUEEN'S COLLEGE, OXFORD.

December, 1910.

CONTENTS

	PAGE
INTRODUCTORY NOTE	v
PREFACE	vii
TABLE OF PAPYRI	x
NOTE ON THE METHOD OF PUBLICATION AND LIST OF ABBREVIATIONS	xii

TEXTS

I. THEOLOGICAL FRAGMENTS	1
II. NEW CLASSICAL TEXTS	22
III. EXTANT CLASSICAL AUTHORS	76

INDICES

I. INDEX TO NEW LITERARY TEXTS	195
II. INDEX OF PASSAGES DISCUSSED	202

LIST OF PLATES

1. 2 Frag. 1 recto, 5 verso, 10	} <i>at the end.</i>
2. 7, 12	
3. 6, 58 Fol. 4, recto, Fol. 5 recto	
4. 13, 14, 44, 51 Cols. ii-iii, 54	
5. 16, 22, 28 Fol. 2 verso, Fol. 7 verso	
6. 18, 19, 20, 30	
7. 21	
8. 24, 26, 42, 61 recto	
9. 53 Fol. 76 verso, Fol. 89 verso, Fol. 92 verso	
10. 55 Frag. 3, 57, 60	

TABLE OF PAPYRI

	PAGE
1. Deuteronomy ii—iii	Fourth century I
2. Job i, v, vi	Sixth or seventh century 3
3. Psalm xc (xci)	Fifth or early sixth century 7
4. Epistle to the Romans xii	Late sixth or seventh century 9
5. Epistle to Titus i, ii	Third century 10
6. Nicene Creed	Sixth century 11
7. Hymn	Sixth century 13
8. Liturgical Fragment	Fifth century 15
9. Liturgical Fragment	Fifth or sixth century 16
10. Hagiographical Fragment	Sixth century 18
11. Christian Fragment	Fifth or sixth century 20
12. Certificate of Pagan Sacrifice	A.D. 250 20
13. Epic Fragment	Second century 22
14. Lyric Fragment	Second or third century 23
15. Lament for a Lover	Second century 24
16. Comedy	Late second century 25
16 (a). Comedy	Third century B. C. 26
17. Epithalamium	Fourth century 28
18. Historical Fragment	Second century B. C. 29
19. Epitome of Theopompus, <i>Philippica</i> xlvii	Second century 32
20. Political Treatise	First century B. C. 34
21. Treatise on Physiology	First century B. C. 36
22. Mythological Fragment	First century 40
23. Epitome of the <i>Odyssey</i>	Second century 42
24. Scholia on Homer, <i>Iliad</i> iv	First century 43
25. Lexicon to Homer, <i>Iliad</i> xviii	Second century 45
26. Apion, Γλώσσαι Ὀμηρικαί	First century 46
27. Astronomical Treatise	Third century 48
28. Περὶ παλμῶν μαντική	Fourth century 56
29. Medical Receipts	Third century 65
29 (a). Medical Receipts	Second century 66
29 (b). Medical Receipts	Second century 69
30-41. Miscellaneous Minor Fragments	Third century B. C.—sixth century A. D. 69
42. Latin Fragment	Fourth century 75

TABLE OF PAPYRI

xi

	PAGE
43. Homer, <i>Iliad</i> i	Early third century 76
44. Homer, <i>Iliad</i> i	First century B. C. 81
45. Homer, <i>Iliad</i> ii	Second century 82
46. Homer, <i>Iliad</i> iv	First century 82
47. Homer, <i>Iliad</i> v	Second century 83
48. Homer, <i>Iliad</i> v	Third century 85
49. Homer, <i>Iliad</i> xvi	Third century B. C. 87
50. Homer, <i>Iliad</i> xviii	Third century 87
51. Homer, <i>Iliad</i> xxiv	First century B. C. 88
52. Homer, <i>Odyssey</i> xi	Second or third century 90
53. Homer, <i>Odyssey</i> xii-xv, xviii-xxiv	Third or fourth century 91
54. Hesiod, <i>Theogonia</i>	First century B. C. or A. D. 179
55. Herodotus ii	Second century 180
56. Hippocrates, <i>Περὶ διαίτης ὀξέων</i>	Second century 181
57. Demosthenes, <i>De Corona</i>	Late second or early third cent. 183
58. Demosthenes, <i>De Corona</i>	Fifth or sixth century 184
59. Writing Exercise : Demosthenes, <i>De Corona</i>	Third century 189
60. Polybius xi	Late second century 190
61. Cicero, <i>In Catilinam</i> ii	Fifth century 193

NOTE ON THE METHOD OF PUBLICATION AND LIST OF ABBREVIATIONS

IN this volume the originals are generally reproduced so far as possible except for division of words, capital initials in proper names, and supplements of lacunae. Accentuation and punctuation, &c., has however for the sake of greater clearness been introduced in Nos. 27 and 29-29 (*δ*). Additions or corrections by the same hand as the body of a text are throughout in small thin type, those by a different hand in thick type. Square brackets [] indicate a lacuna, round brackets () the resolution of a symbol or abbreviation, angular brackets < > a mistaken omission in the original, braces { } a superfluous letter or letters, double square brackets [[] a deletion in the original. Dots placed within brackets represent the approximate number of letters lost or deleted; dots outside brackets indicate mutilated or otherwise illegible letters. Letters with dots underneath them are to be considered doubtful. Heavy Arabic numerals refer to the texts in this volume, ordinary numerals to lines, small Roman numerals to columns.

The abbreviations used in referring to papyrological publications are as follows:—

P. Amh. = The Amherst Papyri (Greek), Vols. I-II, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

Archiv = Archiv für Papyrusforschung.

B.G.U. = Aeg. Urkunden aus den K. Museen zu Berlin, Griechische Urkunden.

P. Brit. Mus. = Greek Papyri in the British Museum, Vols. I-II, by F. G. Kenyon; Vol. III, by F. G. Kenyon and H. I. Bell.

P. Fay. = Fayûm Towns and their Papyri, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and D. G. Hogarth.

P. Flor. = Papiri Fiorentini, Vol. I, by G. Vitelli.

P. Grenf. = Greek Papyri, Series I, by B. P. Grenfell, and Series II, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

P. Hibeh = The Hibeh Papyri, Part I, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

P. Oxy. = The Oxyrhynchus Papyri, Parts I-VI, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt; Part VII, by A. S. Hunt.

P. Par. = Les Papyrus grecs du Musée du Louvre, *Notices et Extraits*, t. xviii. 2, by W. Brunet de Presle and E. Egger.

P. Reinach = Papyrus grecs et démotiques, by Th. Reinach, W. Spiegelberg, and S. de Ricci.

P. Tebt. = The Tebtunis Papyri, Part I, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and J. G. Smyly; and Part II, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and E. J. Goodspeed.

I. THEOLOGICAL TEXTS

I. DEUTERONOMY ii-iii.

10.3 x 11.5 cm.

Fourth century.

These few verses from the second and third chapters of Deuteronomy in the Septuagint version are inscribed on the lower part of a leaf out of a papyrus book. It was not a showy volume, for the leaf is made up of a sheet of which the recto had been previously used, the two pieces being stuck together face to face; hence the literary writing in both pages is on the verso. This makeshift material is well matched by the unornamental character of the script. The text is in two (or possibly more) columns, written in rather large and roughly formed round uncials. Hands of this class are difficult to date, but a *terminus a quo* is fortunately provided by the cursive document of the recto, where the month Phaophi in the 10th year of Diocletian, which = the 9th of Maximian, i. e. A.D. 293, is mentioned. A fourth-century date for the copy of Deuteronomy is therefore very suitable, and to that period it is most probably to be assigned; it is not likely to be later than the end of the century.

This fragment may thus claim to be not inferior in point of antiquity to the Codex Vaticanus (B), and to surpass the Codex Alexandrinus (A), the other principal authority (commonly ascribed to the fifth century) for Deuteronomy; and in spite of its unattractive appearance it presents a text which is not without interest. This, as is so often the case with early papyri, cannot be readily classified. Noticeable agreements with B against A and F (the Ambrosianus, of the seventh century) occur at ll. 4, 7-8, 29, and 39, with AF against B at ll. 9, 14, 37, and 43. There is also one variant (l. 26) which is not shared with any of the uncial MSS., but reappears in several of the cursives; while two more (ll. 10-11 and 37) are the peculiar property of the papyrus, and not otherwise recorded. In the former of these two cases the ordinary reading has been supplied in the margin as an alternative. Accents and breathings have been added with what in a prose manuscript is a surprising frequency; another sign rarely met with outside poetical texts is the small marginal cross which occurs opposite ll. 48-9. An apostrophe usually accompanies the final letter of a proper name ending with a mute, a practice exemplified also in P. Oxy. 2, &c. Punctuation is effected by a stop in the middle position. All these adjuncts are presumably due to the original scribe, at any rate if, as is likely, he was responsible for the correction of ll. 10-11.

References in the collation below to the uncial MSS. are taken from Swete's Cambridge edition, to the cursives from Holmes and Parsons.

Page 1. Col. i.

[εγγυς υιω]ν Αμμ[ω̄
 [ου προ]σηλθαμεν.
 [παντα] τα συνκυρον
 [τα χει]μαρρου Ιαβόκ'
 5 [και τας] πολεις τας
 [εν τη ο]ρινη. καθο
 [τι ενετ]ειλατο κ̄ς ο
 [θεος ημ]ων ημιν.
 [και επι]στραφεῦ
 10 [τες απ]ήραμεν ανε
^{ασ}
 βημεν οδον] την εις Βαν και τ
 [εις συ]ναντησιν
 [ημιν α]ντος και πας
 [εηλθεν ε]γ' βασιλε]υς της
 15 [Βασαν] Δ

ii. 37

Col. ii.

του [μη] καταλιπειν αυ
 του σπερμα· και [εκρα
 τή]σαμεν πασῶν των
 πόλεων αυτου [εν
 20 τω καιρω] εκεινῶ ου
 κ ην πόλις ἤν ουκ ελα
 βαμεν παρ αυτῶν ε
 ξηκοντα πολεις παν
 τα τα περιχωρα [Αργοβ
 25 βασιλευς Ωγ' ε]ν Βα
 σαν πασαι αι π[ολεις
 ο]χυραι τείχη [υψηλα
 5

Page 2.

Col. ii.

Col. i.
 I] iii. 8
 [ορδανο]ν απο του [χ]ει
 [μαρρο]ν Αρνῶν και εως
 30 [Αερμ]ων οι Φοινικες ε
 [πονο]μαζουσιν ο Αερ
 [μων] Σανιῶρ· και ο Αμορ
 [ραιος] επονομασεν αυ
 [το Σα]νείρ· πασαι πολεις
 10
 35 [Μεισ]ῶρ και πασα Γα
 [λααδ] και πασα Βασαν
 [εως] Ελχά και εως Ε
 [δραε]ῖν πολεις βασι

[εκει]νην [επρονο
 40 μεν]σαμ[εν εν τω
 καιρω][ν] εκεινω
 απο Αροηρ [η εστιν
 παρα το χ]ειλος χει
 μαρρου Αρνων και
 45 το ημισυ [ορουσιν
 Γαλαάδ· κ]αι τας πο
 λεις αυτο[υ] εδωκα
 x τω Ρουβη[ν] και τω
 x Γάδ· και τ[ο] καταλοι
 50 πον του [Γαλααδ και
 πασαν τη]ν Βασαν
 βασιλείαν [Ωγ

13

1. The supplements are taken from B; but the papyrus may of course have had εις γην υιω]ν Αμμ[ω̄] as in AF and Θ, the Freer MS. of the fifth century just published by H. A. Sanders.

2. προ]σηλθαμεν : so A; προσηλθομεν B^{OF}.

3. A horizontal stroke above the third ν of συνκυρον is crossed through.

4. χει]μαρρου : so BF¹; χειμαρρω AΘ, χειμαρρων apparently F*. Θ has Ιαββοκ'.

6. ο]ρινη : so A^{OF}; ορεινη B.

7-8. κ̄ς . . . ημιν : so B*; ημιν κ̄ς ο θ̄ς ημων B^{OTT}-ΘF, om. ημιν A.

9. επι]στραφευτες, which is required by the size of the lacuna, is the reading of B^{ab}A^{OF}; στραφευτες B*. The stroke above ν at the end of the line is superfluous, since ν was written out; cf. note on l. 3.

10-11. απ]ήραμεν : ανεβημεν MSS., a reading which has been inserted in the margin of the papyrus.

For ἀπᾶραι ὁδόν cf. e.g. Numbers xxi. 4 ἀπάραντες ἐξ ἠΰμαρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν. ἐξήραμεν is also possible; cf. Numbers x. 33 ἐξήραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν. The marginal variant and the letters ασ omitted in the name Βασαν may have been supplied by the first hand.

11. τῆς Α. The omission of και . . . Βασαν was caused by the repetition of the name Βασαν. A hand perhaps not to be distinguished from that of the original scribe subsequently added the missing words, writing και at the end of l. 11 and the rest below the column (ll. 14–15); the corresponding symbols at the ends of ll. 11 and 15 are those usually employed in supplying an omission, e.g. P. Oxy. 223. 125.

14. The lectional signs accompanying Ωγ are visible. Ωγ (B^{bc}AOF) not Γωγ (B*) was no doubt written, as in l. 25. τῆς before Βασαν is also found in B^{ab}AΘ; om. B*F.

21. ελαβαμεν: cf. l. 2 προσηλαμεν. ελαβομεν BAΘF.

24. τα περιχωρα: so AΘF; B has τα συνκυροντα π., the words τα συνκυροντα being, however, cancelled by dots placed above the letters.

25. βασιλεως: not βασιλειας, as in Θ and the cursives 19, 108, 118, and some others.

ε[ν Βα]σαν: or perhaps ε[ν τη Β., with F.

26. αι: so a number of cursives, including the 'Lucianic' 108 and 118 (Holmes and Parsons), which, however, have ισχυραι in place of οχυραι; om. BAΘF.

29. και εως: so BΘ; εως Α, εως ορους F.

30. ε[προνο]μαζουσω: επανομασαν B^{abc} over an erasure, and Θ.

31. ο: l. το: but the papyrus is damaged, and there is a trace of ink near the top of the preceding ν, so perhaps τ was interlined; cf. l. 11.

33. επανομασεν: so B*AF; επων. B^{ab}Θ.

34. πολεις: so BAF; αι πολεις Θ. Cf. l. 26.

37. εως E[δραε]ν: om. εως MSS. Εδραειν is also the spelling of AΘF; Εδραειμ Β.

39. [επρονο]μεισαμ[εν]: so B* and the cursives 108 and 118; εκληρονομησαμεν B^{ab}AΘF.

43. παρα το χ[ειλος]: so B^{ab}AΘF; επι του χειλους B*.

45. It is impossible to be sure whether the papyrus read [ορους with B* or [του ορους with B^{ab}AF. The line without του would not be shorter than l. 41, nor longer than ll. 49 and 50 with it. Θ has του ορους του.

48–9. For the sign in the margin opposite these lines cf. e.g. P. Oxy. 841; its meaning remains uncertain. For other cases of critical signs in papyrus MSS. of prose works cf. e.g. 52. 33, P. Oxy. 16 and 442.

52. βασιλειαν: om. F*. The papyrus no doubt read Ωγ with B^{ab}AΘF (cf. note on l. 14); Γωγ B*.

2. JOB i, v, vi.

Frag. 3 17.2 x 10.2 cm. Sixth or seventh century. Plate I (Frag. I recto).

The following portions of the chapters i, v, and vi of the book of Job are contained on the remains of two leaves from a papyrus book, doubtless the same as that to which P. Amh. 4 once belonged. Not only is the arrangement of the lines identical and the hand of the same type, but the verso at the top of the first page of P. Amh. 4 (i. 21) is the correct continuation of that at the bottom of one of the pages of 2, which cannot be a fortuitous coincidence; these two leaves were therefore contiguous in the codex. Several other instances will be noticed in this volume where Rylands papyri prove to be parts of texts already published, illustrating the unfortunate way in which the finds made by natives tend to become divided and scattered.

The hand is rather large upright uncial, which may be assigned to the sixth or seventh century. A light brown ink was employed which is sometimes very difficult to distinguish on the discoloured and rubbed surface. The verses are as usual stichometrically arranged,

THEOLOGICAL TEXTS

a fresh line being normally begun for each successive *στίχος*, the initial letter of which is somewhat enlarged. Textually the papyrus possesses some slight interest, having two readings otherwise recorded only in later cursives (cf. notes on ll. 7-8 and 29) and two or three others which are peculiar to itself (ll. 19, 78, 82). Of the three chief uncials, BSA, which are collated below, it is much nearest to B, and incorporates none of the longer variants of the Codex Alexandrinus.

Frs. 1, 2 recto.	Plate 1.	
	του απαγγειλαι σοι	i. 15
	ετι τουτου λαλουντος ηλθεν	16
	ετερος αγγελος και ειπεν	
	προς Ιωβ	
5	πυρ επεσεν εκ του ουνου και	
	κατεκανσεν τα προβατα και	
	τους ποιμ[εν]ας ομοιως	
	κα[τ]εφ[α]γεν	
	[και] σ[ω]θεις εγω μονος ηλθον	
	3 lines lost.	
	[πρ]ος Ιωβ [οι ιππεις εποιησαν	17
	[ημ]ιν κε[φ]αλας γ'	
15	[και] εκυ[κ]λω[σαν] τας καμηλους	
	και η[χ]μα[λ]ωτευσαν αυτας	
	και του[ς] παι[δα]ς απεκτειναν	
	μαχ[α]ιραις	
	[σ]ωθει[ς] δε ε[γω] μονος ηλ	
20	[θ]ο[ν] [τ]ου α[παγγειλαι σοι	
	[ε]τι [τουτ]ου [λαλουντος αλλος	18
	αγγελος ερχεται λεγων	
	τω Ιωβ	

Frs. 1, 2 verso.

	των υιων σου και των [θυγα	
25	τερων σου εσθιοντ[ων]	
	και πινοντων	
	παρα τω αδελφω αυτων τ[ω]	
	πρεσβυτερ[ω]	
	εξεφνης πι[α] μεγα εξη[λθεν]	19
30	εκ της [ερ]ημου	
	και ηψατ[ο] των τεσσαρ[ων] γ[ω]	
	4 or 5 lines lost.	
	[θον του α]παγγ[ειλαι σοι	
	[ουτως αναστ]ρα[ς] Ιωβ διερ	20
	[ρηξεν τα ι]ματ[ι]α αυτου	

[και εκειρατο τη]ν κ[ο]μην της
 40 [κεφαλη]ς αυ[τ]ου
 [και πεσων χα]μα[ι] προσεκ[υ
 21 [νησεν κ]αι ε[ι]πεν
 [αυτος γυμνο]ς εξ[ηλ]θ[ο]ν εκ
 [κοιλιας μ[ρο]ς] μου [
 45 [γυμνος και απελε]υσομε [εκει

Fr. 3 recto.

[ειτα γνωση οτι ε]ιρηνευσει v. 24
 [σου ο ο]ικος
 [η δε διαι]τα της σκηνης σου
 [ου μη] αμαρτη γνωση δε [οτι 25
 50 [πολ]υ το σπερμα σ[ου]
 [τα δε τεκ]να σου εσται [ωσ]περ το
 [παμβοτ]ανον του [αγρου
 [ελευση δε] εν ταφω ωσπερ σ[ι 26
 [τος ω]ριμος κατα καιρον
 55 [θερι]ζομενος
 [η ωσπερ θε]ιμωνια αλωνος
 [καθ ωραν σ]υγκομισθεισα
 [ιδου ταυτα ου]τως εξ[ι]χνιασαμ[εν 27
 [ταυτ]α εστ[ι]ν α ακηκοαμεν
 60 [συ δε γ]νωθει σ[αυ]τω τι επραξα[ς
] υπολαβων δε Ιωβ' λεγει vi. 1
 [ει γαρ τι]ς ιστων [στησα]ι μο[υ 2
 [. . .] [. . .]
 [τας δε οδ]υνας μου [αραι εν] ζυγ[ω
 65 [ομοθ]υμα[δ]ογ
 [και δη αμ]μου [παραλ]λιας β[αρ]υ [3
 [τερα εσται

Fr. 3 verso.

αλλ ωσ εοικεν τ[α] ρηματα μου
 εστιν φαυλα [βελη γ]αρ 4
 70 κ̄ εν τω σωματι μου εστιν
 ων ο θυμος αυτω[ν] εκπι
 νει μου το αι[μ]α οταν
 αρξωμ[α]ι λαλιν κεντ[ου]σι με
 τ[ι] γαρ] μη δια καινη[ς] κεκραξεται 5
 75 ονος αγριος
 [αλλ η τ]α σειτα ζητ[ων

	[ε]ι δε και ρηξει φωνην βους επι φατην εχων [τα βρωματα	6
80	ει δε και [ε]στιν γευμα εν ρημα [σι]ν [κ]εροις ου δυνατ[αι] παν[σα]σθα[ι] . . .	7
	. . . η ψυχη μου βρομον γαρ ο[ρ]ω τα σειτ[α] μου	
85	ω[σπ]ερ οσμην λευιτος ει γαρ [δω]η κ[αι] ελ[θοι] μου η	8
	αι[τη]σις κ[α]ι την [ε]λπι[ιδ]α μου [δω]η ο κ̄ς	
	[αρ]ξαμ[ενος] ο κ̄ς τριωσατω με	9
90	[.] . . .	

1. At the end of the line there is an appearance of traces of ink, but it is probably deceptive.

3. αγγελος προς Ιωβ A, with αυτω after ειπεν.

5. ουρανον επι την γην A.

6. κατεκαυσεν: κατεφαγεν A.

7-8. ομοιως κα[τ]εφ[α]γεν: so the cursive 147; κατεφαγεν (κατεφλεξεν N*, κατεκαυσεν A) ομοιως other MSS.

9. Either [σω]θεις δε (B) or [και] σωθεις (N) or [και] εσωθην (A) may be read.

13. προς Ιωβ is omitted in N*; A has ερχεται προς Ιωβ και λεγει αυτω (cf. note on l. 3). For the neglect of the stichometric division after Ιωβ cf. l. 72 and P. Amh. I. 4 recto 3.

14. κε[φα]λας: so BN*; αρχας N^oA.

17. εν may have followed απεκτειναν as in NA (απωλεσαν for απεκτειναν N*); but the line is long enough without it.

19. [σω]θει[ς] δε: cf. verses 15 and 16; εσωθην δε or και εσωθην MSS.

21-2. ερχεται ετερος αγγελος N.

22-3. λεγων τω [Ιωβ]: or possibly προς Ιωβ λε[γ]ων as in A.

27. του (sic) υιω σου τω αδελφω A.

29. εξη[λθεν]: so the cursives 157, 254, 257: επηλθεν other MSS. (ηλθεν 249). εξεφνης is for εξαιφνης.

37. ακουσας Ιωβ αναστας A.

38. αυτου: so NA; there seems to be scarcely room for μια[τ]ια εαντο[υ] (B), but the reading is uncertain.

40. αυ[τ]ου: so N^oA, om. BN. A adds further και κατεπασατο γην επι της κεφαλης αυτου.

41-2. προσεκυνησεν τω κ̄ω N^oA, and this may have been in the papyrus if the division was προσεκυνησεν.

45. απελευσομε: cf. l. 29 εξεφνης.

50. Though the papyrus is partially preserved where the ου of σου would have stood, there is no sign of those letters, and the supposed trace of the σ is very uncertain; possibly the word was omitted.

53. απελευση (A) would be too long.

54. καιρον αυτου A.

58. εξιχνιασα N*.

60. τι: so B^{ab}N*A; ει τι B*N^oC. A has εποιησας for επραξας.

61. The first line of the new chapter is begun further to the right than the rest, and in l. 62 also the supplement is rather shorter than would be expected. Perhaps the number of the chapter preceded; but, as the verso shows, the arrangement of the lines was not very regular.

63. The apparent traces of ink are more than enough to account for την οργην, which should follow μου: the cursive 161 has a marginal variant την αυμιαν, which is perhaps possible here, though unconvincing.

70. σωματι: στοματι N.

71. αυτων : om. A.

72. Cf. note on l. 13.

78. φάτην : l. φατης.

79. ει . . . αλος om. N*.

81. [κ]ει[οις : καιοις NA. It is impossible really to say what the reading of the papyrus was.

82-3. The papyrus here had a peculiar variant, though what it exactly was is unfortunately doubtful. The ordinary reading is ου δυναται γαρ (δε A) πασασθαι μου (μου παυσ. AC) η οργη (so BN* ; ψυχη N^oA, ευχη C). In the papyrus μου is clear at the end of the sentence, preceded apparently by η ψυχη ; the connecting particle after δυναται seems to have been omitted, and on the other hand some word not found elsewhere to have been inserted between πασασθαι and η ψυχη. The vestiges of the first two letters of l. 83 rather suggest νο, and perhaps πορων would be possible : οργη is unsuitable, and θυμου unsatisfactory.

84. There is barely room for ου before γαρ.

85. οση N*.

3. PSALM xc (xci).

Behnesa.

10.4 x 10 cm.

Fifth or early sixth century.

The latter part of the 90th Psalm, badly copied in an irregular semi-cursive hand of medium size, probably in the fifth or early sixth century. The verses are written continuously without division, and punctuation is also lacking. From the appearance of the sheet, which at the ends of the lines is unbroken, as well as the character of the hand and of the orthography, it may be surmised that this fragment was not part of an extensive manuscript, and perhaps the papyrus when complete included no more than this single Psalm, which was transcribed as an amulet ; cf. the wax-tablet published by Nicole in *Textes grecs de la Collection papyrologique de Genève*, 1909, pp. 43 sqq., where part of the same Psalm is copied at the end of an account. For textual purposes a document of this kind is unlikely to be of much independent value, and the chief point of interest is to observe its affinities, which are with the Codex Alexandrinus, the Turin Psalter, and the second corrector of the Codex Sinaiticus, as against the Vaticanus ; cf. notes on ll. 3, 14, 21, 23.

[ου φοβηθ]ιση απο φοβου νυκ[τερινου	xc. 5
[απο βελ]ους πετομενους ημερας	
[απο πραγ]μ[α]τος εν σκ[ο]τει διαπορευ	6
ομ[ε]νου απ[ο] συμπτωμ[α]τος και δεμ	
5 ονιου μ[ε]σημ]βριου πεσειτ]ου εκ του κ	7
ριτου σφ[υ]μ]υριας και μυρια[ς εκ] δευξιον σ	
ους προ σε δε ουκ ενγειει πλην τοις οφ	8
θαλμοις ου κατανοσεις και ανταπο	
δοσιν αμαρτων [ο]ψη οτι συ κε η ε	9
10 λπισ μου των υψιστου εθου καταφυ	
γ[ην] σου ου προσε[λετε] προ[ς] σε κακα και	10

[μα]στιξ ου ουκ ενγεε[ι] του σκινωματι σ	
ου οτι τοις αγγελο[ι]ς αυτου εντελειτε πε	11
ρι σου του διαφυλαξε σε αυτω εν πασης	
15 ταις οδοις σου επι χειρων αρουσιν σε	12
μη ποτε προσκοπ[τ]ης προς λιθον τον π	
οδον [σου] επι ασπ[ι]δα και βασιλισκον	13
επιβη[ση] και καταπατησεις λεοντα	
και δρα[κον]τα οτι επ εμε ηλπισεν και ρυ	14
20 [σομαι] αυτων σ[κε]πασω αυτων οτι ε	
[γνω τ]ο ονομα [. .] μου κικραξετε μν κ	15
[αι ε]πακουσο[μ]αι αυτου μετ αυτου ιμ[ι]	
[εν θλ]ιψει εξελουμαι αυτων και[ι] διξο	16
[αυτ]ω το σωτηριον μου ρ . . . [

2. 1. πετομενου.

3. εν σκ[ο]πει διαπορευομ[ε]νον: so $\mathbf{N}^{\text{a}}\mathbf{T}$; διαπορευομενου εν σκοτει BAR.

4. 1. δαιμονιου; cf. l. 13 εντελειτε, l. 14 διαφυλαξε, l. 21 κικραξετε.

5. The scribe seems to have written πεσειτον for πεσειται owing to confusion with the του following. κριτου is for κλιτου: AT similarly have κλιτου σου, \mathbf{R}^* κλιτου (σου \mathbf{R}^*); l. κλιτους with BN. For the omission of one of two sigmas cf. ll. 7 and 8.

6. 1. δεξιων σου.

7. 1. προς.

8. 1. σου for ου.

9. ου: so BNAT; ου ει R.

10. 1. των for των. μ of μου is corrected, perhaps from τ.

11. There is not room for προσελευσεται, and since there is no known variant it is likely that there was a lipography of the letters νσε.

12. ου is repeated by mistake. 1. τω σκηνωματι.

13. 1. αυτου: cf. l. 22.

14. αυτω: om. MSS. πασης is for πασαις, which is also found in A(-ses)T; πασιν R, om. BN.

15. επι: και επι \mathbf{N}^* (om. \mathbf{N}^{a}). 1. αρουσιν.

16. προσκοπ[τ]ης: so Eusebius, *Dem. Evang.* p. 248; προσκοφης MSS. But there is barely room for the [τ], and possibly there was some correction, though the remains as they stand are inconsistent with προσκοψης.

20. 1. αυτον . . . αυτου.

21. There would be room for two letters between ονομα and μου. Probably there was some graphical error, or else a defect in the papyrus.

κικραξετε μν: 1. κικραζεται μοι. κικραζεται προς με $\mathbf{NA}(\text{και.})\mathbf{T}$, επικαλεσεται με BR.

22. Either ε[π]ακουσομαι ($\mathbf{N}^{\text{a}}\mathbf{AT}$) or ε[π]ισακουσομαι ($\mathbf{BN}^*\mathbf{R}$) can be read, but the former seems the more likely in view of the tendency of the papyrus to agree with $\mathbf{N}^{\text{a}}\mathbf{AT}$ against R. 1. αυτου for αυτου.

23. εξελουμαι: so $\mathbf{N}^{\text{a}}\mathbf{RT}$; και εξελουμαι $\mathbf{BN}^*\mathbf{A}$. αυτων is for αυτου, which is read here also by $\mathbf{N}^{\text{a}}\mathbf{AT}$ (om. $\mathbf{BN}^*\mathbf{R}$), and διξο for διειξω, if ο is rightly read; but possibly ξ ended the line and ω followed in l. 24. After αυτ(ο)ν the writer has omitted και δοξασω αυτου. μακροτητι ημερων εμπλησω αυτου, the loss being probably caused by the repetition of αυτου.

24. After μου there seems to be a chrism or a ρ followed by two or three more letters. It is not certain that this line was the last of the sheet.

4. EPISTLE TO THE ROMANS xii.

14.8 x 22.1 cm.

Late sixth or seventh century.

An extract from the twelfth chapter of the Epistle to the Romans, written with a dark brown ink in long lines across the fibres of the recto of the papyrus. The medium-sized sloping letters are of the uncial type for the most part, but δ is regularly provided with a diagonal loop, and other tendencies towards cursive occasionally manifest themselves; the style indicates a date about the end of the sixth or the beginning of the seventh century. There is a loss of some lines at the top, and the extract, which ends at verse 8, presumably began with verse 1 of the chapter. It seems to have been copied out for reading in church, and there are some comma-like marks (others have perhaps disappeared), inserted above the line between certain words and syllables, which may have been intended to guide the reader's eye; but since the verso is blank it is unlikely, though the inference is not certain, that this was a leaf from a formal lectionary. Textually the fragment is of slight value, though an agreement with the Codex Sinaiticus against the other chief MSS. is observable in l. 9.

φρονειν παρ ο [δε]ι φρου[ει]ν αλλα φρονειν [ε]ις το σωφρονειν	xii. 3
εκαστ[ω] ως [ο] θς εμ[ε]ρισεν πισ[τ]εω[ς] καταπ[ε]ρ γαρ ε[ν] ενι σωματι	4
πολλ[λ]α μελη εχομεν τα δε[ε] μελη π[α]ντ[α] ο[ν] την αυ[τ]ην' πραξιν εχει	
ουτως ο[ι] πολλοι εν σωμα[ι] εσ[μ]εν εν Χω το δε καθ εν αλλ[η]λων μελη	5
εχοντες δε χ[ι]α[ρ]ισματα κατα τη[ν] χαρι[ν] την δι[ο]θεισαν ημιν	6
διαφ[ο]ρα [ειτε προφητ[ε]ιαν κ[α]τα] την αναλογια[ν] τη[ς] πιστεω[ς]	
ειτε διακομ[ι]αν εν' τη [δια]κ[ο]νια ειτε [ο] δι[δ]ασκων εν' τη διδασκαλεια	7
ειτε ο παρακ[α]λων [ε]ν τη παρακλησει ο μεταδιδους ε[ν] απλοτητι	8
ο προειστανομενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι τε . () η ει() α +	

2. [ο] θς εμ[ε]ρισεν: εμερισεν ο θεος A.
πισ[τ]εω[ς]: μετρον πιστεω[ς] MSS.
καταπ[ε]ρ: so B^{NA}C; ωσπερ DEFG.
3. πολλ[λ]α μελη: so B^NDEFG; μελη πολλα ALP.
μελη π[α]ντ[α]: παντα μελη F.
πραξιν εχει: so F; εχει πραξιν the better MSS.
4. εσμεν is omitted in FG.
το δε καθ εν: το δε καθ εις B^{NA}D*FGP, ο δε καθ εις D^bEL.
7. [ο] δι[δ]ασκων: διδασκαλειαν A.
8. ειτε: so B^{NA}, &c.: om. DEFG.
9. προειστανομενος: so **N** (προϊστ.); προισταμενος other MSS.

How the more cursive letters following ιλαροτητι should be explained is uncertain. An overwritten letter above the doubtful ε looks like a χ, but may possibly be meant for λ; the supposed ι is a vertical stroke in continuation of the cross-bar of ε, through which stroke there is a diagonal dash. Perhaps nothing more than a chiasm follows, the appearance of an α at the top of it being delusive. τελε(ετα) η επ(ιστολη) is a conceivable interpretation, but that is not a usual formula.

5. EPISTLE TO TITUS i, ii.

10.6 x 4.9 cm.

Third century. Plate 1 (verso).

This fragment, containing parts of a few verses from the first and second chapters of the Epistle to Titus, comes from the bottom of a leaf out of a papyrus book which appears to have been of a decidedly early date. The round and rather large uncial hand is very similar to that of the Oxyrhynchus Genesis (Part IV, No. 656; cf. Plate II), which we assigned to the third century, and it no doubt belongs to about the same period as that papyrus, though the present fragment is perhaps the later of the two. A slight tendency towards division of words may be observed. The usual contractions of *θεοῦ* and, probably, *ἀνθρώπων* are employed.

Though too small to be of much value textually, the fragment preserves one interesting reading, *ἀφθονίαν* for *ἀφθορίαν* in ii. 7, which is recorded as a variant in two ninth-century manuscripts, but has apparently not previously been found in any actual text. But the correctness of *ἀφθονίαν* does not of course follow from its now established antiquity.

Recto.

· · · · ·		
· · · · ·	ζειν οἰτινες ολους οικους ανατρε	i. 11
	πουσι διδα[σκοντες α μη δει αισχρου	
	κερδους χα[ριν ειπεν τις εξ αυτων	12
	ἴδιος αυτω[ν προφητης Κρητες αι	
5	ψευσται κ[ακα θηρια γαστερες αργαι	
	η μαρτυρι[α αυτη εστιν αληθης δι	13
	ην αιτιαν [ελεγχε αυτους αποτομωσ	
	ἵνα υγιαυ[ωσιν εν τη πιστει μη	14
	προ[σ]εχου[τε]ς Ιουδαικοις μυθοις	
10	και εντολ[αις ανων] αποστρεφο	
	μενων τη[ν] αληθειαν παντα κα	15
	θαρα τοις [καθαροις τοις δε μεμιαμ	
	μενοις κα[ι] απιστοις ουδεν καθαρον	

Verso. Plate 1.

· · · · ·		
· · · · ·	δεδο]υλω	ii. 3
15	[μενας καλοδιδασκα]λους ἵνα	4
	[σωφρονιζωσι τας νε]ας φιλαν	
	[δρους ειναι φιλοτεκ]νους σωφρο	5
	[νας αγνας οικουρ]γου]ς αγαθας	
	[υποτασσομενας τοις] ιδιοις αν	
20	[δρασιν ινα μη ο λογο]ς του θ[υ] βλα	
	[σφημηται τους νε]ωτερους	6
	[ωσαυτως παρακαλ]ει σωφρο	

[νευ περι παντα σεαυ]τον πάρε	7
[χομενος τυπον καλ]ων εργαων	
25 [εν τη διδασκαλια αφ]θονιαν σε	
[μνοτητα λογον υγιη] ακαταγνω	8
[στον ινα ο εξ εναντι]ας εντρα	

3. It is impossible to say whether the papyrus had δε after ειπεν with N*FG, &c.; ACD and most other MSS. omit δε.

8. The omission of εν with N* would produce an unusually short line; W(estcott)-H(ort) place εν within brackets. A diaeresis has probably disappeared above the υ of υγιαυ[ωσιw].

10. εντολ[αις]: so most MSS.; ενταλμασιw FG and Theodoret. The abbreviation of ανθρωπων seems likely, but is not certain.

11. The line is sufficiently long without μεν, which is added after παντα by KL and correctors of NDE, the τ of την being under the λ of εντολ[αις]; but the omission of μεν in the papyrus cannot be considered certain.

12. μεμιαμμενοις is the spelling of the best MSS.; vv. ll. μεμιαμμενοις and μεμιασμενοις.

18. To attempt to decide between οικουργους (N*ACD*E, &c., W-H.) and οικουρους (N*D*HK, &c.) is precarious. The lacuna is of just the same size as those of the next two lines, where in the one case 17, and in the other 16, letters are lost.

23. παρε]χομενος τυπον: so N*ACDE, &c.; τυπον παρεχ. N*.

25. αφ]θονιαν: the papyrus is considerably the oldest authority for this reading, which occurs as a v. l. in FG. αφθουριαν N*ACD*E*, &c., W-H., αδιαφθοριαν N*D*E***, &c. αγνειαν is added after αφθουριαν by C and αφθαρσιαν after σεμνοτητα by D*E***, &c.

6. NICENE CREED.

12.4 x 12.9 cm.

Sixth century. Plate 3.

This papyrus has the distinction of preserving what is, apparently, considerably the oldest copy extant of the Nicene Creed. It is, unluckily, mutilated, the left-hand half of the sheet, on which the text was inscribed in long lines across the fibres, having disappeared entirely, as well as the corner at the top of the opposite side. In these circumstances it is difficult to measure the length of the lacunae with much accuracy, especially where, as in the case of the first ten lines, the precise point of division between the lines is not absolutely certain. With which of the slightly varying versions of the Creed this early Egyptian copy had most affinity is therefore uncertain; so far as can be judged it did not quite coincide with any one of them. The main authorities for the text are: (1) a letter of Eusebius which was written to his diocese at the time of the Nicene Council and is extant in three chief recensions, viz. Appendix to Athanasius, *De decret. synod. Nic.* (E^a), Socrates, *Hist. Eccl.* i. 8 (E^s), and Theodoret, *Hist. Eccl.* i. 12 (E^t); (2) Athanasius, *Epist. ad Iovianum* 3 (A); (3) Socrates, *Hist. Eccl.* i. 8 (S); (4) Basil, *Epist.* 125 (B); (5) Cyril of Alexandria, *Epist. 3 ad Nestorium* (C) and *Epist. ad Anastasium* (Migne No. 55). A collation with these versions is appended in the notes below.

The text of the Creed proper is preceded and followed by certain formulae which are unfamiliar from other sources. That at the end is a personal profession of faith couched in the first person singular: 'This is my creed, with this language [I shall approach without fear (?)] the terrible judgement-seat of the Lord Christ in that dread day when He shall come again in His own glory to judge the quick and the dead and to reign with the saints for ever and ever. Amen.' Of the introductory matter only a few words remain, but they suffice to indicate that its tenor was a statement of the authority on which the Creed rested; there is an ambiguous reference in the third line to Rome.

The papyrus is a good deal rubbed, and the brown ink is sometimes difficult to distinguish against the dark surface. The handwriting is a sloping uncial, small in the first three lines, but from that point onward of a medium size which tends gradually to increase; it seems to be of about the sixth century. A soft breathing occurs twice in l. 12, and a stop in the middle position in l. 11. The usual theological contractions are found, besides one or two other abbreviations, including κ, for καί; ου is written as a monogram above the line in μου and του in ll. 14 and 15.

On the other side of the sheet are a few, for the most part illegible, lines of what looks like some sort of account, ending with the name of the month Χοϊάκ. Whether this is the recto or the verso is questionable, but on the whole it appears probable that the Creed is on the recto and was the first to be written of the two documents.

[+ αυτη η πιστις	23 letters	αφθ]αρτος ως κ, . [15 letters
[32 "	ωρισ]εν η αγιε εκκλ[ησια	
[33 "	της Ρωμης ηγουμε(ν)] πιστευ	

5 [ομεν εις ενα θν̄ π̄ρα παντοκρατορα παντων ορ]ατων τε και αορ[ατων ποιητην κ, εις
 [ενα κ̄ν Ιη̄ν Χ̄ν̄ τον ῡν̄ του θν̄ γεννηθεντα εκ τ]ου πατρος μ̄[νο]γ[ενη] τουτεστιν
 [εκ της ουσιας του π̄ροσ̄ θν̄ εκ θν̄ φως εκ φωτος] θν̄ αληθινον εκ [θν̄ αληθινου
 [γεννηθεντα ου ποιηθεντα ομοουσιον τω π̄ρῑ δι ου τα παντα ε]γενετο τα τε εν
 [τω ουρανω κ, τα εν τη γη τον δι ημας το]υς [αν̄ου]ς κ, δια την ημε[τεραν σωτηριαν
] . μ̄[ε]
 [κατελθοντα κ, σαρκωθεντα ενανθρωπη]σαντ[α] παθοντα κ, ανα[σταντα] τη γ̄ ημερα
 10 [ανελθοντα εις τους ουρανοους ερχο]μεν[ον] κριναι ζωντας [κ, νεκρους κ,
 [εις το αγιον π̄νᾱ τους δε λεγου]γ[ας] . [η]ν̄ ποτε οτε ουκ ην [κ,] πριν γεννηθηνᾱ[ι
 [οκ ην κ, οτι εξ ουκ οντων εγενε]το η̄ εξ̄ ετερας ῡποστ[α]σεως η̄ ουσιας
 [φασκοντας ειναι η τρεπτον η αλλοι]ω̄τον τον ῡν̄ του θν̄ τουτους αναθεματιζι
 [η καθολικη κ, αποστολικη εκκλη]σια αυτη μου η πιστις μετα ταυτης της ομομ[α
 15 [σιας 21 letters] τω φρικτω βηματι του δεσπο(του) Χ̄ν̄ εν τη φοβερα
 [ημερα εκεινη η παλιν ελευσεται εν] τη ιδια δοξη κριναι ζωντας κ, νεκρους
 [κ, βασιλευσαι συν αγιοις εις τους αιω]νας των αιωνων αμην +

1. αυτη η πιστις : cf. Epiphanius, *Ancorate*, c. 120 αυτη̄ μ̄εν̄ η̄ πιστις παρεδόθη̄ ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀποστόλων κτλ. ; or perhaps η̄ αγια πιστις, as in the introductory words to the so-called Constantinopolitan Creed, η̄ ἀγία πιστις ἣν̄ ἐξέθεντο οἱ ἅγιοι πατέρες ρν̄ κτλ. Cf. also Cyril, *Ep. ad Nest.* 3 αυτη̄ γὰρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἡ̄ πίστις, ἣ̄ συναυοῦσιν̄ ἅπαντες ὅτε κατὰ τὴν̄ ἐσπ̄έραν καὶ κατὰ τὴν̄ ἐφ̄αν̄ ὀρθόδοξοῑ ἐπίσκοποῑ πιστεύομεν κτλ.

2. For ωρισεν cf. e.g. the *Definitio Fidei* of the Council of Chalcedon, η̄ ἀγία . . . σύνοδος . . . ὤρισε τὰ ὑποεταγμένα. αγιε is a slip for αγια.

3. A reference to Rome here is hardly expected, since the Roman bishop Silvester seems to have taken no prominent part in convening the council, which he did not attend, nor to have presided at it through his deputies. But it is unnecessary to assume any such implication in the present passage.

5. Eust. places *μονογενῆ* before *Θεόν* instead of after *πατρός*.

6. *φως*: καὶ Φῶς E^s. Perhaps the doubtful ε of *αληθειων* is really a θ and some other letter was deleted between it and η.

8. *εν τη γη*: ἐπὶ τῆς γῆς A, and room could be found in the papyrus for this variant, either by supposing that *ου(ρα)νω* was written, or by omitting *τον* before *δι. ημας*, with S. The uncontracted form of *οὐρανός* is, however, rather more suitable in l. 10, and the assumption of an agreement here with S is not very satisfactory. That the writer was inconsistent in the matter of contraction is shown by l. 5, where *πατρος* is written out.

9. The omission of *και* before *εναθρωπησαντα* (so E^aAB) is desirable in order to reduce the length of the initial supplement, which even so has two or three letters more than those of the lines immediately preceding and following. But the restoration of this passage is complicated by the doubt as to the meaning of the illegible insertion above the line. Possibly the termination is *-θοντα* or *-θεντα*, but there is no known variant to which it could belong. A more tempting interpretation would be to suppose that the addition represented *ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου*, a phrase which first appears in the Creed preserved by Epiphanius, *Ancorate*, c. 120, and was incorporated in the Nicene Creed as confirmed by the Council of Chalcedon in A.D. 451. *καὶ Μαρίας παρθενου* might be read, but there is no room for *της*.

10. *ερχομενον*: οἱ κ(αι) ερχομενον (E^s), which could be read if *τους* were omitted (so E^a Clem. *Ep.* 55) or if *ουρανοvs* were abbreviated *ουνοvs*.

11. *το αγιον πν(ευμ)α*: οἱ το πν(ευμ)α το αγιον, with E^aAC. E^sS add *οτι* after *λεγοντας*.

13. Considerations of space make it practically certain that *η κτιστου*, which in most of the authorities precedes *η τρεπτον* but is omitted by E^sC, did not stand in the papyrus.

τουτους: om. E^sS; *τους τοιουτους* B.

14. The papyrus apparently agreed with E^sC in omitting *αγια* before *καθολικη*. E^a omits *και αποστολικη*. At the end of the line *της ονομαστας* is very uncertain: the doubtful η may be *οι* or *ου*, and *μ* or *ι* could be read in place of *ν*; but neither *της ομολογιας* nor *προσοισμου* are suitable.

15. *βηματα*: cf. Rom. xiv. 10 *παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ*, 2 Cor. v. 10 *φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ*, and 11. 7.

16-17. The supplements are added *exempli gratia*. The last line may also be a doxology, e.g. *ω σου π(ατ)ρι κ(αι) αγιω πν(ευμα)τι η δοξα εις τους αιωνας*, or *δι ου η δοξα και το κρατος εις κτλ.* (cf. e.g. P. Oxy. 407. 6).

7. HYMN.

17.8 × 12.9 cm.

Sixth century. Plate 2.

A Christian hymn to the Saviour, well preserved after the first few lines. There is a break at the top of the papyrus, but the extent of the loss can be accurately determined from the fact that the composition is an acrostic, the lines commencing with the letters of the alphabet in their order from *α* to *ω*. The acrostic method, of which there is an instance on papyrus as early as the first century (P. Tebt. 278), was very common in the Byzantine period; cf. 41, Krumbacher, *Gesch. d. Byz. Lit.* pp. 697 sqq., and, for another example of its use in a hymn, P. Amh. 2. The lines are furthermore divided off into stanzas by a kind of refrain introduced at every fourth verse, in which the first word only is varied. Apart from this strophic arrangement there is no attempt at metre. The subject of the hymn, which may have been intended for the Christmas festival, is the birth of Christ and its attendant

blessings. Some parallels in language are cited from the Greek liturgy for Christmas in the notes below.

The text is written across the fibres of the papyrus in fairly good sloping uncials of medium size, dating from about the sixth century. It is rather inaccurate, and a number of small alterations are necessary; it may of course be removed several stages from the archetype. There are signs of another line below the conclusion of the hymn, which therefore was perhaps followed by another; but the papyrus seems to have been an isolated sheet, not part of an extensive MS.

[α
 [β
 [γ . . .] . [

δο[ξ]ασομ[α]τες αυτον ειπομεν κ̅ε̅ δο]ξα σο[ι]

5 εκ πνευ[μα]τος αγιου εγεννηθη] X̅ς
 ζων ημ[ι]ν χαρισομενος]
 ηξιωσας μεθ ημων συναναστραφηναι
 θαυμαζοντες αυτον ειπομεν κ̅ε̅ δοξα σοι
 ιδου η παρθενος ετεκεν τον Εμμανουηλ

10 κατελθων εξ ουρανους
 λαον πεπλανημενον εκ γης Αιγυπτου διασωσ[α]ς
 μεγαλυνοντες αυτον ειπομεν κ̅ε̅ δοξα σοι
 νικειν κατ εχθρον εβουλετο παρασχοι ημιν κ̅ς̅
 ξενοτοχειτη παρα την Μαρθαν

15 ορατος εν σαρκει αορατος
 προσπειπτοντες αυτον ειπομεν κ̅ε̅ δοξ[α] σ[ο]ι
 ρηματα αληθεια ανετειλ[εν] ημιν κ̅ς̅
 σαρκοθεις εκ παρθενου το[υ] απειρογαμους
 υπερεψουντες αυτον ειπομ[εν] κ̅ε̅ δοξα σοι

20 φως εκ φωτος ανετειλεν ημ[ι]ν κ̅ς̅
 X̅ς̅ ο βασιλευς
 ψυχας ημετερας εκ γης Αιγυπτου
 διασωσας
 ως πασα πνοη ειπομεν κ̅ε̅ δοξα σοι +

_____ , , _____ , , , _____
 . [.] . [

ll. 4-24. ' . . . let us glorify Him, singing, Glory to Thee, O Lord.

Of the Holy Ghost was Christ incarnate, to bestow upon us life: Thou didst deign to dwell with us. Let us reverence Him and say, Glory to Thee, O Lord.

Lo the Virgin has born Emmanuel: He came down from heaven, and saved from the land of Egypt the people that was astray. Let us magnify Him and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord desired to give us victory over our enemies: He abode with Mary, the unseen was seen in the flesh. Let us worship Him and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord has risen for us, the Word of truth, incarnate of the unwedded virgin. Let us extol Him, and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord has risen for us, Light of Light, Christ the King, having saved our souls from the land of Egypt. As one voice let us say, Glory to Thee, O Lord.'

4. δ[οξ]α σοι [might be read, but the line is no doubt to be restored on the analogy of ll. 8, 12, 16, and 19, δ[οξ]ασου[τες being a misspelling for δοξαζουτες. ειπομεν here and in l. 8, &c., is of course for ειπωμεν.

6. χαρισμομενος is added only *exempli gratia*; cf. Romans vi. 23 χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωῆ αἰώνιος.

10-11. l. ουρανον. The participles κατελθων and διασωσ[as are loosely constructed with what precedes; διασωσ[as cannot be read, but perhaps should be restored. Αιγυπτου is used in the common metaphorical sense, for which cf. Etym. Magn. Αἴγυπτος . . . σημαίνει παρὰ τῷ θεολόγῳ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς Ἐντεῦθεν Αἴγυπτου φεύγομεν τὴν σκυθρωπὴν καὶ διώκτριαν ἁμαρτίαν (Greg. Naz. *Orat.* 42, p. 686 c).

13. l. νικην . . . παρασχειν.

14. l. ξενοδοχεται, and Μαρναν for Μαρθαν, who would obviously be out of place here.

15. Cf. the Menaea for Dec. 25 (p. 223, ed. Ven.) σήμερον ὄραται σαρκὶ ὁ φύσει ἀάρατος . . . διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες βοήσωμεν αὐτῷ . . . Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

17. ρηματα αληθεια is apparently for ρηματα της αληθειας in apposition to κ̄ς like φως in l. 20. The metaphor of ανεταλ[εν] (cf. l. 20) in the Christmas liturgy needs no illustration.

18. l. σαρκωθεις . . . της απειρογαμου. The τ line which should intervene between ll. 18 and 19 is missing, and perhaps has dropped out; but it may be easily supplied by writing της απειρογαμου as a separate line. Immediately below the initial σ of σαρκωθεις there is a mark resembling a paragraphus, but probably this is an accidental smudge and has nothing to do with the dislocation of the acrostic at this point.

19. l. υπερνψουντες.

20. Cf. the Nicene Creed (8. 6) and the quotation from the Menaea in the next note.

24. Cf. Ps. cl. 6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον and the Menaea for Dec. 25, p. 218 . . . ὁ σαρκωθεις ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῶν ἐλαμψας . . . φῶς ἐκ φωτὸς . . . πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε . . .

8. LITURGICAL FRAGMENT.

6.2 x 8.7 cm.

Fifth century.

A small fragment of papyrus inscribed on both sides with a series of sentences based mainly upon the Psalms, but including one citation from the New Testament. A free use is made of the scriptural texts, suggesting that the quotations were from memory, and possibly the leaf, which is inaccurately written in a medium-sized clear semi-cursive, of, perhaps, the fifth century, was not designed for more than private devotional purposes; 9, however, which contains a composition of similar character, has the appearance of part of a regular service-book.

Recto.

δ . [.] λ . [.]
 + αφ[ε]ται τα παιδια ερχεσθ[αι]
 π[ρος] με των διουτων εστιν [η
 βασιλεια των ουρανων +
 5 + σοι υπεμεινα ολην την η

Verso.

[.] . [.] . [.]
 10 [.] σ̄ωρ φυλαξον
 [με] κ̄ε ως κορην οφθαλμον
 μη ε[γ]κ[α]τ[α]λ[ι]πις με ως φιλαν
 [θρ]ω[π]ο[ς] + [μ]η αποριψις με

μεραν μνησθητι των οικ
 [τι]ρ[μω]ν σου] κ̄ξ̄ αμαρτιας νεο
 τητος και αγι[ου]ιας ον μη μνησ
 [θη]ς

[α]πο το[υ] π[ρ]οσωπω σου κ̄ιαρ
 15 διαν κ̄[α]θαραν φιλανθρωπε
 εκτισ[ε]ν επ̄ εμε και σωζ̄ον με

ll. 2-9. 'Suffer the little children to come unto Me, of such is the kingdom of heaven. On Thee do I wait all the day. Remember Thy tender mercies, O Lord; remember not the sins of my youth nor my ignorances.'

ll. 10-16. '... Saviour. Keep me, O Lord, as the apple of the eyes; forsake me not in Thy graciousness. Cast me not away from Thy presence; create in me a clean heart, gracious God, and save me.'

2-4. Cf. Matt. xix. 14, Luke xviii. 16, Mark x. 14. The papyrus takes ἔρχεσθαι from Mark and Luke (ἐλθεῖν, Matt.), τῶν οὐρανῶν from Matthew (τοῦ θεοῦ, Mark, Luke). αφ[ε]ται is for αφ[ε]τε and διουτων for τιοιυτων.

5-8. Cf. Ps. xxiv. 5-7. σοι in l. 5 should be σε. In adding κ(υρι)ε after σου in l. 7 the papyrus agrees with NARU against B. It is peculiar in omitting μου after νεοτητος and in having ου μη for μη in l. 8, where μου μη (N^o-a ARU) cannot be read. The κ of και has been corrected perhaps from a μ.

10-11. = Ps. xvi. 8. κο]ρην: so B^{ab}N^o-a ARU; κοραν B. οφθαλμον is for οφθαλμων, but the MSS. have οφθαλμου. N^o-a inserts κυριε after με.

12. The scanty vestiges suit μη ε[γ]κ[α]τ[α]λ[ι]π[ι]ς, which will be for εγκαταλιπης like αποριψις for -ης in l. 13; cf. Ps. xxvi. 9, xxxvii. 21, lxx. 9, 18, cxviii. 8, cxxxix. 9. Neither φιλάνθρωπος nor φιλανθρωπία occurs in the Psalms.

13. The supposed chrim before [μ]η is very doubtful, being represented only by part of the cross-bar which might equally well belong to e. g. ε or s; but φιλα[θρ]ωπ[ο]ς would not fill the space.

13-14. = Ps. l. 13. αποριψις is for απορ(ρ)ιψις and π[ρ]οσωπω for -ου.

14-16. Cf. Ps. l. 12 καρδιαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός. Either εκτισ[ε]ν or εκτισ[ο]ν may have been written, κτίσον being intended in either case; and l. σωσον for σωζ̄ον.

9. LITURGICAL FRAGMENT.

21.1 × 25.3 cm.

Fifth or sixth century.

The contents of this papyrus, the upper part of a large leaf from a book, resemble those of 8, consisting of a number of sentences which incorporate more or less exactly scriptural phraseology, derived in this case from Isaiah as well as the Psalms; as before, however, the latter are especially prominent. The surface of the papyrus is in places much damaged, and the consequent difficulty of decipherment is augmented by the illiterate corruption of the text. This is written with brown ink in rather large and thick sloping uncials, which may be assigned to the fifth or sixth century. The common contractions are employed, and και is written κ̄. An abbreviation which perhaps stands for ἀλληλουιά (cf. note on ll. 10-11) usually marks the close of the different versicles.

Recto.

[. .]κτ̄ . . ε̄ . [.] . . . σ̄ . ησ̄κλα . . [.]
 [. .] . εμ̄ε ῑ η δεξ̄ια σου . [.]

7. [.] . δεκατ . . [.
 ρ . . ρμακ[. .]ποι φαρα[γ . .] . . [.
 5 η . . σιανί[. .] . ρ ς απο[.
 ναον κ̅ν κ₁ α ολολυξ̅ω [.
 κ₁ λυμψασο . . [.] ταστη . . [.] τας καρ
 διας ημων + ρ[.] . ων [.] . . [.] α[υ]το
 κρατωρ μεγαλη η δοξα του [. ρυ
 10 κ₁ α . λ σ̅ο[.] ειρηνην την εμην
 κ₁ ευλογη[σ]ω τ̅ου] λαον μου εις τον αωνα αλ[ληλουια?] +
 μεγας κ̅ς κ₁ ενετο σ̅φοδρα εν πολει του θυ̅
 ημ[ω]ν [ε]ν ορει αγιω αυτου ευρισω αγαλλια
 ματ[ι] π[α]σ[η]ς της γης καθαπερ οικουσαμε̅ν
 σε ο σου ε σωσον λαον σου φιλανθρωπε
 15 ουτω[ς] ιδαμ̅[ε]ν [υ]πελαβομεν ος̅ αλλ ε
 λ[.] . ρωσ[.]ομενος
 πιθητα κρινον δικαιοσυνη σοι εξομο
 λογουμαι σοι εις τον αιωνα α . . [.] .
 σ . . κασατ . . [. .]νητων των π[.]ω

Verso.

- . . [. . .]σον μου την σαρκα π ν σ . . [. . .] .
 20 [.]ον εμοι οιομενοι κακω ε . . .
 [.]ς συ αλλον ου γιγνωσκομεν
 [.]σ̅ ασ̅ ν αλ[ληλουια] +
 [.] . . [ω]ν ημας α ις̅ χιρας εχθρ[ων]
 [ημ]ων αλλα βοηθησον ημας αλ[ληλουια] +
 25 ενεκεν του νοσ̅[μ]α[τος] σου ν . εν ημας κ̅ε
 οτι παρα [σ]ο̅ι μογω . . ε [. . .] αλ[ληλουια] +
 εγω δε ου πισμαι [ε]ν[λ]ο[γ]ω[ν] σε [κ̅ε] μετα
 ψαλτηριω πασας τας ημερα[ς] τη[ς] ζωης μου
 κατεναντι[ε] του οικο̅ου σο̅υ αλ[ληλουια] +
 30 οι οφθαλμο[ι] παντων εις σε̅ ελπίζω λαβειν
 τροφην παρα σου κ̅ε̅ οτι παν̅ ζων̅ ευδοκια
 επιπλას̅ τ̅ο[ς] αγαθος̅ ανυξ̅ον̅ την χιρα σου
 κ̅ε̅ αλ[ληλουια] + εν̅ τ̅οις̅ οφ̅θ̅αλ̅μο̅ι̅ς̅ λλασε̅
 ν̅ σ̅τ̅[. . .]σ̅ [. . .] . ε̅ ε̅ισ̅ο̅ δ̅ σε̅
 35 υ̅ . . [τ]ο̅ν̅ β̅ [.] . . [. . .] . . [. . .] .
 [. . .] . α . αλ[ληλουια] +
 [. . .] σ̅ο̅ κ̅α̅ . . . δ̅

1. η εκκλησ[ια] might be read at the end of the line.

2. Possibly κ₁ εμε σωσει : cf. Ps. cxxxvii, 7 και ἐσωσέν με ἡ δεξιὰ σου.

3. The doubtful τ after δεκα may be a chrism as in l. 8.

5. Possibly η ουσια, not ημισια. The doubtful σ may be ε.

6. It is uncertain whether κ, α or simply κα should be read.

7. λυμψασ seems clear, but the meaning is obscure; perhaps λαμψας or λημψ . . . was intended. The word before τας καρδιας is possibly στηρισον (cf. Ps. l. 14 στήρισόν με, cxl. 8 ἐστήρικται ἡ καρδία, &c.).

9. Cf. Ps. cxxvii. 5 μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου (N^oa ART). αυτοκρατωρ occurs only in 4 Maccabees (αὐτοκρ. παθῶν, ἀληθόνων).

10-11. Cf. Ps. xxviii. 11 Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. αωνα, not αι- nor ε-, was apparently written. Whether the letters before the chrisem are rightly interpreted as αλ(ηλουια) is doubtful. The α is quite clear at l. 22 (it is unlikely that α there should be connected with what precedes), and this is followed by what seems to be λ joined by an oblique stroke of abbreviation. ἀλληλουιά is commonly used as a title in the Psalms, but occurs also at the end of Ps. cl; cf. *Berl. Klass.* vi. vi. 4. 5. In l. 8 a chrisem only is used.

12-14. = Ps. xlvii. 1-2. 1. αινετος σφοδρα (A similarly has here αινετο σφοδρα) . . . ευριζω. Something apparently stood in the papyrus between ημων and ορει, and probably εν was read as in N^oa RT. B*^aART all have ευριζων, and A reads πασα τη γη.

14-15. καθαπερ . . . ιδαμ[ε]ν is from Ps. xlvii. 9. 1. ηκουσαμεν: ιδαμεν for ειδομεν is also the spelling of A^aRT, the two latter MSS. as well as N^oa prefixing και.

15. Where the insertion placed above this line, and continued also over l. 16, was intended to come in is not clear. [ν]πελαβομεν (cf. Ps. xlvii. 10 ὑπελάβομεν, ὁ θεός, τὸ ἐλεός σου) . . . επιθετω makes no sense, and the interlineation is presumably to be connected with those words; the identity of the termination]ομενος and ν]πελαβομεν os is noticeable, but may be accidental. σωσον τὸν λαόν σου occurs in Ps. xxvii. 9. For φιλανθρωπε cf. 8, 12 and 15.

16. σοι is for σου: cf. Ps. xxxiv. 24 κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου.

16-17. Cf. Ps. li. 11 ἐξομολογήσομαι σοι εἰς τὸν αἰῶνα.

19.]σον if right will be an imperative such as σωσον.

21. Cf. Isaiah xxvi. 13 κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν. Perhaps on this analogy εκτ[ο]ς σ(ο)ν should be restored:]σον cannot be read.

23-4. Perhaps ως (ε)ις: εἰς χεῖρας ἐχθρῶν or ἐχθροῦ is common in the Psalms and elsewhere, e.g. Ps. xxx. 8, xl. 2, lxxvii. 61. The apparent horizontal stroke above ι may be meant for a mark of diaeresis.

24-5. Cf. e.g. Ps. lxxviii. 9 βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. In l. 24 1. ημιν for ημας. In l. 25 the first letter of the verb if not ν must be ψ; possibly there is some corruption of ὕψωσον.

26. Some word like σωτηρία is wanted at the end of the line; cf. e.g. Ps. xxxvi. 39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

27-9. From Isaiah xxxviii. 20 καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.

30-3. Cf. Ps. cxlvi. 15-16 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς ἐπιζῶσιν . . . ἀνοίγεις τὸν ἄρτον τῶν χεῖράς (την χειρα N^oa RT) σου καὶ ἐμπιπλῆς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. In l. 32 τος αγαθος seems to have been written for τοις αγαθοις; cf. e.g. Ps. cxxv. 4 ἀγάθωνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

36. It is doubtful whether any letter intervenes between α and αλ(ηλουια). The rest of this line is blank.

10. HAGIOGRAPHICAL FRAGMENT.

18.3 × 21.4 cm.

Sixth century. Plate I.

The following fragment, which is evidently part of a description of the adventures of some Christian saint, is apparently not extant. What remains of the narrative is for the most part a discourse by the saint, who had been condemned to death by starvation (l. 6) and already been twenty or more days without food or drink (l. 3). M. H. Delehay, e

to whom the text has been submitted, suggests that it may possibly come from an early redaction of the martyrdom of Lucian, who was similarly subjected to the torture of starvation, but is not credited in the extant account (Migne, *Patres Graeci*, 114. 397) with the language found in the papyrus.

Both the beginnings and ends of the lines are lost, but the extent of the lacunae is determined by ll. 7-8, where a quotation from the First Epistle to the Corinthians shows that the gap at that point extends to 25 letters. On this basis the loss elsewhere is roughly calculated, though of course it is quite uncertain how the lines are to be divided, and the arrangement adopted below is purely arbitrary. The hand, a large sloping uncial, but including a minuscule μ , may be assigned to the sixth century; the writing is at right angles to the fibres, and the ink of the brown colour common in the Byzantine period. For punctuation, besides the ordinary dots, which occur in three positions, a comma is sometimes used, but this seems to have indicated division of words rather than a true pause. On the verso is a seventh-century Coptic account giving a list of names with payments in artabae of $\sigma\acute{\iota}\tau\omicron\varsigma$.

]ων, ουτωσῖ. και φασκων' γιμ[.....]. [21 letters
]ας, νηστευσαι προθεμενος. εκλυσιν, ὑπ[” ”
]. ρων και ἴδου σημερον, ως ἴστε. εικοσι [ημεραι εισιν ας ασιτω	
	μηδενος γευσαμενος μητε αρτου. μητε ποματος. και..... κατα	
5	ημεραν εκαστην, εσθιων και πιων. δια την παρα[19 letters
].ν. δι ον την ασιτιαν κατεκριθην η γαρ ει [16 ” τα η
	τοιμασ]μενα τοις δικαιοις αγαθα. α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν	
	και επι καρδιαν αν[ου] ουκ ανεβη. της προς ολ[21 letters
]με ου συγκεχωρηκεν εν ολιγω γαρ κεκρ[ατηκα	16 ”
10	... αγ]ωνας. και τελειωσω την καλην στρατειαν κ[19 ”
	... ταυ]τα αυτου λεγοντος. εθουμαζον παντες ακο[ουντες αυτου.....	
 φ]ωνη διαλεγομενου μετα τοσαυτην ασιτιαν [18 letters
	... παλι]ν την φωνη[ν] επηρε. λεγων μετανοιετε [” ”
]. απελευσομαι προς τον εμον δεσποτην [20 ”

A fragment.

]λω[

1. Perhaps γιμ[ωσκετε.

3. The first letter may be ϵ , i. e. ημ[ερων. A high stop has possibly disappeared between the ν and και. The vestige of the final letter suggests ι rather than τ .

6. $\omega\nu$ was originally written, but the ω seems to have been altered to \omicron .

7-8. The quotation is from 1 Cor. ii. 9. ολ[at the end of l. 8 is perhaps ολ[ιγον.

10. If]ωνας is right, αγ]ωνας seems to suit the context better than αι]ωνας: but the first letter may be \omicron . For the succeeding words cf. 1 Tim. i. 18 ἵνα στρατεύῃ . . . τὴν καλὴν στρατείαν.

11. CHRISTIAN FRAGMENT.

15.1 × 13.6 cm.

Fifth or sixth century.

Whether this fragment should be classed as literary is very doubtful. It is written across the fibres of the papyrus in a large uncial hand of the fifth or sixth century, and the widely spaced lines, of which the ends are preserved, may have been of considerable length. The first and second persons plural are used, and there is a reference to the 'terrible judgement-seat of Christ our God'. Perhaps the fragment belongs to a hortatory composition of some kind; but it may be only from a letter, though the style of the writing suggests that the contents were not intended simply for private perusal, and would suit an epistle of some dignitary of the Church.

.

] . [. . .] . [.

]αγραφήν ὑμῖν κατα μέρος

] . αυτής ελευθέρωση αὐτ .

] . εἰ οὖν ἐπισταμεθα τὴν

5]εἰ προνοίαν ποιούμενη

]ατηρῆ ἰσως πρὸς τῷ

φοβέ]ρω βηματι Χϛ του θ̅υ ημῶ

]φ[. .] .

.

3. Perhaps] ταυτης.

7. Cf. 6. 15 and the passages quoted in the note *ad loc.*

12. CERTIFICATE OF PAGAN SACRIFICE.

Fayûm.

22 × 12.4 cm.

A. D. 250. Plate 2.

This papyrus, though not literary, may conveniently be included in the theological section. It is another example of the *libelli* or declarations of conformity to the pagan worship exacted during the Decian persecution of the Christians. As in the case of four out of the five instances hitherto known (B. G. U. 287; *Sitzungsb. Wien. Akad.* 1894; P. Oxy. 658; *Bulletin de la Société Archéol. d'Alexandrie*, No. 9, p. 88; *Patrol. Orient.* iv. 2), its provenance is the Fayûm, and its phraseology corresponds almost exactly with that of B. G. U. 287. The present declaration, however, which was made by a woman (cf. l. 2 and note), has this advantage over its predecessors that it is practically quite complete, including the official signature in l. 11, which closely resembles that of the *libellus*

published by Wessely in *Patrol. Orient.* iv. 2 and confirms Wilcken's restoration of the corresponding mutilated passage in the Berlin papyrus; cf. *Archiv* v, pp. 277-8.¹

- Τ[ο]ῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἡρημένοις
 παρὰ Αὐρηλίας Δημῶτος ἀπάτορος
 μητρὸς Ἑλένης γυνὴ Αὐρηλίου Εἰρηναίου
 ἀπὸ ἀμφόδου Ἑλληνείου. καὶ αἰεὶ θύουσα τοῖς
 5 θεοῖς διετέλεσα καὶ νῦν ἐπὶ παρούσι ὑμῖν
 κατὰ τὰ προστε[α]γμένα καὶ ἔθυσα καὶ ἔσπι-
 σα καὶ τῶν ἱερείων ἐγευσάμην καὶ ἀξείω
 ὑμᾶς ὑποσημιώσασθαί μοι. διεντυχεῖται.
 2nd hand. Αὐρηλία Δημῶς ἐπιδέδωκα. Αὐρηλ(ιος)
 10 Ε[ἰ]ρηναῖος ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῆς ἀγραμμάτου).
 3rd hand. Αὐ[ρη]λ(ιος) Σαβεῖνος πρῦτ(ανισ) εἰ[δ]ι[δ]όν σε θύουσαν.
 1st hand. (ἔτους) α Αὐτοκράτορος Καίσαρος Γαίου Μεσσίου
 Κυνίου Τραιανοῦ Δεκίου Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς
 Σ[ε]βαστοῦ Παῦνι κ.

3. 1. γυναικός.

'To the commissioners of sacrifices from Aurelia Demos, who has no father, daughter of Helene and wife of Aurelius Irenaeus, of the Quarter of the Hellenium. It has ever been my habit to sacrifice to the gods, and now also I have in your presence, in accordance with the command, made sacrifice and libation and tasted the offering, and I beg you to certify my statement. Farewell. I, Aurelia Demos, have presented this declaration. I, Aurelius Irenaeus, wrote for her, as she is illiterate. I, Aurelius Sabinus, prytanis, saw you sacrificing. The 1st year of the Emperor Caesar Gaius Messius Quintus Trajanus Decius Pius Felix Augustus, Pauni 20.'

1. Τ[ο]ῖς . . . ἡρημένοις: so Wessely's and the Alexandria *libellus*; in the other three examples the name of the particular district is added (κώμης Ἀλεξάνδρου Νήσου, Φιλαδελφίας, πόλεως, sc. Ὀξύρυχιτῶν).

2-3. It is noticeable that although the husband of Aurelia Demos was living, and signed on her behalf, she here acts independently, whereas in the Vienna *libellus* the two men who make the declaration are associated with their wives. In Wessely's papyrus the declaring party is again a woman, but there is no reference to her husband.

4. ἀμφόδου Ἑλληνείου: at Arsinoïtonpolis; cf. e.g. P. Fay. 108. 4.

11. πρῦτ(ανισ): or πρυτ(ανεύσας); there is no corresponding statement of rank in the other examples.

¹ An announcement has just been made that the library of Hamburg possesses a group of *libelli*, which will be edited shortly by P. M. Meyer in Bd. i, Heft 2 of the *Hamburger gr. Urkunden*; see his preliminary publication in *Abh. Berl. Akad., Phil.-hist. Kl.*, 1910, Anhang, Abh. v.

II. NEW CLASSICAL TEXTS

13. EPIC FRAGMENT.

Behnesa.

12.5 × 7.4 cm.

Second century. Plate 4.

A strip of papyrus containing on the verso the beginnings of the last sixteen lines of a column, with vestiges of the column preceding, from an apparently non-extant hexameter or elegiac poem. A clue to the subject of the passage is probably to be found in l. 2 ἀρνηδασί. According to the statement of Clearchus *ap.* Aelian, *Nat. Anim.* xii. 34, ἀρνήϊς was the name of the Argive festival held in honour of Linus: ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἅς καλοῦσιν ἀρνηίδας οἱ αὐτοί (sc. Ἀργεῖοι). . . Several other words occur which support the hypothesis that the lines refer to the legend of Linus. ἀρνεῖος in l. 1 (so rather than Ἀργεῖος) confirms the reading ἀρνηδασί in the following verse, while Argos is mentioned in l. 21. παιδοφονῶ in l. 16 is a suitable epithet of the king Crotopus, who is said by Conon c. 19 (cf. Ovid, *Ib.* 573-4) to have put to death his daughter Psamathe, the mother (μητέρα, l. 19) of Linus. πλαγκτῶν in l. 12, a word unknown to the lexica, may well refer to the wanderings of Crotopus, who as a punishment had to leave his kingdom and founded Tripodiscium. Pausanias says (i. 43. 7; cf. Ovid, *Ib.* 575-6) that it was Coroebus who was driven from Argos; but παιδοφονῶ indicates that the version of the myth found in Conon, *l. c.*, was here reproduced. On the recto are parts of a few lines from the top of a column of accounts concerning land, written probably towards the end of the first or early in the second century. The literary text on the verso, which is in an irregular uncial hand of medium size, does not appear to be much posterior, and may be referred to the first half of the second century. A high stop is apparently used at the end of l. 3.

Col. i.

Col. ii.

ἀρνεῖος μ[
ἀρνηδασί
καὶ θανε . [
του μὲν α[
10 καὶ τον ἐπ[
ἀνερες ε[
πλαγκτῶν [
ἠνεκες ασ[
ουδεμενα[
15 νυμφης α[

		παιδοφονω [
]ψ	ηκεν επαρ[
]	η σφειω [
]ν*	μητερα σ[
]	20 ουχ ουτω[
5]	Αργος ανα[

6. αρνειος: cf. Conon c. 19 μῆνρά τε ἀνόμασαν ἀρνεῖον ὅτι ἀρνάσι Λίνος συνανετράφη.

12. πλαγτός, 'wandering,' is an Ionic form like διωκτός, ὄρχηστός, &c.

14. οὐδ̄ εμεῖ[αι οἱ οὐδ̄ε μεν α[.

14. LYRIC FRAGMENT.

Behnesa.

6.9 × 4.5 cm.

Second or third century. Plate 4.

The following small fragment of a lyric poem appears to be novel. Only the ends of a few lines are preserved, written in well-formed uncials of the oval type, and dating from the latter part of the second century perhaps more probably than from the third. A high stop is the only lection sign which occurs.

]πον στρατον [
]σφαραγων
]αλαον ανδρος λ[
]ξ
5]ασιαι φρενι
]
		φ]αρετραν ταυ[
		υπ]εραισιον
]ναι
10]αις̄ οῡ · [· · ·]αρ
]
]πιχ̄ · [· · ·]

2. Compounds of σφάραγος were rather affected by Pindar, *Pyth.* ix. 5 ἀνεμοσφαράγων, *Isthm.* viii. 23 βαρυσφαράγῳ, Fr. 14, 15 ἐρισφάραγον. The last is also used by Bacchyl. v. 20.

3. ο after αλα is very doubtful: the letter may be ι.

5. Perhaps λ]ασιαι; cf. Alexis *ap.* Athen. 699 c λάσιαι φρένες.

7. ταυ[is probably an adjective τανα- or ταυν- agreeing with φ]αρετραν.

8. ὑπεραίσιος is cited in Bekker, *Anecd.* p. 359. 32, and Etym. Magn. p. 39. 21, but has not been found in any author; cf. the Homeric ὑπὲρ αἴσαν. The ε̄ is not quite satisfactory, having lost its cross-bar, but no other letter seems possible.

15. LAMENT FOR A LOVER.

Fayûm.

20.1 x 13.8 cm.

Second century.

Remains of two columns containing lyric stanzas. In the first column two groups of four verses, distinguished by a space left below the fourth line as well as by a horizontal stroke under the final word, are followed by another group of five lines, the last of which is considerably shorter than the rest; while Col. ii begins with a series of ten verses. Lines 3-4 are put into the mouth of a woman, who complains of having been deserted; and probably the whole of the first column at least is a monody of the same kind as the 'Maiden's Lament' in P. Grenf. I. 1, described by Wilamowitz as a Hilarodia (*Gött. Nachr.* 1896, p. 230). In the present case the lover has been carried off to fight as a gladiator (ll. 1, 7), a plight from which the forlorn girl apparently proposes to release him by means of bribes. Whether Col. ii is the continuation of the same theme is uncertain, though likely, Col. i being the commencement of the piece. The metre seems to be Ionic, as in the erotic poem from Marisa discussed by Crönert and Wunsch in *Rhein. Museum*, lxiv, pp. 433 sqq., and perhaps also in P. Oxy. 219, the singular lament for a lost cock. Wilamowitz has emphasized the fact that Ionia was the home of this class of poetry (*l. c.* pp. 227 sqq.). The date of composition can be fixed fairly closely, on the one hand by the occurrence of the word *μορβίλλων* (*mirmillo*) which points to the Imperial period, on the other by palaeographical considerations. The text is written on the verso of the papyrus in a cursive hand, upright and rather large, which appears to belong to the earlier part of the second century. A correction from a different pen occurs in l. 1. The recto is occupied by a taxing-account relating to the Arsinoïte nome.

I add below the transcript a restoration of ll. 1-12 kindly supplied *exempli gratia* by Prof. Gilbert Murray, to whom I am otherwise indebted in connexion with this papyrus.

Col. i.	Col. ii.
	ειθε τ[
ων	
]συναῖς μορβίλλων σέμνου	15 κυνα[
]ν ἀμα κρατων ἐμ παλαμαις	μετε[
]· κρατεραις ξίφος ὄπλον αἰαι	ἠρα[
]ἰς μονὴν μ <u>ἐλιπες</u>	δο· [
	ελε[
5 στεφανο]υς ροδίνους πυκαζης σε	20 ακ[
]μ[·]ν παιδι κυρι κακοις	ελ· [
]μονομαχεσ ^{ει} ν ἀγπεισαν	κυ· [
]· νου μηδε λαθοι	ειθ[ε
]σης γαρ εχεις χρυσον παι	
10 κ]αβ[τ]ερροθρουν βριαρ· [·]ε	α[
]ομενην πορφυ[ε]ω[ν· . . .]	25 α[

[πλη[.] φερε[.]κα[
]· χρ· ο[.]·θα

δι

[Ἄνερὸς ἐφημο]σύναις μορμίλλων ἄν σεμνοῦ
 [δικτυβόλοισι]ν ἄμα κρατῶν ἐν παλάμαις
 [βέβηκας οἶο]ν κρατεραῖς ξίφος ὄπλον,
 αἰαῖ [ἔέ, κᾶν κακο]ῖς μόνην μ' ἔλιπες.

- 5 [τί στεφάνο]υς ῥοδίνοὺς πυκάζ(ει)ς; σέ,
 [σὲ καλῶ· δειν' ἤ]μεῖν παιδὶ κυρεῖ· κακοῖς
 [θηρίοις νυ] μονομαχῆσειν ἀνέπεισαν.
 [Ζεῦ, σ' ἴκοι]θ' ἢ γῆ[ρ]ύς μου μηδὲ λάθοι.

- [ἀλλ' ἴθ' ᾧ, κυρίας] σῆς γὰρ ἔχεις χρυσόν, παῖ,
 10 [πειθῶ τινα κ]αρ[τ]ερόθρον βριαρό[ν τ]ε
 [φῶτ' ἀποτρεψ]ομένην πορφυρ[έ]ω[ν θ' ἄλις]
 [φαρέων, καὶ δι]πλη[ν] φέρει[ν] κα[τ]όμοσον

‘At the command of a proud man, as a mirrimillo among the *retiarium* you are gone, gripping in strong hands a sword for your only weapon, ah me! and you left me alone in misery. (*To attendant*) Why do you weave garlands of roses? You, it is you I call! Terrible things are happening to our boy. They have persuaded him to fight alone with evil beasts. O Zeus, may my voice reach thee and not be unheard! Go, my servant, you have your mistress's gold, a power of persuasion to deter a loud-voiced violent man, and abundance of purple robes. And swear to bring twice as much.’

1. *σεμνον* is far from certain, but gives a good sense; *γυμνον* is unlikely.

5. *στεφανο]υς*: *στέφανοι ῥόδινοι* occurs in Anacreon, Frag. 83 (95); cf. Anacreont. 42. 15–16 *ῥοδίνοισι στεφανίσκοις πεπυκασμένοις*. The vestige before the *ς* would suit *ν*, *α*, or *ε*. *σε* at the end of the line may be *-θε*.

7. *μονομαχῆσειν* seems to be the word intended; but it is possible that the last letter is *ι* not *ν*, and that the interlineated *ει* was intended to explain or replace this: cf. *κυρι* in l. 6. For the fut. infin. after *ανεπεισαν* cf. Thuc. ii. 29. 5, where several MSS. have *πεισειν* . . . *πέμψειν* (*v.l.* *πέμπειν*).

8. The remains suggest *νον* rather than *μον*, but . . . *νς* *μον* seems possible, and on this Murray has based his suggested restoration *ἴκοι]θ' ἢ γῆ[ρ]ύς μου*, which is otherwise sufficiently consistent with the visible traces.

14. This line is higher up than the first line of Col. i, and perhaps the columns should not be regarded as complete at the top; the recto, however, suits though it does not necessitate this view.

15. *κυνα* followed at a short interval by *ηρα[* suggests a possible reference in these lines to Heracles and Cerberus.

16. COMEDY.

Harit.

26.4 × 8.5 cm.

Late second century. Plate 5.

A strip of papyrus containing the ends of a column of iambic lines evidently from a comedy, though neither the play nor its author seems to be determinable. From a palaeographical point of view, however, the fragment has some importance. The manuscript was an unusually sumptuous one, both in its scale and calligraphy. There is a very

broad margin of from 7.5 to 8 cm. both above and below the column, which numbers twenty lines, written in large and fine upright uncials. The hand is extremely similar to that of P. Oxy. 661 (IV, Plate V), and like it can fortunately be dated with some accuracy, since the verso is inscribed with a letter to Heroninus (cf. e.g. P. Flor. 9, introd.), written in the third year (of Gallienus), i. e. A.D. 255-256. A manuscript so elaborate would probably not be quickly destroyed, and hence the text on the recto can hardly be later than about the year 215 and may well belong, as there was reason to suppose that P. Oxy. 661 belonged, to the latter part of the second century. Other examples of this so-called biblical type on papyrus may be seen in P. Oxy. 25 (I, Plate III) and 867 (VI, Plate I); it is indeed not uncommon, and that it came into vogue so early as, at any rate, the beginning of the third century is noteworthy. Two accents, a mark of elision, and a high stop occur, all of which are perhaps more likely to be due to the corrector to whom is attributed the marginal insertion opposite l. 1, than to the original scribe. The occurrence in the letter on the verso of the name Heroninus as addressee shows that this papyrus, like 57, came from Harit (Theadelphia) in the Fayûm; cf. P. Fay. 133, &c.

]σας ασφαλως	> αυτας ιδω	προσδ]οκωμενον
]εμε] ερειν τι σε
]υται μενω] αυτικα
] σοι δ επι] τοτε
5]ης μονωι		15]ρον τινα
	(?) λ]ηρει Συρε]ηι μενειν
	φ]ιλος θ αμα]ενου πολυ'
]ου τινος]τ επι
]ιαν ου ποιει]ριν ουσ' ολωσ
10 (?) συντο]	μωτερου		20]ρον βιον

1. In the marginal adscript the ω is written rather above the line, probably indicating *ιδω(ν)*. The curved mark preceding *αυτας* is a sign used in supplying an omission (cf. e.g. P. Oxy. 16, iii. 3, 656. 139), or making a rectification (cf. e.g. P. Oxy. 844. 495), in the text; the words *αυτας ιδων* were presumably intended to be the commencement of the verse.

4. Several other divisions of the letters are of course possible.

8. Or] *ουτιωσ*.

17. Or] *εν ου πολυ*.

16 (a). COMEDY.

Hibeh.

Frag. I 5.6 × 8.8 cm.

Third century B. C.

These small fragments from the cartonnage of a mummy are no doubt to be recognized as belonging to the same MS. as P. Hibeh 5 and P. Grenf. II. 8 (b). Like those two papyri, they contain remains of a comedy, and are written in a hand of just the same kind;

moreover on the verso of Frag. 2 occur a few lines of explanations of epic words or phrases, like those on the verso of P. Hibeh 5 Frag. (a). But no satisfactory combination has resulted, and the fragments are too small to throw fresh light upon the disputed question of the character and authorship of the play (Leo, *Hermes*, xli, pp. 629 sqq.; Blass, *Rhein. Mus.* lxii, pp. 102 sqq.). Frag. 2, and apparently Frag. 1, both come from tops of columns, while Frag. 3 is from the bottom of a column.

Frag. 1.

] . τε με παντα τα . [
]ας ω [[φ]] τροφιμε τοιουτοι πι[
]σας σαιτον ενεκ ερωμενης
] . εις ιλαρος γε νη τον ηλιον
 5]αρ ιν αλλα . [
] . πα[.] . [.] [
]ιτ[.] . [.] [

Frag. 2.

]λυθενυμ . . [
]ομην . [
]ε κεδνα . [
]σηλι . [
 5] . αλουσενο[.]τ . . [
]κατω[.] [
]τας ημιν [
]πηι τι [
 []
 10] ημιν κα . . [
]κω . [

Frag. 3.

.
] . . [.] . [.]η[.] . . . [
] . . ερημια . . λ . . [
] . ερ[ο]νς επιχ . . [
] . . . ος ταυτα [
 5]υς τις ηκων κ[
]μα τριτον εν . [

Frag. 4.

.
] . . τουσε[
]υ γαρ ο . [
]μμ . [

Frag. 5.

.
]νη . [
]α λεγω[
]μν[

On the verso of Frag. 2

ουλε χαιρε νγι[.]αινε
 ουκ αλεγω ου φροτιζ[ω]
 ουκ οθετα[ι] ου φ[ρο]ητ[ι]ζ[ει]
 [. .] . . [. . . .] ο . [. .]

Frag. 1. 2. τροφιμε: cf. P. Hibeh 5. 52. The letters τροφιμ are written over something else which has been washed out.

Frag. 3. The visible letters in this fragment are in each line preceded by about 1½ cm. of blank papyrus; possibly two selides were joined at this point.

Frag. 2 verso. It is noticeable that the three lemmata all begin with the letter ο, and that in P. Hibeh 5

one also begins with *ο*, the other with *π*. Perhaps then these entries belong to an alphabetical lexicon; in that case Frag. 2 verso preceded P. Hibeh 5 (*α*) verso, and Frag. 2 recto would follow P. Hibeh 5 (*α*) recto.

1. *ω* 402. Cf. Hesych. *ὄλε' ὕγλαινε*.

2. *ου φροντις[ω]*: so Schol. Didymi A 389.

3. Cf. Schol. Didymi E 403 *οὐκ ὄθεται' οὐκ ἐπιστρέφεται, ἀπαμελεῖ, ἀφροντιστεῖ*.

17. EPITHALAMIUM.

Eshmunên.

10.3 × 15.1 cm.

Fourth century.

A small complete sheet of papyrus containing six hexameter lines addressed to a newly wedded couple. The verses are written across the fibres in an irregular semi-uncial hand of medium size, dating probably from the latter half of the fourth century; the papyrus was bought together with several cursive documents from Eshmunên (Hermopolis), some of which are dated in the year A.D. 397, and is not likely to be very far removed from them in date. A single high stop occurs in l. 3; below the last line is drawn an interlacing border.

To what period the composition of these verses is to be assigned is less closely determinable. Epithalamia can be traced back as far as Sappho, to whom Catullus seems to have been indebted in his well-known sixty-first and sixty-second poems. For a complete Greek specimen, however, it is necessary to come down as far as the 'Ελένης 'Επιθαλάμιος of Theocritus (xviii), in which, according to the scholia, use was made of a poem by Stesichorus on the same subject. The lines before us may have been extracted from some similar product of the Hellenistic or even the Roman epoch. The sentiment as well as the phraseology, in which Homeric echoes are noticeable, is of a conventional character. Some metrical laxity is seen in the scansion of *καί* as a long syllable before a vowel in l. 6.

*νυμφιε συ Χαριτες γλυκεραι και κυδος σπηδ[ε]ι
 Αρμονη χαρισσα γαμοις γερας εγγυαλιξε
 νυμφα φιλη μεγα χαιρε διαμπερες αξιον ευρες
 νυμφιον αξιον ευρες ομοφροσυνην δ' οπασε[ι]ε
 5 ηδη που θεος αμμι και αυτικα τεκνα γενε[σ]θηαι
 και πα[ι]δων παιδας και ες βαθυ γηρας ικεσθηαι*

'Bridegroom, the sweet Graces and glory attend thee: gracious Harmonia has bestowed honour on thy nuptials. Dear bride, great and abiding joy be thine! A worthy, yea a worthy husband hast thou found; may heaven now give you concord, and that ye may presently have children, and children's children, and reach a ripe old age.'

1. *συ* is of course for *σοι*. *κυδος σπηδει* is Homeric, P 251.

2. 'Αρμονίη: cf. Aesch. *Συφλ.* 1041-2 *δέδοται δ' Ἀρμονίᾳ μοῖρ'* 'Αφροδίτας ψευδῶρα τρίβοι τ' ἐρώτων. Possibly *εγγυαλιξε* is to be interpreted as *εγγυαλίξαι*, with *σπηδ[ο]ι* in the previous line.

3 sqq. For the following salutation cf. the conclusion of Theocritus' Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος, xviii. 49-53 :—

χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ,
 Λατῶ μὲν δόση, Λατῶ κουροτρόφος ὕμμιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
 ὡς ἐξ εὐπατριῶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθη.

The reiteration of the names too is reproduced in that of *ἀξιον ευρες*. *νυμφα φιλη* is as old as Homer (Γ 130, δ 743).

4. *ομοφροσνην οπασε[ιε]ν*: cf. ζ 181. The final *ν* was apparently written above the line on account of absence of space.

5. *αμμι*: l. *υμμι*.

18. HISTORICAL FRAGMENT.

8·8 × 10·2 cm.

Second century B.C. Plate 6.

A small fragment containing the upper parts of two columns, written in a good-sized clear semi-cursive hand which can be assigned with security to the second century B.C., and with probability to about the middle of the century; the hand is very similar for instance to that of P. Brit. Mus. 1200, of either 192 or 168 B.C., and may also be compared with those of P. Brit. Mus. 44 of 161 B.C. and 879 of 123 B.C. (see the Plates). Sentences are divided off by a paragraphus, which in l. 21 is accompanied by a short blank space within the line to mark the position of the pause.

Of the two columns partially remaining, the first, which has only a few letters from the ends of the lines, is practically useless, but the second, so far as it goes, is in a fair state of preservation, and is of an interesting, if tantalizing, nature. After an imperfect sentence (ll. 12-15) referring to the colonization of a tract of country, of doubtful identity, mention is made (ll. 16-21) of the Spartan ephor Chilon and the king Anaxandrides in connexion with the suppression of the Greek tyrannies, among which those of Aeschines at Sicyon and Hippias at Athens are named (ll. 21-3). Unluckily the reading of this important passage is not quite certain; a detailed discussion of the possibilities is given in the notes below. No manipulation of the text, however, can remove the novelty of the statement; our meagre information has not hitherto credited either Chilon or Anaxandrides with any active part in the expulsion of tyrants. Chilon especially is a very shadowy figure. Herodotus makes him a contemporary of the father of Pisistratus (i. 59), and he was perhaps the grandfather of the Chilon mentioned in vi. 65. That this latter, who is not known to have been ephor, is the person here meant seems improbable, though that hypothesis might harmonize better with the chronology of ll. 21 sqq. (see below). Diogenes Laertius (i. 3. 1) puts Chilon's ephorate in the 55th Olympiad (560-557 B.C.), adding that Pamphila and Sosicrates assigned it to the year of the archonship of Euthydemus, i. e. 556 B.C. If so, it coincided with the beginning of the reign of Anaxandrides, which is placed on satisfactory evidence about 560 B.C. But Dum (*Entstehung des Spartan. Ephorats*) expresses much scepticism regarding these dates, and holds (p. 25) that Chilon's *floruit* cannot be

fixed within a period of fifty years. According to Diogenes, again, Chilon *πρώτος εισηγήσατο εφόρους τοῖς βασιλεῦσι παραξενγύναι*: Σάτυρος δὲ Λυκούργου. This is interpreted by some as meaning that he raised the power of the ephors to the level of that of the kings (Dum, *op. cit.*; Busolt, *Gr. Gesch.* i, p. 147), by others that the ephorate was actually held to be his institution (Niese in Pauly-Wissowa, *Real-Encycl. s.v.* Chilon). In any case it seems that Chilon's period of office was an important landmark in Lacedaemonian history; and if Meyer is right in attributing to him a large share in shaping the policy of Sparta in the sixth century (*Gesch. des Altertums*, ii, p. 766), there is no reason why its anti-tyrant tendency should not have been inaugurated by him. The story told by Herodotus of his advice to the father of Pisistratus either not to marry or, if he had a son, to disown him, may thus acquire a fresh significance.

The relation of the following clause (ll. 21-3) to what precedes is not quite clear, owing to the loss of its conclusion; the natural view is that the tyrants mentioned were among those whose suppression was due to Chilon or Anaxandrides. But in the case of Hippias, at any rate, this would be incorrect, since he was expelled by Cleomenes, the son and successor of Anaxandrides (Hdt. v. 64); and if our author held a different opinion, he was doubtless mistaken. Perhaps, however, the sentence was continued in a way that would avoid such a discrepancy from the accepted chronology. A more important point is the reference to Aeschines, tyrant of Sicyon. The sole authority for this ultimate successor to the rule of Cleisthenes has hitherto been the well-known passage in Plutarch's *De Herodoti Malignitate*, c. 21, in which a list is given of the tyrants who were put down by Sparta: *Κυβελίδας μὲν ἐξέβαλον ἐκ Κορίνθου καὶ Ἀμπρακίας, ἐκ δὲ Νάξου Λύγδαμιν, ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας, ἐκ δὲ Σικυῶνος Αἰσχίνην κτλ.* In the absence of other evidence this statement of Plutarch has been regarded with a certain amount of suspicion (cf. e. g. E. Meyer, *Gesch. des Altertums*, ii, p. 629); it is now seen to represent a tradition at least two centuries earlier, though whether the work of which the papyrus is a fragment was Plutarch's actual source is of course uncertain.

Of the character of this work it is hazardous to say much more than that it was historical; and even that statement needs to be made with some circumspection. Among the papyri published by M. Th. Reinach is a small fragment (No. 5) which contains a few lines relating to *κιθάρισις*,¹ and which, judged from the facsimile, is in the same handwriting as **18**; since, moreover, another of Reinach's literary fragments is certainly to be connected with a Rylands papyrus (cf. **21** introd.), it is at first sight obvious, in spite of the diversity of subject, to assume that P. Reinach 5 and **18** are also from a single MS. That hypothesis, however, becomes much less attractive when it is added that, according to information kindly supplied by Dr. Schubart, P. Reinach 5 is in the same hand as the two pieces published in *Berl. Klassikertexte*, ii. 3 (= P. Berlin 9869), which evidently deal with a similar topic. That the Berlin and Reinach fragments have a common origin is therefore clear; but it becomes increasingly difficult to establish any connexion between them and **18**, and it appears preferable to suppose that the latter, though written by the same scribe, belongs to a different treatise. Additional colour is lent to this theory by a further similarity of the

¹ The facsimile indicates that not *παιειαν* but *παιδειαν*; which is a much more suitable word, is to be read in l. 5. Lines 3-5 may be restored *κατακλεισθηῖναι [εἰς | τ]ῆν κιθαρῖσιν παραγμ[α]τα ὡς παιδειαν τινα [*

script of P. Berlin 9869 to that of *Berl. Klassikertexte*, v. ii. 20, which contains part of a poetical florilegium, the resemblance being so marked that Schubart would explain it by referring the two texts to the same writer. Apparently, then, a singular chance has preserved parts of three distinct manuscripts from the pen of one copyist.

	Col. i.	Col. ii.
]οποις	[. . .] . . . ταπ . ι . . . τα δια [
] το δε	βας εις την ηπειρον [
]εν	[πο]λλην της παραλι
]στων	15 [ας υ]πωρειας εκτισ[εν
5	ο]υκ οιδεν	Χιλων δε ο Λακων
] εαυτων	εφορευσας και στατ[ι]γηη
] κοινων	σας Αναξανδριδη[s] τε
]τα ωφε	τας εν τοις Ελλ[η]σι[ν]
[λ] . εις δε	20 τ[ι]υρα]ννιδας κατελυ
10] Σπαρ	σα[ν] εν Σικυωι[ι] μεν
[τ]εσ . . σ	Αι[σχ]ινην Ιππιαυ δε
	[Αθηνησιν] Πεισιστ[ι]ρα
		[τ
	

1.]οποις: or]ωποις.

9. The letter before εις is probably ε, θ, ο, or σ.

10. Σπαρ[τ is a very uncertain reading.

12-22. ' . . . crossed over to the mainland and colonized much of the seaboard below the hills. Chilon the Lacedaemonian having become ephor and general, and also Anaxandrides, put down the tyrannies among the Hellenes: at Sicyon Aeschines and at Athens Hippias the successor (?) of Pisistratus . . .'

12. Perhaps *ετα διασας*: γε may be read in place of π.

12-15. It is unfortunate that the person and locality referred to in this passage are not more clearly indicated. What follows rather suggests that the person was some tyrant or his agent, otherwise a connecting link seems difficult to obtain. Polycrates of Samos made acquisitions on the mainland (cf. Hdt. iii. 39 *συχνὰς μὲν δὴ τῶν νήσων ἀραιρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄστεα*), but *εκτισ[εν* is not the word that would be expected of his operations. Can the scene be the coast of Acarnania or Epirus? This, however, is not very suitable from a chronological point of view, for the Corinthian colonization of that region was mainly effected by the illegitimate sons of Cypselus, long before the time of Anaxandrides (l. 18); though it is noticeable that Plutarch, in the important passage from the *De Herodoti Malignitate* quoted in the introduction above, mentions the expulsion of the Cypselids from Ambracia.

In l. 15 the π of *υ]πωρειας* is not above suspicion, and that reading makes the first four letters of the line somewhat cramped; it is also not quite clear whether the word was spelled with or without an ε.

17. The overwritten ρ is small and its tail faint, but to suppose that it is no letter but merely a blot is not a very satisfactory hypothesis; moreover, if the ρ be rejected, apparently the only word practically possible is *σασ[ι]α]σας*, and though this would give a good sense with *Αναξανδριδη[ι* in place of *Αναξανδριδη[s] τε*, the vestige following *στα* is inconsistent with σ but well suits the cross-bar of a τ. It may be added, that *Αναξανδριδη[ι* would give a rather short line; the termination of the verb in l. 21 is too doubtful to found any argument upon. Hence *στρατ[ι]γη]σας* or *στρατ[ι]ε]σας* is the most suitable reading: it may be connected either with *Χιλων*, as in the text, or, if τε be dropped, with *Αναξανδριδη[s]*.

20. The second υ of *τι]υρα]ννιδας* seems to have been corrected from δ; the scribe perhaps still had *Αναξανδριδης* in his head.

21. Either σα[ν] or σε[ν] might be read: cf. note on l. 17.

22. The letters are none of them absolutely certain, but their remains suit Α[σχ]ινην so well that the name is almost assured; cf. introd.

23. Perhaps Πεισιστρα[τον διαδεξαμενον or Πεισιστρα[τον υιου or διαδοχου]. On the relation of this clause to that preceding it cf. introd.

19. EPITOME OF THEOPOMPUS, *PHILIPPICA* XLVII.

7.2 x 10.8 cm.

Second century. Plate 6.

This small but interesting fragment, of which the text has already been printed in the Oxford edition of Theopompus and Cratippus, belongs to an epitome of the 47th Book of the former's *Philippica*, as is expressly stated in the heading of the first column; the name of Theopompus was also written as a title by a second hand upon the back. Though the figure 40 is a restoration the number of the book is certain, being not only suited to the contents as given in the papyrus, but also directly confirmed by the occurrence in l. 10 of the Thracian city Angissus, which according to Stephanus of Byzantium was mentioned in the 47th Book (*s. v.* Ἀγησσός: cf. note on l. 10). Concerning the contents of that book of the *Philippica* the explicit evidence has hitherto been confined to three bare geographical references, the Thracian Angissus already cited, Astacus as a Byzantine district, for which the authority is again Stephanus, and Cabyle, another Thracian town spoken of by Harpocration; see Theopompus, Frag. 211 (*a*), Oxford edition. From these data it could be inferred that the book dealt with Macedonian operations in Thrace (cf. Müller, *F. H. G.* i, p. 319), while the allusion to Byzantium might suggest that the year in question was 340 B.C., which witnessed Philip's unsuccessful sieges of Byzantium and Perinthus. That this was in fact the period to which the 47th Book related is now definitely proved by the papyrus. Column i begins by mentioning the outbreak of war between the Macedonian king and Athens, and its immediate cause, the sieges of the two great Hellenic cities on the northern shore of the Propontis. The remainder of this column is unfortunately broken away, and what is left of the next reports operations carried on in the north-west of Thrace by the Macedonian generals Antipater and Parmenion. They were, apparently, actively engaged with the Τετραχωρίται, a Bessic people living in the neighbourhood of Philip's recent foundation Philippopolis; and Angissus, a city probably in the vicinity, was captured. Of these facts the latter is novel; the former has to be brought into connexion with Polyænus, *Strateg.* iv. 4. 1, where a stratagem of Antipater against the Τετραχωρίται is described,—an anecdote of which the source is now sufficiently evident; cf. note on ll. 8–9. This activity on the part of the Macedonians in the interior of Thrace seems significant. Frontinus (*Strateg.* i. 4. 13) has described a device by which Philip, after his ill success at Byzantium, opened the way from the Black Sea for his fleet: he wrote a fictitious letter, we are told, to Antipater that Thrace was in rebellion and his military posts there were surrounded, and contrived that this should fall into the hands of the

Athenians, who thereupon retired to the Chersonese. Perhaps the statements of this supposed letter possessed a speciousness in being not so very far removed from the truth. It is likely enough that the unwonted reverses sustained by the Macedonian army in 340 B.C. encouraged the newly subjugated Thracian tribes to hostile movements; and Philip may possibly have found it necessary to take measures for their suppression even while the sieges of Perinthus and Byzantium were still in progress.

This epitome is precisely of the same kind as the P. Oxy. 665, a summary of events in Sicily, and no doubt both papyri represent tables of contents prefixed to the detailed historical work, like those which precede the several books of Diodorus. As in P. Oxy. 665, the successive items are distinguished by the slight protrusion of their first lines into the left margin; paragraphi, however, are not employed. The script, a well-formed round uncial of medium size and somewhat ornate character, may be assigned to about the middle of the second century. Vertical strokes are commonly finished off with small apices, and the broad base with which the v-shaped upsilon is supplied is also noticeable. No stops or other lection signs occur. One correction has been introduced by a second hand, perhaps the same as that which wrote in cursive the title on the back of Col. i,—an indication that that column was, as would be expected, the first of the roll.

Col. i.
 [ταδε ενεστι]ν εν τη εβδομη και
 [τεσσαρακο]στη των Θε[ε]ο[πο]μου
 [που Φιλιπ]πικων
 [του προς Φιλι]ππου πολεμου
 5 [Αθη]ναιο[ι]ς αρχη και Περιν
 [θου και Βυζα]ντι[ου] πολιο[ρ]
 [κια υπο Φιλιπ]που

Col. ii.
 Θρακων των Τετρ[αχωριτων]
 καλουμενων
 10 Ανγισσου Θρακιας [πολεως υ
 π Αντιπα]τρου κα[τα] κρατος α
 λωσις
 Αντιπατρω κα[ι] Παρ[μενιωνι]
 περι του Τετραχωρ[ιτας] . . .
 15 [. . .] . [.] Φιλιπ[π]
 [.] τω[ν]
 [.] πα[ν]

On the verso

Θεοπομ[ου] [Φιλιππικων μζ]

‘The following is the content of the forty-seventh Book of the *Philippica* of Theopompus :—
 Origin of the war of the Athenians against Philip, and the siege by Philip of Perinthus and Byzantium . . .
 (Revolt?) of the Thracians called Tetrachoritae.
 Capture by storm of Angissus, a city of Thrace, by Antipater.
 . . . by Philip to Antipater and Parmenion in the territory of the Tetrachoritae . . .’

1. [ταδε ενεστι]ν: this is the formula regularly used in the summaries of, for instance, the books of Diodorus, e. g. ταδε ενεστιν εν τη πρώτη των Διοδώρου βιβλων.]ν, however, might also represent τω]ν, preceded by some substantive like ελεγχος.

4-7. The supplement [Αθη]ναιο[ι]ς scarcely admits of doubt, though there is a slight looseness of statement: the outbreak of war with Athens followed the investment of Perinthus and Byzantium, and there was no formal rupture till the siege of the latter had been begun (Philochorus frag. 135, Diodorus xvi. 77). The occurrence, however, was an outstanding event which may well have been given a prominence in the opening

chapters of this book, before its causes and circumstances were narrated in detail. Hence 'origin' seems a better translation of *αρχη* than commencement. It is noticeable that there is no mention of Selymbria, though this absence will of course not justify the inference that the assault on that town, mentioned in some documents of very doubtful authenticity in the *De Corona*, did not take place.

For the dative [*Ἀθηναίοις*] cf. e. g. the abstract of Diod. xi πόλεμος 'Ρωμαίοις πρὸς Αἰκολανούς'. In l. 6 only the tips remain of the letters]*υτιο*], but *τι* are fairly secure, and the following letter was a round one. The supplement [*υπολιω*] is a trifle long for the lacuna, in which a letter less would suffice; there are, however, considerable variations elsewhere in the size of the writing.

8-9. Cf. ll. 13 sqq. The genitive not improbably depends on some such substantive as ἀπόστασις. Only two other mentions of the *Τετραχωρίται* appear to be found, Steph. Byz. *Τετραχωρίται* 'οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἐβδόμη. οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμοι, and Polyæn. *Strateg.* iv. 4. 1, where the following passage occurs:—'Ἀντίπατρος ἐν τῇ Τετραχωριτῶν στρατεύων ἔταξε τὸν χόρτον τῶν ἵππων ἐμπρῆσαι τὸν περὶ τῇ σκηνῇ· οἱ μὲν ἐνέπρησαν, ὁ δὲ σαλπικτῆς ἐσήμαιεν, οἱ δὲ Μακεδόνες περὶ τὴν σκηνὴν ἠθροίζοντο, μετέωρα ἔχοντες τὰ δόρατα. ταῦτα ἰδόντες οἱ Τετραχωρίται καταπλαγέντες ἐξέλιπον τὸ χωρίον, ἀμαχὲ δὲ Ἀντίπατρος ἐκράτησεν. This stratagem was presumably employed during the campaign to which the papyrus refers, and there can be little doubt that the authority for it was Theopompus. The passage of the seventh Book of Strabo cited by Steph. Byz. is lost.

10. *Αγγισσον*: cf. Steph. Byz. 'Ἀγησσός· πόλις Θράκης, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἐβδόμη. τὸ ἐθνικὸν Ἀγήσσιος ὡς Ἀσσήσιος Ταρτήσιος. Whether the spelling of the papyrus, Ἀγγισσός ('*Αγγ.*), or that of the MSS. of Stephanus, Ἀγησσός, is correct it is impossible to determine; the confusion of Π and Η is one of the easiest of errors. Livy, who describes the town as Macedonian, has Agassae (xliv. 7, xlv. 27), which favours the spelling of Stephanus; but pending further evidence it is safer to follow the earlier authority and adopt Ἀγγισσός.

11. *καῖτα κρατος*: cf. e. g. Epit. Diodor. xiii ὡς Καρχηδόνιοι . . . Σελινούντα καὶ Ἰμέραν κατὰ κράτος εἶλον. *κα*[. is less likely, since there is certainly not room for *Παρμενίωνος*, whose name, if any one's (cf. l. 13), would be expected.

13 sqq. The datives in l. 13 appear to indicate either a junction between Philip and his two generals or the dispatch to them of orders or reinforcements. *Τετραχωρίτας* was no doubt followed by a participle, e. g. *οἷσι* or *διατρίβουσι*.

16-17. Perhaps [*Τετραχωρίτων*, and *υπ* *Ἀντίπατρον* in the line below.

20. POLITICAL TREATISE.

Frag. 3 13 × 7 cm.

First century B. C. Plate 6.

The hand in which these fragments of a prose work are written is a good-sized and rather ornamental uncial, which may be dated to about the end of the Ptolemaic period; it has a general similarity to that of P. Oxy. 659, but is characterized by superior finish and regularity. Short blank spaces, in one instance probably accompanied by a medial point, mark a pause; a rough breathing is apparently inserted in l. 19. The sign for filling up a short line takes the form of a short-topped z. Some supporting strips, which the thinness of the papyrus rendered desirable, adhere to the verso.

The relation of the three pieces surviving is doubtful. Frag. 2, containing the first letters of a few lines, may well be the continuation of the second column of Frag. 1; but whether Frag. 3 belongs to the same or to the preceding column, or is unconnected with either, is quite uncertain. This last fragment gives a connected passage which serves to define to some extent the nature and date of the treatise. Its subject is, broadly, of

a political nature, and the use of the second person points to a dialogue or an epistolary composition. The person addressed is advised to be warned by the example of the Persians not to deplete the treasury by providing for military forces out of revenue, the alternative presumably being to support them by local levies. Since the Persian empire is spoken of as a thing of the past, the treatise must be at least subsequent to the conquests of Alexander. Who then is the ruler here introduced, and who can the author be? The conditions might be satisfied by such a work as the *Πτολεμαίος* of Demetrius Phalereus, which in Ostermann's opinion (*De Demetrii Phal. vita*, ii, p. 21) was more probably a dialogue than a life of the first Ptolemy; though there would be difficulties in crediting a well-informed writer with the novel view taken concerning the Persian military administration and its financial effects.

Frag. 1.

	Col. i.		Col. ii.
] <i>απαρχαι</i>		<i>ευπορια</i> [
] . <i>σα . ι</i>		<i>σιν</i> [
] . <i>οις μισ</i> [.]		<i>ὡς γι</i>
] <i>ενοισω</i> z	20	<i>ἐξήρ</i> [
5] <i>την τρο</i>		<i>τεραι</i> δ[
] <i>θαι πως</i>		<i>φην εκ</i> [
] <i>ροις ακο</i>		<i>οι μεν</i> [
] <i>ν . ει δε</i> z		. . .
] <i>πρα</i>		
10] <i>που</i>	Frag. 2.	. . .
] <i>αισ</i>		<i>δ</i> [
	<i>σ</i>] <i>υμβη</i>	25	<i>ει</i> [
] . <i>περ πεισ</i>		<i>τε</i> [
] <i>εισηγη</i>		<i>α</i> [
[θ] <i>ω διελ</i> z		<i>η</i> [
15] <i>μ .</i>		. . .
	. . .		

Frag. 3.

. . . ν ει γαρ καθα
 30 *περ ο* *Περσης* *απο* *των*
προσιοντων *επι* *χει*
ρησεις *διοικειν* *τους*
στρατιωτας *ολιγα* [*παν*
 [*τα*] *πασιν* *εσται* *σο* [*ι τα*
 35 *πε*] *ρι*] *γεινομενα* *των*
χρηματων *ωσ* *σα* *φως*
καταμαθειν *απο* [*των*
υπο *του* *Περσου* [*κα*

ταλειφθεντων εἶνι πο
 40 ρων ουτω γαρ πολλων
 μεν χρονον αυτοι της
 Ασιας επαρξαντες α [
 παντων δε κρατησαν
 τες των χρη[μ]ατων
 45 των υπο Μηδων τε και
 Συρων συλλεχθεντων
 τοις [
 κ . . . ς [
 ς [

29-46. 'For if you try like the Persian king to provide for the soldiers out of revenues, your surplus of the wealth will be quite small, as may be clearly perceived from the sums left by the Persians; for in this way, though they were for a long period rulers of Asia and possessed themselves of all the wealth amassed by the Medes and Assyrians . . .'

29 sqq. It is strange that an example should be found in Persia of needless expenditure of revenue upon military forces. This is not at all the ordinary view of Persian administration: 'Man sieht,' says E. Meyer, *Gesch. des Altertums*, iii, p. 89, 'wie wenig Geld verhältnismässig für Reichszwecke gebraucht wurde. Fast nur in Kriegszeiten wird es zu grösseren Geldausgaben gekommen sein'; cf. Heeren, *Asiatic Nations*, i, p. 266, Grote x, p. 121. Perhaps, however, it was the periods of actual war which the writer had in view. His implication that the treasure which fell into the hands of the Macedonians was comparatively small is also remarkable; according to the statements of Diodorus and others the spoil amounted to upwards of 180,000 talents, or some 60 millions sterling (cf. Meyer, *op. cit.* pp. 89-90).

39. εἶνι suits the space better than εἶστι.

40. ουτω: i. e. by maintaining armies ἀπὸ τῶν προσιόντων. ουτοι cannot be read.

46. Συρων: the use of Σύροι for Ἀσσύριοι is frequent in Xenophon's *Cyropaedia*, e. g. v. 4. 51 τὰ μεθόρια τῶν Σύρων καὶ Μηδων: cf. Hdt. vii, 63, Strabo xvi, p. 737.

21. TREATISE ON PHYSIOLOGY.

Frag. I 9.9 × 7.1 cm.

First century B. C. Plate 7.

These five fragments from a treatise on the nervous system of the human body belong to the same papyrus as P. Berlin 9770, which was edited by Kalbfleisch in *Berliner Klassikertexte*, iii, pp. 10 sqq. This identification was first suggested to me by Prof. Ilberg, and a reference to the facsimile at once established it. An additional proof, if it were wanting, is supplied by the verso, which, as in the Berlin papyrus, contains some ill-preserved medical receipts,—though I cannot agree with the editor (*l. c.*, p. 10) that the hand in which these are written is much like that of the recto. The latter is a small and neat though not very formal uncial, which is, I think, rightly referred to the first century B. C.; and it may perhaps be placed early rather than late in that century.

Yet another fragment from the same treatise has recently been recognized by Kalbfleisch in P. Reinach 2, which he combines with P. Berlin 9770 A. vi. M. Reinach acquired that small piece at Gizeh; 21, on the other hand, was purchased in the Fayûm; where the Berlin fragments were obtained is not stated. The ultimate source of the papyrus remains quite uncertain.

The previously published fragments consist for the most part of the tops and central portions of columns, while 21 includes several bottoms, which ought to be some of the missing bases of the columns at Berlin. Probably they actually are; but attempts at combination have so far proved disappointing. One factor which might assist in this task has hardly been made the most of by the Berlin editor. In the left margin opposite l. 3 of P. 9770 A. vi the numeral Σ occurs, and at B. iv. 15 there is a T in a similar position. These must be stichometrical figures (1800 and 1900; cf. P. Oxy. 852. Frag. 25, note), and if they have been rightly read, A. vi would be the top of either B. ii or B. iii. I am informed by Dr. Schubart, who examined the original at my request, that the former of these alternatives is excluded by the writing on the verso. Apparently then A. vi should be combined with B. iii. That hypothesis involves a rather tall column, though, since the writing is small and the lines are closely set, the height would not exceed reasonable limits.

In two respects especially the new fragments throw some further light upon the nature of this treatise. The first three lines of Frag. 2. ii are divided off from what follows by a short blank space, which suggests that they formed some kind of heading; and this view is confirmed by the occurrence in P. 9770 B. vi. 4 of a title, *πρόσφυσις*. The significant words *ἀπορία* and *ἀπορείται* in Frag. 2. ii. 2 and 6 serve to indicate that the heading formulated some disputable question concerning the functions of the motor and sensory nerves, which question the writer proceeded to discuss. It is thus clear that the treatise was subdivided into several definite sections, distinguished by particular titles. Secondly, in Frag. 5 the writer has passed from the domain of physiology proper to that of psychology, and speaks of some view involving the Platonic distinction between *λογισμός*, *θυμός*, and *ἐπιθυμία*. No such transition is found in the fragments at Berlin.

The problem of the identity of the author does not seem to be brought much nearer to a solution. His period, at any rate, is fixed within fairly narrow limits, on the one hand by the date of the papyrus, on the other by the recognition of a distinction between motor and sensory nerves which, as Kalbfleisch has pointed out, shows that he cannot be older than Herophilus. Wellmann in Pauly-Wissowa, *Real-Encycl.* vi. 904, suggests that the treatise is by Eudemus, a younger contemporary of Herophilus and Erasistratus. In that circle of famous anatomists the writer is most naturally sought; but at present there appears to be little reason for selecting one name rather than another.

Frag. 1.

Col. i.

. . .
.]

Col. ii.

[. . . .]. ιναι . . . [

. [.] . ε . [.] . σο[.]οιτο εροι[

σιον [. . .] π[.] . . . α εκ τι[.] πε

<p>]</p> <p>]</p> <p>μη]νιγ</p> <p>]</p> <p>]ε</p> <p>]</p> <p>5] . εν</p> <p>]τα</p> <p>]αις εκα</p> <p>]</p> <p>]</p> <p>.</p>	<p>φυκοτα και εις ετε[ρ</p> <p>5 πεφνυκοτα μυ[ω]δη τ[ι] ^{νεν}</p> <p>^{ρωδη}</p> <p>και εν τωι κατα προ[οιαιρεσιν κινει</p> <p>σθαι τα τοιαντα συ[</p> <p>. ιντ[ι] . εντα εστε[</p> <p>τωι ανεισθαι πεπλ[ε</p> <p>10 μενα ειπερ μη τ . [</p> <p>αντοις νευρωδη και δι[</p> <p>των αισθανο[μεν]ων . [</p> <p>νων κινειται [το ν]ευρο[ν</p> <p>των εκτος ετερ[ι] . . [</p> <p>15 εντεινεται τα δε[</p> <p>γαρ . [.] των οργανω[ν</p> <p>νων ετερων το ομο[</p> <p>γινομενον εκ τιν[ι]</p> <p>. [.] . . ρον τοι[</p> <p>20 [.] . . [</p> <p>.</p>
---	---

Frag. 2.

Col. i.

Col. ii.

.

[.] . [

[.] ο . [. . .] ο[

[. . .] αποψαδες δι[ι] [

5 [πε]φνυκασιν φ[ι]λ[ε]β[ε]ς[ι] και αρτη[ρ]ιαι

[το]ις προ[ρ]οις τοις επιτετρημ[ε]νοις

[.] α[ι] .]ν και εκ των οστων εκπε

[φυκοσι κ]αι επι ποσον τι περι[ι]πεφυ[

[κασι] . . τοις αισθητη[ρ]ιοις

10 [.] . τ[ο]ις της ραχεως οσ[τ]οις]

[.] λο[ι]π[ο]ι ως ειρηται γεγεν

[η] ι εξ αυτων ου μονον νευρια

.

[. νω]τ[ι]αιοι[ι]

[.] απορια[ι]

[. προα]ιρεισθαι . [.

[.] [

5 [.] . [. . .] . προαιρει[ι]

[.] αν απορειται περ[ι]

[.] τισιν αισθητικης . [.

[. . .] δι[ι] εν[ι]ων μεν το αισθα[ν]εσθαι α

[φ]ικνειται[ι] δι[ι] ετερων δε το [προαι

10 ρεισθαι εναρξεται και [κατα λο

γον δι ων το προαιρεισ[θ]αι προη (?)

γειται δι εκειων και[ι]

νας διαπ[ε]μπεσθ[αι]

Frag. 3.

Col. i.

Col. ii.

Col. iii.

<p>]</p> <p>.</p> <p>.</p> <p>]</p>	<p>[.] . τινα εκ του εγκεφαλου</p> <p>[διαπεφυ]κοτα νευρα τα δ επι του</p> <p>[τοις προσε]χομενα εσχ[α]τ[α] δε πε</p> <p>φυκοτα εκ του νωτιαιου διαπεφυ</p>	<p>.</p> <p>.</p> <p>ρη[</p> <p>ει[</p> <p>το[</p>
-------------------------------------	---	--

]	δξ	5	κε δια των τρηματων των εν τωι	χ!	
]	με		ιερωι οστωι σχεδον πλεον η τριτα	5	κα!
]			και αυτα τωι παχει αφ ων εις τε		δια!
]			το αιδοι[ο]ν και εις την κυστιν και		τα!
5]		εις την μητραν και επ ολιγον εις		κα!
]		10	τους διδυμους και την εδραν και		φ·!
]	α		ει[ς] τροπον της οσφνος τινα δια[πε		
]	σ		φυκε δυναμ[

Frag. 4.

] . . . μοστ . [. . .
 τ]α σκελη πεφ[υκ
]ς εκατερου [. . .
 ε]πι τουτων τι
 5] κοινων τι[. . .
]εσ τα μικρα
]αι ομαλα τι
] . . . α περιπλ[. . .
] διδυμοις κε[. . .
 10] πλευρας πο . [. . .
]ορ . ιστ[. . .
]ου[. . .

Frag. 5.

ζεν . [.]εκα[. . .] . [επ]ι
 θυμ[ιαν λογι]σμοι [κ]αι ουθεν
 δοκων παρηλλακεναι ουδε
 νοσειν τον ουτω διανοουμε
 5 νον αν τε θυμωται αν τ επιθυ

Frag. 1. i. 1. *μη]νιγ*: cf. P. Berlin 9770 A. iii. 1, vi. 1, &c. In the former passage an abbreviation would be expected to take the form *μηνιγ*; but, as Schubart informs me, *μηνιγγ[ος]* should be read.

ii. 3. If the sentence ended at *σιων*, part of the space between *ν* and the following]π was probably blank, *εκτιω[* here and in l. 18 might be taken for some form of *εκτ(ε)νωειν*, contrasting with *εντεινεται*, which occurs in l. 15; but since the spelling with an ε is there used (cf. however l. 18), *εκ τιω[ος]* or *τιω[ων]* is perhaps preferable; cf. e.g. P. Berlin 9770 B. ii. 15 *απο τιω[ν] μνωδων*.

6. Cf. P. Berlin A. ii. 3-4 *αισθανετα[ι και κατα προ]αιρεσιω κινειται*.

9. *πεπλ[εκται*, or some similar form, probably stood here; cf. P. Berlin A. i. 1, B. iii. 10, 14, iv. 16. But the doubtful λ could also be α.

18. *γινωμενον*: *οτ τινωμενον*.

19. Possibly]*τερον* (ε]τερον?), hardly *ν]ερον*.

Frag. 2. i. 4. *αποφαιδες* is difficult, and apparently there is some corruption. The fourth letter is conceivably a φ, and if so *αποφαιδες* might be the original word. There is no possibility of reading *απορια*.

9. *αισθητη[ροις]*: cf. P. Berlin B. iv. 19.

10. Cf. P. Berlin B. ii. 10-11 *οστων των τε λοιπων και των της ραχ[ε]ωσ*.

11. *γεγενη]νται* or *ορ γεγενη]μενοι* seems unavoidable, though the division is contrary to rule. *γεγενη]νη . . .* hardly suits the context.

ii. 1-3. On the character of these three lines cf. introd.

8-9. The distinction between the motor and sensory nerves is here clearly stated; cf. the passage of the Berlin papyrus quoted in the note on Frag. 1. ii. 6.

Frag. 3. ii. 1-2. The nerves of the brain are not expressly mentioned in the Berlin fragments, and this passage confirms Kalbfleisch's remark (*l. c.* p. 10) that the writer 'kennt . . . doch wohl die Hirnnerven'; cf. P. Reinach 2, ii. 8 *ενκεφαλ* . . .

5. Cf. P. Berl. A. iv. 1-2 *δια τε των*] *εν τωι ιερωι οστωι τρηματων και δια των κοιλων των εν τω οσφνι*.

6. *τριτα*, which is clearly written, gives no sense, and some such word as *τριπλασια* seems required; *τριτ(τ)α*, as Ilberg suggests, would be the gentlest remedy. In explanation of *και αυτα* in the next line he further conjectures that the thickness of the lower vertebrae had just been referred to.

7 sqq. Cf. P. Berlin A. ii. 1-2 *διαπεφ[υ]κεν εις αιδοι[ον μη]τραν κυστιν διδυμους κτλ*. The *διδυμοι* are mentioned again in Frag. 4. 9.

11. *τοπον* Ilberg.

Frag. 4. 2. τ]α σκελη: cf. P. Berl. A. i. 7, iv. 5, x. 1.

11. A slight mark above the line between ρ and ι may belong to a tall letter like φ or represent an interlineation or an accent (cf. e.g. P. Berlin B. iii. 15) or, most probably perhaps, be due to accident. There is another faint trace further to the right.

Frag. 5. 3. Whose is the opinion referred to is obscure. Ilberg compares the divergent views of Poseidonius and Chrysippus with regard to the *νόσος τῆς ψυχῆς* set forth in Galen, *De Placit. Hipp. et Plat.* v, while remarking that neither of those philosophers is likely to be meant here.

5. *επιθυμη*.

22. MYTHOLOGICAL FRAGMENT.

Behnesa.

19.2 × 7.4 cm.

First century. Plate 5.

The following fragment gives a brief narrative of events at Troy subsequent to the death of Achilles. Both the beginnings and ends of the lines are lost throughout, but the extent of the lacunae, which are evidently considerable, can be fairly gauged from a comparison of ll. 7-9 and 10-14, where a minimum loss of from 14 to 16 letters is indicated for the first 13 lines; in the lines following the gaps are still larger. It is desirable not to exceed the minimum in order to avoid increasing the breadth of the column, which, in any case, will be rather broader than is usual. How the supplements are to be divided between the lines is of course uncertain; the arrangement adopted below is quite arbitrary, and several of the restorations are only made *exempli gratia*.

The events described in the papyrus are as follows:—1. (ll. 1-10) Expedition of Odysseus and Diomedes to the Trojan citadel in quest of the Palladium, the removal of which had been declared by Helenus to be one of the conditions of the fall of Troy; they kill among others Corybus (Coroebus), son of Mygdon, who had come to assist the Trojans, and return to the camp with the Palladium. Joy of the Greeks and discomfiture of the Trojans. 2. (ll. 11-14) Voyage of Odysseus and Phoenix to Scyros to fetch Neoptolemus, who returns with them and receives from Odysseus the arms of Achilles. 3. (ll. 16 sqq.) Arrival of Eurypylos, son of Telephus, from Mysia, bringing aid to the Trojans. These subjects were all treated in the *Little Iliad* of Lesches or Lescheos, though not apparently in the same order. According to the summary of

Proclus (cf. note on l. 1) the capture of the Palladium by Odysseus and Diomedes occurred after the arrival and death of Eurypylus; and that Proclus is correctly presenting the sequence of the *Little Iliad* is evident from the close agreement with him of the *Epitome* of Apollodorus, who, though he had other sources than the *Little Iliad*, was at this point obviously summarizing that work (cf. note on l. 1). Another peculiarity of the fragment is the time and occasion of the death of Coroebus, who according to Virgil, *Aen.* ii. 341, 425, and Quintus Smyrnaeus xiii. 168 sqq. was slain during the sack of Troy. But we know from Pausan. x. 27. 1 (cf. note on l. 4) that the author of the *Little Iliad* differed from the common account in attributing the death of Coroebus to Diomedes instead of to Neoptolemus (Virgil assigns it to Peneleos), and it is possible that he also connected it, as the papyrus does, with the seizure of the Palladium. The real divergence lies in the precedence of the latter event, apart from which the new text is nearly allied in matter, as it is also in manner, to the summaries of Proclus and Apollodorus. There are, however, other traces of a version in which the capture of the Palladium was put earlier. Ovid, *Metamorph.* xiii. 1-381, makes it precede the dispute between Odysseus and Ajax for the arms of Achilles; in Tzetzes, *Post-Hom.* 509-17, it follows on the death of Ajax, and in Dictys v. 14 Ajax and Odysseus quarrel over the Palladium instead of the armour. Their chronology is thus analogous to that of the papyrus; but what is the ultimate source of this form of the story is quite obscure.

The text is written in rather large uncials upon the verso of an account dating probably from the latter part of the first century B.C. Early characteristics are evident also in the uncial hand, which is unlikely to be posterior to the first few decades of the century following. No lection signs occur. A pause is denoted by a short blank space in l. 14; the other intervals are less clearly marked.

Οδυσσευς και Διομηδη]ς εισελθοντες εις Ειλι]ον
 οπως εκκλεψωσι]ν το της Αθηνας ουρανι]ον
 αγαλμα τουτο Ελ]λενον παλι]ν αυτοις ειπα]ντος
 αποκτεινουσι]ν Κορυβον τον Μυγδα]νος
 5 τον εκ Φρυγια]ς εληλυθοτα επι συμμα]χι
 αν τοις Τρωσι]ν] και αλλου]ς αυτου ετερο]υς
] και σωζονται προς του]ς Ελ
 ληνας εχοντες] το παλλαδιον ει]τα γε]ινε
 ται τουτοι]ς μεν] χαρα των δε Τρωων [. . .
 10] τροπη επι τοι]ς γεγενη]η
 μενοι]ς Οδυσσευ]ς δε και Φοι]νιξ πλε]ν
 σαμενοι ει]ς την] Σκυρον α]γουσι τον Ν]εο
 πτολεμον ηδη κα]ι αποδιδω]σιν αυτω [Οδυ]σ
 σευ]ς τα οπλα του πατρο]ς αυτου α]
 15]ται παρα τ
 . . . και κατα τον αυ]τον καιρον [Ευρυπ]υ
 λος ο Τηλεφου] υιος] εκ της Μυ]σσιας πα
 ραγειεται βο]θητων] τοι]ς Τρωσι]

..... Πρια]μω ειτα .. [. . .
 20 γεινε]ται μαχη [.

1 sqq. Cf. Apollodorus, *Ephē.* 5. 11–12 τούτων (*sc.* the prophecy of Helenus) ἀκούσαντες Ἕλληνες τὰ μὲν Πέλοπος ὁσὰ μετακομίζουσιν, Ὀδυσσεὰ δὲ καὶ Φοίνικα πρὸς Λυκομήδην πέμπουσιν εἰς Σκύρον, οἱ δὲ πείθουσι Νεοπτόλεμον προέσθαι. παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ λαβὼν παρ' ἐκόντος Ὀδυσσεὺς τὴν τοῦ πατρὸς πανοπλίαν πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναίρει. ἀφικνεῖται δὲ ὕστερον Τρωσὶ σύμμαχος Εὐρύπυλος ὁ Τηλέφου πολλὴν Μυσῶν δύναμιν ἄγων τοῦτον ἀριστεύσαντα Νεοπτόλεμος ἀπέκτεινεν. Ὀδυσσεὺς δὲ μετὰ Διομήδους παραγενόμενος νύκτωρ εἰς τὴν πόλιν . . . δι' ἐκείνης (*sc.* Helen) τὸ παλλάδιον ἐκκλέψας καὶ πολλοὺς κτείνας τῶν φυλασσόντων ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ Διομήδους κομίζει, and the analysis of the *Little Iliad* in Proclus, *Chrest.* (Kinkel, *Epic. Graec. Frag.* p. 36) καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου ἀγαγὼν τὰ ὄπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρὸς· καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. . . . καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει (*sc.* Odysseus) ἐκ τῆς Ἰλίου.

3. Ελ]ενον κτλ. : cf. Apollod. *Ephē.* 5. 10 καὶ ἀναγκαζόμενος ὁ Ἑλενος λέγει πῶς ἂν αἰρεθείη τὸ Ἰλιον, πρῶτον μὲν εἰ τὰ Πέλοπος ὁσὰ κομισθείη παρ' αὐτοῦς, ἔπειτα εἰ Νεοπτόλεμος συμμαχοίη, τρίτον εἰ τὸ διμητὲς παλλάδιον ἐκκαπέη.

4. Κορυβον : cf. Pausan. x. 27. 1 ἀφίκετο μὲν δὴ ἐπὶ τὸν Κασάνδρας ὁ Κόρυβος γάμον, ἀπέθανε δέ, ὡς μὲν ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτόλεμου, Λέσχωος δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν. The name is sometimes spelled Κόρυβος elsewhere, e. g. Etym. Mag. 577. 33, but Κόρυβος is no doubt the correct form. Μυγδόνος not Μυγδῶνος is moreover the genitive of Μυγδῶν, e. g. Homer, Γ 186.

6. ετερο]ς = εταρο]ς ; cf. the analogous interchange of *v* and *oi* in l. 4.

11. Phoenix is named in this connexion also in Soph. *Phil.* 343 and Philostr. iun. *Imag.* 2, as well as by Apollodorus in the passage quoted on l. 1. According to Quintus Smyrn. vii. 169–417 and Tzetzes, *Post-Hom.* 531, Diomedes was the companion of Odysseus on this occasion. In Proclus' argument of the *Little Iliad* cited above, as in Homer, λ 508, only Odysseus is mentioned ; but it would be too much to infer from the silence of Proclus that Phoenix was not coupled with Odysseus in the *Little Iliad*.

14–15. Perhaps Αχιλλε]υς δε αυτω . . . φαντα]ζειται παρα τω [τυμβω ; cf. the passage from Proclus quoted in the note on l. 1, Eurip. *Hecuba* 37 sqq. ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεῖς, κτλ., Quintus Smyrn. xiv. 179 sqq., and Westermann, *Mythogr. Gr.* p. 382.

19. Πρια]μω : ορ πολε]μω ?

23. EPITOME OF THE ODYSSEY.

6.5 × 15.4 cm.

Second century.

This fragment contains the ends of two columns from an epitome of the Odyssey, written in round upright uncials which appear to date from about the middle of the second century. A stop in the central position in l. 10 and a rough breathing in l. 11 may well be original, but the supplement of an omitted word at the end of the latter line looks like a subsequent addition. What remains of Col. i relates to the third book, of Col. ii to the sixth ; hence it is probable that Col. i was actually the first of the epitome, which, if the space devoted to the successive books was fairly constant, could have been completed in eight columns. The books were treated separately, and at the head of the several abstracts stood the first verse of the book concerned (see ll. 9–10), preceded no doubt by the book's number. There is little in common between the wording of these abstracts and that of the ὑποθέσεις in the extant scholia.

Col. i.

[14 letters]λα . [. . .
 [νοστο]ν της εξ Ιλιου αναμεμν[η]
 ται των Ελληνων και των
 [τοις] μ[ν]ηστηρων διαπρασσο
 5 [μενω]ν επι δε τα περι την . . [.
 [. . .]ν και προπομπαν Τηλε
 [μαχ]ου εις Λακεδαιμονα προς
 [των Πυ]λιων

Col. ii.

ως ο μιν ενθα καθευδε πολυ
 10 τλας διος Οδυσσευς. περιχει
 ως παρισταται καθ υπνουσ Να^{Αθηνα}υ
 σικαα κελευουσα αμ ημερα επι
 τους πλινουσ πορευεσθαι κα[ι
 [ε]ματια καθαραι Ναυσικαασ τ[η]ν
 15 [ο]μειλιαν προς τον πατερα Αλ
 κινουο υπερ την απηνην α . [

ll. 2-8. ' . . . makes mention of the return of the Greeks from Ilium and the deeds of the suitors; and further the events concerning . . ., and the dispatch of Telemachus to Lacedaemon by the Pylians.'

2. αναμεμν[η]ται is not a very satisfactory reading, chiefly because the η must be supposed to have been written either very small or above the line in order to be got into the space. This supposition is, however, less objectionable than to assume the division αναμεμν[η]ται. The subject of the verb is presumably Nestor, the reference being to γ 102 sqq.

5. επι δε: sc. περιχει; cf. ll. 10 and 14-15. At the end of the line the second letter after την is a round one and the preceding vestiges suit α. Αθ[η] could well be read, and a mention of Athena would be most appropriate (cf. γ 331 sqq.), but Αθ[η]να[υ] does not fill the lacuna, and with Αθ[η]νας the difficulty is to find another substantive short enough. It is not at all likely that Αθ[η]ναια[υ] was written or that Αθηνas was abbreviated.

6. l. προπομπην or προπομπαν. Cf. γ 475 sqq.

9-10 = ζ 1.

10-16. 'The contents are, how Athena appears in sleep to Nausicaa bidding her to go at daybreak to the washing-tanks and cleanse the linen; the conversation between Nausicaa and her father about the wagon . . .'

16. υπερ την απηνην for υπερ της απηνης is a remarkable construction.

24. SCHOLIA ON HOMER, *ILIAD* IV.

Behnesa.

11 x 7.7 cm.

First century. Plate 8.

Remains of two columns of a Homeric commentary, written in a medium-sized semi-uncial hand which is probably not later than about the middle of the first century A. D. A single high stop occurs in l. 16, and a pause before a quotation is marked by a short blank space in l. 28. On the verso is part of a demotic account.

The book to which the commentary relates is doubtless Δ, what survives being for the most part a discussion of the interpretation of ll. 306-7 δς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἔτερ' ἄρμαθ' ἵκηται, ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερον οὖτω. In Col. i an eccentric explanation of that passage, noticed without reference to an author in Schol. A and Eustathius *ad loc.*, is cited, and is followed by an allusion to Apollonius and another person, though whether as supporters of the preceding view or of a different opinion is uncertain. The same passage is still under consideration in the upper part of Col. ii.

The commentary was thus on an extensive scale, pointing, like the palaeographical evidence, to a comparatively early period; and in view of the verbal coincidences in ll. 12-16 with Schol. A it seems not improbable that the writer may have been Aristonicus or Didymus. As for the Apollonius who is quoted as an authority in l. 17, Dyscolus is excluded by the date of the papyrus, the compiler of the Lexicon may be dismissed on similar grounds, while the son of Molon was perhaps hardly of sufficient importance to be given so much space. There remains Apollonius of Rhodes, who is known to have interested himself in the criticism of Homer and Hesiod, and is supposed to be referred to in the extant scholia at Δ 4, 97, τ 177. Mr. Allen remarks that exegesis of the fanciful character described would be more natural in one of the older grammarians.

Col. i.	Col. ii.
.
[. 17 letters . . .] ε[. 18 letters
[.] εικοτῶς	20 μηδέ[16 ,,
[.] εἰς τὴν τα	παρεισάγει Διομήδη πα
[ξίν] ἦν τῶν πο	ραδεχομένον τὸν Νέστορα
5 [λεμιῶν] κηται τιμῶ	φῆσι γὰρ Νεστῶρ δ' ἐν χεῖρεσ
[.] ἴσον ἐστίν	σι λαβήνια σιγαλοῦντα . . .
[.] ἂν τα εαυτοῦ	25 γὰρ ἀγωνιζ[.
[απολιπῶν] ἀρματα ἢ ἵππου	π[. . .] οἰνοφ[.
[βληθέντ]ος ἢ ἄλλου τινος	χρησ[. . .] ἰαλ[.
10 [ατυχή]ματος γενομένου	μενη[. . .] ἀλλὰ σε γῆρας τείρει
[εφ' ἑτέρων ἐπι]βῆναι βίαζῃ	ομοῖον ὡς [οφέλεν τις ἀν
[ται παταξ]αίτω τις αὐτὸν	30 δρ[ω]ν ἄλλος [εχειν σὺ δὲ κοῦ
[εγχει εὐ]τέλες γὰρ κρίνει	ροτεροῖσι μ[ετειναι
[το τεθνα]ν[αῖ] τὸν τοιοῦτον	[. . .] τιῶν οἱ γ[.
15 [καὶ μὴ ζῆν] αὐτὸν συγχέον	[. . .] ραφῶ[14 letters
[τα τὴν ταξίν]· ἐγδεχονται
[δὲ κα] Απολλωνί
[ος] . . . αὐτοῦ

3-7. Mr. Allen suggests εἰς τὴν ταξίν ἰκομενος τὴν τῶν πολεμίων διαμαχηται, τιμῶμενος κατὰ τοῦτον ἐστίν. [κατ' ἄλλους δ' ος] ἀν κτλ., supposing that ll. 1-6 contain the ordinary interpretation of Δ 306-7, ll. 7-18 that of Apollonius (ll. 16-17 ἐγδεχονται [δὲ οὕτω κα], which is hardly long enough), and ll. 19-28 the refutation of the latter. This may be on the right lines, but it is also possible to complete τιμῶ as e. g. τιμωροῦντος and to regard ll. 1-16 as all belonging to the same explanation, to which that of Apollonius is afterwards opposed. In l. 5 the doubtful κ may be χ, but κ seems rather more suitable;] is in l. 3 is perhaps τ] is.

7-16. 'If he leave his own chariot, whether on account of a horse being stricken or the occurrence of some other disaster, and force his way on to another, let some one smite him with his spear; for Nestor judges it a thing of small account that such a man should perish and not live when disturbing the ranks.'

7 sqq. Cf. Schol. A 307 ἢ διπλὴ πρὸς τὸ σημαίνόμενον, ὅτι ἐκ τοῦ ἔγχει ἀρεξάσθω ἐστὶν ἔγχει παταξάτω τις αὐτόν, ὥστε παραλείπει τὸ τίς καὶ τὸ αὐτόν. καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦτο συνίστηεν, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερον οὕτω τὸ ἕνα τεθνᾶναι

ἢ τὴν ὄλην τάξιν συγχυθῆναι, and Eustath. 475. 40 κατὰ δὲ ἑτέρους ἐκέϊνος ὁ ἕτερος ὁμοειδῆς ὁ τὸ ἄρμα ἔχων ἔγχος ἐκτείνας παταξάτω τὸν τοιοῦτον, ἵνα δηλαδὴ μὴδεὶς τὸ ἴδιον ἀφῆ ἄρμα φόβῳ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμφυλέτου τρωθῆναι καὶ πεσεῖν.

18. Mr. Allen proposes *καὶ ο μαθητῆς* or *διδασκαλῶς αὐτου*, but the former would not fill the space, and though the vestiges of the letters are extremely scanty, they do not well suit *ο*.

21. *παρεια[γει]*: sc. *ὁ ποιητῆς*, which perhaps immediately preceded in l. 20.

23-4. The quotation is from Θ 116.

24-8. The following restoration of these lines is suggested by Mr. Allen: *ην] γαρ αγωνιζ[ομενος . . . π[αλι]*

ου ο [ποιητης . . . α]ρησ[τα] τα λ[ειψανα οσα αυ] μενη.

28-31 = Δ 315-16, apparently a fresh lemma.

32-3. *ε]ππων* might be read in l. 32 and *γραφω]ν* is possible in the line below.

25. LEXICON TO HOMER, *ILIAD* XVIII.

Behnesa.

16.1 x 3.5 cm.

Second century.

This fragment of a Homeric lexicon is contained on the verso of a narrow strip from the bottom of a column, and is written in well-formed upright uncials of the oval type, dating probably from the latter half of the second century; on the recto there are some scanty remains of a cursive document belonging to the reign of Trajan. The lexicon is of the same class as P. Amh. 18, and is arranged in just the same way, the lemmata being made to protrude slightly into the left margin. It is somewhat fuller than the so-called Scholia Didymi, to which, like P. Amh. 18, it stands in close relationship; cf. also P. Amh. 19. So far as it goes the text is confined to the bare equivalent of the less obvious words and phrases, but the fragment is too short to justify the inference that other explanatory matter was entirely absent.

σπέ[υδοντα	373	επου]ειτο	380
ποι]ο[v] . [προμ]ολουσα προελ	382
τα[15 βο]υσα	
κυκλα . . [375	λιπα]ροκρηδεμνος	382
5 θειον δυσ[αιατ αγω	376	λαμ]προν εχουσα κρη	
[v]α [.] τα ζ[ων θεων		δεμ]νον	
αθρ[ο]:σ[ματα		ωπυ]ε [εγεγαμηκει	383
νο . . . ρ[20 αιδοη] [αιδεσμος	386
νειατο [.	377	ου τι [θ]α]μιζεις ου πυ	386
10 ηρτυε [κατεσκευα	379	κνω]ς	
ζε [ουδι]αμωσ	
δεσμου]ς ηλους	379		

2. Either *ποι]ο[v]η[τα]* or *ποι]ο[v]μ[ενον]*: the remaining vestige is equally consistent with *μ* or *ν*.

4. Schol. A B Townl. cite the variant *ὑπόκυκλα*, but that is hardly likely to have been referred to here.

6-8. Cf. Schol. Did. θεῶν δ. ἄγ. εἰς τὰ τῶν θεῶν κατελείπονται τεμένη καὶ ἀθροίσματα. There is not room for εἰς in front of τὰ, and very likely there is nothing lost there. νο in l. 8 may be τεμεῖνος, but the vestiges do not well suit, e. g., τεμεῖνος πρ[ο]σιουσιν.

10. [κατεσκευα]ζε: so Schol. Did. [ητομα]ζε (Schol. B Townl.) would not suit the space so well.

12. ηλους: οτ λαβας. Cf. Schol. B δεσμούςδ δὲ τὰς λαβὰς, ἢ τοὺς ἦλους . . . ἦλους καθὸ συμβάλλουσι κτλ.

13. Perhaps ετηργει; cf. Schol. Did. I 12.

14. προελ]θουσα: so Schol. Did.

17-18. Cf. Schol. Did. ἦτοι λαμπρὰ ἔχουσα περιβόλαια τῇ κεφαλῇ, ἐξ οὗ εὐσταλῆς καὶ κοσμία, ἡ λιπαρὰ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, Schol. Townl. καὶ ἀλλαχοῦ 'λιπαρὰ κρήδεμνα' τὰ λαμπρά.

19. Cf. Schol. Did. Π 178 κατὰ νόμον συνῶκει, ἐγεγαμήκει.

20. Cf. Schol. Did. Ξ 210 αἰδοῦς ἀξία, αἰδέσιμος.

21-3. Cf. Schol. A B Townl. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς . . . οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας ἡμῖν ἦκει, and Schol. Did. πυκνῶς οὐ παρεγένον.

26. APION, ΓΛΩΣΣΑΙ ΟΜΗΡΙΚΑΙ.

Behnesa.

11 × 9.9 cm.

First century. Plate 8.

The following fragment of a Homeric glossary is written in an upright and clear cursive hand which may be assigned with confidence to the first century A.D. The text is arranged in paragraphs, a new line being begun at each new Homeric word; and these words, as is usual in such cases, are made to project by two or three letters into the left margin. No lectional signs of any kind occur. On the verso is part of an account, which may itself fall within the first century.

It is not so rash as it may at first sight perhaps appear to attribute such a small fragment as the present to a work so shadowy as the glossary of Apion. There is extant a short alphabetical vocabulary, bearing the name of Apion, which was printed by Sturz from a Darmstadt MS. in his edition of the *Etymologicum Gudianum* (pp. 601-10). Its genuineness was denied by Lehrs (*Quaest. Ep.* p. 33) and others; in 1885, however, A. Kopp (*Hermes*, xx, pp. 161 sqq.) maintained that though greatly altered by epitomizing processes it nevertheless represented an authentic work. Kopp's acute criticism failed to convince L. Cohn (Pauly-Wissowa, *Real-Encycl. s. v.* Apion), but is now thoroughly vindicated. The essential and peculiar principle of the Darmstadt glossary (D) is an enumeration of the meaning of Homeric words which are used in more than one sense, with illustrative quotations. In the earlier portion this method is to be clearly recognized; later on it is obscured by the omission of the quotations and by other compressions. Now the principle of D is precisely that of the fragment before us. In the latter the successive words are regularly followed (1) by a figure indicating the number of meanings borne by the word in the Homeric poems, (2) a specification of the meanings, (3) illustrative quotations from the *Iliad* and *Odyssey*; e. g. [ὄνειρο]ς β· τὸν θεὸν καὶ τὸ δι' αὐτοῦ θέαμα· ὅταν μὲν τὸν θεόν, βάσκ' ἴθι, οἴλε ὄνειρε, ὅταν δὲ τὸ δι' αὐτοῦ θέαμα, ὡς οἱ ἐναργεῖς ὄνειρον ἐπέσσοντο (ll. 7-10). Let us compare a couple of articles in D: ἀπατάξει δύο. τὸ ἐκπορθῆσαι, ὡς Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, ἢ ἐκκενώσαι, ὡς νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγά . . . ἀμείβομενος γ σημαίνει τὸ ἀποκρωόμενος τῷ λόγῳ, τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, καὶ τὸ κατὰ μικρόν τι ποιεῖν, οἱ μὲν

{απ}ἀμειβόμενοι φύλακας ἔχον, καὶ τὸ ἐναλλάσσειν, ὡς (l. δs) πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε. The similarity is striking: practically the only difference is that the illustrations here follow immediately the meaning, an alteration readily explained as due to the desire for brevity; occasionally the arrangement of D is actually the same as that of the papyrus, e. g. ἀργύριον δ· τὴν ὕλην, καὶ τὸ καλόν κτλ. . . . τὴν μὲν ὕλην, ἀργύρεον χρυσόεισιν ἀορτήρεσσιν ἀρρήρως· τὸ καλόν, κλύθι μὲν κτλ. Had the papyrus contained words beginning with α instead of ο the affinity might have been still more evident. Of the three which occur, ὀμφαλός, ὄνειρος, and ὄπλον, only the last is represented in D, the other two having been omitted probably as of minor importance. The article ὄνειρος, it may be observed, is quite in the manner of D, where there are ten instances of such names, e. g. ἄτη τὴν δαίμονα, καὶ τὴν βλάβην· ἢ δ' Ἄτη σθεναρὴ κτλ. With regard to ὄπλον, D leaves out the quotations, but the same meanings are distinguished as in the papyrus, though in rather different language (cf. note on ll. 11-18).

The so-called Ἀπίωνος Γλῶσσαι Ὀμηρικαί have fared ill at the hand of the epitomizer, as the lexicon of Apollonius, to a less degree, is plainly shown by the Bodleian fragment (*Class. Rev.*, Nov. 1897, pp. 390 sqq.) to have done; but so far from being *totò colore recentiores*, as Lehrs held, they are proved to be based on a scheme identical with that of a glossary current in the first century. That glossary may be earlier than Apion; it can hardly be later. In these circumstances a strong presumption arises in favour of the reputed authorship of D. The common-sense view is that tradition is once more upheld, and that the mediaeval glossary is ultimately, what it professes to be, the work of Apion, of which the papyrus offers a specimen in its original form.

ὀμφ]αλος β̄ κυριως τον εν ανθρωποις
 και τους εν ταις ασπισιν ηλου[s [.] . . .]
 [. [.]] οταν μεν [τ]ον ε[ν] αν
 θρωποις γαστερα γαρ μιν τυψε παρ ομ
 5 φαλον οταν δε τους εν ταις ασπισιν ηλους
 εν δε οι ομφ[α]λλ[ο]ι ησαν ε[ε]ικοσι κασσιτερο[ι]ο
 ονειρο[ς] β̄ τον θεον και το δι αυτου θεα[ι]μα οταν
 μεν τον θεον βασκ ιθι ουλε Ονει[ρ]ε οταν δε
 [τ]ο δι αυτου θεαμα ως σοι εναρ[ι]γες ονειρον
 10 [επ]εσσυτο
 οπλον γ̄ το τε σχοινιον και πα[σ]αν την κα
 [τασ]κευην κ[αι] τα π[ο]λεμιστηρ[ι]α οπλα
 [οταν] μεν το σ[χ]οι[ν]ιο[ν] ενθ εμε μεν κα
 [τεδησαν εν]ισσ[ε]λμω] ενι [νη] ο[πλ]ω] ευστρε
 15 [φει οταν δε πασαν την κα]τασκ[ε]υην
 [ενθα δε νηων οπλα μελαι]νων οταν δε
 [τα πολεμιστηρια οπλα μητερ] εμη τα
 [μεν οπλα θεος πορευ]
 [30 letters] οταν

1. *κυρίως* is similarly used in the Darmstadt glossary, e.g. *φίλος· κυρίως ὁ ἔρων*. The last two letters of *ἀνθρώποις* are over a deletion.

2-3. The letters originally written between *ηλοῦς* and *σταν* have been so effectively deleted as to be quite illegible.

4-6. The quotations are from Φ 180 and Λ 34.

8-10. From B 8 and δ 841. *ως σοι* in l. 9 is a mistake for *ως οι*.

11-12. The Darmstadt glossary has *ὄπλα· σχοινία, καὶ τὰ πολεμικὰ ἐργαλεῖα, καὶ τὰ τεκτονικὰ ἢ χαλκευτικά*. Apollonius is very similar: *ὄπλα· τὰ πολεμικὰ λέγει, καὶ τὰ τῆς νεὸς σχοινία, καὶ τὰ χαλκευτικά ἐργαλεῖα*.

13-18. The quotations are from ξ 345, ζ 268, and T 21. In l. 16 *μελαινων* was apparently written for *μελαιωνων*.

19. The Homeric word and its explanations must have been short if *σταν*, as would be expected, introduces the citations.

27. ASTRONOMICAL TREATISE.

20.8 × 36.4 cm.

Third century.

Three columns, inscribed on the verso of 43 in a legible cursive hand of the latter part of the third century. The columns are imperfect at the bottom, but the loss is no doubt trifling, since in 43, where the lines are closer together, the lacunae at the ends of the columns amount to only three lines. Column i, which is preceded by a broad margin and surmounted by the symbol for the moon, was evidently the first of the treatise, and it appears not unlikely that Col. iii was the last, though on this side the margin is quite narrow. That column terminates with a table of the Roman emperors from Commodus, with their regnal years, the last name before the break being that of Gallus (A.D. 251-3), and the palaeographical evidence indicates that the table was not carried down much further. A slight compression of the lines in this table also suggests that the scribe was concerned to include the whole of it within the limits of the column. There is a considerable use of abbreviation; the more noticeable forms are *κ'* for *καί* (in l. 53 $\bar{\kappa}$), *πρ* (to which *ς* is sometimes added) in the form of a monogram, with the *π* either square or semicircular, for *πρόσθες*, *ωρ* also as a monogram for *ώρα* and its cases, *μ̄* (*o* small and low down between the tops of the *μ*) for *μοῖρα* and cases, and *ν̄* for *ἐστί*. *ν* at the end of a line is occasionally represented by a horizontal stroke above the preceding vowel. An isolated instance of an elision-mark is found in l. 48, but no accents or breathings occur. Horizontal lines are placed over numerals, the stroke covering the entire number when composed of more than one figure; for convenience of printing, these lines are omitted in the text given below. The copyist makes a number of mistakes, and clearly failed in places to comprehend what he was writing; there is also reason to call in question the accuracy of his figures in several passages.

The contents of the three columns are somewhat heterogeneous. Col. i and the greater part of Col. ii (ll. 1-50) are occupied with mathematical formulae for the calculation, after a given number of years, of (*a*) the day, according to the Egyptian calendar, on which a certain *ἐποχή* occurred, and (*b*) the corresponding longitude and latitude. *ἐποχή*

is the general term for a position occupied by a heavenly body; the particular ἐποχή here meant is that of the moon in, apparently, its anomalistic revolution from perigee to perigee. For the solution of the problem two distinct formulae are given, a longer (ll. 1-31) and a shorter (ll. 32-50), but in neither case is the method quite clear. Apart from minor obscurities it is not evident why at the outset 2 years and 61 days are added in the first process (ll. 1 and 3) or 92 years in the second (l. 33). Presumably the initial divergence is to be explained by the use of different eras as starting-points, and Prof. Smyly, upon whose valuable annotations on this papyrus the present commentary largely depends, suggests that the era used in the first formula is that of Philip, the era in the second being the end of the reign of Commodus; cf. note on l. 33.

In l. 51 begins a new section, which is headed περὶ συνδέσμου. σύνδεσμοι mean the moon's nodes, i. e. the points where the planet's orbit intersects the ecliptic, to which it is inclined at a small angle. These points are not constant, but have a retrograde motion along the ecliptic; and ll. 52 sqq. describe a method for determining the change of position.

Col. iii gives the formula for finding the date of the solstices and equinoxes on the Egyptian calendar, starting from the observations of Ptolemy; the observations correspond closely with those of the *Syntaxis Mathematica*, though they are somewhat differently stated. This is followed by a section of the chronological Canon, which differs from the ordinary form in counting the years from the beginning of the reign of Augustus instead of from the death of Alexander, and in combining the reigns of associated emperors. The number of years required to produce the longer era is written at the side of the first row of figures

On the other side of the papyrus in the margin between two columns of the Homeric text is endorsed the title Ἔργον Πτολεμαίου. Can this title be accepted literally? It is sufficiently evident that Ptolemy did not actually write Col. iii; and in the two preceding columns there are some suspicious discrepancies from the *Syntaxis Mathematica* (cf. note on ll. 14-24), as well as the anachronism of a reference to Commodus in l. 33. When to these difficulties there is added the consideration that little affinity of style is to be recognized between this treatise and the other works of the writer whose name it claims, some doubt of its authenticity will not appear groundless. Perhaps the attribution to Ptolemy merely rests upon the use made of his observations in Col. iii, though it is possible that the processes set forth in Cols. i-ii were originally formulated by him. But 'A treatise of Ptolemy' cannot be regarded as a strictly accurate description, and therefore his name has not been placed at the head of this article.

Col. i.

C

τὰ πλήρη ἔτη, πρ(όσθε)ς β, ἄρον ἀνὰ κε,
 τὰ λοιπὰ ἐπὶ τξε, τοὺς κύκλους
 τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ λβ, εἶτα πρ(όσθε)ς ξα.
 5 συν{τ}άξας πάντα τὸν ἀριθμὸν ἄρον),
 ἀν ἔχης, ἀνὰ Ἰλα, καὶ τὰς λοιπ(ὰς) {Γ}

H

- ἀνά σμη, κ(αὶ) τὰς ὑπολειφθείσας
 ἄρον ἐπὶ μὲν τῶν συνδέσμων
 ἀπὸ τγ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ συν-
 10 δέσμων ἀπὸ) σμη, κ(αὶ) τὰς λοι-ίπ(ας)}
 πὰς διέκβαλε ἀπὸ) Θῶθ νεομηνία
 κ(αὶ) γίνεταί ἡμέρα τῆς ἐποχῆς
 κατ' Αἰγυπτίους, οἱ δὲ ^[v] [[σι . . ων]] σύνδε-
 σμοὶ γίνονται τω ξ κ(αὶ?) κδ κγ. ἡ δὲ
 15 μο(ίρα) οὕτως εὑρίσκεται· τοὺς κύκλους
 τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ μὲν μήκ(ους) ποιήσων
 ἐπὶ μο(ίρας) σαβ λγ νζ κα, ἐπὶ δὲ
 τοῦ πλάτους ἐπὶ μο(ίρας) ς λη ια
 κδ με, τοὺς δὲ ἀνὰ ἴΓλα ἐπὶ
 20 μὲν μήκου[s] ἐπὶ μο(ίρας) τλζ λα ιθ
 ζ ἐπὶ δὲ πλάτους ἐπὶ θ ιβ μγ
 μη ιε, καὶ τοὺς ἀνὰ κ μη ἐπὶ μὲν
 μήκ(ους) ἐπὶ μο(ίρας) κζ μγ κδ νς
 ἐπὶ δὲ πλάτους β μγ κη λδ ο, κ(αὶ)
 25 ἂν ἀφέλῃς ἀπὸ σμη, πρόσλαβε ἐ-
 πὶ μὲν μήκους ἄλλας μο(ίρας) κζ μγ
 κδ νς ἐπὶ δὲ πλάτους β μγ κη λδ ο,
 ἔαν δὲ ἀπὸ τγ, ἐπὶ μήκους λη [·].
 [·]· ἐπ[ι] δε πλάτους . . .] γγ ιδ [·] . . .

7. First ε of υπολειφθείσας corr. from ι.

10. λοι' Pap.

16. ποιησῶ Pap.

22. με' Pap.

Col. ii.

- 30 αὐτ(ῶν?) μήκ(ους) μ[·]· ζ λγ ν πλάτους
 ιβ ιβ λθ ιθ ιε, εἶτα διέκβ(αλε) ἀπὸ Λέοντος.
 ἄλλως συντομώτερον ἀπὸ ἀρχῆς· κε
 ἀπὸ Κομμόδου πάντα τὰ ἔτη, πρ(όσθε)ς ηβ, ἄρον
 ἀνὰ κ, εἶτα λοιπ(ὰ) ἔτη τξε. τοὺς κύ-
 35 κλους τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ λβ. συνάξας
 πάντα{ς} τὸν ἀριθμὸν ἄρον, ἂν ἔχῃς, ἀνὰ
 ἴΓλα. τὰς λοιπ(ὰς) ἀνὰ κ μη. κ(αὶ) οὕτως ἔσον-
 ται αἱ ἐπὶ τέλει περιλειπόμεναι πόσαι λε-
 πτουσιν εἰς σαγ, καὶ ταύτας ἀπόλυε
 40 ἀπὸ Θῶθ α κ(αὶ) γίνεταί ἡ ἡμέρα τῆς ἐποχῆς κα-
 τ' Αἰγυπτίους. αἱ δὲ μοῖραι οὕτως κατα-
 λαμβάνονται τοὺς κύκλους τοὺς ἀνὰ τλα
 ποιήσων ἐπὶ μὲν μήκους ἐπὶ μο(ίρας) τλζ

λα ιθ ζ ἐπὶ δὲ πλάτους θ ιβ μγ
 45 μη ιε, τοὺς δὲ ἀνὰ κε μήκους) ἐπὶ μο(ίρας) σθβ
 ια κδ με, τοὺς δὲ ἀνὰ σμη μήκους)
 ἐπὶ μο(ίρας) κζ μγ κδ νς πλάτους β μγ
 κη λδ, ἐπ' αἴρος λάβε μήκους μο(ίρας) ιβ λδ
 μ λη πλάτους ἄρον ο κα κβ ιδ ιε,
 50 εἶτα ἀπόλυε ἀπὸ Λέοντος.

περὶ συνδέσμου.

περὶ συνδέσμου· τὰ πλήρη ἔτη, ἄρον ἀνὰ
 ιη, τὰ λοιπ(ὰ) ἐπὶ ιθ, κ(αὶ) τοὺς κατ' Αἰγυπτίους
 μῆνας ἐπὶ α λε, τὰς ἡμέρας ἐπὶ ο γ ι
 55 συνάξας πάντα τὸν ἀριθμὸν . . .]ωσον εἰς
 . . . [. . ., τοὺς] κύκλους τοὺς ἀνὰ ιη ποίησον
 . . .

37. εσὺ Pap.

48. επ' Pap.

56. ποιησὺ Pap.

Col. iii.

τροπ[αὶ κ(αὶ) ἰσημερίαὶ ἄς ἐτήρ]ησεν Πτολεμαῖος
 (ἔτει) υξγ [ἀπὸ τῆς Ἄλ]εξάνδρου τελευτῆς.
 θερινῇ τροπῇ [Με]σορῇ ια εἰς ιβ ὥρα) ζ
 60 νυκτ[ί]ος· πρόσθετες ἡμέ[ρας] θβ λ. αἷτη ἀρχή (ἔστι)
 τῶν τηρήσεων. [μ]ετοπωρινῇ [[τροπῇ]]
 ἰσημερία Ἄθῦρ [θ] μετὰ α ὥραν ἔγγιστα
 τῆς τοῦ (ἡλίου) ἀνα[το]λῆς· πρόσθετες ἡμέρας πη ζ λ.
 χειμερινῇ τροπῇ Μεχείρ ζ ὥρα δ ἡμέρα[s·]
 65 πρόσθετες ἡμέρ(ας) ρε λ. ἔαρινῇ ἰσημερία Παχῶν ζ
 μετὰ ὥρ(αν) α ἔγγιστα τῆς μεσημβρίας· πρόσθετες ἡμέ-
 ρας ρδ λ.
 (ἔστι) δὲ τὸ (ἔτος) γ Αἰλίου Ἄντωνίνου. ἀπὸ οὔν
 δ (ἔτους) μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος ἐνιαυτοῦ λα-
 70 βῶν καὶ τούτων τὸ δ' ποίησον καὶ ἀπὸ
 τῶν συναχθεισῶν ἡμερῶν ἄρον ἐ-
 κάστου ἐνιαυτοῦ ἀνὰ ο ο ιβ, καὶ
^{λε λ}
 τὰς τειμένους πρόσ[θ]ες ἐκάστη τῶν
 τηρήσεων.
 75 λοιπὰ ἔτη Αἰλίου Ἄντωνίνου ἱ[ς]

σκα	Κομόδου	λβ	[σ]α (ἔστι?) ργ	σθδ
σμς	Σεουήρου	κε	σα	σκβ
σν	Ἄνοσίου	δ	σα	σμζ
σξγ	Ἄλεξάνδρου	ιγ	σα	σνα
80 σξς	Μαξιμίνου	γ	σα	σξδ
σοβ	Γορδιανοῦ	ς	σα	σξζ

σση	Φιλίππων	ς	σα	σογ
σ[π]	Δεκίου	β	σα	σοθ
[σπβ]	Γάλλ[ου]	[β	σα]	σπ[α

On the recto, between Cols. iii and iv

ὑπόμνημα Πτολεμαίου.

62. εγ'γιστα Pap.; so also in l. 66.

65. ἡσημερια Pap.

76. 9 of ρ9 corr.

82. φιλιπῶ Pap.

2-11. The operations prescribed are:—Add 2 to the complete number of years, divide the result by 25, multiply the remainder by 365 and the quotient by 32, then add 61; add together the numbers so obtained and divide the total, if possible, by 3031 and the remainder by 248, subtract the remainder from 303 or 248, and number off the final remainder from Thoth 1.

Division by 25 is a device for eliminating multiples of 3031, for if the number of Egyptian years be $25x + y$ (x being the quotient and y the remainder) the number of days will be $365(25x + y) = 9125x + 365y = (9093 + 32)x + 365y$. Rejecting $9093x$, which is a multiple of 3031, we have the remainder $32x + 365y$, corresponding to the rule in ll. 3-4. The elimination of 3031 and its multiple 9093 implies that these numbers of days were treated as lunar cycles, and as a matter of fact the moon would be in the same position approximately in its orbit at the beginning and end of those periods. 3031 days are equivalent to 8 years 3 months and 21 days of the Egyptian calendar. The corresponding anomalistic numbers in the tables of Ptolemy, *Synt. Math.* (ed. Heiberg, pp. 286 sqq.), are:—

8 years	349°	44	59	49	29	51	20
3 months	95°	50	54	26	47	58	30
21 days	274°	21	52	42	15	11	39
Total	719°	57	46	58	33	1	29

This total differs by less than $2\frac{1}{2}$ minutes from 720° or two complete revolutions. Again, with regard to the third divisor 248 (l. 7), which, like 9093 and 3031, recurs in the shorter method of Col. ii, a comparison with Ptolemy's tables gives an analogous result. This cycle is equivalent to 8 months and 8 days, for which the anomalistic numbers are:—

8 months	255°	35	45	11	27	56	0
8 days	104°	31	11	30	22	55	52
Total	360°	6	56	41	50	51	52

The sum thus obtained is not quite 7 minutes in excess of one complete revolution.

5. *συνάξας*, not *συντάξας*, is the usual word; cf. e.g. ll. 35, 55, and 71.

6. The figure Γ at the end of this line is meaningless. Perhaps it is a mistake for ἀρ(ου).

8-10. This part of the rule is obscure. *σύνδεσμοι* must mean, as usual, the moon's nodes, but it is not evident why 'in the case of nodes', i.e., apparently, when the given *ἐποχή* is a node, the subtraction is to be from 303, and otherwise from 248. It should be noted that the difference between the two numbers, 55 days, is almost exactly two anomalistic months, the month consisting of 27.5545995 days. Another difficult reference to *σύνδεσμοι* occurs in ll. 13-14.

10-11. *λοιπας* was written in the abbreviated form *λοι'* at the end of l. 10, but the second syllable was repeated at the beginning of l. 11. *διεκβάλλειν* means to measure off a given number of divisions from a fixed point on a graduated scale; cf. e.g. Ptolemy, *Introd. to Πράχειροι Κανόνες*, p. 8 (Halma) τὸν . . . ἀριθμὸν διεκβάλλοντες ἐπὶ τοῦ ἐπικύκλου.

13-14. The meaning of this mention of the *σύνδεσμοι* (cf. ll. 8-10) is again doubtful, and the question is complicated by an uncertainty as to the reading. The supposed τ might be taken for a zero (cf. ll. 24 and 27), or some other symbol, a dot with a stroke above it, resembling the common sign for ἀρτάθην. ωξ would then be a number; but ξ, again, is not written as it is elsewhere in this papyrus, being here of the cursive shape with a tail. Possibly then this also is a symbol, though it has a stroke over it like those of the other figures.

The letters $\omega\xi$ are placed close together and the stroke above the ξ covers part of the ω . This group is followed by κ' which in this text is the regular abbreviation of $\kappa\alpha\iota$. The deleted letters in l. 13 seem to represent a misreading of $\sigma\acute{\upsilon}\nu\delta\epsilon\sigma\mu\omicron\iota$.

14-24. Statement of the corrections for longitude and latitude, corresponding to the three lunar cycles employed in the formula. The figures of these corrections are repeated in Col. ii in connexion with the shorter method there described. For the cycle of 248 days the longitude given is (ll. 23, 26, and 47) $27^{\circ} 43' 24'' 56''$. According to the tables of the *Syntaxis Mathematica*, p. 290, the sum of the longitudinal values for 8 months and 8 days is $387^{\circ} 44' 34'' 2' 30' 4'' 0''$, i. e. with deduction of 360° , $27^{\circ} 44' 34'' 2' 30' 4''$. This differs slightly from the amount given in the papyrus, implying a small divergence in the quantity taken to represent the mean diurnal motion. Similarly in the case of the 3031 days' cycle, the values for longitude in Ptolemy's tables, pp. 286 and 290, are:—

8 years	315°	2	9	$50'$	44	20	0
3 months	105°	52	27	$50'$	15	45	0
21 days	276°	42	14	29	43	40	30
Total	697°	36	52	10	43	45	30

This less 360° is $337^{\circ} 36' 52'' 10' 43' 45' 30''$, which again slightly exceeds the figures of the papyrus, $337^{\circ} 31' 19'' 7'''$ (ll. 20-1 and 43-4), but the amount of the mean diurnal motion implied is not exactly the same as that implied for the cycle of 248 days. The amount for the 9093 days' cycle (l. 17; cf. ll. 45-6, note) is obtained by multiplying that for 3031 days by 3 and subtracting 720° .

The calculations of the argument of latitude in each case are less easily understood. The amounts given differ greatly from those obtained from Ptolemy's tables, and the divergence can hardly be due merely to errors of the copyist.

18-19. The amount must be thrice that of ll. 21-2, hence the first number ought to have been $\kappa\zeta$, instead of which a single figure, which looks more like ς than anything else, was written. Owing to a flaw in the papyrus η in the number $\lambda\eta$ stands rather apart from the λ .

22. l. $\sigma\mu\eta$ for $\kappa\mu\eta$; cf. l. 7, &c. In the papyrus the κ is separated from $\mu\eta$ and only the κ has the horizontal stroke which distinguishes figures. The mistake recurs in l. 37, with the difference that there the κ is written κ' , like the abbreviation of $\kappa\alpha\iota$.

24. β : or possibly $\iota\beta$, but there is certainly no ι in l. 47 and probably none in l. 27, and in the present place the doubtful appearance of an ι may well be caused by a dark fibre in the papyrus. The quantity differs so largely from that given by Ptolemy's tables ($40^{\circ} 52' 44'' 34' 18'' 0'''$), that so far as the latter are concerned 10° more or less is a matter of indifference.

25-9. Cf. ll. 8-10 and note.

27. β : cf. note on l. 24.

30. The first word is written $\alpha\nu\rho'$, which usually represents $\alpha\nu\rho\omega\nu$.

μ [.]: or perhaps $\mu[o(\acute{\iota}\rho\alpha\varsigma)]$; there is no trace of either a horizontal stroke or of an o above the μ .

31. $\acute{\alpha}\pi\delta$ $\Lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$: i. e. from Regulus. In the *Syntaxis* longitudes are measured from the first point of Aries but in the *Καρόνες* apparently from Regulus; cf. *Introd.* p. 2 $\acute{\alpha}\varsigma$ $\acute{\alpha}\epsilon\iota$ $\sigma\omega\eta\eta\rho\acute{o}\upsilon\sigma\iota$ $\pi\rho\delta\varsigma$ $\tau\acute{o}\nu$ $\acute{\epsilon}\pi\iota$ $\tau\acute{\eta}\varsigma$ $\kappa\alpha\rho\delta\iota\alpha\varsigma$ $\tau\acute{o}\upsilon$ $\Lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$. Regulus being a star of the first magnitude and lying very close to the ecliptic was a convenient starting-point; and at the time of Augustus it was situated approximately at the first point of Leo.

32-50. 'Another shorter way, starting from the beginning. Sum up (?) all the years from Commodus, add 92, divide by 25, multiply the remainder by 365, multiply by 32 the number of cycles obtained from the division by 25, add up the whole number and divide, if you can, by 3031, divide the remainder by 248 and the final remainder will be the amount by which the number so gained falls short of 293; count the remainder off from Thoth 1, and the day on which the position took place according to the Egyptian calendar will result. The degrees are determined as follows:—multiply the number of cycles obtained from the division by 3031, for longitude by $337^{\circ} 31' 19'' 7'''$, and for latitude by $9^{\circ} 12' 43' 15''$, the number obtained from the division by 25, for longitude by $292^{\circ} \langle 33' 57'' 21''' \rangle$, and for latitude by $27^{\circ} 38' \langle 11' 24' 45'' \rangle$, and the number obtained from the division by 248, for longitude by $27^{\circ} 43' 24' 57''$, for latitude by $2^{\circ} 43' 28' 34''$; then add for longitude $12^{\circ} 34' 40'' 38'''$, subtract for latitude $0^{\circ} 21' 22' 14'' 15'''$, and count off the degrees from Leo.'

32. ἀπὸ ἀρχῆς is more easily connected with what precedes than with what follows. What κε means is uncertain. The two letters have a horizontal stroke above them like that placed over numbers, but a number at this point appears meaningless. Prof. Smyly suggests that they may be interpreted as an abbreviation of κεφαλαίωσον: κεφαλαίωμα means 'sum total' in Herod. iii. 159, and συγκεφαλαίωσιν is commonly used in this sense. It is, however, to be observed that in ll. 2 and 52 there is no corresponding verb.

33. ἀπὸ Κομμύδου probably means from the end of the reign of Commodus. Assuming the era used in the first formula to be that of Philip, Prof. Smyly points out that if x be the number of years 'from Commodus', $517+x$ will be the number from the era of Philip, and that this applied to the first process gives $\frac{517+x}{25}$ or $20 + \frac{17+x}{25}$, while if it be applied to the second the result is $\frac{92+x}{25}$ or $3 + \frac{17+x}{25}$. $20-3 = 17$; and as $25 \times 365 (= 9125)$ is the first multiple of 365 which is greater than 9093 ($= 3 \times 3031$), so $17 \times 365 (= 6205)$ is the first multiple of 365 which is greater than 6062 ($= 2 \times 3031$). These curious coincidences perhaps justify the hypothesis that in the one case the years were reckoned from the era of Philip, in the other from what may be called the era of Septimius Severus.

34. ἂνὰ κε, τὰ λοιπὰ ἐπὶ τξ̄ε; cf. ll. 2-3. The writer is rather apt to confuse τ and π: cf. l. 38 λεππουσιν for λείπουσιν, and l. 48 επα for εἴτα. Some blurred marks above the line between λοιπ(α) and ετη are probably accidental.

37. l. σμη; cf. note on l. 22.

38-9. l. λείπουσιν. Why subtraction from 293 is employed is not clear.

42. τλα is a mistake for ἴλα.

45-6. The statement of the latitude is wanting here, and a comparison with ll. 17-19 shows that the writer has omitted a line or most of one, running on the last three sexagesimals of the latitude to the degrees of the longitude. Hence the passage is to be restored μήκ(ους) ἐπὶ μο(ίρας) σθβ (λγ νζ κα, πλάτους ἐπὶ κζ (cf. note on ll. 18-19) λη) ια κδ με.

48. l. εἴτα πρόσλαβε for ἐπ' ἀέρος λάβε; cf. l. 34, note.

52-5. 'Concerning the node. Take the complete number of years, divide by 18, multiply the remainder by 19, the Egyptian months by $1^{\circ} 35'$, and the days by $0^{\circ} 3' 10''$; add all the number together . . .'

52 sqq. For the term σύνδεσμος cf. Cleomedes 114 ὥστε οὕτως ἔχων (sc. ὁ τῆς σελήνης κύκλος) τὸν διὰ μέσου (i.e. the ecliptic) κατὰ δύο σημεία τέμνει ἀναγκαίως. ταύτας οὖν τὰς τομὰς οἱ μὲν συναφᾶς οἱ δὲ συνδέσμονες καλοῦσιν. The moon's nodes have a retrograde motion along the ecliptic at the rate of approximately 19° annually. Hence if the number of years be multiplied by 19 and multiples of 360 be subtracted the change in the position of the nodes is obtained. Division by 18 is employed in order to avoid the subtraction of 360 and its multiples, just as multiples of 3031 were eliminated through the division by 25; cf. note on ll. 2-11. If the number of years be $18x+y$ the number of degrees traversed by the nodes will be $19(18x+y) = (360-18)x + 19y$. Hence the rule follows: Divide the number of years by 18, multiply the remainder by 19 and subtract from the result 18 times the quotient. The direction for this last process was contained in ll. 56 sq. The Egyptian months are multiplied by $1^{\circ} 35'$ and the days by $0^{\circ} 3' 10''$ because those quantities respectively represent the mean monthly and daily retrogression of the nodes ($1^{\circ} 35' \times 12 = 19^{\circ}$, $0^{\circ} 3' 10'' \times 30 = 1^{\circ} 35'$).

53. κ(α) is here written κ̄, like a numeral.

55-6. What intervenes between ἀριθμὸν and τοῖς] κύκλους is obscure. In l. 56 there is a horizontal stroke above the vestiges of the first letters (or letter), which were therefore probably a number. The next word may have been κ(α). After ποιήσου there came something like ἐπὶ ιη καὶ ἄρον ἀπὸ τοῦ συναχθέντος ἀριθμοῦ; cf. note on l. 52.

56-74. 'The solstices and equinoxes observed by Ptolemy in the 463rd year from the death of Alexander. The summer solstice is at the 7th hour of the night of Mesore 11 to 12; this is the starting-point of the observations. Add 92 days 30. The autumnal equinox is on Hathur 9, one hour approximately after sunrise. Add 38 days 7 30. The winter solstice is Mecheir 7, the fourth hour in the day. Add 95 days 30. The vernal equinox is Pachon 7, one hour approximately after noon. Add 94 days 30.

'The year is the third of Aelius Antoninus: starting then from the fourth year down to the present year take the quarter of this number and from the total of days so obtained subtract for each year $0^{\circ} 0' 12''$ and add the remainder to each of the observations.'

57-60. Cf. Ptol. *Synt. Math.* i, pp. 205-6 ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν τῷ προκειμένῳ υἕξ ἔτει ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς (sc. θερῶν τροπῆν) ἀσφαλῶς ἐπελογισάμεθα γεγενῆσθαι τῆ ἰα τοῦ Μεσορῆ μετὰ β ὥρας ἕγγυς τοῦ εἰς τὴν ιβ μεσονύκτιον. Since the night at the summer solstice contained 10 hours (cf. *ibid.* i, p. 198 and P. Hibeh 27. 115-17), the seventh hour of the night corresponded to the second after midnight.

60-1. The words αἴτη (1. αὔτη) . . . τηρήσεων are misplaced and should be transposed before πρ(όσθε). For the number 92 30 cf. *Synt. Math.* i, p. 234 ἐπειδήπερ, ὡς ἔφαμεν, ἡ μὲν μετοπωρινῇ ἰσημερίᾳ γέγονεν τῆ θ τοῦ Ἀθῆν μετὰ τὴν ἡλίου ἀνατολήν, ἡ δὲ ἑαρινῇ τῆ ζ τοῦ Παχῶν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὡς συνάγεσθαι τὴν διάστασιν ἡμερῶν ροη δ', τὴν δὲ θερῶν τροπῆν τῆ ἰα τοῦ Μεσορῆ μετὰ τὸ εἰς τὴν ιβ μεσονύκτιον, ὡς καὶ ταύτην τὴν διάστασιν . . . ἡμέρας συνάγειν ρδ ζ, καταλείπεσθαι δ' εἰς τὴν ἀπὸ τῆς θερῶν τροπῆς ἐπὶ τὴν ἐξῆς μετοπωρινῶν ἰσημερίαν τὰς λοιπὰς εἰς τὸν ἐνιαύσιον χρόνον ἡμέρας ἕγγιστα 93 ζ. The doubtful λ is suspiciously like an α, but λ in any case must be read; there is a stroke above the line rather suggesting an interlinear λ, so perhaps α was first written and then corrected.

61. After writing μετοπωρινῇ τροπῇ the copyist saw his error and cancelled the two words by the common expedient of a line drawn above them (cf. e.g. P. Oxy. 843. 142). He then realized that μετοπωρινῇ should stand and so distinguished τροπῇ by enclosing that word within brackets, not troubling to erase the line over μετοπωρινῇ.

62. For Ἀθῆν [θ] cf. the passage quoted in the note on ll. 60-1, and *Synt. Math.* i, p. 204 (Heiberg) τῷ γ ἔτει Ἀντωνίου, ὃ ἔστιν υἕξ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, ἡμεῖς ἐτηρήσαμεν ἀσφαλῆστα πάλιν τὴν μετοπωρινῶν ἰσημερίαν γεγενημένην τῆ θ τοῦ Ἀθῆν μετὰ μίαν ὥραν ἕγγιστα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς.

63. ἡλίου is represented by the common symbol, for which cf. e.g. P. Oxy. 886. 11. For the numbers πη ζ λ (the divisions are of course the usual sexagesimals) cf. *Synt. Math.* i, pp. 237-8 τὴν μὲν ΓΔ περιφέρειαν, ἥτις ἔστιν ἀπὸ μετοπωρινῆς ἰσημερίας ἐπὶ χειμερινῶν τροπῆν, φανήσεται διερχόμενος ὁ ἡλῖος ἐν ἡμέραις πη καὶ ἦ', τὴν δὲ ΔΑ, ἥτις ἔστιν ἀπὸ χειμερινῆς τροπῆς ἐπὶ τὴν ἑαρινῶν ἰσημερίαν, ἐν ἡμέραις 9 καὶ ἦ' ἕγγιστα. Hence in l. 65 9 ζ λ must be read for 9ε λ.

65-6. l. 9 ζ for 9ε; cf. the preceding note. For ἑαρινῇ ἰσημερία κτλ. cf. *Synt. Math.* i, p. 205 τῷ υἕξ ἔτει ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς ἑαρινῆν ἰσημερίαν εὑρίσκομεν γεγενημένην τῆ ζ τοῦ Παχῶν μετὰ μίαν ὥραν ἕγγιστα τῆς μεσημβρίας.

68-74. Since the Egyptian year contained 365 days, and the true length of the tropical year is 365 14' 48" days (*Synt. Math.* i, p. 208), that is, is less than 365½ days by 0° 0' 12", in order to arrive at the days of the solstices and equinoxes we must divide the number of years by 4, then, treating the quotient as days (hence ἀπὸ τῶν συναχθεισῶν ἡμερῶν), subtract from it 0° 0' 12" days for each year, and add the remainder to each of Ptolemy's observations. After an interval of 300 years, e.g., the number of days to be added would be $\frac{340}{4} - 300$ (0° 0' 12") = 75-1.

69. The first syllable of μεχρη has been corrected; apparently the writer blundered over the ε and so made another.

71. There is a hole in the papyrus between συναχθεισων and ημερων in which there would be room for one or two letters.

73. τειμενας is corrected to λελειμμενας, but the τ is not cancelled and it is singular that a considerable gap is left between the over-written λε and λ.

75. [ε]: though the surface of the papyrus shows slight signs of damage the ε which must have been written is not to be recognized.

76-84. In this table the first row of numbers, which is enclosed by vertical lines, represents the years of the era of Augustus, the year being in each case the last of the emperor whose name is placed opposite. The number in the last row is that of the first year of the reign according to the same era, and the number immediately following the name gives the length of the reign. σα, which regularly precedes the final number, seems meaningless as a numeral, and is probably a mistake on the part of the copyist for ζ (= ἔτος) α, referring to the number following. This probability would be still stronger if it were certain that (ἐστὶ) in l. 76 is rightly read. The number 294 at the end of that line is that of the years from the death of Alexander to the accession of Augustus, and is to be added to the figures of the first row in order to obtain the number of years according to the era of Philip, which is used in the ordinary form of the Canon.

76. λβ: the years of Antoninus (19) are combined with those of Commodus (13), who counted his regnal years from his father's accession; cf. P. Oxy. 35 verso 13. In the Canon the two reigns are distinguished.

77. Σεουήρου: i. e. Caracalla, whose years were reckoned, like those of Commodus, from the accession of his predecessor with whom he had been associated; cf. P. Oxy. 35 verso 14 Σεουήρου (ἔτη) κε. In the Canon the reigns of Septimius Severus and Caracalla are separately given (18 and 7 years respectively).

78. Ἀροσίου: i. e. Elagabalus, who is for example ranked by the author of the *Vita* among the *prodigiosos tyrannos* . . . *quorum nec nomina libet dicere*.

82-3. The Canon as given by Halma assigns 7 years to Philip and 1 to Decius, which is incorrect. Philip died some time between Sept. 1 and Oct. 16 of his 7th year, and since in reckoning the length of the reigns the odd months after the last Thoth 1 are neglected (the interval between the death of an emperor and the next Thoth 1 counting as his successor's first year), Philip should be given 6 years only. Decius on the other hand reached his third year, and therefore on similar grounds his reign should be reckoned at two years, not one. In P. Oxy. 35 verso 18-19 the arrangement is the same as that of this papyrus.

28. ΠΕΡΙ ΠΑΛΜΩΝ ΜΑΝΤΙΚΗ.

Page about 7.5 × 6.6 cm. Fourth century. Plate 5 (fol. 2 verso,
fol. 7 verso).

A well-preserved quire of eight papyrus leaves, the string with which they were bound together being still in its place. The sheets were so arranged that when the quire is opened in the middle the verso of each sheet is uppermost; hence in the first four leaves the recto, in the last four the verso, was first written upon. The leaves are nearly square and very small, the book being apparently intended for the pocket like the copy of the Oxyrhynchus uncanonical gospel (P. Oxy. 840), the dimensions of which were very similar. In the present case, however, the character of the writing is less in keeping with that of the page. The script is a medium-sized upright uncial, well formed if somewhat heavy, of the so-called biblical type, and dating from the fourth century perhaps more probably than the third. A certain amount of variation both in the size and configuration of the letters is observable, and the writing is decidedly more careful in the first two pages than in those which follow. A peculiarity is to be noticed in the formation of ω , in which the central stroke is commonly carried well above the line. Other round letters, θ , \omicron , σ (usually), and often ϵ , are disproportionately small; ξ is of the cursive shape. It is remarkable that these characteristic forms are also conspicuous in the marginalia of the Codex Sinaiticus of the Bible, and a new argument may here be found for the Egyptian origin of that MS. In a few places ν at the end of a line has been written as a horizontal dash over the preceding vowel. Short lines are sometimes filled by the small angular sign usually employed for the purpose. Punctuation is exceptional (see below), and there are no other lectional signs beyond an occasional diaeresis. A second hand has introduced one or two alterations.

The subject of the book is the prognostications to be derived from the involuntary movement— $\alpha\lambda\lambda\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ or $\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\upsilon$, i. e. quivering or twitching—of various parts of the body. That such movements portended certain events was a popular belief which finds expression in both Greek and Latin classical literature. It is as old at any rate as Theocritus: $\alpha\lambda\lambda\epsilon\tau\alpha\iota \delta\phi\theta\alpha\lambda\mu\acute{o}\varsigma \mu\epsilon\nu \delta \delta\epsilon\zeta\acute{\iota}\omicron\varsigma \acute{\alpha}\rho\acute{\alpha} \gamma' \acute{\iota}\delta\eta\sigma\acute{\omega} \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\nu$; (iii. 37-8); cf. Plautus, *Pseudol.* i. 1. 107

nisi quia futurum est: iia supercilium salit, &c. Suidas, *s.v.* οἰωνιστική (Nonnus in Greg. Naz. 72), defines the process thus: παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον, οἶον εἰ ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ἢ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ἄμος ἢ μηρός, ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδί ἢ πρὸς τὸ οὖς ἢ ἤχος ἐγένετο, τότε συμβαίνει ὁ συνέγραψε Ποσειδώνιος. This with similar forms of divination was repudiated by the Christian Church; it is expressly forbidden in the *Apostolic Constitutions*, viii. 32, and condemned in the *Responsa ad quaest. Aeg. episcopi* ([Justin], *Quaest. ad Orthodoxos*, 19): ὁ δὲ παλμὸς πάθος ἐστὶ σωματικὸν ἐκ τῆς διαδρομῆς τοῦ φυσικοῦ πνεύματος ἐν τῷ σώματι ὑφισταμένου πάντων τῶν ζῴων διὸ ἀνάξιον ἔκρινον οἱ ἅγιοι εἶναι κριτήριον τῶν μελλόντων τὸ τοιοῦτον σωματικὸν κίνημα; cf. Augustine, *De Doctr. Christ.* ii. 31. Our papyrus is prior to the general Christianization of Egypt; but in any case it is not to be supposed that the Church succeeded in effectually eradicating such popular superstitions.

Suidas, in the citation above (see also *s.v.* Ποσειδώνιος), attributes a work on omens of this sort to a certain Posidonius, apparently the Stoic Posidonius of Apamea (second to first century B.C.), who was interested in divination and wrote five books *περὶ μαντικῆς*. But a regular treatise on the subject is still extant entitled *Μελάμποδος ἱερογραμματεύς περὶ παλμῶν μαντικῆ πρὸς Πτολεμαίων βασιλέα*, and professing to have been composed in obedience to a royal command. According to Fabricius, *Bibl. Gr.* i, p. 116, the Ptolemy was Philadelphus; but modern criticism has declined to take the title and preface seriously, and the author is commonly described as the Pseudo-Melampus; cf. Susemihl, *Gesch. d. Gr. Lit. i. d. Alexandrinerzeit*, i, pp. 300, 873. The *περὶ παλμῶν μαντικῆ* exists in more than one form; besides the longer version (A) there are three more or less reduced epitomes, of which the chief is known from a fourteenth-century manuscript at Paris (P). These versions have recently been edited and discussed by Diels in his *Beiträge z. Zuckungslitt. des Okzidents u. Oriens* in the *Abhandl. d. k. Preuss. Akad. d. Wissensch., Phil.-Hist. Kl.*, 1907-1908. Diels considers that the body of writings bearing the name of Melampus, which were known to Artemidorus (*Oneir.* iii. 28), and of which the *περὶ παλμῶν* represents one section, was composed at about the beginning of the Imperial period or even rather earlier; and he plausibly explains the divergences between A and P, &c., as due to an accretion of adscripts derived from other authorities and treated by the various redactors in different ways. The problem has lately been further complicated by Vitelli's publication (*Atene e Roma*, 61-2, pp. 32 sqq., 1904; reprinted by Diels, *loc. cit.*, 1908) of a papyrus purchased by him in the Fayûm and attributed to the third century, containing part of a similar yet distinct treatise (P. Vit.); and to this there is now added the present text, which, though having much in common with both A and P. Vit., by no means coincides with either. These three treatises, like the shorter compendia, all follow the same scheme; the various members of the body are taken one after the other, starting from the head downwards, and the omens associated with their movement are concisely enumerated. There is often a close correspondence in the names of the various bodily parts, 28 and P. Vit. being especially harmonious in this respect; A shows more variation (cf. notes on ll. 1-3, 14 sqq., 86, 118-22, 180-91). Resemblances in vocabulary are strongly marked throughout; and as the obscure word *συμβολή* (A 10, &c.) was elucidated by *συμβολή γάμου* of P. Vit. 17, so

28. 58 sqq. supply a satisfactory emendation of another corruption in A. Certain other formal characteristics, however, introduce divisions. (1) In **28** frequently, in P. Vit. regularly, after the prognostications, directions are given to pray to or propitiate appropriate divinities, which, though they do not correspond in the two authorities, agree in this, that they are all Greek, with no Egyptian admixture; in A no such advice occurs. (2) Although in **28** slaves and women are frequently specified, the favourite triad of A, δούλος, παρθένος, χήρα (cf. e. g. the note on ll. 201-12: it is very prominent earlier in the treatise), does not figure. P. Vit. here sides with A, only the triad becomes by the addition of στρατιώτης a tetrad, which is repeated with wearisome regularity. In style **28** has advantages over the other two, being distinctly less monotonous and bald. (3) A fondness for alternative predictions (ἐν ἄλλοις, ἄλλως, &c. : cf. e. g. notes on ll. 4-8, 75-85) is a peculiarity of A. With regard to the character of the predictions there are curious coincidences and divergences. For example, each has a different interpretation for the γαστροκημία εὐάνυμος (**28.** 156 sqq.), whereas all three agree closely respecting the κερκὶς δεξιά and ἀριστερά just above. Plainly, then, there is a substantial common element; but on the other hand the discrepancies of interpretation not less plainly point to the early currency of independent authorities, which were differently combined by the authors of the three versions. The question of the relation of A to the shorter forms thus assumes a new aspect. It is no longer necessary to assume that they are actually compendia of A: they may be the descendants of other parallel versions such as those the existence of which the papyri have now revealed.

The text of **28**, as of P. Vit., is broken up into paragraphs, a new paragraph commencing with each new mention of a member or part of one. In two places where the scribe inadvertently neglected to make the usual distinction a dash has been inserted after the final word of the clause, and is accompanied by a marginal coronis (ll. 52 and 63). This system of paragraphs rendered the book easier of reference, enabling the inquirer to find readily the portent of which he might be in search.

In the commentary below, the parallel passages from A, which for purposes of comparison are cited throughout along with those of P. Vit., are taken from the edition of Diels.

Fol. I recto.

υπογαστριον εαν
 αλληται αγαθον τι
 δηλοι μετ αλλο[ιο]ν λογον
 ισχιου το δεξιον με
 5 ρος εαν αλληται λυπη
 θη τον παροντα καιρο
 ειτα ευφρανθη δια αυτω
 η φιλον
 ισχιου τα αμφοτερα μερη
 10 εαν αλλωνται στησεται
 πολλα ο τοιουτος εν δι
 πλοισ κοποισ εχομενος

Fol. I verso.

εκ κοπων
 οσφνος ευανυμον μερος
 εαν αλληται εν πολλοις [ε]μ
 20 βησεται και ζημιας μεχρι
 καιρο[ου] τινος και εκ των
 κακων ανακνυσει
 οσφνος το μεσον εαν αλλη
 ται δοθηναι τι αυτω υπο
 25 των οικιων λαμπρο[ου]
 κερδος και δουλω και ελευ
 θερω
 ηβη εαν αλληται ευσχη

ευχου Νεικη
 ὄσφυος δεξιον μερος εαν
 15 αλληται μεγαλως ευπορη
 σει κα[ι] δουλος και πενης

Fol. 2 recto.

φιμαιον δουλω δε μετα
 35 στασιν της δουλιας η το
 πους ως Βηρασσος λεγει ευ
 χου Διῖ
 ιερου οστουν εαν αλλη
 ται επικτησιν δηλοι
 40 πολλων αγαθων γενεσθι
 αιδοιον εαν αλληται πολ
 λα αποβαλλει ο τοιουτος
 εχων δε τεκνα γηροβο
 σκηθη εν δανουις δε
 45 υπαρχων αποδωσει
 βαλανος η επιδερμια
 εαν αλλη ευφρασιαν
 δηλοι γυναικι δε [[κε]] κερ
 δος μετα ψογου δηλοι

Fol. 3 recto.

65 εαν αλληται ἴς κενον
 τι πραγμα αναλωσαι
 προδηλοι
 η εδρα δακτυλιος δε υ
 πο τινων καλουμενη
 70 εαν αλληται διγματι[ε]
 σμους και λουδοριας
 και κρυφιαμων πρα
 γματων επιφαναν
 δηλοι
 75 κοτυλις δεξια εαν αλ
 ληται ο καλουμενος
 γλουτος σκυλμους
 και πονους δηλοι

μονησει ο τοιουτος αγαμω
 30 δε γαμον δηλοι
 υποταυρος εαν αλληται
 δειγματισθησεται ο τοι
 ουτ[ο] απολεσθαι τι κρυ

Fol. 2 verso. Plate 5.

50 ορχις ευωνυμο[[ν]] εαν αλ
 ληται αγαθον τι σημαι
 νει απο κοπων' ορχις
 οι δυο εαν αλλωνται
 ευφρασιας δηλουσιν
 55 γενεσθαι εκ γυναικι
 ου προσωπου χαλε >
 πον δε δανισταις
 πυγη δεξια εαν αλ
 ληται τω μεν επιδι
 60 φριω εχοντι εργασι
 αν δε απραγιαν δη
 λοι εκδημησαι δε αλυ
 πον το σημειον' πυγης
 το ευωνυμον μερος

Fol. 3 verso.

εις εκδημιαν πορευο >
 80 μενω αγαθον
 κοτυλις ευωνυμ
 εαν αλληται σκυλ
 μους και πονους δη
 λοι κακοπαθησαντα
 85 δε ευφρανθηται
 μηρος δεξιων εαν αλ
 ληται επικτησιν
 εκ νεωτερου προσω
 που γενεσθαι δηλοι
 90 ομοιως δε και γυναι
 κι και δουλω
 μηρος ευωνυμος

Fol. 4 recto.

εαν αλληται ευφρα
 σιαν δηλοι και κερ >
 95 δος εκ θηλυκου προ
 σωπου
 γονυ δεξιον εαν αλλ
 ται ευφρανθησεται ο
 τοιουτος εκ φιλιακου
 100 προσωπου ευχου Τυ
 χη
 γονυ ευωνυμον εαν
 αλληται μεταστασι
 ασ και αηδιασ δηλοι
 105 απο θηλυκων
 κνημη δεξια εαν αλ

Fol. 5 verso.

120 εκ γυναικος μεγα
 λας δηλοι πραξεισ και
 αποδημιασ
 αντικνημιον δεξι
 ον εαν αλληται δηλοι
 125 αυτον ευπορησαι με
 γαλως ευχου Ερμει
 αντικνημιον ευ
 ωνυμον εαν αλη
 ται δηλοι αυτον α
 130 ποβαλειν προσω
 πον υποτακτι >
 κον δουλον δε ον

Fol. 6 verso.

αν αλλωνται αγαθον
 δηλοι ευχο[ν] Τυχη
 γαστροκνημια δεξια
 150 εαν αλληται εξ απροσ
 δοκητου προσλημψε
 ται τι κατα τον βιον >
 και εξει του καιρου ευ
 σταθιαν δουλος δε και
 155 πενης ευπορησει
 γαστροκνημια ευων
 μα εαν αληται επι

Fol. 4 verso.

ληται σημαινι αν >
 τον γενεσθαι ενδο
 ξον γυναικι δε ε
 110 παφροδειςιαν δη
 λοι ευχου Αφροδειτη
 και θυε
 κνημη ευωνυμος ε
 αν αλληται σημαινι
 115 γυναικι ψογον εκ >
 μοιχειασ δουλοις δε
 απειλαι και μοχθοι
 κνημαι αμφοτε >
 ραι εαν αλλωνται

Fol. 5 recto.

τα εν δουλια κουφι
 σιν εκ της δουλιασ
 135 κερκεισ δεξι[α] εαν αλ
 ληται λυπηθησε
 ται ο τοιουτος δια φι
 λον γενησεται δε εν
 επηρια ευχου Νεμε
 140 σει
 κερκισ αριστερα εαν αλ
 ληται οδον μακραν
 πορευεται απροσδο
 κητον εφ η και λυπη
 145 θησεται ο τοιουτος
 αγκυλαι αμφοτεραι ε

Fol. 6 recto.

σημαινι απροσδοκη
 τον
 σφυρον ευωνυμον ε
 165 αν αληται εν κρισει
 βαρη[θ]εις εσται και εκ
 φευζεται
 αστραγαλος δεξιου
 ποδος εαν αληται λυ
 170 πην δηλοι γενεσθαι
 εκδημητη δε κακο
 παθιαν οισι ευχου Νει

γυναικι λυπη[θ]η η φι >
 λω ευχου Τυχη
 160 σφυρ[ο]ν δεξιον εαν αλ
 ληται α[γ]γελιαν αυτω

Fol. 7 verso. Plate 5.

ται ανωμαλιαν δη
 λω ευχου Νεμεσει
 περηναι αλλομεναι
 αγαθον δηλουσιν
 180 πους δεξιος εαν αλλη
 ται δεσποτης εσται >
 πολλων αγαθων και
 κτηματων δουλος
 δε ελευθερος εσται
 185 πους αριστερος εαν αλ
 ληται σημαινι αυ
 τον επι λογω και πι
 στι πλανηθηνα[ι] και
 οδον πορευομενω >

Fol. 8 verso.

κον προσωπον επει
 205 τα ευφρανθηναί >
 ευχου Διονσω
 εαν δε ο μεγας αλη >
 ται σημαινι αυτον
 δουλον οντα δεσπο
 210 τευσαι και πασης
 λυπης απαλλαγη
 ναι
 δακτυλος μεικρος
 ευωνυμου ποδος
 215 εαν αληται φροντι
 δα ου περι [ι]διων

κη
 αστραγαλος ευωνυ
 175 μου π[ο]δος εαν αλη

Fol. 7 recto.

190 ενποδισθηναί εν
 χου Ερμει
 δακτυλος μεικρος
 δεξιου ποδος εαν αλ
 ληται ευποριαν αυ
 195 τω δηλοι εκ νεωτε
 ρου προ[ο]σωπου ευχου
 Τυχ[η]
 ο δε με[ε]τα τον μεικρο
 εαν [α]λληται το αυ >
 200 το δηλοι ευχου Τυχη
 εαν ο τριτος αληται
 αηδιαν σημαινι και
 μαχας εξει δια θηλυ

Fol. 8 recto.

εχειν δηλοι επειτα >
 χαρας ευχου Δι
 εαν δι[ε] ο εχομενος με
 220 ριμναις πολλαις πε
 ριπεσειται και κακο
 παθιαις ευχου Δι
 εαν δε ο τεταρτ[ο]ς πολ
 λων χρημ[α]των κυ
 225 ριος εσται και σφ[ι]μα[τ]ω
 δουλος δε αυ[τ]ον κλη
 [ρ]ογρησει
 εαν δε ο πεμπτος ομοι
 ως δια προσωπον θη >
 230 [λ]υκον ευπορησει

1-30. 'If the abdomen quiver, it denotes something good with adverse talk. If the right part of the hips quiver, the person will have grief for the time being and afterwards gladness on his own account or that of a friend. If both parts of the hips quiver, a person so affected will stand in the grip of a twofold trouble. Pray to Victory. If the right part of the loin quiver, a slave or poor man will prosper greatly after distress. If the left part of the loin quiver, the person will engage upon many things and will suffer loss for a time, and will emerge again from his troubles. If the middle part of the loin quiver, it means that a notable profit will be received from his kindred by the person, whether a slave or free. If the groin quiver, a person so affected will make a graceful appearance; to one unmarried it denotes marriage.'

1-3. The ὑπογόστριον is not noticed in A, the parts in this region which there appear being γαστήρ, κοιλία, λαγών, πλευρά, σπλίν, and ἥπαρ; P has similar entries, in a different order. For ἀλλο[ο]ῖου λογοῦ cf. l. 48 κέρδος μετα ψογου.

4-8. Cf. A 121-2 ἰσχίον δὲ τὸ δεξιὸν μέρος ἀλλόμενον οἰκείων καὶ φίλων (ἀχαριστίαν). ἐν ἄλλῳ ἀγαθὸν δηλοῖ. ἰσχίον τὸ εὐώνυμον μέρος ἀλλόμενον λύπας δηλοῖ. ἐν ἄλλῳ ἀκαταστασίαν δηλοῖ. In ll. 5 and 7 of the papyrus λυπηθῆναι and εὐφρανθῆναι have to be corrected either to λυπηθῆσεται and εὐφρανθῆσεται or λυπηθῆναι and εὐφρανθῆναι (cf. e. g. l. 24 δοθῆναι). A similar mistake occurs in ll. 43 and 158. Between ll. 8 and 9 a sentence relating to ἰσχίου τὸ εὐώνυμον μέρος may have dropped out; cf. ll. 50-7, note. Other omissions, however, occur which may not be accidental, e. g. l. 146, where there is no mention of ἀγκύλη δεξιά and ἀριστερά but only of αἱ ἀγκύλαι, or l. 207, where δάκτυλος μέγας follows δάκτυλος τρίτος.

9-13. No separate prognostication for a simultaneous affection of both parts of the ἰσχίον is given in A.

14 sqq. There is a wide divergence here between the papyrus and A; in the latter the only entries between those concerning ἰσχίον and βάλανος (cf. l. 46 below) relate to ῥάχεως τὰ δεξιά and ῥάχεως δεξιῶς and εὐώνυμος. P, however, 96-105, offers some coincidences: ψόφα δεξιά ἀσθένεια σημαίνει. εὐώνυμος κάματον σημαίνει. ὁσφὺς εὐώνυμος παρέχειν πράγματα ὑφ' ὧν εὐφρανθῆναι σημαίνει. ὁσφύς τὸ μέσον κέρδος σημαίνει. ἤβη πάλλουσα ἀγαθὰ παρά τινος σημαίνει. βουβῶν εὐώνυμος πορισμὸν σημαίνει. ὑπόταρος ψόγου δηλοῖ. σφικτῆρ κέρδος αἰφνίδιον δηλοῖ. αἰδοῖον πάλλον περὶ τέκνων ἔξιν χαρὰν σημαίνει. ἱερὸν ὁστούν ἐπίκτησιν σημαίνει.

19-20. For ἐν πολλοῖς [ε]μβησεται cf. e. g. Demosth. *De Cor.* 248 ἐν αὐτοῖς τοῖς δεοῖσι καὶ φοβεροῖσι ἐμβεβηκώς. After ζήμιας some verb like εζει has been omitted.

31. ὑποταρος: cf. P quoted in the note on ll. 14 sqq. The word is found elsewhere only in Schol. on Lucian, *Lexiphr.* 2 ad v. τῆν τράμω: οἱ μὲν τὸ πρῆμα τῆς ἔδρας, οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βάλανου χωρίον, ὃ καὶ ὑποταῖρον καλοῦσιν. Valckenaer, *Animaadv. ad Ammon.* p. 40, needlessly proposed to read there ὑποταῖριον.

33. The first two letters of ἀπολεσθαι are a correction, probably by the second hand.

35. τοπους: l. τοπου.

36. Βηρασσος: l. Βηρωσσος. The eminence of Berosus as an astrologer is referred to e. g. by Pliny, *H. N.* vii. 37, who says that the Athenians put up a statue of him with a gilt tongue *ob divinas praedictiones*; but it was not known that he made prognostications of the kind indicated in the text. Similar references to other authorities are found in A 17 κατὰ Φημονόην, 18 κατὰ Φημονόην καὶ Αἰγυπτίους καὶ Ἀντιφῶντα, 19 κατὰ δὲ Ἀντιφῶντα.

38. A mark like a grave accent above the ν of εαν appears to be meaningless.

40. Probably the α of γενεσθαι was written above the line for lack of space, and not accidentally omitted; cf. l. 97.

43. γηροβοσκηθη: l. γηροβοσκηθησεται; cf. note on ll. 4-8.

46-9. Cf. A 127 βάλανος ἀλλόμενος (l. -η) δούλω εἰς Ἄφροδίτην ἐλθεῖν δηλοῖ.

46. Cf. P 106, where the original hand has written ἡ ἐπίδερμα above βάλανος. ἐπίδερμις = *praecipitium*, a sense attested for the cognate form ἐπίδερματίς in Theophilus Protosp. p. 902 ἐπίδ. ἥτις ὀνομάζεται πόσθη.

47. ται was added above the line by a second hand.

50-7. Cf. A 128-9 ὄρχις δεξιῶς ἀλλόμενος βίον καὶ τέκνων ἐπίκτησιν δηλοῖ. ὄρχις εὐώνυμος ἀλλόμενος εὐωχίαν καὶ γυναικὸς ὠφέλειαν δηλοῖ. An entry concerning ὄρχις δεξιῶς has perhaps been omitted in the papyrus; cf. note on ll. 4-8.

58-67. Cf. A 130-1 πυγὴ δεξιά ἀλλομένη ἐπιδιαφθορὰν τῷ ἔχοντι πραγματεῖαν καὶ ἐργασίαν δηλοῖ. πυγὴ εὐώνυμος ἀλλομένη πλουσίᾳ ἀναλώματα ποιῆσαι δηλοῖ, τοῖς δὲ λοιποῖσι ἀγαθόν. ἐν ἄλλοις μελλόντων κυρτεῖσιν. For ἐπιδιαφθορὰν Struve conjectured ἐπ' ἰδίᾳ φθορᾷ, which Diels accepts, but this hardly mends the passage, to which the papyrus, though itself requiring some alteration, now supplies the key. In l. 59 ἐπιδίφριω might pass, but most probably is a mistake for ἐπιδίφριον referring to ἐργασίαν (cf. Artemid. *Oneir.* ii. 14 ἐπιδίφριον τὴν ἐργασίαν ἐχόντων), and δε in l. 61 is then superfluous; the proper antithesis to τω μεν . . . is ἐκδημησαντι δε in l. 62. Turning now to the text of A, ἐπιδιαφθορὰν is evidently a corruption of ἐπιδίφριον and the sentence is apparently to be restored on the analogy of the papyrus τῷ ἐπιδίφριον (or possibly ἐπιδίφριόν τω) ἔχοντι πραγματεῖαν καὶ ἐργασίαν (ἀπραγίαν) δηλοῖ.

62. ἐκδημησαι: l. ἐκδημησαντι.

68-74. A 132 here differs considerably: δακτύλιος (so Sylburg rightly for δάκτυλος) ἀλλόμενος κέρδος ἀπροσδόκητον δηλοῖ. In l. 69 it is doubtful whether καλουμένη or καλουμένοσις is the reading of the papyrus.

75-85. *κοτυλη* and *γλουτος* are treated separately in A 133-6 but with points of resemblance to the papyrus: *κοτύλη δεξιὰ ἀλλομένη κίνησιω ἐπὶ προκοπὴν δηλοῖ παντί. ἐν ἄλλοις ἀγαθὸν σημαίνει. κοτύλη εὐδύνομος ἀλλομένη λύπης τιωδὸς ἀπαλλαγὴν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ἀηδίαν σημαίνει. γλουτὸς δεξιὸς ἀλλόμενος εὐπορίαν δηλοῖ. καὶ ὁ εὐδύνομος τὸ αὐτό. P. Vit. begins with the γλουτὸς εὐδύνομος, which εὐφρασίαν δηλοῖ· δούλω καλὸν, παρθένω ψόγον, χήρα μάχας, στρατιωτῆ προκοπὴν. Ἰλάσκου Ἐκάτην. The form *κοτυλίς* found in the papyrus used to be read in Hippocrates *Mochl.* and *De morbis* ii, but is now replaced by *κοτυληδών*, though *κοτυλίς* was apparently recognized by Galen.*

86-159. 'If the right thigh quiver, it denotes that there will be an acquisition from a young person, and similarly for a woman or a slave. If the left thigh quiver, it denotes happiness and gain from a female. If the right knee quiver, a person so affected will be made happy by a friendly-disposed person: pray to Fortune. If the left knee quiver, it denotes changes and troubles from females. If the right leg quiver, it signifies that the man will be honoured; for a woman it denotes loveliness: pray and sacrifice to Aphrodite. If the left leg quiver, it signifies for a woman censure in consequence of adultery, and for slaves, threats and labour. If both legs quiver, it denotes great achievements and travel. If the right shin quiver, it denotes that he will be very wealthy: pray to Hermes. If the left shin quiver, it denotes that he will lose a subordinate person; for a slave in servitude it means an alleviation of his servitude. If the right leg-bone quiver, the person so affected will have pain on account of a friend and will be involved in ill-treatment: pray to Nemesis. If the left leg-bone quiver, the person so affected will go on a long and unexpected journey in which he will have pain. If both houghs quiver, it denotes something good: pray to Fortune. If the right calf quiver, the person will unexpectedly acquire something in his life and will have prosperity; a slave or a poor man will become rich. If the left calf quiver, he will have pain over a woman or a friend: pray to Fortune.'

86. The arrangement is the same as in P. Vit. In A there occurs an entry concerning *βουβών* between *γλουτὸς* and *μηρὸς*. *βουβών* is placed earlier in P; cf. note on l. 14.

86-96. Cf. A 139-40 *μηρὸς δεξιὸς ἀλλόμενος ὠφελίαν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις δὲ ἐχθρῶν κράτησιω δηλοῖ. μηρὸς εὐδύνομος ἀλλόμενος ἐπιβουλήν καὶ δόλον δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ὁδὸν ἐπωφελῆ δηλοῖ πορευθῆναι. This is followed by prognostications from the ὀπισθομήριον, which does not figure either here or in P. Vit., which has *μηρὸς δεξιὸς πάλλων λύπην δηλοῖ δούλω ἐλευθερίαν, παρθένω γάμον, χήρα ὠφελίαν, στρατιωτῆ φόβον. Ἰλάσκου Δία. μηρὸς εὐδύνομος πάλλων μεγάλην ἀξίαν δηλοῖ· δούλω οἰκονομίαν, παρθένω διαβολήν, χήρα νοθρίαν, στρατιωτῆ ἀποδημίαν. Ἰλάσκου Ἥλιον.**

97-105. Cf. A 143-4 *γόνυ δεξιὸν ἀλλόμενον εὐωχίαν δηλοῖ παντί, ἄλλοις δὲ εὐπορίαν. γόνυ εὐδύνομος ἀλλόμενον ἀηδίαν μεγάλην δηλοῖ, P. Vit. 12-18 γόνυ δεξιὸν (ἐὰν) πάλλη, κακοπάθειαν δηλοῖ· δούλω ὠφελίαν, παρθένω διαβολήν, χήρα εὐφρασίαν, στρατιωτῆ εὐπορίαν. Ἰλάσκου Κρόνον. γόνυ εὐδύνομος ἐὰν πάλλη, ἀηδίαν δηλοῖ· δούλω ἐλευθερίαν, παρθένω συνβολήν γάμον, χήρα εὐωχίαν, στρατιωτῆ προκοπὴν. Ἰλάσκου Δήμητρα.*

97. η was written above the line owing to want of space; cf. l. 40.

103. *μεταστασία* for *μεταστασις* is apparently a new form.

106. After *γόνυ* A and P both deal with *ἀγκύλη*, which in 28 is treated after *κερκίς*, l. 146. In P. Vit. *κνήμη* follows *γόνυ*, as here.

106-17. Cf. A 147-8 *κνήμη δεξιὰ ἀλλομένη ἐπίσημον δηλοῖ ἢ δὸν μακρὰν πορευθῆναι· ἢ δὲ εὐδύνομος ἀνδράσι λύπη, γυναιξὶ δὲ ψόγον, ἄλλοις ἀρρωστίαν δηλοῖ, P. Vit. 19-23 κνήμη δεξιὰ ἐὰν πάλλη, σημαίνει ἐπίδοξον γενέσθαι· δούλω διαβολήν, παρθένω γάμον, χήρα εὐφρασίαν, στρατιωτῆ εὐπορίαν. Ἰλάσκου Νέμεσιν. κνήμη εὐδύνομος πάλλουσα λύπη πᾶσι δηλοῖ. Ἰλάσκου Δία.*

117. 1. *ἀπειλας καὶ μοχθους.*

118-22. There is no corresponding entry in A, P, or P. Vit.

123-34. Cf. A 149-50 *ἀντικνήμιον δεξιὸν ἀλλόμενον εὐπορίαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐδύνομος ἀποβολὴν ὑπάρξεσθαι ἢ ποιηρὸν τι δηλοῖ, P. Vit. 24-31 ἀντικνήμιον δεξιὸν πάλλων σημαίνει ἐν ἀγαθοῖς γενέσθαι· δούλω δεσποτικὸν θάνατον, παρθένω γάμον, χήρα θ[ιαβολήν,] στρατιωτῆ προκοπὴν. Ἰλάσκου . . . ἀντικνήμιον εὐδύνομος πάλλων σημαίνει ἀπ(ό)λιτον βίον· δούλω ὠφελίαν, παρθένω νοθρίαν, χήρα ὕβριω, στρατιωτῆ νοθρίαν. Ἰλάσκου Δία.*

128. 1. *αλληται.* The word is frequently written with one λ from this point onwards; cf. ll. 165, 169, 175, 201, 207, 215.

133. *κουφισιω* probably = *κουφίσειω*: cf. for the intransitive use e.g. Soph. *Phil.* 735 ἄρτι κουφίξειω δοκῶ. This seems simpler than to suppose that *κούφισιω* was intended, supplying e.g. *έξειω*; cf., however, ll. 19-20, note.

135. In A γαστροκνήμιον (*sic*) intervenes between ἀντικνήμιον and κερκίς, while in P κερκίς is preceded by γαστροκνήμιον; in P. Vit. the order is ἀντικνήμιον, ἀγκύλη, γαστροκνημία, κερκίς.

135-45. Cf. A 153-4 κερκίς δεξιὰ ἄλλομένη λύπην δηλοῖ, ἣ δὲ εὐώνυμος ὁδὸν ἐπικερδῆ δηλοῖ. P. Vit. is closer to 28, κερκίς δεξιὰ ἐὰν πάλῃ, λυπηθήσεται ἐπὶ φίλων¹ συγγενῶν προσώπων¹ δούλῳ εὐπορίαν, παρθένῳ γάμον, χήρῳ ὠφέλιαν, στρατιώτῃ ἀποδημίαν. Ἰάσκου Ἐκάτην. κερκίς εὐώνυμος ἐὰν πάλῃ, ὁδὸν μακρὰν ἀπροσδόκητον δηλοῖ¹ δούλῳ ταραχάς, παρθένῳ ψόγον, χήρῳ ὕβριν, στρατιώτῃ εὐπορίαν. Ἰάσκου Ἐρμῆν.

146-8. Cf. note on l. 106. A 145-6 has ἀγκύλη δεξιὰ ἄλλομένη ἀηδίαν δηλοῖ. ἣ δὲ εὐώνυμος εὐφρασίαν δηλοῖ: cf. P. Vit. 32-4 ἀγκύλη δεξιὰ πάλῃ οὐσα εὐπορίαν δηλοῖ: δούλῳ διαβολήν, παρθένῳ γάμον, χήρῳ ὠφέλιαν, στρατιώτῃ ὁδόν. Ἰάσκου Ἐρμῆν. The particulars for the ἀγκύλη εὐώνυμος are imperfect. It is likely enough that entries for the ἀγκύλαι separately have been erroneously omitted in 28; cf. note on ll. 4-8.

149-59. Cf. A 151-2 γαστροκνήμιον δεξιὸν ἀλλόμενον ἀπροσδόκητα ἀγαθὰ πᾶσι δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον ἐμπόδιον τῆς προκειμένης ὁδοῦ, P. Vit. 39-44 γαστροκνημία δεξιὰ ἐὰν πάλῃ, σημαίνει εὐπορον γενέσθαι¹ δούλῳ νόσον, παρθένῳ γάμον, χήρῳ ὠφέλιαν, στρατιώτῃ προκοπήν. Ἰάσκου Ἐκάτην. γαστροκνημία εὐώνυμος ἐὰν πάλῃ, εὐφρασίαν δηλοῖ: δούλῳ ἐλευθερίαν, παρθένῳ ἰλαρίαν, χήρῳ βλάβην, στρατιώτῃ εὐπορίαν. Ἰάσκου Ἡλίου.

156. l. εὐωνυμος.

158. l. λυπηθήσεται; cf. note on ll. 4-8.

160-230. 'If the right ankle quiver, it signifies that the person will have unexpected news. If the left ankle quiver, he will be burdened with a trial, and will be acquitted. If the ankle-joint of the right foot quiver, it denotes the approach of grief; to a traveller it will bring distress: pray to Victory. If the ankle-joint of the left foot quiver, it denotes chequered fortune: pray to Nemesis. A quivering of the heels denotes something good. If the right foot quiver, the man will be master of many blessings and possessions, and a slave will become free. If the left foot quiver, it signifies that a man will be deceived over a promise and pledge; for a traveller on a journey it means hindrance: pray to Hermes. If the little toe of the right foot quiver, it denotes riches: pray to Fortune. If the toe next to the little one quiver, it has the same meaning: pray to Fortune. If the third toe quiver, it signifies trouble, and the man will have strife on account of a female and afterwards gladness: pray to Dionysus. If the great toe quiver, it signifies for a slave that he will become a master and be freed from all pain. If the little toe of the left foot quiver, it denotes that the man will have care concerning another's affairs, and afterwards joy: pray to Zeus. If the next one quiver, he will be involved in much anxiety and distress: pray to Zeus. If the fourth toe, he will be lord of much wealth and many slaves, and a slave will be his heir. If the fifth toe similarly quiver, he will have wealth on account of a female.'

160-7. Cf. A 155-6 σφυρὸν δεξιὸν ἀλλόμενον ὠφέλιαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον νικῆσαι ἐν κριτηρίῳ δηλοῖ, P. Vit. 53-5 σφυρὸν δεξιὸν πάλῃ οὐσα ὠφέλιαν καὶ εὐφρασίαν δηλοῖ: δούλῳ ὠφέλιαν, παρθένῳ εὐετηρίαν, χήρῳ ψόγον, στρατιώτῃ ὠφέλιαν. Ἰάσκου Ἡλίου. At this point P. Vit. becomes defective. βαρηθεις εἶναι is not a satisfactory reading, but (βε)βαρημενος would be still less suitable; perhaps βαρηθησεται stood in the original text.

168-77. Cf. A 157-8 ἀστράγαλος δεξιῷ ποδὸς ἀλλόμενος μέριμναν δηλοῖ ἢ ἀηδίαν. καὶ τὸ (? ὁ) τοῦ εὐώνυμου τὸ αὐτό.

178-9. Cf. A 159-60 πτέρνα δεξιὰ ἄλλομένη εὖ πορευθῆναι δηλοῖ. καὶ ἡ (τὸ MSS.) τοῦ εὐώνυμου τὸ αὐτό.

180-91. Both A 161 sqq. and P 134 sqq. vary considerably here, not mentioning the feet as wholes, but instead treating of the κοῖλον τῶν ποδῶν, τὸ ἄνω, ταρσός, πέλμα, and πλάγιον τοῦ βήματος. ὁδοῖ (cf. l. 189) comes in both in connexion with τὸ κοῖλον τοῦ δεξιῷ ποδὸς and πέλμα, but there is no further resemblance.

187. Some ink-marks in the left margin just below this line could be read as .ν or και, but their significance, if they had any, is obscure.

192-200. Cf. A 170-1 δάκτυλος μικρὸς τοῦ δεξιῷ ποδὸς ἀλλόμενος ὠφέλιαν δηλοῖ. ὁ δεύτερος ἐργασίαν δηλοῖ.

201-12. There is little resemblance hereabouts with A, which has (172-4) ὁ τρίτος καὶ μέσος ἀγαθὸν σημαίνει: δούλῳ ἀποδημίαν, παρθένῳ ὕβριν, χήρῳ εὐωχίαν. καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ἀποδημίαν δηλοῖ: δούλῳ καὶ παρθένῳ βλάβην, χήρῳ

¹ It does not seem at all probable that the marks in the papyrus above ω of φίλων are to be interpreted with Diels as a χ representing χ(ιασον), i. e. *dele*. I would suggest that the scribe first wrote φίλω for φίλων and that then either he or another added the final ν and deleted the horizontal stroke; cf. e.g. l. 3 and 9, notes.

8 sqq. Cf. Galen xiii, p. 90 (Kühn) ἄλλη ἀνώδυνος ἢ διὰ σπερμάτων, in which various quantities of σελίνου σπέρμα, ἄμμεως, ἀνίσου, μαράθρου, ὀπίου, κασσίας μελαίνης are to be made up into τροχίσκοι σὺν ὕδατι. The source of this receipt is stated to be Andromachus. In Paulus Aegin. vii. 12 α τροχίσκος διὰ σπερμάτων is composed of ἀνήσου, ἄμμεως, μαράθρου σπέρματος ἀνὰ (δραχμᾶς) δ, σελίνου σπέρματος, ὀπίου, ὑσσκυάμου σπέρματος ἀνὰ (δραχμᾶς) β. ὕδατι: cf. Aetius, ix. 48.

9-10. κἀλλι[στος is rather tautologous with ἄκρωσ πνεῖ (ποιεῖ), but there is no doubt about the reading and κοιλ[ας is quite impossible. Cf. e. g. Galen xiii, p. 95 ποιεῖ καὶ πρὸς τοὺς λιθιῶντας . . . καὶ τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι . . . λίαν καλόν. For ἄμμεως cf. the parallels quoted in the note on l. 8; the remains of the third letter suit ε better than another μ. On the writing in the left margin here cf. introd.

13. [λευ]κοῦ, which is suggested by Ilberg, is quite doubtful, the vestige of the supposed κ being very slight, and the initial lacuna being sufficiently filled by two letters, if this line was accurately ranged with the preceding one. μήκωνος (l. μήκωνος) was presumably followed by a figure or symbol; σπέρματος cannot be read.

29. (a) MEDICAL RECEIPTS.

Frag. 1 11.2 × 7.7 cm.

Second century.

The following fragments from a series of medical receipts are written in medium-sized cursive of probably the second century. Frag. 1 is the bottom of a column, and Frags. 2 and 3, which appear to join, form the bottom of a second; but the relation of these two columns to each other is uncertain. Prof. Ilberg thinks that the prescriptions in Frag. 1 were intended for the eyes, and for this reason the fragment is placed first, since it was usual in receipt-books of this kind to work down the body, starting from the top (cf. 28). The eyes are certainly the subject of the verso of Frag. 1, where some further receipts have been added by another hand. Frags. 2-3, the verso of which is blank, deal with the mouth, and contain a receipt for a tooth-powder (ὀδοντότριμμα), and specifics for the uvula and for thrush. The width of the columns on the recto is not clearly determined; the lines were at any rate considerably longer than those on the verso of Frag. 1.

Frag. 1.

.

] [ὕ]πνοποιεῖ καὶ π[
 πεπ]έρεος, καδμίας [
 συ]κᾶμινον καὶ λεά[ν](as) χρῶ [.]· [
 (?) ἀμ]μων(ιακοῦ) ι, πεπέρεος [λ]ευκοῦ ε[
 5]· οκουν. ἄλλο· σηπέας ὀσ[τ]ράκου
 λευκοῦ (δραχμαὶ) γ. . [
 π]ερὶ τῶν ἐφ' ἑαυτὸ ἐχρη τὸ χ· [
]αμου, μέλιτος α, καπι[λί]ου (?)
]ν τὸ [στ]έαρ ἐχίδνης ατη· [
 10]η χαμαιλέοντος χολη· [
]λλα[.]·]ον ἴσα. ἄλλο

μέλιτος Ἄττικου παλαιοῦ κυαθο[
 σκαμμ]ωνέας βοτάνης δακ[ρυδίου
] . ἐλαίου παλαιοῦ κυαθο[
 15] . μαινα εἶτα αμ . [

ἀμμωνιακοῦ Κυ[ρηναίου (δραχμῆ)] α, με . [

]νι[.] . τρ[ο]φή καὶ [

Frag. 2 and 3.

]ησον. πρὸς τὰς ἐν στό-
 [ματι]bras οἴνωι παλαιῶι εὐάδει κ[ο]τ[υλ])
 20 γλυ]κτάτου δια]κλυσάμενος
] . οἰς προ . . μησάμενος
]ασας διακλύζου. πρὸς
 στ]αφῖς ἀγρία, τίπερ λευ[κό]ν,
] ὁδο[τό]τρυμμα
 25 κνά]μους Δ[ι]γυπτίους λείους
] ψαμ[μ]ίνης, σχιστῆς ἀνὰ (δραχμὰς) β,
]s. πρὸς κιονίδας μά[λ]α-
 [γμα (?)] [?] σεμ]ιδ[ά]λι α[.] Frag. 3
 (?) μά]ννης ἴσα λεία [.] [

30]ας χριό[μ]ενος . [.
] ἀκακίας, σχιστῆς ἀνὰ (δραχμὰς) . . .
] πρὸς ἀφθ[α]ς [.] εγγονο[.] . [

Frag. 4.

σ]ηπία[s
] πρὸς οσ[
 35] μετὰ μέ]λιτος
] ἔαρινόν α[
] πρὸς φιλε . [

] γ' κρόκου [

]τοσ[

Frag. 1 verso.

40 λιπαρά·
 ψ[ιμυθ]ίου [

λιθαργύρου [

οἴνου κοτ[ύλη] α,
 ἐλαίου ἡμικοτύλιον,
 45 λιβάνου [α] (δραχμῆ) α.

Frag. 4 verso.

[. . .] εἶ
 χηται τ[
 παρὰ τ[
 60 ροναμ[
 μηλ . [

δεσ[

} κ[ολ]λούριον τ . . ηρ [. . [.] . ποιῆι πρὸς τὰ ἐ[π]ὶ τῶν τελῶν τρα- χέα βλέφαρα καὶ βεβ[ρ]ω- 50 μένους καθοὺς καὶ ρεῦ- μα παλαιὸν καὶ χ . [.] . . γ καὶ τὰς τυλώδεις δια- θέσεις μέγα, π[οι]εῖ καὶ πρὸς τὰ μ[ε]γάλα 55 τραχώματα . [. . . . [.] φιωπισμεν[.	φα[τρ[. . .
--	---------------------

2. πεπ[έ]ρεος is very doubtful; the first ε is unsatisfactory, and there may be a letter lost after the supposed ρ.

5. For ὄστ[ρά]κον. (Ilberg) cf. e. g. Galen xii, p. 347, where σηπίας ὄστρακον is recommended both for the eyes and mouth.

8. α, which is not easily combined with the following letters, is probably the numeral, the measure being unexpressed, as in l. 4.

9-10. For στέαρ ἐχθίνης Ilberg compares Galen xii, p. 331, and for χαμαιλέοντος χολή, Marcell. *De Medic.* 8. 67; these were both used for diseases of the eye.

13. The supplements were suggested by Ilberg; cf. Diosc. iv. 170 (ed. Wellmann), Alex. Trall. i, p. 381 (ed. Puschmann).

16. Ilberg is probably right in restoring ἀμμωνιακοῦ (cf. Diosc. iii. 84 ὁπὸς ἐστι νάρθηκος γεννωμένου ἐν τῇ κατὰ Κυρήνην Λιβύῃ), but it is unlikely that αμ . [in l. 15 is the beginning of the word since this would imply a narrower column than what seems to be indicated elsewhere in the fragments. Another possibility is σιλφίου (or ὀπῶ) which was used for the eyes (Diosc. iii. 80) among other things.

18. Probably not κλ[ύ]σον.

19. Perhaps ἐσχάρας, as Ilberg proposes; but the doubtful ρ may possibly be ξ, e. g. μί[ξ]ας. δωσωδ[ί]ας is less likely. The iota adscript of οἴνοι was added above the line.

21. προδ[ι]αμησάμενος for προδ[ι]αμ(ασ)ησάμενος could be read; it is noticeable, as Ilberg remarks, that this verb occurs several times in the prescriptions for the mouth in Ps.-Galen xiv, pp. 424 sqq.

23. π[ί]περ here has the Latin form, as in *Berliner Klassikertexte*, iii, p. 32, 1. 6, 10. For σταφίς ἀγρία cf. Diosc. iv. 152, where we are told ὀδονταλγίας ὠφελεῖ . . . καὶ ἄφθας τὰς ἐν στόματι θεραπεύει.

24-6. Various ὀδοντοτρίμματα are specified in Ps.-Galen xiv, pp. 426-7, but the ingredients do not correspond with those here given. κνάμους is due to Ilberg, who compares Diosc. ii. 106 and Galen xii, p. 876 καλῶς διατηρεῖ . . . τοὺς ὀδόντας, ἐὰν κνάμον Αιγύπτιον δίχα τοῦ ἐντὸς πικροῦ λείου ποιῶν παρατρίβῃς τοὺς ὀδόντας καὶ τὰ οὐλα ἀπαξ τοῦ ἔτους.

28 sqq. It is likely that Frags. 2 and 3 belong to the same column, but that they directly join is uncertain. Of the letters in l. 28 the first ι and part of the supposed λ belong to Frag. 2. For σεμίθαλις in specifics for the mouth cf. Ps.-Galen xiv, p. 124 (δύσφοροι ὄσμαλ).

29. μάγνης is suggested by Ilberg.

31. Cf. e. g. Galen xii, p. 973 σχιστήν μετ' ἀλόης τοῦ ἡμίσεος καὶ ὀλίγης ἀκακίας, for affections of the κίων. σχιστή is also recommended πρὸς κιοιίδας in Ps.-Galen xiv, p. 434.

37. Not πρὸς φλεγμ[ο]νάς.

45. If [[α]] is rightly read, the figure was at first misplaced.

46. Either κ[ολ]λούριον or κ[ο]λλούριον could be read. What follows may perhaps be τὸ τηρ[η]τικόν, as Ilberg suggests, though this is not particularly satisfactory. The initial letter can be π. A wavy stroke in front of this line perhaps marks the new heading.

49 sqq. βεβ[ρω]μένους Ilberg, comparing Galen xii, pp. 785 sqq. At the end of l. 51 he suggests χήμωσι, but this does not very well suit the remaining vestiges. For μ[ε]γά[λα] τραχώματα Ilberg cites Galen xii, p. 348 τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς μεγάλας τραχύτητας, ἀς καλοῦσιν συκώσεις.

29. (b) MEDICAL RECEIPTS.

7.5 x 4.1 cm.

Second century.

A small fragment containing parts of two columns, written in a clear cursive hand, probably of the second century. For what ailments these specifics were intended does not appear; it may be noted that some of the ingredients recur in P. Tebt. 273, which is largely concerned with diseases of the eyes. On the verso are remains of two still more incomplete columns in a different hand, but very likely of a similar nature.

Col. i.	Col. ii.
].	κου κέ[κανυμένου
]	πιπέρε[ως
]ε	καὶ ζ β . [
]α ὕδα(ρ)	15 ας χαλ[κ
5]κου (δραχμαὶ) ι	λιθοφρ[υγίου (?)
]	γειον ι[
ὕδ]ωρ	καδμε[ίης
π]ιπε	χαλκοῦ [
]ος	20 κεκαυμ[έν
10 μέλ]ιτος	κεκαυμ[έν
]. ερ.	μεν) μ . [
.	πι
.	πέρε[ως

12. χαλ]κοῦ κέ[κανυμένου: cf. P. Tebt. 273. 15, &c.

16. λιθοφρ[υγίου: λιθοφρύγιος ἔστι στυπτηρία is quoted in the *Thesaurus* of Stephanus, s. v. λίθος from some chemical glosses.

30-41. MISCELLANEOUS MINOR FRAGMENTS.

The following twelve small pieces, which remain unidentified, may here be conveniently grouped together.

The first contains the ends of two columns from a historical work, written in heavy upright uncials referable to the first century B.C. Col. ii is rather shorter than its predecessor. A mention in l. 13 of the fountain Peirene shows that the scene of action was Corinth. Some indication of the date of the work may perhaps be derived from the use

in l. 12 of the preposition ἀπέναντι, of which Stephanus quotes no example earlier than Polybius.

31 consists of ten lines from the top of a column, the last line being followed by a considerable blank space, from which the natural inference is that the work, whatever it was, concluded at this point. It is no doubt prose, and perhaps again of a historical character; there is a reference to Athens in l. 4. The occurrence of the numeral β in l. 5 is noticeable. The hand, a carefully written good-sized uncial, is of a generally similar type to that of **44**, with which this fragment was purchased, and belongs to the same period.

32 is poetic, and not improbably hexametrical. A mention of Cerberus occurs in l. 8, and in this connexion σκυταλω in l. 4 appears significant; cf. note *ad loc.* The fragment is written in not very regular upright uncials which have early characteristics and probably date from late Ptolemaic times.

33 is a prose fragment of doubtful character; indeed neither its language nor the quality of the script indicates very clearly that it should be classed as literary, though they rather favour that view. It is written in informal uncials of medium size and thoroughly Ptolemaic cast; the date indicated is the second century B.C.

34 contains the ends of a few lines written in good-sized rather irregular uncials which may be assigned to the first century. The lines are uneven in length, l. 8 for instance extending more than 1½ cm. beyond l. 6, a feature suggesting a metrical arrangement, and have an Ionic rhythm; possibly they are Anacreontic verses. Line 10 is a title or heading of some kind.

35, from the top of a column of prose, is written in rather small oval uncials on the verso of part of an account of produce, which may date from the second or third century. A reference to Anacreon is perhaps to be recognized in l. 4.

36 is another third-century fragment from the top of a column in medium-sized sloping uncials the lines of which are rather widely spaced. It may be either poetry or prose.

37 is a badly damaged strip containing the ends of a few lines of prose from the top of a column; in the lower part of it there are vestiges of the initial letters of the lines of the succeeding column, but nothing is legible. The script is a sloping medium-sized uncial with some tendency to cursive, which may belong to the second or early third century; it is remarkable for a curious δ, shaped just like the Latin uncial δ. On the verso is part of a list of names in cursive of the second or third century.

38. A fragment from the bottom of a leaf of a papyrus book. The recto preserves the ends and the verso the beginnings of a few lines of prose written in a neat uncial hand of medium size and of the third-century oval type.

39 is a piece of mummy-cartonnage, the source of which may be guessed to be Hibeh; cf. **16** (a). This fragment contains the ends of a few lines from a medical treatise, with some very scanty traces of the succeeding column. The hand, a well-formed uncial of medium size, is to be assigned to the first half of the third century B.C.

40, written in a rather small semi-cursive hand of the second century, mentions Minos and Sisyphus, and may belong to a commentary or to some mythological treatise or compendium. A Homeric citation in l. 9 was identified by Mr. Allen, who suggests that the numbers πῆμπτου and ὄγδοον in ll. 5 and 10 denote the order in which the heroic

personages stood in some list. The text is on the verso of the papyrus, the recto being blank. κ' in ll. 26-7 apparently stands, as often, for καί, and πρὸς in l. 28 is written in the form of a monogram.

41 is a fragment from the end of an acrostic, the lines of which, as in 7, represent the letters of the alphabet in consecutive order. So far as they are preserved the sentences have a moral tendency, and were no doubt put together for educational purposes. Perhaps they were originally in iambic metre, which was often employed in compositions of this class; cf. Krumbacher, *Gesch. d. Byz. Litt.* pp. 717, 814. The hand is a slightly sloping informal uncial of, probably, the sixth century. On the verso there are parts of seven lines in Coptic.

30.

5.6 x 11.3 cm.

First century B.C.

Plate 6.

Col. i.

Col. ii.

] και π . . σ . [.] . ν

] ουκ επι τας

] . νεινεμέαθη

κ]ατερουσιν διογε

5] γαρ πλιστου επι

]μος αμα παραγον

] . τα κ[α]θιστας εις

[.] φ . . [

ται . . . [

10 αποχωρει δε τ[. . .] . κνσ[. . .]

θεις την στολ[ην] τωμ[. . .]

εκαθιζειν απενα[ν]τι της [κρη

ιης ην καλουσιν Πειρηνην

3. εμε Αθη- or Νεμεα θη-?

5. The two last letters of the line are corrected and their identity is very doubtful.

11. τω: or τι. or πι.; and the doubtful ν may well be α, δ, or λ.

31.

12 x 7 cm.

First century B.C.

(?) πη]δησας απο κλιμακ[ος

]ι καλα να . ε . . πω . [

]ς λυκοις αν . . σω[

] Αθηνας διαλυε[. . .] . [

5] κεινοις β γα . [.] . [

]ν ταυτην σεμ . [. .] . [

] λοιπον . . γκειε[. . .] . [

] τονον ον . [.] εμ . . . [

] Ειραφιω[τ] . [

10] . . . νο . [

2. The letter between λ and ν is possibly ι, i. e. καλινα.

6. The word after ταυτην is apparently not Σεμελην.

32.

5.7 x 4.2 cm.

First century B.C.

] . γδε[

] εον δε κο[

NEW CLASSICAL TEXTS

]ναν βρ . . . κω . [

]ρον σκυταλω . . . [

 5] μεν φευγον βωμ[

] θεινοισι προσω . . λο[

]νηξ δ οπισω . α[

]σι πολλοισιν πι[

]ε Κερβερος ειθ[

] . . . [

4. The first two or three letters of σκυταλω, if that is the right reading, have undergone alteration. σκύταλον is used of the club of Heracles in Pindar, *Ol.* ix. 30, Theocr. xvii. 31, and is thus appropriate in a context mentioning Cerberus (l. 8).

6. A verse originally omitted has been inserted above this line by the original scribe.

33.

5.4 × 4.8 cm.

Second century B.C.

.

] . . . ζουτο εν . [

] ανδρος ισταμ[

] . ασιν κοι[

] . δ . . αι . . [

 5] εμος μαλ[

]ων [

] κυριο[.] απο του χα[

] εγει ποτε μι[

] . υσ . [

6. A considerable blank space was apparently left after the letters]ων.

34. Behnesa.

6.1 × 7 cm.

First century.

.

]μος

]]δε

]α[.]στον

]ε δε θαψαι

 5 εφ]οβειτο

]ισωσι

] . ε υπνον

] . ουργος ων γαρ

]ων ανεστη

 10]αι παρθενω̄

] . σιτον συναγω[ν
] . [

4. An oblique dash opposite this line near the right edge of the papyrus probably referred to a succeeding column.

10. e. g. ωδ]αι, as Murray suggests.

35.

6.2 x 3.6 cm.

Third century.

] . ε Καριόθρεπ[τ
] κατα δυο μερη [
] . ρα καταγωγη[
Α]νακρεων θηλ[
5 π]αραιρη μεν α[
]ει . ορυσσουσα[
]ς περιβαλλ[
]οτε νεατο[

1. Καριόθρεπος seems an unobjectionable though novel compound.

4. Α]νακρεων: the doubtful ν is suitable but quite uncertain, and might be read e. g. as ρ. It is worth noting in connexion with l. 1 that Καρικοεργέος or Καριοεργέος occurs in Anacreon, Frag. 91.

36.

4.7 x 4 cm.

Third century.

]λα αδικουμεν[
] συννοτος αυτ[
]νη δειν τι[
] . σ δικης [

37.

11.8 x 3.6 cm.

Second or third century.

] .] . [.]νδεχε
]ρες λεγον	10] . α . ρ .
[ται]ει ερ . . μονο και []ει δυνοι
] . αλλο οτιου]
5]ο . . δεκα . . ως]λλα εκερ
] . . . ρογγεδ .]ερου οποι
] . φομοι	15]ον λογον
]εισ . . . ον]ων . .
]απ[.] . ισ . ο[.]	

1. Some ink-marks near the upper edge of the margin could be read as a large φ.

3. μονο(ν) was meant to end the line, and και was subsequently inserted (by the original scribe).

7. Above the end of the line there are some indistinct marks which perhaps indicate a correction.

38.

5.7 × 3.7 cm.

Third century.

Recto.

. . .
] . ἦ
]αγω
]ηναυ

Verso.

. . .
σ . [.
χί[
επ[

39. Hibeh?

7.2 × 6.1 cm.

Third century B. C.

.
]νας
] πνευμα ετι
]ν εστι προ των
]ων
5] τουτ επιτελουσιν
]τον εστι τι συστελ
]ν πορων και
] . θλειβόντων ει τι
ε]νεστηκει φλεγμα
10] την λημωσιν
]υτο ηδυναυτο
] χαλεπω
.

4. This line, which is markedly shorter than the rest, apparently concluded a section. Line 7 is also rather short, but since it ends with the word *και* this must be merely a case of irregular spacing.

10. *λημωσιν* preceded by *την* is no doubt a substantive, but there is no other instance of its use.

40.

Frag. 1 8.1 × 3.7 cm.

Second century.

Frag. 1.

.
]φι
] . κενω[
] . νων κατο[
]τι Μινως δ[
5]εμπτον ακ[
] κατ αλκην [
]ανα . . τουτ[
] . ν . . ως Σισυφο[ς
] εσκειν ο κερδισ[τος
10]λων ογδοον φ[
] . ας Ομηρον ουδε[
]αμησθαι τι[.] . [

Frag. 2.

.
] . . . νεα . . μ[
] . τον πως φ[
]ε χρονον π[
] Ηρας ωσπερι[
20]πεγε . . ωσπ[
]υσια . . [.]ιστ[
]αδρ . σ[.] . [ο[
] . ντο[.]εδ . [
]ρ ουκ εστι κ[
25] . . . αν γε . [
]ε . . . κ(αι) . . . [
]λως κ(αι) επι . [

]στ[·]εί	
]··τ[]·εν πρ(ος) αυτο[
15]σ[]ον ανενεγ[κ
		30]ρτα·[

8-9. Cf. Homer Z 153 *ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν*. But there is a lacuna of uncertain length between the name Σίσυφος in l. 8 and *ἔσκεν* in l. 9, as is shown by the projection of ll. 11 and 12. *ανδ]ρων* cannot be read in l. 10; perhaps *αλλων*.

12. Allen proposes *πεπαλ]αμησθαι*, with a reference to the etymology of the name Παλαμήδης, which would then have been *ογδοον*. [*μεμνήσθαι* might then be supplied after *ουδε* in l. 11, with some word like *φη]σας* before *Ομηρον* to govern the infinitives.

30. This line seems to have been the last of the column.

41. 8.5 × 9.5 cm. Sixth century.

[·]· [·]· [·]
 φίλω τα γραμματα μισ[
 χαρις επι χρησην ουχ [·]
 ψυχ[η]ς] ουκ εστ[ι]ν φαρμ[α]κ[ι]ον
 5 ω παιδι]ον μη φευγι καλα τι

3. *επι χρησην*: or perhaps *επιχρησην* as a single word, though this does not occur elsewhere.

5. l. φευγε.

42. LATIN FRAGMENT.

11.6 × 12.8 cm. Fourth century. Plate 8.

This fragment from the bottom of a column is written in rather large rustic capitals in which the contrast between heavy and light strokes is very strongly marked. On the verso are the ends of two lines of Greek cursive dating perhaps from the fourth or fifth century, and the Latin text on the recto may be assigned like P. Oxy. 871, which is in a hand of a similar type, to the fourth century. Unless it can be identified the piece is of course too small to possess more than a palaeographical interest; the words *quaestio*, *caedem*, and *carcere* have rather a legal flavour.

[·]· [·]
 [· . .]· be[
 [qu]aestio[
]osicoraç· [·]
 5 · i caedem item [·]
 [·]· dinis mu[
]is in carcere ad[
 sunt utriusque ç· [·]

4. Perhaps *si cor* or *sic oracu[*. The doubtful *i* may be *e* but *secura* cannot be read.

6. [*O]rdinis* is not impossible.

7. Not *carcerem*.

III. EXTANT CLASSICAL AUTHORS

43. HOMER, *ILIAD* I.

20.8 x 36.4 cm.

Early third century.

Remains of four columns from a roll containing the first book of Homer's *Iliad*. The first and last columns have lost the beginnings and ends of lines respectively, but the two intervening ones are nearly complete. The handwriting is a clear semi-cursive, of, probably, the earlier decades of the third century. A *terminus ante quem* is provided by the verso, on which is a short astronomical treatise (27) written after, but apparently not much after, the reign of Gallus. No lexical signs occur except the diaeresis. The papyrus shows the vulgate text in a fairly correct form, and apart from clerical errors rarely differs from the better mediaeval MSS. The appended collation of this and the other Homeric pieces in the present volume is based on the editions of Ludwich, whose readings are distinguished by an asterisk. Additional information has sometimes been derived from the apparatus of Monro and Allen, which, however, is confined to a notice of the more important variants. I do not as a rule remark on minor orthographical details, such as the presence or absence of *ν ἐφέλκυστικόν* or the interchange of *ι* and *ει*.

Col. i.

- [τον δ ημειβειτ επει]τα [ποδαρκης διο]ς Αχ[ιλλευς
[Ατρειδη κυδιστ]ε φίλ[οκ]τεα[νω]τατ[ε] π[αντων]
[πως γαρ τοι δω]σουσι γερας μέ[γ]αθυμοι Αχ[αιοι]
[ουδε τι που ιδμ]εν ξυνηια κειμενα πολλα
125 [αλλα τα μεν πολ]ιων εξεπρα[θο]μεν τα δεδ[ασται]
[λαους δ ουκ επε]οικε παλιλλογα τ[αν]τ επαγειρε[ιν]
[αλλα συ μεν νυ]ν τηνδε θεω προ[ε]ς αυταρ Αχαιο[ι]
[τριπλη τετρα]πλη τ αποτισομ[εν] αι κε ποθι Ζε[υ]ς
[δωσι πολιν Τρ]οίην ευτειχεον [εξ]αλαπαξαι
130 [τον δ απαμειβο]μενος προσεφη [κ]ρειων Αγαμεμ[νω]ν
[μη δ ουτως αγ]αθος περ εων θεο[εικ]ελ Αχιλλευ
[κλεπτε νω] επ[ει] ου παρελευσεα[ι] ουδε με πει[σει]ς
[η εθελεισ οφρ] αυτος εχης γερας [α]υταρ εμ αυτως
[ησθαι δευομ]ενον κελαι δε με [τη]νδ αποδουнай
135 [αλλ ει μεν δω]σο[υσι] γερας μεγα[θυμ]οι Αχαιοι
[αρσαντες κατα θ]υμ[ον] οπως ανταξιον εσται
[ει δε κε μη δω]σων] εγω δε κεν αυτος ελωμαι
[η τεον η Αιαν]τος ἴων γερας η [Ο]δυσσος

- [αἴω εἰων ο δ]ε κεν κεχολωσεται ον κεν ἴκωμαι
 140 [αλλ ἦτοι μιν] ταυτα μεταφρασο[μ]εσθα και αυθις
 [νυν δ αγε νηα] μελαιναν ερυσσο[μ]εν εις α[λ]λα διαν
 [εν δ ερετας επιτηδες εγειρομεν ε[ς] δ εκ[ατο]μ[β]ην
 [θειομεν αν δ αυ]την Χρυσηῖδα κα[λλ]ιπαρηον
 [βησομεν εις δε τ]ις αρχος ανηρ β[ο]υληφορος εστο
 145 [η Αιας η Ἰδομενε]υς η διος Οδυσσευς
 [ηε συ Πηλειδη] παντων εκπαγλ[ο]τατ ανδρων
 [οφρ ημιν εκαερ]γον ἴλασσαι ἴερα [ρ]εξας
 [τον δ αρ υποδρα ε]δων προσεφη π[οδ]ας ωκυς Αχιλλευς
 [ωμοι αναιδειην] επιειμενε [κερδαλ]εοφρον
 150 [πως τις τοι προφ]ρων επεσι[ν] πέ[ε]ιθηται Αχαιων
 [η οδον ελθεμ]ε[ν]αι η ανδρασιν ἴφι μ[α]χεσθαι
 [ου γαρ εγων Τρωων] ενεκ ηλυθον αιχημητων
 [δενρο μαχησομε]νος] επει ου τι μο[ε] αιτιοι εισι
 [ου γαρ πω ποτ ε]μας βο[ν]υς ηλ[α]σαν ουδε μιν ιππους
 155 [ουδε ποτ εν Φθι]η εριβ[ω]λακι βωτιανειρη
 [καρπον εδηλησαν]τ επει η μαλ[α] π[ο]λλ[α] [μεταξ]υ
 [ουρεα τε σκιοεν]τα θαλασσα τ]ε [ηχη]εσσα

Col. ii.

- [και δη μο]ι γερας αυτος αφαιρησεσθαι απειλεις
 [τω επι] πολλ εμογησα δοσαν δε μο[ε] υ[ε]ς Αχα[ι]ων
 [ου μιν σ]οι ποτε ἴσον εχω γερας οπποτ Αχ[αι]ο[ι]
 [Τρωων] εκπερσωσ ενναιο[μ]ενον πτολιεθρον
 165 αλλα το μιν πλειον πολυαικος πολεμοιο
 χειρες εμαι διεπουσ αταρ ην ποτε δασμος ἴκηται
 σοι το γερας πολυ μειζον εγω δ ολιγον τε φιλον τε
 ερχομ εχων επι νηας επην κε καμω πολεμιζων
 νυν δ ειμι Φθιην δ επει η πολυ φερτερον εστι
 170 οικαδ ἴμεν συν νησι κορωνισιν ουδε σ οἴω
 ενθαδ ατιμος εων αφενος και πλουτον αφυξειν
 τον δ ημειβετ επειτα αναξ ανδρων Αγαμεμων
 φευγε μαλ ει τοι θυμος επεσσνται ουδε σ εγωγε
 λισσομαι εινεκ εμειο μενέ[ε]ν παρ εμοιγε και αλλοι
 175 οι κε με τιμησουσι μαλιστα δε μητιετα Ζευς
 εχθιστος δε μοι εστι Διοτρεφεων βασιληων
 αιει γαρ τοι ερις τε φιλη πολεμοι τε μαχαι τε
 ει μαλα καρτερος εστι θεος που σοι το γ εδωκε
 οικαδ ιων συν νησι τε σης και σοις εταροισι
 180 Μυρμιδονεσσιω ανασσε σεθεν δ εγω ουκ αλεγιζω
 ουδ οθομαι κοτεοντος απειλησω δε τοι ωδε

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

- ως ἐμ ἀφαιρείται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπολλων
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νῆϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐταροῖσι
 πέμψω ἐγὼ δὲ κ' ἀγῶ Βρισηΐδα καλλιπαρῶν
 185 αὐτὸς ἴων κλισίῃν δὲ τὸ σὸν γέρας ὄφρ' ἐν εἰδῆς
 ὀσσοῦν φερτεροῦς εἰμι σέθεν στυγῆν δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φασθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι αὐτῆν
 ὡς φάτο Πηλεῖωνι δ' ἀχος γένετ' ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 στηθεσσίην λασιόισι διανδιχα μερμηριξε
 190 ἦ ο' γὰρ φασγάνων ὄξυν ἐρυσσαμεί[ο]ς παρα μῆρου
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι
 ἦε χολὸν παύσειεν ἐρητύσειε τε θυμὸν
 εὖς ὁ ταυθ' ὠρμαίνε κατα φρένα καὶ κατα θυμὸν
 ἐλκετο δ' ἐκ κολέοιο μέγα ξίφος ἦλθε δ' Ἀθηναίῃ
 195 οὐρανοθεν προ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ
 ἀμφὼ ὁμῶς θυμῷ φιλεούσα [τῆ] κηδομένη τε
 στή δ' ὀπιθ[ε]ν ξανθῆς δὲ κομ[ῆ]ς ἐλε Πηληλεῖωνος
 οἷω φαί[ο]μεν[η] τῶν δ' ἀλλ[ῶ]ν οὐ τις ὀρατο
 [θαμ]β[ῆ]σεν δ' Ἀχιλλ[ε]υξ [μετα δ' ἐτραπέτ' αὐτικά δ' ἐγνώ

Col. iii.

- τίπτ' αὐτ' αἰγ[ί]ο[χ]ο[ί]ο Δ[ί]ο[ς] τε[κ]ῆ[ο]ς εἰληλουθᾶς
 ἦ [ἵνα ν]βρίν ἴδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀλλ' ἐκ τοῖ ἐρεῶν τὸ δὲ καὶ τετέλεσθαι οἷω
 205 ἦς ὑπεροπλήσει ταχ' ἂν ποτὲ θυμὸν ὀλεσσαι
 τὸν δ' αὐτὴ προσέειπε θεὰ γλωκῶπις Ἀθηναίῃ
 ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος αἰ κε πύθῃται
 οὐρανοθεν προ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ
 ἀμφὼ ὁμῶς θυμῷ φιλεούσα τε κηδομένη τε
 210 ἀλλ' ἀγέ λῆγ' ἐρίδος μῆδε ξίφος ἐλκεὸ χεῖρι
 ἀλλ' ἦτοι ἐπέσειν μὲν οὐκ εἰδῶσιν ὡς ἐσεται περ
 ὠδὲ γὰρ ἐξέρω τὸ δὲ καὶ τετέλεσμενον ἐσται
 καὶ ποτὲ τοῖ τρεῖς τοσσα παρῆσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὑβρίος εἰνεκα τῆσδε σὺ δ' ἰσχεὸ πείθεο δ' ἡμῖν
 215 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ποδᾶς ὤκυσ Ἀχιλλεύς
 χρεὶ μὲν σφῶϊτερον γὰρ θεὰ ἐπὸς εἰρυσασθαι
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον ὡς γὰρ ἀμείνων
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπειθήται μάλα τ' ἐκλυόν αὐτοῦ
 ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρῆν κῶπην σκέθε χεῖρα βαρείαν
 220 ἀψ' ἴδ' ἐς κούλεον ὥστε μέγα ξίφος οὐδ' ἀπιθήσῃ
 μύθῳ Ἀθηναίῃς ἦ δ' Οὐλυμπῶν δὲ βεβήκει
 δῶματ' ἐς αἰγιοχοῖο Διὸς [μ]ετὰ δαίμονας ἄλλους
 Πηλεΐδης δ' ἐξάντ[ι]ς [αταρ]τήροις ἐπέεσσι

- Ατρείδην προσεειπε και [ου] πω ληγε χολοιο
 225 οιοβαρες κυνος ομματ εχων κραδιην δ ελαφοιο
 ουτε ποτ ες πολεμον αμα λαω θωρηχθηται
 ουτε λοχον δ [ι]εναι συν αριστησσιν Αχαιων
 τετληκας θυμω το δε τοι κηρ ειδεται εινα
 η πολυ λωϊον εστι κατα στρατον ευρυν Αχαιων
 230 δωρ αποαιρεισθαι ος τις σεθεν αντιον ειπη
 δη[μοβορο]ς βασιλευς επι ουτιδανοισιν ανασσει
 η γαρ αν Ατρείδη νυν υστατα λωβησαιο
 αλλ εκ τοι ερω και επι μεγαν ορκον ομοιμαι
 ναι μα τοδε σκηπτρον το μεν ουποτε φυλα και οζους
 235 φυσει επει δη πρωτα τομην εν ορεσσι λελοιπειν
 ουδ αναθλησει περι γαρ ρα ε χαλκος ελαψε
 φυλλα τε και φλοιοι νυν αυτε μιν υϊες Αχαιων
 εν παλαμης φορεουσι δικασπολοι οι τε θεμιστας
 προς Διοσ ειρ[υα]ται ο δε τοι μεγας εσσεται ορκος
 240 η ποτ Αχιλλ[η]ος π[ο]θη ἔξεται υϊας Αχαιων
 [σ]υμπαν[τας] τοτε δ ο]ν τι δ[υ]νησαι αχυνμενος περ

Col. iv.

- χωομενος ο [τ] αριστον Αχαιων ουδεν ετισας
 245 ως φατο [Π]ηλ[ει]δης ποτι δε σκηπτρον βαλε γαιη
 χρυσειης η[λ]οισι πεπαρμενον εζετο δ αυτος
 Ατρείδης δ [ε]τερωθεν εμηνιε τοισι δε Νεστωρ
 ηδυεπης α[ν]ορουσε λιγυς Πυλιων αγορητης
 του και απο [γ]λωσσης μελιτος γλυκιων ρεεν αυδη
 250 τω δ ηδη δ[ι]νο μεν γενεαι μεροπων ανθρωπων
 εφθια[θ] οι οι προσθεν αμα τραφεν ηδε γενοντο
 εν Πυλω η[γ]αθεη μετα δε τριτατοισιν ανασσεν
 ο σφιν ευφ[ι]ρονεων αγορησατο και μετεειπεν
 ω ποποι η [μ]εγα πενθος Αχαυδα γαιαν ικανει
 255 η κεν γηθ[η]σαι Πριαμος Πριαμοιο τε παιδες
 αλλοι τ[ε] Τρω[ε]ς μεγα κεν κεχαροιατο θυμω
 οσ φωνν [τ]αδε παντα πυθοιατο μαρναμενοι
 οι περι μεν [β]ουλην Δαναων περι δ εστε μαχεσθαι
 αλλα πειθ[ε]σθ αμφω δε νεωτερω εστον εμιο
 260 ηδη γαρ πο[τ] εγω και αρειοσιν ηε περ ημιν
 α[ν]δρασιν ωμιλησα και ου ποτε μ οι γ αθεριζον
 ο[ν] γαρ πω τοιους ιδον ανερας ουδε ιδωμαι
 οιον Πει[ρι]θοον τε Δρυαντα τε ποιμενα λαων
 264 Καιεα τ Εξ[ι]αδιον τε και αντιθεον Πολυφημον
 266 καρτιστοι δη [κ]εινοι επιχθονιων τραφεν ανδρων

καρτιστοι μὲν εσαν και καρτιστοις εμαχοιτο
 Φηρσιν ορεσ[κωοισι και εκπαγλωσ απολεσσαν
 και μεν τοισιν εγω μεθομιλεον εκ Πυλου ελθω
 270 τηλοθεν εἰξ απιης γαιης καλεσαντο γαρ αυτοι
 και μαχομην κατ εμ αυτον εγω κεινοισι δ αν ου τις
 των οι νυν βροτοι [εισιν επιχθονιοι μαχεοιτο
 και μεν μ[ε]υ] βουλ[ε]ων ξυνιεν πειθοντο τε μυθω
 274 αλλα πειθεσθαι και υμμες επει πειθεσθαι αμεινον
 277 μητε συ Πηλειδη θηελ εριζεμεναι βασιλη
 αντιβην επει ου [ποθ ομοιης εμμορε τιμησ
 σκηπτουχος βασιλευσ ω τε Ζευσ κιδος εδωκεν
 280 ει δε συ καρτερος [εσσι θεα δε σε γεινατο μητηρ
 αλλ οδε φερτερος εἰστιν επει πλεονεσσιν ανασσει
 Ατρειδη συ δε παυε τεον μενος αυταρ εγωγε
 λισσομ Αχιλληῖ μ[ε]θεμεν χολον οσ μεγα πασιν
 ερκος Αχαιοισιν [πελεται πολεμοιο κακοιο

129. Τροίην: so Aristarchus and the majority of MSS. ; *Τροίην others with Zenodotus.

140. αυθις: so SMFW; *αῖτις other MSS.

142. εγειρομεν: I. αγειρομεν.

162. πολλ εμογησα: so AB, &c. ; *πολλὰ μάγησα Aristarchus.

168. επην: so MSS. ; *ἐπέει Aristarchus and Herodian.

176. εστι: I. εσσι; cf. l. 178.

178. εστι: I. εσσι; cf. l. 176.

190. ερυσσामει[ο]ς: so most MSS. ; *ἐρύσσαμενος M.

193. εως is the usual reading in MSS. ; εἰωσ Y, *εἰος Bekker.

197. ξαυθης δε κομήης ελε Πηλειωνος: so τινες according to Schol. A ; *Πηλείωνα Aristarchus, &c., ξαυθὴν δὲ κόμηην ελε Πηλείωνος being another variant.

203. *ἰδη: so Aristarchus AB, &c. ; ἰδης Zenod.

204. τετελεσθαι: so most MSS. ; *τετελεσθαι Aristarchus and a few MSS., τετελεσμένου ἔσται Zenod.

205. ολεσσαι: the MSS. are divided between this reading (so A) and *ὀλέσση.

208. γαρ ηκε: δὲ μ' ἦκε MSS.

234. φυλα: I. φυλλα.

236. ελαψε: I. ελεψε.

246. χρυσειης: I. χρυσειοισ.

257. οσ: εἰ MSS. If οσ is not merely a clerical error, the verse must have been completed somewhat differently, with a verb in the singular instead of the plural; cf. for such a construction e. g. Ψ 285-6 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅσ τις Ἀχαιῶν ἵπποισίν τε πέποιθε κτλ.

259. πειθ[ε]σθ: so SWX^c; I. πιθεσθ.

265. The papyrus agrees with ASB and the majority of MSS. in omitting the verse Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι, which is rejected by Ludwich.

274. The first πειθεσθαι = πειθεσθε (for πιθ-), which is also found, e. g., in S; cf. l. 259.

275-6. The omission of these two verses, μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα ὄσαν γέρας νῆεσ' Ἀχαιῶν, was evidently caused by the homoeoarchon of ll. 275 and 277.

277. θ[ε]λ: θ is represented by a very slight vestige which may belong to an ε, but it is likely that the papyrus agreed with the great majority of the MSS., which have Πηλείδη θέλ', Πηλείδ' ἤθελ' or similar readings; *Πηλείδη ἔθελ' Bekker.

281. *οδε: so AB, &c. ; ὄγε others.

44. HOMER, *ILIAD* I.

8.7 × 13.5 cm.

First century B.C. Plate 4.

A fragment containing the ends and beginnings of lines from two columns of the first Book of the *Iliad*, written in good-sized upright uncials which are obviously of early type, and may be assigned to the middle or latter part of the first century B.C. The hand is an ornamental one, most of the straight strokes being finished off with small *apices*. Z and Ξ are of the archaic shape; P and Φ are not carried below the line. No lection signs occur, but the 500th line is marked in the usual way in the margin of Col. ii. The column consisted of 22 lines, l. 480 being exactly opposite l. 503. This papyrus, like 31, was purchased together with 51, the hand of which is extremely similar,—so similar that it becomes a question whether they can be regarded as identical. Probably, however, they are to be distinguished. A difference in the size of the letters, which are larger in 51 than in 44, is of no consequence; but it is also noticeable that A, Λ, M, and Π are proportionally narrower in the latter than in the former. Another Homeric fragment in a hand of much the same type is P. Reinach 1 (*Iliad* xix), which the editor dates too late. This is likely to approximate to 44 and 51 in period as it does in style.

There are no variants from Ludwich's text. It is possible that critical marks, which are used in 51, were also inserted in the present MS.; so little of the margin is preserved that their non-appearance in what remains is inconclusive.

Col. i.

.
 [νωμησαν δ' αρα πασιν επαρξαμενοι δε]πασεισιν
 [οι δε πανημεριοι μολπηι θεου ιλασ]κοντο
 [καλον αιδοντες παιηονα κουρ]οι Αχαιων
 [μελποντες εκαεργον ο δε φρε]να τερπετ ακουων
 475 [ημος δ' ηελιος κατεδυ και επι κ]νεφας ηλθε
 [δη τοτε κοιμησαντο παρα πρ]υμνησια νηος
 [ημος δ' ηριγενεια φανη ροδοδ]ακτυλος Ηως
 [και τοτ επειτ αναγοντο κατα στρατον ευ]ρη[ν] Αχαιων
 [τοισιν δ' ικμενον ουρον ιει εκαεργος Απολλ]λων
 480 [οι δ' ιστον στησαντ ανα θ' ιστια λευκα πετασσα]ν

Col. ii.

.
 495 [παντ]ες αμ[ι]α Ζευσ δ' ηρχε Θετις δ' ου ληθεται εφετμεων
 [πα]ιδος εου αλλ [η γ' ανεδυσετο κυμα θαλασσης
 [ηε]ριη δ' ανεβη με[γ]αν ουρανον Ουλυμπον τε
 [ευρε]ν δ' ευρωπα Κρ[ι]ονιδην ατερ ημενον αλλων
 [ακ]ρ[ο]τ[α]τηι κορ[υ]φη[ι] πολυδειραδος Ουλυμποιο
 M

500 ξ κ[α]ι ρ[α] παροιθ αυτο[ιο] καθεζετο και λαβε γουνων
 σκαιη δεξιτερηι δ α[ρ] νπ ανθερευωνος ελουσα
 λισσο[μ]εινη προσεε[ι]πε Δια Κρονιωνα ανακτα
 Ζευ πατερ ει [ποτε δη σε μετ αθανατοισιν ονησα
 η επει [η εργα]ι τοδε μοι κρηηνον εελδωρ
 505 τιμη[σ]ον μοι υιον ος ωκυμωρωτατος αλλων
 επλετ [αταρ μιν νυν γε αναξ ανδρων Αγαμεμνων

45. HOMER, *ILIAD* II.

Behnesa.

6.2 × 5.3 cm.

Second century.

This is a small fragment from the top of a column, written in medium-sized round uncials, which may be attributed to the first half of the second century. A smooth breathing in the first line appears to be due to the original scribe. No variants from the text of Ludwich occur.

[οκτω αταρ μη]τηρ ε[νατη] ην η τ[ε]κε τεκνα
 [ως ημεις τοσσ]αντ [ετ]εα π[τ]ολεμ[ι]ξομεν αυθι
 [τω δεκατω δ]ε πο[λι]ν αιρ[η]σομ[εν] ευρναγυια
 330 [κεινος τως αγο]ρευε [τ]α δη [ν]υν π[αντα] τελειται
 [αλλ αγε μιμνε]τε παντες ευκηη[μι]δες Αχαιοι
 [αυτου εις ο κεν α]στου μεγα Π[ρι]αμο[ιο] ελωμεν
 [ως εφατ Αργειοι] δε μ[ε]γ ιαχων αμ[φι] δε νηες

328. πολεμ[ι]ξομεν, not πολ., was probably written.

46. HOMER, *ILIAD* IV.

Behnesa.

5.3 × 3.5 cm.

First century.

The following small fragment from Δ is written in a round and upright uncial hand which probably dates from the first century A.D. The scribe was not very skilful and had a difficulty in keeping the letters, which are of above the medium size, sufficiently tall; several of them have been retouched and enlarged, perhaps by another pen. An accent and a high stop occur.

.
 [ως γυ]ω χωομει[ο]ιο παλιν δ ο γε λαζετο μυθον
 [Διογε]νες Λαερτ[ια]δη πολυμηχαν Οδυσσευ

[ουτε σ]ε νεικει[ω περιωσιον ουτε κελευω
 360 [οιδα γ]αρ ὡς το[ι θυμος ενι στηθεσσι φιλοισιν
 [ηπι]α δηνεα ριδε τα γαρ φρονεεις α τ εγω περ
 [αλλ] ιθι ταυτα δ [οπισθεν αρεσσομεθ ει τι κακον νυν
 [ειρηται τ]α δε παν[τα θεοι μεταμωνια θειεν
 [ως ειπω]ν τους με[ν λιπεν αυτου βη δε μετ αλλους

361. *ο[ιδε: ε[ιδε (P) could be read equally well.

364. μ of μεν seems to have a horizontal stroke drawn through it, but this appearance may be caused by an enlargement of the letter after it was originally written; cf. introd.

47. HOMER, *ILIAD* V.

24.6 x 7.9 cm.

Second century.

Ends of 45 lines from the fifth book of the *Iliad*, written in medium-sized irregular uncials of, probably, the second century. The papyrus is broken at the bottom, but it is not likely that very much is missing in that direction, since the column is already fairly tall. Stops in two positions (high and middle) and a few accents and marks of elision occur, some at any rate and perhaps most of these accompaniments being due to a second hand, which has also made occasional alterations in the text. The accentuation is rather erratic. A reading of some small interest is found in l. 221, where a proposal of Bentley's, which had already been supported by an Oxvrynchus papyrus, receives further attestation.

[χερσι διακλασσας ανεμωλ]ια γαρ μοι οπη[δαι
 [τον δ αυτ Αιπειας Τρωων αγο]ς αντιον ηνδα
 [μη δ ουτως αγορευε παρος] δ ουκ' εσσεται α[λλως
 [πριν γ επι νω τωιδ ανδ]ρι συν ἵπποισιν [και οχεσφιν
 220 [αντιβιην ελθοντε συν εν]γεσι πειρηθ[ηναι
 [αλλ αγ εμων οχεων επι]βηισεαι οφρα ἴδ[ηαι
 [οιοι Τρωοι ιπποι επιστα]μενοι πεδι[ο]ι[ο
 [κραιπνα μαλ ενθα και εν]θα διωκεμεν [ηδε φεβεσθαι
 [τω και ναι πολιν δε σαωσ]ετον· ει περ αν [αυτε
 225 [Ζευς επι Τυδειδη Διομη]δεῖ κυδος ορ[εξηι
 [αλλ αγ νυν μαστιγα και] ηνια σείγαλο[εντα
 [δεξαι εγω δ ιππων αποβ]ηισομαι οφρα μι[αχωμ]αι
 [ηε συ τουδε δεδεξο μελ]ησουσιν δ' εμοι ἵπποι·
 [τον δ αυτε προσειπε Λυ]καονος αγλαος υἱος·
 230 [Αιπεια συ μεν αυτος εχ] ηνία και τεω[[ι]] ἵππωι
 [μαλλον υφ ηνιοχωι ειω]θοτε καμπυλον αρμα

- [οισετον ει περ αν αυτε φει]βώμεθα Τυδεος υιον
 [μη τω μεν δεισαντε ματ]ήσετον ουδ εβελητον
 [εκφερεμεν πολεμοιο] τεόν φθογγον ποθεοντε [[ς]]
 235 [νωι δ επαίξας μεγαθυ]μου Τυδεος υιος
 [αυτω τε κτεινη και ελασ]σηι μωνυχας ιππους·
 [αλλα σνγ αυτος ελαννε] τε αρματα και τω ιππω[[ι]]
 [τονδε δ εγων επιοντα δι]εδέξομαι οξεί δουρι·
 [ως αρα φωνησαντες ες αρμ]ατα ποικιλα βαντες
 240 [εμμεμαωτ επι Τυδειδη] εχον ωκεας ιππους·
 [τους δε ιδε Σθενελος Καπα]νήϊος αγλαος υιος·
 [αιψα δε Τυδειδην επεα πτερο]εντα προσηνδα·
 [Τυδειδη Διομηδες εμωι κεχαρισμ]ενε θυμωι
 [ανδρ ορω κρατερω επι σοι με]μωατε μαχεσθαι
 245 [ιν απελεθρον εχοντας ο μεν τοξ]ων ευ ειδωσ
 [Πανδαρος υιος δ αυτε Λυκαο]νος ευχεται ειναι·
 [Λινειας δ υιος μεν αμυμον]ος Αγχι[[ε]]ισαο
 [ευχεται εκγεγαμεν μητηρ] δε οι εστ Αφρ[ο]δειτη
 [αλλ αγε δη χαζωμεθ εφ ιπ]πων· μηδε μοι[ι] ουτω
 250 [θυνε δια προμαχων μη πως φ]ιλον ητορ ολεσσηις
 [τον δ αρ υποδρα ιδων προσε]φη κρατερο[ς] Διομηδης·
 [μη τι φοβον δ αγορευ επει ου]δε σε [πεισ]εμεν οω·
 [ου γαρ μοι γενναιον αλυσκα]ζοντι μαχεσθαι
 [ουδε καταπτωσσειν ετι μοι με]νος εμ[πε]δον εστιν·
 255 [οκνειω δ ιππων επιβαινεμεν] αλλα και αυτωσ
 [αντιον ειμ αυτων τρειν μ ουκ] εαι Παλλας Αθηνη·
 [τουτω δ ου παλιν αυτις αποισε]τον ωκεες ιπποι
 [αμφω αφ ημειων ει γ ουν ετε]ρος γε φ[υ]γγησι·
 [αλλο δε τοι ερεω συ δ ενι φ]ρεσι βαλλε[ο]σησι·
 260 [αι κεν μοι πολυβουλος Αθη]νη κυδος ορ[ε]ξι[η]!

221. επιβησαι is found here also in P. Oxy. 223 (third century) and was proposed by Bentley in the parallel passage © 105 in place of the vulgate επιβησο, which is superscribed in the papyrus (by the second hand?) as a variant.

222. The letters ι πεδι[ο]ι[ι] are coarsely written, probably owing to an imperfect surface.

228. *δ' εμοι: so AB, &c.; δέ μοι P. Oxy. 223, S, &c.

230. The superfluous iota was deleted by the corrector; cf. l. 237, where a similar alteration has been made. But he apparently neglected the ι adscript of ιππωι.

231. ειω[ο]ρε: so a number of MSS.; *ειωθότι Aristarchus and the bulk of the written tradition. P. Oxy. 223 is defective.

234. ποθεοντες (so P. Oxy. 223, S, &c.) has been corrected by the second hand to *ποθίοντε.

242. l. προσηνδα.

245. εϋ: so MSS., including P. Oxy. 223; Ludwich writes εϋ.

247. ε was probably deleted by the corrector.

48. HOMER, *ILIAD* V.

Behnesa.

20 x 17 cm.

Third century.

Of the two columns partially preserved in this fragment one is fairly complete, while the second is represented only by the beginnings of rather more than half the lines. They are written in a medium-sized semi-cursive hand which should perhaps be attributed to the third century rather than to the second. No lection signs occur beyond a single high stop at the end of a verse (l. 654). An Aristarchean reading which is not found in many MSS. appears in l. 661; otherwise the text of this papyrus is a singularly bad one, disfigured by numerous inaccuracies and misspellings.

Col. i.

- [Τλη]πολεμ εἰ[ο]ι κεινος [απωλ]ε[ισεν Ε]λιλιον ειρην
 [ανερο]ς αφραδιησεν αγαου Λαομεδο[ν]τος
 650 [ος ρα μι]ν ευ ερξαντα κακω ηνειπαπε μυθω
 [ουδ απ]εδωχ ιππους ων εινεκα τηλοθεν ηλθον
 [σοι δ ε]σω ενθαδε φημι φθνον και κηρα μελεναν
 [εξ εμε]θεν τευξεσθαι εμω δ υπο δουρι δαμεντα
 [ευχο]ς εμοι δωσειν ψυχην δ ιαδι κατοπολω^λ
 655 [ως φα]το Σαρπηδων ο δ ανεσχετο εμιλιον εγχον
 [Τληπ]ολ[εμο]ς και των μεν αμαρτη δουρατε μακρα
 [εκ χει]ρων ηξαν ο μεν βαλεν αυτενα μασσον
 [Σαρπη]δω[ν] α[ι]χμη δε διαμπερες ηλθ αλεγεινη
 [τον δ]ε κατ οφθαλμων [ει]ρεβεννη νυξ εκαλυψε
 660 [Τληπ]ολεμος δ α[ρ]α μηρον αριστερον εγχει μακρω
 [βεβληκ]ειν αιχ[μη] δε διεσσυτο μαιδωωσα
 [οστε]ω ενχρινφθ[ε]ισα πατηρ δ ετι λυγον αμνεν
 [οι μεν α]ρ αντιθεον Σαρπηδωνα διοι εταιροι
 [εξεφερο]ν πολεμοιο βαρυνε δε μιν δορυ μακρον
 665 [ελκομ]ενον το [με]ν [ο]ν τις επεφρασατ ουδε νοησεν
 [μηρον ε]ξερυσαι δορυ [· · ·] οφρ επιβηναι
 [σπευδο]ντων τοιον γαρ [εχ]ον πονον αμφιεποντες
 [Τληπολ]εμον δ [ετ]ερωθεν ευκημιδες Αχαιοι
 [εξεφερο]ν πολεμοιο νοησε δε διος Οδυσσευς
 670 [τλημονα θυμο]ν εχων μαιμησε ται οι φιλον ητορ
 [μερμηρι]ξε δ επειτ[α] κατα φρενα και κατα θυμον
 [η προτ]ερω Διος υιογ εριγδουποιο διακοι
 η ο γε τον πλην[ων] Λυκιων απο μυθον ελοιτο
 [ου δ αρ] Οδυσσηι με[ε]γαλητορι μορσιμο[ν] ηεν
 675 [ιφθιμο]ν Διος υιο[ν] αποκταμεν οξει χαλκω
 [τω ρα] κατ[α] πληθυν Λυ[κ]ιων τραπε θυμον Αθηνη

[εὐθ ο γε] Κοιρανον ειλεν Αλα[σ]τορα τε Χρομιον τε
 [Αλκανδ]ρον θ Αλιον τ[ε Νοημ]ονα τε Πρυτανιν τε
 [και νυ κ] ετι [πλ]εονας Λυκιων κτανε διος Οδυσσευς
 680 [ει μη αρ ο]ξ̄ῡ υ[ο]ησε μ[ε]γ[α]ς κορυθαιολος Εκτωρ
 [βη δε δια προμ]αχων κεκορυθυμος αιθοπι χαλκω^ε

Col. ii.

Πρια[μιδη μη δη με ελωρ Δαναοισιν εασης
 685 κεισθα[ι αλλ επαμνον επειτα με και λιποι αιων
 εμ πολ[ει υμετερη επει ουκ αρ εμελλον εγωγε
 νοστησα[ς οικον δε φιλην ες πατριδα γαιαν
 ευφρου[σειν αλοχον τε φιλην και νηπιον υιον
 ως φατ]ο τον δ ου τι προσεφη κορυθαιολος Εκτωρ
 690 αλλα πα[ρ]ηιξεν λελημενος οφρα ταχιστα
 ωσαιτ Αρ[γ]ειους πολεων δ απο θυμον ελοιτο
 οι μεν αρ αντ[ι]θεον Σαρπηδονα διοι εταιροι
 εισαν υπ αν . . [Διος περικαλλει φηγω
 εκ δ αρα οι μηρ[ου] δορν μειλινον ωσε θυραζε
 695 [ι]φθιμ[ος] Πε[λ]αγων ος οι φιλος ηεν εταιρος
 τον δ ε[λι]πε ψυχη κατα δ οφθαλμων κεχυτ αχλυσ

 Εκ[τ]ωρ τε Πριαμοιο παις και χαλκεος Αρης
 705 αντ[ι]θεον Τευθραντ επι δε πληξιππον Ορεστην
 Τρη[χ]ον τ αιχημητην Αιτωλιον Οινομαον τε
 Οινο[πι]δην θ Ελενον και Ορεσβιον αιολομητην
 οis ε[ν Τλη] ναιεσκε μεγα πλουτοιο μεμηλωσ
 λιμν[η] κεκλιμενος Κηφισιδι παρ δε οι αλλοι
 710 ναιο[ν Βοιωτοι] μαλα πιονα δημον εχοντες
 [τ]ο[υ]ς δ ως ουν ενοησε θεα λευκωλενος Ηρη

648. 1. ητ[ο]ι.

649. 1. αφραδισιν αγανου.

651. ηλθον : 1. ηλθε or ηλθεν with the MSS. ε of τηλοθεν has been altered probably from ο.

652. The scribe has apparently written εσω in place of εγω, as well as φθονου for φονου. A converse case of the common confusion between ε and αι shown in μελεναν is found in l. 670 ται for δε.

654. 1. Αιδι κλυτοπωλω. Other instances of metathesis occur in ll. 655 and 673.

655. 1. μειλιων εγχος : cf. the previous note.

656. 1. δουρατα. *ἀμαρτη̄ has better authority than ὀμαρτη̄.

657. 1. ηξαν . . . ανχενα μεσσον.

661. *[βεβλη]κειν : so Aristarchus, A²BG ; βεβλήκει most MSS. 1. μαιωωσα.

662. λυγον = λοιγον.

666. There is not room for μ(ε)λιων after δορν. Perhaps μων was written through a lipography, but the traces are too scanty for verification. 1. επιβαιη.

670. ται : 1. δε.

673. 1. των πλεον[ω] . . . θυμον; for the latter cf. l. 654, note.

681. The corrector, who seems to have been the original scribe, neglected to delete the *v* after *θ* in altering κεκορυθυμος to κεκορυθμενος.

693. Perhaps ανγι[οχοιο] was written for ανγ., but the vestiges do not suit γι particularly well; αντι[θειο] (from l. 692) is not to be read.

708. 1. ος ρ for οis. The letter between *ο* and *ς* is indistinct and possibly was deleted; the vestige following *ς* is slight but does not suit ρ.

49. HOMER, *ILIAD* XVI.

Hibeh?

3.9 × 2.4 cm.

Third century B.C.

A tiny fragment inscribed with medium-sized upright uncials of the third century B.C., from the cartonnage of a mummy. Its origin was perhaps Hibeh, but that is uncertain. So exiguous a scrap could not be expected to show much variation from the ordinary text, but it keeps up the character of the oldest Homeric papyri by offering one otherwise unrecorded reading. A review of the earlier Ptolemaic evidence and a discussion of the problems to which this gives rise will be found in the introduction to P. Hibeh 19.

.....
 εξεταμ[ον πελεκεσσι νεηκεσι νηιον ειναι
 485 ως ο προ[σθ ιππων και διφρου κειτο τανυσθεις
 βεβρυχω[ς κονιος δεδραγμενος αιματοεσσης
 ως δ οτε [ταυρον επεφνε λεων αγεληφι μετελθων
 αιθωνα μ[εγαθυμον εν ειλιποδεσσι βοεσσιν
 ωλετο τ[ε στεναχων υπο γαμφηλημισι λεοντος

487. ως δ οτε: ήύτε MSS. Cf. e. g. T 386, where Aristarchus read εύτε, Aristophanes ώστε.

50. HOMER, *ILIAD* XVIII.

4.1 × 3.1 cm.

Third century.

This small fragment from Σ is part of a leaf from a papyrus book inscribed in not very regular sloping uncials of medium size, which may date from about the middle of the third century. Marks of elision were inserted by the original hand, but such accents and breathings as occur were added subsequently in a lighter-coloured ink. The text coincides so far as it goes with that of Ludwich.

Verso.

.....
 395 [η μ εσαωσ οτε μ αλγος αφικετο τηλε πεσο]ντα
 [μητρος εμησ ιοτητι κυνωπιδος] ή μ' εβέλησε

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

[κρῖναι χῶλον εὐντα τοτ' αν παθον] ἀλγεα θυμῶι
 [ει μη μ Ευρνομη τε Θετις θ' υπεδε]ξατο κολπωι
 [Ευρνομη θυγατηρ αφορροου Ω]κεανοιο
 400 [τηισι παρ ειναιετες χαλκεγον δαι]δαλα πολλα
 [πορπας τε γναμπτας θ ελικας κά]λυκά[ς] τε [και ορμους

Recto.

[τ]ογ [δ ημειβετ επειτα Θετις κατα δακρυ χεουσα
 Ἡφαιστ' ἤ α]ρα δη τις οσαι θεαι εισ εν Ολυμπωι
 430 τοσσαδ' [ενι φρεσιν ηισιν ανεσχετο κηδεα λυγρα
 ὄσο' εμοι εκ [πασεων Κρονιδης Ζευς αλγε εδωκεν
 [εκ] μ[εν μ αλλαων αλιαων ανδρι δαμασσεν
 [Α]ιακ[ιδηι Πηληι και ετλην ανερος ευνην
 [πολ]λα μαλ' [ουκ εθελουσα ο μεν δη γηραι λυγραι

400. *πολλά is the reading of Aristarchus; πάντα Zenod., Aristoph.

51. HOMER, *ILIAD* XXIV.

Height 23.9 cm. First century B.C. Plate 4 (Cols. ii-iii).

Remains of three columns, all much damaged, from a roll containing the last Book of the *Iliad*. This papyrus belongs to the same group as 31 and 44, and the hand closely resembles that of the latter papyrus; cf. introduction to 44.

The text is a correct version of the vulgate, of little interest except for the occurrence of critical signs, which have now been found in several papyri, e. g. P. Oxy. 445, 687, P. Tebt. 4, P. Berlin 8440, and P. Brit. Mus. 128. Of these P. Tebt. 4, of the late second century B.C., is the oldest example, the present manuscript, which belongs to the succeeding century, ranking next. It has three instances of the διπλή, but none of the other signs occur.

Col. i.

[βασκ ιθι και Πριαμον κοιλ]α[ς επι νηας Αχαιων
 [ως αγαγ ως μητ αρ τις] ιδηι μητ αρ [τ]ε [νοησηι
 [των αλλων Δαναων] πριν Πηλειων]α δ ικεσθαι
 [ως εφαι ουδ απιθ]ησε διακτορος Αργε[ιφ]ου[της
 340 [αυτικ επειθ' υπο π]οσσιν εδησατο καλ[α] πεδιλα

[αμβροσια χρυσεια τ]α μιν φ[ερο]ν ημεν [εφ] υ[ι]γρ]ην
 [ηδ επ απειρονα γαιαν αμα π]νοιης [ανεμοιο
 [ειλετο δε ραβδον τη τ ανδρων ομμα]τα θελγει

Col. ii. Plate 4.

[των] ε[ι] τις σε ιδοιτο θοην δια νυκτα μελαιναν
 > τοσσαδ [ορειαι αγοντα τις αν δη τοι] νο[ο]ς ε[ι]η]
 ουτ αυτο[ς] νεος εσσι γερων δε τ[ο]ι ουτ[ο]ς οπηδει
 [ανδ]ρ απα[μ]νασθαι οτε τις προτε[ρ]ος χαλεπηνη
 370 [αλλ εγω ουδεν σε ρεξω κακα και δε κ]εν αλλον
 [σεν απαλεξησαιμι φιλωι δε σε πατρι εισ]κω
 [τον δε ημειβητ επειτα γερων Πριαμος θεοειδης
 [ουτω πηι ταδε γ εστι φιλον τεκος ως αγορ]ευσεις
 [αλλ ετι τις και εμειο θεων υπερεσχεθε χε]ι[ι]ρα
 2 lines lost.

Col. iii. Plate 4.

πεπνυσαι τε νοωι μ[α]καρων δ εξεσσι τοκων
 τον δ αυτε προσειπε δι[α]κτορος Αργειφοντης
 ναι δη ταυτα γε παντα [γερον κατα μοιραν ειπες
 380 [αλλ] αγε μοι τοδε ειπε κα[ι] ατρεκως καταλεξον
 ηε πη[ι] εκπεμπεις κειμ[η]λια πολλα και εσθλα
 ανδρας es αλλοδαπους υ[ι]α περ ταδε τοι σοα μιμνη
 > η ηδη παντες καταλειπ[ε]τε Ιλιον ιρην
 δειδιοτες τοιους γαρ ανη[ρ] ωριστος ολωλε
 385 [σ]ος παις ου μιν [γ]αρ τι μα[χ]ης επεδευετ Αχαιων
 τον δ ημειβητ επειτα γ[ι]ερων Πριαμος θεοειδης
 [τις] δε συ εσσι φεριστε τ[ε]ων δ εξεσσι τοκων
 ως μοι καλα τον οιτ[ο]ν αποτμου παιδος ενισπες
 τον [δ] αυτε προσειπ[ε] διακτορος Αργειφοντης
 390 πειραι εμ[ει]ο γερα]ι[ε] κ[α]ι[ι] ε[ι]ρειαι Εκτορα διον
 τον μιν [εγ]ω μ[α]λα πο[λ]λλα μαχηι ενι κυδιανειρηι
 οφθαλμοισιν [οπαπα και εντ επι νηυσιν ελασσας
 Αργειους κτειρεσκε δαι[ζ]ων οξει χαλκωι
 > ημεις δ εσταοτες θαυμα[ζ]ομεν ου γαρ Αχιλλευς
 395 εια μαρνασθ[α]ι κεχολω[μ]ενος Ατρειωνι
 τον γαρ εγω θεραπων [μια δ ηγαγε νηυσ ευεργης
 [Μυ]ρμιδωνων δ εξε[ι]μι πατηρ δε μοι εστι Πολυκτωρ
 αφνειος μιν οδ εστι γερωι δε δη ως συ περ ωδε
 εξ δε οι υιες εασιν εγω δε [οι εβδομος εμι

400 [τ]ω[ν με]τα παλλομενο[ς κληρωι λαχον ενθαδ επεσθαι
ν[υν δ ηλθο]ν πεδιον δ απ[ο νηων ηωθεν γαρ

An unplaced fragment.

].τον[

367. There is a diplê against this line in Ven. A, with the note *ὅτι οὐ πάντως βρώματα τὰ δνείατα . . . καὶ ὅτι ἄγοντα εἶρηκεν, οὐ φέροντα' οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν.*

369. *απαμύνασθαι seems to be the reading of the papyrus, with P. Brit. Mus. 114 and Add. MS. 17210, &c.; ἐπαμύνασθαι others.

383. Ven. A similarly has the diplê with the remark *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.*

388. It is doubtful whether the papyrus had *ως or os.

391. A dot in front of this line may be meaningless.

394. A diplê here in Ven. A is accompanied by the note *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐθεώμεθα.* The diplê of Ven. A against the next line does not figure in the papyrus.

398. οδ: so P. Brit. Mus. 114 ΣΑ¹ and others; *δ γ' A²B, &c.

The small fragment cannot satisfactorily be assigned to l. 388 οἰ[τον].

52. HOMER, ODYSSEY XI.

9.7 x 6.4 cm.

Second or third century.

Fragment from the top of a column containing parts of a few lines from λ, written on the verso of the papyrus in upright rather small uncials, of a round informal type, which may be referred to the second or third century; there are traces of cursive writing on the recto, but practically nothing is legible. No variants from the text of Ludwich occur.

[αλλ αγε μοι του παιδος α]γαυόν' μ[υθον ενισπες
[η επετ ες πολεμον προ]μο[ς ε]μμ[εναι ηε και ουκι
[ειπε δε μοι Πηληγος αμν]μον[ος] ει τι πεπυσσαι
495 [η ετ εχει τιμην πολεσ]τ[ι]ν[μετα] Μυ[ρμιδονεσσι]ν
[η μιν ατιμαζουσιν αν Ελ]λαδ[α τ]ε Φ[θιην τε
[ουνεκα μιν κατα γηρα]ς εχ[ει] χ[ειρ]ας τε ποδας τε
[ου γαρ εγων επαρωγος] νη αυ[γας η]ελιοιο
[τοιος εων οιος ποτ εν]ι Τρ[οιη] ε[ύ]ρειη
500 [πεφνον λαον αριστο]ν αμννα[ν] Α[ργειοισιν
[ει τοιοσδ ελθοιμι μιν]ν[θα περ [ε]ς πα[τ]ερ[ος] δω
[τω κε τεω στυξαιμι με]νος και χ[ει]ρας α[α]πτους
[οι. κεινον βιωωνται εερ]ηγουσιν τ [α]πο τ[ι]μης
[ως εφατ αυταρ εγω] μιν [α]μειβο[με]νο[ς] προσεειπον
505 [η τοι μεν Πηληγος α]μμυμονος ο[υ] τι π[ε]πυσμαι
[αυταρ τοι παιδος γε Νεοπ]τολ[ε]μοιο φιλιιο

[πασαν αληθειην μυ]θη[σο]μα[ι] ω[ς] με κελευεις
 [αυτος γαρ μιν εγω κοιλ]ης [ε]πι νηο[ς] εισης
 [ηγαγον εκ Σκυρου] με[τ] ευκημι[δ]ιας Λχαιους
 510 [ητοι οτ αμφι πολιν Τρο]η[ν] φραζομεθα βουλας
 [αιει πρωτος εβαζε και] ο[υ]χ ημαρταε μυθων

53. HOMER, *ODYSSEY* XII-XV, XVIII-XXIV.

Leaf about 16.8 x 13 cm. Third or fourth century. Plate 9
 (Foll. 76 verso, 89 verso, 92 verso).

The MS. of which the following extensive remains have survived was a vellum book once containing the entire *Odyssey*. Its original compass is clear from the occurrence in the top left-hand corner of Fol. 79 recto, the first page of a quire, of the number κδ (cf. Fol. 87 recto κε), showing that twenty-three gatherings had already preceded. The gatherings are quaternions and the number of lines on a page ranges from 28 (30 commonly in the earlier remaining portions) to 34. If 29 lines be taken as the average, the resulting total up to Fol. 79 is approximately that of the lines contained in the twenty-one preceding books. There is no foliation of individual leaves, but with the assistance of the quire-mark κδ their number can be deduced as 207. Stichometrical figures are also absent. On the other hand the letter denoting a book not only appears as a title at the beginning and end of the book, but is also usually entered at the top of each right page, enabling the reader to find his place readily. When a book ends on the left page, the letter-number is sometimes added at the top of that also. At the conclusion of the last book the name *Οδυσσειας* accompanies the letter ω; probably this also stood at the beginning of Book i. The sheets are normally so arranged that the recto (flesh-side) and verso (hair-side) lie uppermost alternately, the recto of one leaf thus facing the recto of the next; the arrangement is however sometimes disturbed, e. g. Foll. 6, 73-4, 88. In the bottom sheet of the quire the recto is underneath, and therefore it is uppermost in the top sheet. Each sheet is ruled with a hard point horizontally and vertically in the usual way, the rulings being carried across the entire sheet; the points at which the top and bottom horizontal lines were to intersect the vertical lines were previously pricked off, and the distances of the horizontal lines down the leaves were similarly fixed by prickings placed at about 1.5 cm. inside the outer vertical lines.

The text is written in a slightly sloping medium-sized uncial hand, which though fairly regular is distinguished by no marked accuracy or grace. It is of a type which is commonly associated with the third century, and there seems to be no clear indication, either in the original hand or in that of the corrector who has made a number of insertions, of a date later than about A.D. 300. The codex may then be assigned, if not to the later decades of the third century, to the beginning of the century following, and thus deserves to be ranked

among the earliest examples of vellum books which have descended to us. An ink of a brown colour was used, which is dark enough where applied with a full pen, but became, or with the lapse of time has become, rather light and faint where put on thinly, with the result that in many of the pages an unpleasing patchy effect is produced. Iota adscript is commonly written, though with decreasing uniformity towards the end. Final $\eta\nu$ is once (ϕ 281) in the form of a monogram (cf. e. g. P. Oxy. 842). Of the lexical signs the original scribe is to a large extent responsible for diaereses, and marks of elision, which it may be noted he often introduces into such compounds as e. g. $\mu\epsilon\tau' \epsilon\phi\eta$ (ν 270, &c.); but stops, breathings, accents, marks of quantity, &c., are for the most part subsequent additions by a second hand which has also made a number of emendations—not always very successful—in the text. This corrector generally employed a black ink, so that his additions are easily distinguished; towards the close of Book xxiii, however, and through most of the book following, as well as occasionally elsewhere, his ink is similar to that of the first hand. All three kinds of stops occur, that in the high position being much the most frequent; the other two are, as usual, not used with great discrimination, and at the end of a verse it is sometimes difficult to determine whether a high or medial point was intended. Both rough and smooth breathings, occasionally approximating to a rounded form, are fairly common: they are now and then inserted in compound words, e. g. χ 341 $\alpha\rho\gamma\rho\upsilon\rho\acute{\eta}\lambda\omicron\upsilon$, ψ 365 $\pi\rho\omicron\tau\iota\acute{\omicron}\sigma\sigma\epsilon\omicron$. A rough breathing with an initial ρ is noticeable at ϕ 291 and ψ 366. With regard to the accents, which have been profusely supplied, there is a peculiarity in the treatment of oxytone words. As is well known, the early method of accentuating such words was to place a grave accent on one or more of the preceding syllables, and this system is frequently utilized in the present MS. But very often a different plan is followed and the accented syllable is given a grave accent, just as in the modern style, except that the grave is not turned into an acute before a stop. It appears to be a matter of indifference to the accentuator which of these alternative systems he adopts; for example in χ 176 he writes $\upsilon\phi\eta\lambda\grave{\eta}\nu$ and in 193 $\upsilon\phi\grave{\eta}\lambda\eta\nu$. Moreover he sometimes combines both systems, accenting the final syllable as well as one or more of the syllables preceding, e. g. χ 136 $\Delta\iota\omicron\tau\rho\epsilon\acute{\phi}\epsilon\varsigma$, 148 $\chi\epsilon\rho\sigma\grave{\iota}$, 166 $\nu\grave{\eta}\mu\epsilon\rho\tau\epsilon\varsigma$, ψ 275 $\alpha\theta\eta\rho\acute{\eta}\lambda\omicron\iota\gamma\acute{\omicron}\nu$. Some few parallels for these uses are to be found elsewhere. In the Oxyrhynchus Callimachus (1011, fourth century) oxytone monosyllables commonly have a grave accent, and in Pindar's *Paeans* (P. Oxy. 841, second century) polysyllables are occasionally similarly accented, e. g. IV. 37 $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\omicron}\nu$; while the mixed system is exemplified in *Paeon* II. 98 $\theta\grave{\alpha}\mu\grave{\alpha}$, and in l. 5 of the Paris Alcman papyrus (P. Paris 71) $\kappa\omicron\rho\acute{\omicron}\sigma\tau\grave{\alpha}\nu$. Such phenomena are not to be regarded as 'instances of mistaken accentuation' (P. Oxy. V, p. 14); they are rather sporadic illustrations of a method which has hitherto not been adequately attested. Syllables preceding enclitics receive an accent, as usual, but enclitics do not any more than stops affect a preceding grave accent (cf. e. g. ψ 341 $\chi\alpha\lambda\kappa\acute{\omicron}\nu \tau\epsilon \chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omicron}\nu \tau\epsilon \alpha\lambda\iota\varsigma \epsilon\sigma\theta\eta\acute{\gamma}\acute{\alpha} \tau\epsilon \delta\acute{\omicron}\nu\tau\epsilon\varsigma$: ν 289 $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\grave{\eta} \tau\epsilon$ is not an exception, since the η need not have had any accent apart from the $\tau\epsilon$); of a retracted accent on a paroxytone word examples are χ 204 $\pi\omicron\lambda\epsilon\acute{\epsilon}\varsigma \tau\epsilon$ and ψ 179 $[\epsilon\nu]\theta\acute{\alpha} \omicron\iota$, for which cf. P. Oxy. 841, &c. In diphthongs a circumflex generally covers both vowels, but with acute and grave accents there is no consistency; indeed the accentuation generally is carelessly done, and it is not seldom a matter of doubt, not merely which vowel, but which syllable was intended

to be accented; e. g. in ν 345 the grave accent on $\epsilon\sigma\tau\iota$ is placed between σ and τ , and it is not clear whether $\epsilon\sigma\tau\iota$ or $\epsilon\sigma\tau\grave{\iota}$ should be written. In several places a wrong accent has been given and then replaced by another, e. g. χ 466 περίβαλλε , ψ 18 τοῖόνδε , ω 124 ἐτύχθη ; in others the error has not been rectified, e. g. χ 425 τιούσαι , 492 φιλή , ψ 240 πήχρε λευκῶι , ω 278 ειδυίας ; mistaken breathings such as ψ 70 ὀδόντων , 308 ἔλεγ' are rarer.

Eleven books are represented, but the remains of the twelfth, fifteenth, eighteenth, and nineteenth are extremely slight. Books xiii–xiv and xx–xxiv are in much better condition, and in the last three and a half books the lines are continuous, though a large hole in the centre of each leaf unfortunately causes serious lacunae. This codex is thus a valuable addition to the evidence for the *Odyssey*, and it exhibits a decidedly interesting text. This, as with so many of the papyri, does not fall into line with any other extant MS. or group of MSS. A good example of its ‘mixed’ character is seen at ψ 77, where it agrees with the Monacensis and Eustathius against the majority of the witnesses in reading $\epsilon\dot{\iota}\alpha$ $\epsilon\dot{\iota}\pi\epsilon\dot{\iota}\nu$, but on the other hand sides with the majority against Mon. Eustath. in having πολυκερδίησι ; cf. ψ 264. Agreements with the Monacensis are not infrequent; for some notable instances see ν 199, 302, ϕ 219–20, ψ 122, 175, 359, ω 387, in five of which Eustathius is on the same side. There are two remarkable coincidences with Cod. Ven. ix. 4 against all other testimony, χ 447 and ω 408; cf. ξ 381, ϕ 219–20, ω 480. In addition to the agreements with Eustathius already mentioned, ϕ 414 and ω 390 deserve remark; but they are counter-balanced by numerous divergences. Other contributions of more or less interest occur at ν 435, ξ 328, ψ 162, 233, 361, ω 11, 20, 137, 180 (a reading inferred by Buttmann from the scholia), 321, 401, 496. Variants peculiar to this codex are found at ν 91, ξ 214, ϕ 126, 289, χ 279, 311, ψ 25, 151, 162, 188 (a variant coinciding with a conjecture of Grashof), 210, 332–3, ω 85, 173, 209, 240, 286, 380, 382, 385, 417.

The separation of the decayed leaves was a matter of some difficulty, and a number of small fragments have adhered to them tightly and could not be removed without damage. Most of these fragments have been identified and copied in their proper place, and no doubt a further expenditure of time and patience would result in the identification of others, though the positive gain would probably not be serious. There also remain two or three small coagulated lumps which defy treatment.

Fol. 1 verso. (First quaternion, of which the first two leaves are lost.)

μ 275 [ενθα γαρ αινοτατον κακον εμμεναι αμμιν εφα]σκον
[αλλα παρ εξ την νησον ελαυνετε νηα' μελαιναν]

Fol. 2 verso.

η ν[ο]τ[ο]ν η [Ζεφυροιο δυσσαεος οι τε μαλιστα
290 νηα διαρραιου[σι θ]ε[ξ]ων αεκητι ανακτων
αλλ ητοι νυν μεν πε[ξ]ιθωμεθα νυκτι μελαινη
δὀρπον θ' οπλισόμε[ξ]εσθα θογη παρα νηι μενοντες

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

ἦσθεν δ' αναβα[ντες ἐνησομεν εὐρει ποντῶν
 ὡς ἐφάτ' Ἐὐρύλοχος ἐπὶ δ' ἠνεον ἄλλοι ἑταῖροι
 295 καὶ τότε δὴ [γίνωσκον ὁ δὴ κακὰ μῆδετο δαιμων
 καί] μιν [φώνησας ἔπεα πτεροεντα προσηΐδων

Fol. 2 recto.

[ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφῶν καλοὶ χοροὶ ἠδε] θ[ο]ῶκοι
 [καὶ τότε ἐγὼν ἀγορῆν θεμ]έ[νους] μετὰ πασι εἶπον
 320 [ὦ φίλοι ἐν γὰρ νηὶ θοῆι βρ]ῶσις τε πόσις τε
 [ἔστιν τῶν δε βῶων ἀπεχωμ]ε[θα· μὴ τι πάθωμεν·
 [δείου γὰρ θεοῦ αἰδε βῶες καὶ ἰφ]ί[α] μῆλα
 [Ἡελίου ὅς παντ' ἐφοραὶ καὶ παντ' ἐπ]ακούει·
 [ὡς ἐφάμην τοῖσι δ' ἐπεπειθετο θυμ]ο[ς ἀγῆνωρ·
 325 [μῆνα δὲ παντ' ἀλλήκτος ἀη Νότος οὐδε] τίς [ἀλλ]ῶ[ς]
 [γίγνεται ἔπειτ' ἀνεμῶν εἰ μὴ Ἐὐρος τε Ν]ότ[ος] τε
 3 lines lost.
 330 [καὶ δὴ ἀγρῆν ἐφεπεσκον ἀλητευνότες ἀναγκή]!

Fol. 3 recto.

αἴψα κεν Ἡ[έλιω] Ὑπεριονί πῖονα νηὸν
 τέξομεν ἐν δὲ κέ θέ[ι]μεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλα
 εἰ δὲ χολωσάμενος τί β[ῶ]ων ὀρθοκραιρῶν
 νῆ ἐθέλη ὀλέσθαι [ἐπὶ δ' ἐσπῶνται θεοὶ ἄλλοι
 350 βόουλόμ' ἀπαξ] [πρὸς κύμα χανῶν ἀπο θυμὸν ὀλεσσαι
 ἠ δὴθα στρέψυγεσθαι ἐὼν ἐν νησῶι ἐρημη
 ὡς ἐφάτ' Ἐὐρύλοχος ἐπὶ δ' ἠνεον ἄλλοι ἑταῖροι
 ἀντικα δ' [Ἡελίοιο βῶων ἐλασαντες ἀριστοὺς
 εἰ]γύθεν [οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κνανοπρωροῖο
 3 lines lost.
 οὐ γὰρ ἔχον κρι λευκὸν εὐσσελμὸν ἐπὶ νηὸς

Fol. 3 verso.

375 [Λαμπετή ταυνοπέλο]ς [ὁ οἶ] βῶας ἔκταν ἑταῖροι
 [ἀντικα δ' ἀθανάτοισι με]τ' ἠΐδα χωόμενος κηρ·
 [Ζεὺ πατέρ ἠδ' ἄλλοι μακαρέ]ς θεοὶ αἰὲν εόντες
 [τίσαι δὴ ἑταροὺς Λαερτιάδω Ὀδ]υσῆος·
 [οἱ μὲν βῶους ἐκτεῖναν ὑπερβίον ἠσι]ν ἐγῶγε
 380 [χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερ]όεντα·

[ἡδ ὀποτ ἀψ ἐπι γαίαν ἀπ οὐρανοθεν προ]τραποίμην
 [εἰ δὲ μοι οὐ τίσουσι βῶων ἐπιεικε ἀμοιβήν

Fol. 4 verso.

.
 [ἡμεις δ ἀ]ψ ἀναβαντες ἐνηκαμεν εὐρει πονταί
 ἰστον στήσαμ[ενοι ἀνα θ ἰστία λευκ ἐρυσαντες
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον εἰλειπομεν οὐδὲ τις ἀλλῆ
 φαίνετο γαῖάνων· ἀλλ οὐρανὸς ἠδὲ θαλάσση
 405 δὴ τότε κυανέ[την νεφέλην ἐστήσε Κρονίων
 νῆδ' ὑπερ γλαφύρης ἠχλυσε δὲ ποντος ὑπ αὐτῆς
 ἠ δ' ἔθει οὐ μ[ετα πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἴψα γὰρ ἦλθε
 κεληγῶ[ς Ζεφύρος μεγαλήν] σὺν λαίλαπι θύων
 ἴσ[τ]ρου δὲ [προτονοῦς ἐρρηξ] ἀνεμοιο θυέλλα
 410 ἀμφο[τέρους ἰστος δ ὀπισθ]ω πέσειν ὄπλα τε πάντα
 2 lines lost.
 π[αντ] ἀμυδὶς κεφαλῆς ὁ δ' ἀρ ἀρνευτήρι εὐκίως
 κ[απ]πέσ' ἀπ ἰκρίοφιν λίπε δ' ὄστρα θυμὸς ἀγῆνωρ
 415 Ζ[εὺς δ ἀμυδὶς βροντῆσε καὶ ἐμβαλε νῆ] κεραινοῦν
 1 line lost.
 εἶν δὲ θείου πλητὸ πέσον δ' ἐκ νῆος ἑταῖροι
 οἱ [δὲ κορωνησίν] ἰκελοὶ περὶ νῆα μελαιναν

Fol. 4 recto.

.
 430 [ἦλθον ἐπὶ Σκυλλῆς σκοπελὸν] δεινὴν τε Χάρυβδιν
 [ἠ μὲν ἀερροιβδῆσε θα]λασσης ἀλμυρὸν ὕδωρ
 [ἀνταρ ἐγὼ ποτὶ μακρ]ὸν ἐρινεὸν ὑψοσ ἀερθεῖς
 [τῶι προσφύς] ἐχομῆν ὡς νυκ]τερὶς οὐδὲ πῆι εἶχον
 [οὔτε στήριξαι ποσίν] ἐμπεδὸν οἴνδ' ἐπιβῆναι
 435 [ρίζαι γὰρ ἐκασ] εἶχον ἀπηρωροὶ δ' ἐσ]αν ὄζοι
 [μακροὶ τε μεγαλοὶ τε κατεσ]κιασθ' ἐ] Χάρ[ο]υβδιν
 [νῶλεμῶς δ ἐχομῆν] ὄφρ' ἐξέμ[ε]σειεν [ὀπίσσω
 438 [ἰστον καὶ τροπὴν] αὐτὶς ἐελδομένῳ δὲ μο]ι ἦλ[θον]
 2 lines lost.
 442 [ἦκα δ ἐγὼ καθυπερ]θε ποδῶς καὶ χεῖρε φερεσθ]αι
 [μῆσσαι δ ἐνδουπη]σα παρ' ἐξ' ἐπιμηκεα δ]οῦρα
 [ἐξομένος δ ἐπὶ τοῖσι] διηρεσα χερσίν ἐμ]ηιστ!
 445 [Σκυλλῆν δ οὐκετ] εἶσε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν] τε
 1 line lost.
 [εὐθεν δ ἐννημαρ] φερομῆν δεκατῆ δὲ μ[ε] νυκτὶ

Fol. 5 recto.

ν 1 ὡς ἐφάθ' οἱ δ' ἀρα [παντες] ἀκη[ν] ἐγενοντο σιωπῆ
 κηληθμῶι δ' ἐσχοντο κ[α]τα μεγάρα σκιοεντα
 τον δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπα[μ]ειβετο φωνησεν τε
 ω Ὀδυσσευ ἐπὶ εἶ[κ]ευ ἐμον ποτι χαλκοβατες δω
 5 ὑπερεφές· τω [σ ου τι παλιμπλαγχθεντα γ οιω
 ἀψ' ἀπονο[σ]τησειν εἰ και μαλα πολλα πεπονθας
 ὕμεων δ' [ἀνδρι ἐκαστωι ἐφιεμενος ταδε εἰρω
 οσσοι ἐ[ν]ι μεγάροισι γερουσιον αἰθοπα οἶνον
 [α]εὶ π[ι]νυετ ἐμοισιν ἀκουαζέσθε δ' αοιδου
 1 line lost.
 κ[ε]ῖται και χρυσος πολυδαϊδαλος ἀλλα τε παντα
 δω[ρ] οσα Φαιηκων βουληφοροι ἐνθαδ ἐνεικαν
 ἀλλ [ἀγε οἱ δωμεν τριποδα μέγαν ἠδε λεβητα
 ἀΐδρακας ἡμεῖς δ' αὐτε ἀγειρομενοι κατα δῆμον
 15 τ[ι]σομεθ ἀργαλεον γαρ ἐνα προικος χαρισασθαι
 ὡ[ς] ἐφάτ Ἀλκίνοος τοισιν δ' ἐπιη[ν]δανε μῦθος
 οἱ μ[ε]ν κακκειοντες ἐβαν οἶκον δε ἐκαστος

Fol. 5 verso.

[Δημοδοκος λαοισι τετιμενος αὐ]ταρ [Ὀδυσσευς
 [πολλα προς ἡελιο]ν κεφ[α]λην τρ]επε παμφανοωντα
 30 [δυναὶ ἐπειγομενος] δῆ γαρ μενεαῖνε νέεσθαι
 [ὡς δ' οτ ἀνηρ δορποιο] λιλαίεται· ὡι τε πανῆμαρ
 [νειον ἀν ἐλκητον βοε οἶνοπε π]ηκτον ἀροτρον·
 [ἀσπασίως δ' ἀρα τωι κατεδυ φας] ἡελίοιο
 [δορπον ἐποιχεσθαι βλαβεται δε τε γ]όονατ' ἴοντι·
 35 [ὡς Ὀδυσῆι ἀσπαστον ἐδυ φας ἡελιο]ιο·
 [αἴψα δε Φαιηκεσσι φιληρετμοισι με]τ' ἠΰδα·
 [Ἀλκίνοωι δε μαλιστα πιφανσκομενος] φάτο μ[υ]θον
 1 line lost.
 [πεμπετε με σπεισαντες ἀπημονα χαιρετε δ' αὐ]τοι
 40 [ἠδη γαρ τετελεσται α μοι φίλος ἠθελε θυμο]ς·
 [πομπη και φιλα δωρα τα μοι θεοι Ουρανω]νες
 2 lines lost.
 [ὕμεῖς δ' αὐθι μενοντες ἐνφραῖνοιτε γυναι]κές
 45 [κουργιδίας και τεκνα θεοι δ' ἀρετῆν οπα]σεια]ν

Fol. 6 recto.

55 [ἐσπεισ]α[ν] μακαρεσσι τοι ουρανον ἐυρυν ἐχουσιν
 α[ν]το[θ]ε]ν ἐξ ἐ[δ]ρεων ἀνα δ' ἰστατο διος Ὀδυσσευς

Ἀρήτη δ' ἐν χέρσιν τιθεὶ δέπας ἀμφικυπελλῶν
 καὶ μιν φωνήσας ἐπέα π[τεροεντα προσηυδα
 χαῖρέ μοι ὦ βασιλεία διαμ[περες εἰς ὁ κε γῆρας
 60 ἔλθη καὶ θανάτο[ς τα τ ἐπ ἀνθρωποῖσι πελοῦνται
 ἀνταρ ἐγὼ νέομαι σὺ δὲ τερπεο ταῖδ ἐνὶ οἰκῶν
 παισὶ τε καὶ λαοῖσιν καὶ Ἀλκίνοω βασιλῆι
 ὣς εἰπων [ὑπερ οὐδὸν ἐβησετο διὸς Ὀδυσσεὺς
 τ[ῶν] δ' ἀρα [κηρυκα προίει μένος Ἀλκίνοοιο
 65 [ηγ]εῖσθαι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλασσης
 1 line lost.
 τῆν μὲν φάρος ἐχούσαν εὐπλυνεσ ἠδὲ χιτῶνα
 τῆν [δ' ἐτερην χῆλον πυκινὴν ἀμ ὀπασσε κομίζειν
 ἠ δ' [ἀλλή σιτον τε φέρεν καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
 70 ἀνταρ ἐπεὶ ρ ἐπὶ νῆα κατηλυθὸν ἠδὲ θαλασσαν
 αἴψα τα γ ἐν νῆι γλαφυρῆι πομπῆς ἀγαοὶ
 δεξ[αμενοὶ] κατεθέντο ποσῶν καὶ βρωσῶν ἀπασαν
 καδ [δ' ἀρ Ὀδυσσῆι] στορέσαν ῥῆγος τε λίνων τε

Fol. 6 verso.

[ὑψοσ ἀειρομενοὶ ριμφα πρησσοῦσι] κ[ε]λευθὸν
 [ὡς ἀρα τῆς πρυμῆ μὲν ἀειρε]το κύμα δ[ι] ὀπ[ε]σθ[ε]ν
 85 [πορφύρεον μέγα θ]υιε πολυφλόισβοιο θαλάσσης
 [ἠ δὲ μάλ' ἀσφαλεω]ς θέεν ἐμπεδόν· οὐδὲ κεν ἴρηξ
 [κίρκος ὀμαρτησειεν] ἐλαφροτατος πετεηνῶν·
 [ὡς ἠ ριμφα θεουσα θαλασσης] κύματ' ἔταμνεν
 [ἀνδρα φερούσα θεοῖς ἐναλιγκεα] μῆδὲ ἔχοντα
 90 [ὄσ πρὶν μὲν μάλα πολλὰ παθ' ἀλ]γέα οὐν κατὰ θυμὸν
 [ἀνδρῶν τε πτολεμοὺς ἀλεγείνα τε] κύματε πέτρ[ω]ν
 [δῆ τότε γ ἀτρεμασ ἐνδὲ λελασμενο]ς ὄσοσ' εἰ[πε]πονθει·
 [εὐτ' ἀστηρ ὑπερσεχε φααντατος ὄσ τε μ]αλ[ίστα]
 1 line lost.
 95 [τῆμος δῆ νῆσῶι προσεπιλινατο ποντοπορο]ς νηυσ·
 [Φορκυνος δὲ τις ἐστὶ λιμνῆ ἀλιόιο γεροντο]ς
 [ἐν δῆμῶι Ἰθακῆς δυο δὲ προβλήτες ἐν αὐ]τῶι
 [ἀκται ἀπορρωγες λιμενος ποτιπεπητῆια]·
 [αἰ τ' ἀνεμῶν σκεποῶσι δυσσῶων μέγα κυ]μα
 100 [ἐκτοθεν ἐντοσθεν δὲ τ' ἀνευ δεσμῶιο μ]ενοιουσιν
 [νῆες εὐσσελμοὶ ὄσ ἀν ὀρμου μετρον κω]νται·

Fol. 7 recto. (Second quaternion.)

110 [αἰ μὲν πρὸς Β]ο[ρ]ε[α]ο[ῖ]ο κατὰβαται ἀνθρωποῖσιν
 [αἰ δ' ἀ]ν πρὸς Νότου εἰσι θ[ε]ωτεραι οὐδὲ τι κεινῆι

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

- ανδρες εσέρχονται αλλ [αθανατων οδος εστιν
 ενθ οι γ' εισέλασαν πρίν ειδότες η μεν επειτα
 ηπειρω επεκελσεν· οσο[ν τ επι ημισυ πασης
 115 σπερχομειη· τοιων γαρ [επειγετο χερσ ερεταων
 οι δ' εκ νηος βαυτες ευζυγου ηπειρον δε
 πρωτον Οδυσσηα γλαφυρης εκ νηος αιεραν
 αυτωι συν τε λινωι [και ρηγει σιγαλοεντι
 καδ δ αρ' επι ψαμί[αθωι εθεσαν δεδμημενον υπνωι
 120 [εκ] δε κτηματ' αξίεραν· α οι Φαιηκες αγανοι
 ωπ[ασαν] οικ[αδ] ιοντι δια μεγαθυμον Αθηνην
 I line lost.
 εκ[ί]τος οδου μη πω τις οδιταων ανθρωπων
 πρίν Οδυση εγρεσθαι επελθων δηλησαιτο
 125 αυτοι δ αυτ οικον δε παλιν κιον ου δ ενοσιχθων
 I line lost.
 π[ρ]ωτον επηπειλησε Διος δ εξειρετο βουλην
 Ζειν πατερ ουκετ εγωγε μετ αθανατοισι θεοισι
 τιμή[η]εις εσομαι οτε με βροτοι ου τι τιοσυ

Fol. 7 verso.

- [τον δ απαμειβομενος] προσεφη νεφεληγερετα Ζευς
 140 [ω ποποι εννοσιγαι ευρ]υσθενές οιον έειπες
 [ου τι σ ατιμαζουσι θεοι] χαλεπον δε κεν έη
 [πρεσβυτατον και αρισ]τον ατιμησιν ιαλλειν·
 [ανδρων δ ει περ τις σε] βη και καρτεϊ έικων
 [ου τι τει σοι δ εστι και] εξοπίσω τισις αιει
 145 [ερξον οπως εθελεις και] τοι φιλον επλετο θυμω·
 [τον δ ημειβετ επειτα Ποσε]ιδαων ενοσιχθων·
 [αιψα κ εγων ερξαιμι κελαι]νεφες ως αγορευεις·
 [αλλα στον αιει θυμον οπιζομαι] ηδ' αλειινω
 [νυν δ αυ Φαιηκων εθελω περικαλ]λεξα νηα
 I line lost.
 151 [ραισαι ιν ηδη σχωνται απολληξωσι δε πομπ]ης
 [ανθρωπων μεγα δε σφιν ορος πολε αμφικαλ]υψει
 [τον δ απαμειβομενος προσεφη νεφεληγερετα Ζ]ευς·
 I line lost.
 155 [οπποτε κεν δη παντες ελαυνομεινη προιδ]ωνται
 I line lost.
 [νηι θοηι ικελον ινα θαυμαζωσιν απαυτ]ες

Fol. 8 verso.

[ωδε] δε τις ε[π]εσκε[ν] [ιδων ες πλησιον αλλον

- [ω]μοι· τις δη νηα θοην [επεδησ ενι ποντωι
οικαδ' ελαννομενην· κ[αι δη προμφαινετο πασα
170 ως αρα τις είπεσκε· τα δ' ο[υκ ισαν ως ετετυκτο
τοισιν δ' Αλκινοος αγορη[σατο και μετεειπεν
ω ποποι· η μαλα δη με παλ[αιφατα θεσφαθ ικανει
πατροσ εμου· οσ εφασκε Ποσειδαων αγασεσθαι
ημιν· ουνεκα πομποι απημ[ονες ειμεν απαντων
175 φη ποτε Φαιηκων ανδ[ρων περικαλλεα νηα
ε[κ] πομπης αν[ι]ουσα[ν εν ηεροειδει ποντωι
[ρ]λαισε[μ]εναι· μεγα δ' [ημιν ορος πολει αμφικαλυψην
[ω]ς [αγορε]υ ο γερων [ταδε δη νυν παντα τελειται
α[λλ] αγεθ ως αν εγων ειπω πειθωμεθα παντες
180 πο[μ]πης μεν παυσασθε βροτων οτε κεν τις ικηται
ημ[ε]τερον προτι αστυ Ποσειδαωνι δε ταυρους
δα[δε]κα κεκριμενους ιερευσομεν αι κ ελεσησι
μ[η]δ ημιν περιμηκες ορος πολει αμφικαλυψη
ως [εφαθ] οι δ εδδειςαν ετοιμασσαντο δε ταυρους
185 ως [οι μεν ρ ευχοντο Ποσειδαωνι ανακτι
δημ[ου] Φαιηκων ηγητορες ηδε μεδοντες

Fol. 8 recto.

- · · · ·
[πετραι τ ηλιβατοι και δενδρεα τη]λεθ[ρω]ντα
[στη δ αρ αναιξας και ρ ει]σιδε πατριδα γαιαν
[ωιωξεν τ αρ επειτα και ω] πεπλήγετο μηρώ
[χερσι καταπρηγεσσ ο]λοφυρόμενος δε προσήνυδα
200 [ωμοι εγω τεων αυ]τε βροτῶν εσ γαίαν ἱκάνω
[η ρ οι γ υβρισται τε κ]αι άγριοι ουδε δίκαιοι
[ηε φιλοξεινοι και] σφιν νόος ἔστι θεουδής·
[πη δη χρηματα π]όλλα φέρω τάδε· πη δε και αυτος
[πλαζομαι αιθ ο]φελον] μείναι παρα Φαιήκεσσιν
205 [αντου εγω δε κεν αλλον υ]περμενέων βασιλήων
[εξικομην οσ κεν με φιλει] και έπεμπ[ε νέε]σθα[ι
[νυν δ ουτ αρ πη θεσθαι επ]ίσταμα[ι ουδε μεν αυτου
[καλλειψω μη πως μοι ελω]ρ α[λλοισι γενητ]αι
[ω ποποι ουκ αρα παντα νοημονες ουδε δικ]αιοι
210 [ησαν Φαιηκων ηγητορες ηδε μεδοντε]ς
[οι μ εις αλλην γαιαν απηγαγον η τε μ εφα]ντο
ι line lost.
[Zeus σφεας τισαιτο ικετησιος οσ τε και αλλο]υς
[ανθρωπους εφοραι και τινυται οσ τις αμ]αρτη·
215 [αλλ αγε δη τα χρηματ αριθμησω και ιδω]μαι·

Fol. 9 recto.

- 225 [ποσσι δ υπο λιπαρο]ισι [πεδιλ εχε χειρι δ ακοντα
 [τ]ην δ Οδυσευ[ς] γηθησεν [ιδων και εναντιος ηλθε
 και μιν φωνήσας έπεα [πτεροεντα προσηυδα
 ω φίλ' επει σε πρώτα κεχ[ανω τωιδ ενι χωρωι
 χαίρε τε και μη μοι [τι κακωι νοωι αντιβολησαις
 230 αλλα σάω μεν ταύτα [σαω δ εμε σοι γαρ εγωγε
 εύχομαι ώς τε θεώι και σευ φίλα γουναθ ικανω
 και μοι τούτ' αγόρευσον ετήτιμον οφρ εν ειδω
 τις γη· τις δήμος· τινέ[ς ανερες εγγεγασιν
 η που τις νήσων ευεί[ελος ηε τις ακτη
 235 [κ]είβ' άλι κεκλιμένη [εριβωλακος ηπειριοι
 [τ]ον [δ αυτε] προσείπ[ε θεα γλαυκωπις Αθηνη
 [νηπιος εις] ω ξείν [η τηλοθεν ειηλουθας
 ει δι[η τηνδε] τε γαί[αν ανειραι ουδε τι λιην
 ού[τω νων]ίμ[ός εστιν ισασι δε μιν μαλα πολλοι
 240 ημί[εν οσοι ναιουσι προς ηω τ ηελιον τε
 ηιδ οσσοι μετοπισθε ποτι ζοφον ηεροεντα
 ητ[οι μεν τρηχεια και ουχ ιπηλατος εστιν
 ου δι[ε λιην λυπηρ ηαταρ ουδ ευρεια τευκται
 εν μί[εν γαρ οι σιτος αβεσφατος εν δε τε οινος

Fol. 9 verso.

- [ου δ ο γ αληθεα ειπε πα]λιν δ [ο γε λαζετο μυθον
 255 [αιεν ενι στηθεσσι νοο]ν πολυκερ[δ]εα νωμω[ν
 [πυνθανομην Ιθακ]ης τε και εν Κρήτηι ευρέη[ι
 [τηλον υπερ ποντου ν]υν δ' ειλήλουθα και αυτος
 [χρημασι συν τοισδεσσι λι]πων δ' έτι παισι τοσαύτα
 [φευγω επει φιλον υι]α [κ]ατέκτανον Ιδομενης
 260 [Ορσιλοχον ποδας] ωκυν ός εν Κρήτηι ευρέηι
 [ανερας αλφησ]τας νίκα ταχεέσσι πόδεσσιν
 [ουνεκα με στερεσαι τ]ης ληίδος ήθελε πάσης
 [Τρωιαδος της εινεκ ε]γω πάθον άλγεα θυμώι
 [ανδρων τε πολεμους αλ]εγεινα τε κυματα πει[ρων]
 265 [ουνεκ αρ ουχ ωι πατρι χ]αριζόμε[ος θερά]πειον
 [δημωι ενι Τρωων αλλ] αλλων ηρχον εταιρων
 [τον μεν εγω κατιοντα βα]λον χα[λκ]ηρει δο[ύρι
 [αγροθεν εγγυς οδοιο λοχησαμενος συν ετα]ίρω·
 [νύξ δε μαλα δυοφερη κατεχ ουρανον ουδε τις ημέ]άς
 270 [ανθρωπων ενοσηε λαθον δε ε θυμον απουρ]ας

1 line lost.

- 272 [αυτικ εγων επι νηα κιων Φοινικας αγανου]ς
[ελλισαμην και σφιν μενοεικα ληιδα δι]ακα
[τους μ εκελευσα Πυλον δε καταστησαι και ε]φέσσαι

Fol. 10 verso.

- [οι δε χρη]ματ' ε[μα] γλαφ[υρης εκ νηος ελοντες
[κ]ατθεσαν· ε[νθα περ αυτο]ς επι ψαμαθοισιν εκειμην
285 [ο]ι δ' ες Σιδου[ι]νην ευναιομε[ι]νην αναβαντες
ωιχοντ'· αυταρ εγω λιπόμ[ι]νην ακαχημενος ητορ
ως φάτ[ο] μείδησεν [δ]ε [θεα γλανκωπις Αθηνη
χειρι τε μιν κατέρ[ε]ξε δεμας δ ηικτο γυναικι
καλη τε μεγάλη τε και αγλ[αα] εργ ειδυη
290 και μιν φωνησασ έπεα πετρ[οεντα] προσηυδα
κερδαλέος κ' ε[ί]η και επίκ[λοπος] ος σε παρελθοι
εν πάντεσσι δόλοισι και ε[ι] θεος αντιασειε
[σ]χέτλιε ποικιλομή[η]τα [δολων ατ ουκ αρ εμελλες
[ο]υδ' ε[ν ση] περ εών γα[ι]ηι ληξειν απαταων
295 [μυθων τε κ]λοπίω[ν] οι τοι πεδοθεν φιλοι εισιν
αλλ[α] αγε μη]κετι ταῦ[τα] λεγωμεθα ειδοτες αμφω
κέ[ρδε] επει[] συ [μ]εν [εσσι βροτων οχ] αριστος απατων
βου[λ]ηι και μυθ[ο]ισί[ν] εγω δ εν πασι θεοισι
μη[τι] τε κλοεμ[αι] [και κερδεσιν ουδε συγ εγνωσ
300 Παλ[λαδ] Αθηναιην κουρην Διος η τε τοι αιει
εν π[αν]τεσσι πονοισι παρισταμαι ηδε φυλασσω
και δε [σε Φαιηκεσσι φιλον παντεσσιν εθήκα

Fol. 10 recto.

- [την δ απαμειβομενος] προσεφη πολ[υ]μητις Οδυσσευς
[αργαλεον σε θεα γνω]ν[αι] βροτῶι αντιάσαντι
[και μαλ επισταμεν]ωι· σε γαρ αυτην παντι ε[ι]σκ[εις]
[τουτο δ εγων ευ οιδ] ότι μοι πάρος ηπίη ησθα
315 [ειος ενι Τροιη πολεμιζο]μεν υ[ι]ες Αχαιῶν
[αυταρ επεί Πριαμοιο πολι]ν διεπέρσαμεν αιτην
[βημεν δ εν νη]εσσι θεος δ εκέδασσεν Αχαιῶν
[ου σεγ επειτα ιδ]ον κούρη Διδῶς ουδ' ενόησα
[νηος εμης επιβασα]ν ὅπως τί μοι ἀλλ[λ]ῶ[ς] ἀλάλκοις
320 [αλλ αιει φρεσιν η]ισιν έχων δεδαῖγμενον ητορ
[ηλωμην ειως με θεο]ε κακόητος ελυσαν
[πριν γ οτε Φαιηκων α]νδρῶν εν [πιονι δ]ήμ[ι]αι
[θαρσυννας τ επεεσσι και ε]ς πόλιν [ηγαγε]ς αυτη
[νυν δε σε προς πατρο]ς γου[ναζομ]αι ου γαρ οί[ω]

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

- 325 [ηκειν εις Ιθακην ευδειελο]ν αλ[λα] τιν [αλλην
 [γαιαν αναστρεφομαι σε δε] κ[ερτομεουσαν] οὔω
 [ταυτ αγορευεμεναι ιν εμα]ς φ[ιρενας ηπερο]πένης
 [ειπε μοι ει ετεον γε φιλην ες πατριδ ικα]νω·
 [του δ ημειβετ επειτα θεα γλαυκωπις Αθη]νη

Fol. 11 recto.

- [φθινουσιν] νυκτέ[ς τε και ηματα δακρυ χεουση
 339 [αυταρ εγω] τὸ μεν ου [ποτ απιστεον αλλ ενι θυμωι
 [χω]ιομενος οτι ὀι υιον φίλον εξαλωσας
 340 [η]δε ο νοστήσεις ολέσας [απο παντας εταιρους
 [α]λλα τοι ουκ εβέλησα Ποσιδ[αωνι μαχεσθαι
 [πα]τροκ[α]σιγνήτωι· ὄς τοι [κοτον ευθετο θυμωι
 χα]όμενος· ὄτι οι υἱον φίλον εξαλωσας
 αλλ αγε τοι δείξω Ἰθακης [εδος οφρα πεποιθης
 345 Φόρκυνος μεν ὄδ' ἐστι λιμη]ν αλιωο γεροντος
 346 ηδε δ' επι κρατὸς λιμένο[ς] [τανυφυλλο[ς] ελαιη
 349 τουτο δε τοι σπέο[ς] ἐστι κατ[η]ρηφε[ς] ενθα συ πολλας
 350 [έρ]δεσκες Νύμφησι τ[ε]λεσσης εκατομβας
 [τ]οῦ[το] δε[ξ] Νήριτόν εσ[τιν] ορος καταειμενον υλη
 [ω[ς] ειπουσα] θεὰ σκέ[δα]σ ηερα εισατο δε χθων
 γη[θη]σεν τ αἶρ επει[τα] πολυτλας διος Οδυσσευ[ς]
 χαιρ[ων] ηι γαίη· κ[ι]υσε δε ζειδωρον αρουραν
 355 αυτ[ικα] δε Νυ]μφ[η]σι ηρησατο χειρας ανασχων
 Νυμφ[αι] νηια[δε]ξ κουραι Διος ου ποτ εγωγε
 ὄψεσ[θ] υμμ εφαμην νυν δ ευχωλης αγανησι
 χαιρέ[τ] αταρ και δωρα διδωσομεν ω[ς] το παρος περ
 αι κέ[ν] εαι προφρων με Διος θυγατηρ αγέλειη

Fol. 11 verso.

- [μαιομενη] κευθμῶνας] ανα σ[π]εος αυταρ Οδυσσευ[ς]
 [ασσον παντ εφορει χρυ]σον και ατ[ει]ρεα χαλκον
 [ειματα τ ευποιητα τ]α οι Φαιηκες εδ[ω]καν
 370 [και τα μεν εν κατεθη]κε λιθον δ επέ[θη]κε θυρ[η]σι
 [Παλλας Αθηναη] κουρ[η]η Διὸς αιγ[ι]όχοιο
 [τω δε καθεζομενω] ἱερῆ[ς] παρα π[υ]θ[η]μεν [ελαιης
 [φραζεσθην] μνηστηρσι]ν υπερφιαλοισιν ολεθρον
 [τοιισι δε μυθων] ηρχ[ε] θεα γλαυκῶπις Αθήνη·
 375 [Διογενε[ς] Λαερτ]ιαδη πολυμήχαν Οδυσσεῦ
 [φραζευ] οπως μν[η]στηρσιν αναιδέσι χείρας εφήσεις
 [οι δη τοι τριετες] μεταρ]ον κατα κοιρανέουσι

- [μνωμενοι αντιθεην α]λοχον και εδνα διδο[ν]τες
 [η δε σον αιει νοστον οδυρ]ομένη κ[ατα θύ]μο[ν]
 380 [παντας μεν ρ ελπει και υ]πισχετα[ι ανδρι εκαστωι
 [αγγελιας προεισα νοος δε] οι αλλα [μενοινα]ι
 [την δ απαμειβομενος προ]σεφη πολ[υμητις Ο]δυσσευς
 [ω ποποι η μαλα δη Αγαμεμ]νοῖος Ατρεϊδαο
 [φθισεσθαι κακον οιτον ενι μ]ε[ι]γαροισιν εμ]ελλον
 385 [ει μη μοι συ εκαστα θεα κατα μοιραν ειπ]ες
 [αλλ αγε μητιν υ]φηνον οπως αποτισομαι] αυτους
 [παρ δε μοι αυτη στηθι μενος πολυθαρες ενεισ]α

Fol. 12 verso.

- 395 [αιματι τ εγκε]φαλ[ωι τε παλαξεμεν ασπετον ουδας
 397 [αλλ αγε σ αγν]ωστον [τευξω παντεσσι βροτοισι
 [καρψω μεν] χροα κ̄αλον [ενι γναμπτοισι μελεσσι
 [ξ̄α]ν̄θ̄α[ς δ ε]κ κεφαλῆς ολ[εσω τριχας αμφι δε λαιφος
 400 [εσσω] ω [ο κε στ]υγέησιν ἴδω[ν ανθρωπος εχοντα
 [κνυζωσω δ]έ τοι ὅσσε [[κ̄]]α[ρος περικαλλε εοντε
 [ως α]ν [α]εικελιος πασι μίηστηρησι φανειης
 σ̄ηι τ̄ αλοχωι και παιδι τον [εν μεγαροισιν ελειπες
 αυτος δε πρωτιστα συβωτην [εισαφικεσθαι
 405 ος το υων επιουρος ομω]ς δε τοι ηπια οιδε
 παιδα τε σον φιλειει κ[αι εχεφρονα Πη]νηλοπειαν
 [δ]ηεις τον γε συεσσι π[αρημενον αι δε νεμονται
 [π]αρ [Κορα]κ[ος] πετρη[ι επι τε κρηνη Αρεθουσηι
 [εσθουσαι βα]λανον [μενοεικεα και μελαν υδωρ
 410 πι]ουσα[ι τα θ υε]σσι τρεφει τεθαλυιαν αλοιφην
 ε[ιθα] μενειν [και παντα παρημενος εξερεεσθαι
 ο[φρ αν εγ]ων [ελθω Σπαρτην ες καλλιγυναικα
 Τηλ[εμαχον] κα[λεουσα τεον φιλον υιον Οδυσσευ
 ος το]ι ες ευρυχορον Λακεδαιμονα παρ Μενελαου
 415 ωιχε]το πεισομενος μετα σον κλεος η που ετ ειης
 την δ̄ [απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσεύς

Fol. 12 recto.

- [ησται εν Ατρεϊδαο δομοις] παρ[α δ ασπετα κειται
 425 [η μεν μιν λοχωσιν νε]οι σ̄υν ὑ̄ηι μελαινηι
 [ιεμένοι κτειναι πρι]ν πατριδα [γαιαν ικεσθαι
 [αλλα τα γ ουκ οιω π]ριν και τινα γ[αια καθεξει
 [ανδρων μνηστ]ηρων οι τοι βί[οτον κατεδουσιν

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

- [ως αρα μιν φαμεν]η ραβδωι επι[εμασσαι Αθηνη
 430 [καρψε μεν οι χροα καλ]ον επι γναμπ[οισι μελεσσι
 [ξανθας δ εκ κεφαλ]ης ολεσαι τριχας [α]μφι δε δ[ε]ρμα
 [παντεςσιν με]λεσσι παλαιου θηκε γεροντος
 [κνυζωσεν δε οι οσσ]ε παρος περικαλλε εοντε
 [αμφι δε μιν ρακος αλλο] κακον βαλεν ηδε χιτωνα
 435 [ρωγαλεα ρυπωντα κα]κωι μεμορυχημε[α κα]πνω
 [αμφι δε μιν μεγα] δερμα ταχεις [εσσ ελ]αφ[οιο
 [ψιλον δωκε δε οι σκηπτρ]ον και αεικεα πηρην
 [πυκνα ρωγαλην εν δε σ]τροφος ηξεν αορ[τηρ
 [τω γ ως βουλευσαντε] διετ[μαγε]ν η [μεν ε]πειτα
 440 [εσ Λακεδαιμονα] διαν εβη] μετ[α παιδ] Οδ[υσσης

[v]

Fol. 13 recto.

- ξ [αυτος δειμα]θ νεσ[σιν αποιχομενοιο ανακτος
 [νοσφιν δεσπ]οινη[ς και Λαερταο γεροντος
 10 [ρυτοισιν λαεσ]σι και εθρ[ιγκωσεν] αχερδωι
 [σταυρους δ εκ]τος ελασσ[ε διαμπερες] ενθα και ενθα
 [πυκνους και] θαμέας το μέλαν δρυος αμφικεασσας
 [εντοσθεν] δ αυλης συφέ[ους δυοκαιδεκα] ποιει
 [πλησιου] αλλήλων ενα[ς συσιν εν] δε εκαστωι
 15 πεντηκοντα σνες χαμα[ιευναδες] ερχατοωντο
 θήλειαι τοκάδες τοι δ' αρσει[ες εκτος] ιαου
 πολλον παυρότεροι τους γ[ιαρ] μινυθεσκον εδοντες
 αντίθει μνηστή[ρες επει] προιαλλε συβωτης
 [αί]ει ζατρεφέων σ[ιαλων] τον αριστον απαντων
 20 [οι] δε [τριηκ]ό[σι]οί τε και εξηκοντα πελοντο
 [παρ] δε κνυ[ες θήρεσ]σιν εοικότες αιεν ιαου
 τεσσ[αρες] ους έθρεψ[ε] συβωτης ορχαμος ανδρων
 αυτος [δ] αμφι π[όδε]σσιν εοις αραισικε πεδιλα
 τάμν[ων] δερμ[α] βοείον ευχροες οι δε δη αλλοι
 25 αιχο[ντ] αλλυ[δ]ις άλλ[ος] αμ αγρομενοισι συεσσιν
 οι τρέ[ις] τον δε] τέτα[ρτον] αποπροεηκε πολιν δε
 συν [α]γεμεν μνηστησιν υπερφιαλοισιν αναγκη
 οφρ' [ε]ρευσαντες κρειων κορεσαιατο θυμον

Fol. 13 verso.

[πυκνησιω] λιθαδεσσιω ο δε προσ[ε]ειπεν ακακτα
 [ω] γερον η ολιγου σε κνυ[ες] διεδη[λησαντο]
 [εξ]απνυ[ς] και κεν μοι] ελεγχέην [κατε]χενας

- [και δε μοι αλλα θεοι δοσ]αν ἀλγέα τ[ε στοναχας τε
 40 [αντιθεου γαρ ανα]κτος οδυρόμενος [και αχευων
 [ημαι αλλοισιν δε σ]ύας σιάλους α[τιταλλω
 [εδμεναι αυταρ κει]νος εελδο[μενος που εδωδης
 [πλαζετ επ αλλοθρω]ν ανδρών [δημον τε πολιν τε
 [ει που ετι ζωει κα]ι ορᾷ φάος ηελιοι[ο
 45 [αλλ επεο κλισιην δ]’ ἴομεν γέρον οφρα και αυτος
 [σιτου και οιοιο κορεσσ]αμενος κατα θυμον
 [ειπηις οπποθεν εσσι κα]ι οππόσα κήδε’ ανέτλης
 [ως ειπων κλισιην δ η]γήσατο διος υφόρβος
 [εισεν δ εισαγαγων ρω]π[ας δ]’ υ[πεχευε δασ]έ[ε]ιας
 50 [εστοροσεν δ επι δερμα ι]ονθαδο[ς αγριου αιγος
 [αυτου ενευναιον μεγ]α και δασυ· χ[αιρε] δ Οδυσσευς
 [οτι μιν ως υπεδεκτο] έπο[ς τ εφαι] εκ τ ονομαζεν
 [Ζευς τοι δοιη ξεινε και α]θανα[τοι θεοι αλλ]οι
 [οτι μαλιστ εθελεις οτι] μοι π[ροφρων] υπέδεξο
 55 [τον δ απαμειβομενος π]ροσε[φης Ευμ]αιε συβωτα
 [ξειν ου μοι θεμις εστ ουδ ει κακιων σεθεν] ελθοι
 [ξεινον ατιμησαι προς γαρ Διος εισιν απ]αντες

Fol. 14 verso.

- 65 [ος οι πολλα κα]μησ[ι θεος δ επι εργον αεξ]η
 [ως και εμοι τ]όδε έργον α[εξε]ται ωι επιμιμνω
 [τω κε με πολ]λ’ ώνησεν [αναξ ει αυτοθ εγηρα
 [αλλ ολεθ ως ω]φέλλ’ Ελένης [απο φυλον ολεσθαι
 [προχυν επει] πολλών ανδρ[ων υπο γουνατ ελυσε
 70 [και γαρ κεινος] εβη Αγαμει[νονος εινεκα τιμης
 [Ιλιον εις ευπω]λον ἴνα Τρ[ωεσσι μαχοιτο
 ως ειπω]ν ζωστῆρι θοῶς [συνεεργε χιτωνα
 βη δ’ ἴμεν ες συφεοῦς οθι έθνε]α ερχατο χοιρων
 ένθεν ελων δυ’ ένεικε και α[μφοτερους ιερουσεν
 75 ευσεν μίστυλλέν τε και [αμφ οβελοισιν επειρεν
 [οπ]τησας δ άρα πάντα φ[ερων παρεθηκ Οδυσηι
 [θε]ρμ [αυτο]ις οβελοισι[ν ο δ αλφита λευκα παλυννει
 [εν δ αρα κ]ισσυβίωι κ[ιρνη μεληδεα οινον
 αυτος δ [α]ντιόν ἴξεν [εποτρυνων δε προσηυδα
 80 εσθιε ν[υ]ν ω ξέινε τ[α τε δμωεσσι παρεστι
 χοιρε’ άταρ σ[ι]άλους τε [συνας μνηστηρες εδουσιν
 ουκ’ οπιδα φρονέοντ[ες ενι φρεσιν ουδ ελεητυν
 ου μεν [σχετ]λια έργα θ[εοι μακαρες φιλεουσιν
 αλλα δικη]ν τίσι[ν] και αισιμα εργ ανθρωπων
 85 και μέν δυσ]μέγεις και αναρσιοι οι τ επι γαιης

Fol. 14 recto.

- [οσσαι γαρ νυκτες τε και ημ]εραι [εκ Διος εισιν
 [ου· ποθ εν ιρευουσ ι]ερήιον ουδ[ε δυ οιω
 95 [οινον δε φθινυθουσ]ιν υπέρβιο[ν εξαφ]υοί[τεσ
 [η γαρ οι ζωη γ ην α]σπετος ού τινη [τοσση
 [ανδρων ηρωω]ν ουδ' ηπείροιο [μελαινης
 [ουτ αυτης Ιθακης] ουτε ξυνεικ[οσι φωτων
 [εστ αφενος τοσσουτο]ν· εγω δέ κε τοι κα[ταλεξω
 100 [δωδεκ εν ηπειρ]ωι αγέλαι τόσα πω[εία ο]ι[ω]ν
 [τοσσα συων συβ]οσεια· τοσ' αιπόλια πλατέ αιγων
 [βοσκουσι ξεινο]ι τε και αυτοῦ βώτορες ανδρες
 [ενθαδε τ αιπολια πλ]ατέ' αιγῶν ένδεκα πάντα
 [εσχατηη βοσκουτ επι δι] ανέρες εσθλοι οροῦ[τα]ι
 105 [των αιει σφιν εκαστος ε]π' ήματι μ[ήλων] αγ[ί]νει
 [ζατρεφειων αιγων ος τις] φαινηται α[ριστος
 [αυταρ· εγω σ]υς τασδε φυλ[ασσω τε ρύο]μ[αι τε
 [και σφι συων τον αριστο]ν εν κρίνας αποπέμπω
 [ως φαθ ο δ ενδυκεωσ κρ]έα τ' ήσθιε· πίνέ τε οίνου
 110 [αρπαλεωσ' ακεων κακα] δε μνηστήησι φυτευεν
 [αυταρ επει δειπνησε και] ηραρε θῦμ[ον εδ]ωδῆς
 [και οι πλησαμενος δωκε σ]κύ[φος] [ωι περ] έπινου
 [οινου ενιπλειον ο δ εδεξατο χ]αί[ρι]ρε δε θυμῶι

Fol. 15 recto. (Third quaternion.)

- [ει κε μιν αγγει]λαιμι [ιδ]ω[ν επι πολλα δ αληθην
 [τον δ ημειβετ] έπειτα συβ[ωτης ορχαμος ανδρων
 [ω γερον ου τις κε]ιων ανη[ρ αλαλημενος ελθων
 [αγγελλων πεισ]ειε γυναίκα [τε και φιλον υιον
 [αλλ αλλωσ κομ]ιδης κεχρημένοι ανδρες αληται
 125 [ψευδοντ ουδ εθέ]λουσιν αληθεία μυθησασθαι
 [ος δε κ αλητευ]ων Ιθακης εσ δη[μον ικηται
 [ελθων εσ δεσπ]οιαν εν ην α[πατηλια βαζει
 η δ εν διεξαμε]νη φιλέει και εκ[αστα μεταλλαι
 και οι οδυρομένη βλεφάρων [απο δακρυα πιπτει
 130 η θεμις εστι γυναίκοσ επην [ποσισ αλλοθ οληται
 αιψα κε και συ γεραίε έπος π[αρατεκτηνηαιο
 [ει τ]ις τοι [χ]ιλάιναν τε χιτω[να τε ειματα δοιη
 [το]ν [δ ηδη] μέλλουσι κυ[νες ταχεεσ τ οιωνοι
 [ρ]ιμ[ον απ] οστέσφιν ε[ρ]υσαι ψυχη δε λελοιπεν
 135 η τον γ' εν πόντωι φ[α]γον ιχθυεσ οστεα δ αυτοῦ
 κείται επ ηπείρου ψα[μαθ]ωι ειλυμενα πολληι

ως ο μιν ενθ' απόλω[λε φιλοισι δε κηδε οπισσω
 πᾶσιν εμοι δε μάλιστ[α τετευχαται ου γαρ ετ άλλον
 ήπιον [ω]δε ανακτα [κιχησομαι οπποσ επελλθω
 140 ουδ ει κ[εν πα]τρ[ὸς] κ[αι μητερος αυτις ικωμαι
 οικον [οθι] πρώτου[ν γενομην και μ ετρεφον αυτοι

Fol. 15 verso.

[τον δ αυτε προσει]πε [πολ]υτ[ι]ας διος Οδυσευς
 [ω φίλ επει δη παμ]παν αναί[χ]εαι ουδ ετι φηισθα
 150 [κεινον ελευσεσθαι θ]ύμος δέ το[ι αιεν απιστος
 [αλλ εγω ουχ αυτως] μνησομ[αι αλλα συν ορκωι
 [ως νειται Οδυσε]υς ευαγγέλιον [δε μοι εστω
 153 [αυτικ επει κεν] κείνος ἴων τα α [δωμαθ ικηται
 155 [πριν δε κε και μ]αλα περ κεχρήμ[ενος ου τι δεχοιμην
 [εχθρος γαρ μοι] κεινος ὁμῶς Α[ιδαο πυλησι
 [γινεται ος πενι]ηι είκων απατη[λ]ια βαζει
 [ιστω νυν Ζευ]ς πρώτα θεῶν ξενη τε τραπεζα
 [ιστιη τ Οδυσης αμ]ύμονος ἦν αφικάνω
 160 [η μιν τοι ταδε παντ]α τελείεται ως αγορευω
 [τουδ αυτου λυκαβαντο]ς ελευσεται ενθαδ' [Ο]δυσε[υ]ς
 [του μιν φθινοντος μ]ήνος· του δ ἴστα[ι]μενοιο
 [οικαδε νοστησει και τισ]εται ος κεν εκ[ε]ν[ι]ου
 [ενθαδ ατιμαζηι αλοχον] και φαιδιμον υιο
 165 [τον δ απαμειβομενος] προσέφησ Ευμαιε συβῶτα
 [ω γερον ουτ αρ εγων] ευαγγελιον τοδε τισω·
 [ουτ Οδυσευς ετι οικον] ελευσεται· αλλα ἔκηλος
 [πινε και αλλα παρ] εξ μεμ[ν]ωμεθα μη[δε μ]ε τουτων
 [μιμνησκ η γαρ θυμος] ενι σ[τήθε]σσιω ε[μοισι]ν
 170 [αχρυται οπποτε τις] μνησηι κ[ε]δι[ο]ιο [α]ρακτος·

Fol. 16 recto.

[και μιν εφην εσ]σ[ε]σ[θαι εν ανδρασιν ου τι χερεια
 [πατρος εοιο φιλοι]ο φρενας κ[αι] ειδος αγητον
 [τον δε τις αθανα]των βλαψεν [φρενας ενδου εισας
 [ηε τις ανθρωπ]ων ο δ' εβη μ[ε]τα πατρος ακουην
 180 [εσ Πυλον ηγαθ]ην τον δε μ[ι]νηστηρες αγανοι
 [οικαδ ιοντα λ]οχωσιν οπω[ς] απο φυλον οληται
 [νωνημον εξ] Ιθακης Αρκεισιον [αντιθεοιο
 [αλλ ητοι κεινο]ν μιν εάσομεν [η κεν αλαηι
 [η κε φυγη και κα]ν οι υπέρσχη [χειρα Κρονιων
 185 αλ[λ] α[γ]ε μοι συ γ[ε]ραιε τα σ αυτοῦ κη[δε] ενισπες

και μοι τουτ' αγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ' εὐ εἰδῶ
 τις πόθεν εἰς ἀνδρῶν· πόθι [τοι πόλις ἦδε τοκῆς
 ὀπποίης δ' ἐπὶ νῆος ἀφίκεο πῶς δὲ σε ναῦται
 ἠγαγον εἰς Ἴθακην· τινεῖς ἐμμεναι εὐχετοῶντο
 190 [οὐ] μὲν γὰρ τι σε παῖζον [οἰομαι εὐθαδ' ἰκεσθαι
 [τ]ὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφῆ πολυμήτις Ὀδυσσεύς
 τοι γὰρ ἐγὼ τοι τὰτα μ[α]λ' ἀτρεκέως ἀγορευσῶ
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδώδη
 ἦδε μὲν γλυκερὸν κλισίης ἐντοσθεν εὐσοῖ
 195 δαίνυσθαι ἀέκοντ' ἀλλοῖο δ' ἐπὶ ἔργον ἐποίειν
 ῥῆϊδιῶς κεν ἔπειτα κ[α]ί εἰς ἐνιαυτὸν ἀπαντα
 οὐ τι διαπρήξαιμι [λέγων ἔμα κῆδεα θυμὸν
 ὄσσα γέ δ' ἔμψ[α]ντα θεῶν ἰότητι μογήσα

Fol. 16 verso.

[Καστωρ Τλακιδῆς τοῦ ἐγὼ γέρος εὐχομαι εἶναι
 205 [ὁς τοτ' ἐνὶ Κρητέσσι] θεὸς ὧς [τιετο δῆμωι
 [ὀλβωι τε πλουτωι] τε καὶ νῆασι κ[υ]δαλιμοῖσι
 [ἀλλ' ἦτοι τὸν κῆρες] ἔβαν θανάτ[ο]ιο φέρουσαι
 [εἰς Αἰδαο δομοὺς τ]οι δὲ ζῶη[ν] ἐδασαντο
 [παῖδες ὑπερθυ]μοὶ καὶ ἐπὶ κληρ[ο]ὺς ἐβαλοντο
 210 [αὐτὰρ ἐμοὶ μάλ]α παῦρα δόσαν κ[α]ί οἰκὴ ἐνειμαν
 [ἠγαγομένη δὲ γ]υναῖκα πολυκλ[η]ρῶν ἀνθρώπων
 [εἰνεκ' ἐμῆς ἀρ]ετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀ[ποφ]ωλιὸς ἦα
 [οὐδὲ φυγοπτο]λέμος· νῦν δ' ἦδη [παντα λείο]ιπεν·
 [ἀλλ' ἐμῆς καλὰ]μην γ' ἐσοῖομαι [[οἰομαι]] ἐ[σ]ορασθαι
 215 [.] ἦ γὰρ μ[ε] δ[ι]ο[ν]ῆ ἔχει ἠλιθα πόλλῃ·
 [ἦ μὲν δὲ θαρσὸς μο]ι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
 [καὶ ῥῆξήνορι]ν ὀπό[τε] κρ[ί]νοιμι λόχον δὲ
 [ἀνδρᾶς ἀριστῆ]ς κακ[α] δυσμενέεσσι φυτεύ[ω]ν
 [οὐ ποτε μοι θανατὸν πρ]οτιόσσετο θυμὸς ἀγῆ[ω]ρ
 220 [ἀλλὰ πολὺ πρ]ωτιστὸς ἐπα[λ]μενὸς ἔγχει ἔλεσκον
 [ἀνδρῶν δυσμενεῶν ο] τε μοι εἴξειε πόδεσσι·
 [τοιοῦς ἐὰν ἐν πολέμω]ι ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
 [οὐδ' οἰκωφελὴ ἦ] τε τρ[έ]φει ἀγλαὰ τέκνα
 [ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆ]ες ἐπη[ρ]ετμοὶ φίλαι ἦσαν
 225 [καὶ πολέμοι καὶ ἀκοῖ]τες ἐύξέστοι καὶ οἴστωι
 [λυγρὰ τὰ τ' ἀλλοῖσι]ν γέ καταριγ[η]λὰ πέλονται

Fol. 17 recto.

[τῶν ἐξαιρεῦ]μην [μενοεικέα πολλὰ δ' ὀπισσῶ
 [λαγχανὸν αἰψά] δ[ε] οἶκος ὀφ[ι]έλλετο καὶ ῥα ἔπειτα

- [δεινος τ αιδιοις τε μετα Κ[ρητεςσι τετυγμην
 235 [αλλ οτε δη την γ]ε στυγερή[ν οδον ευρυοπα Ζευσ
 [εφρασαθ η πολλω]ν ανδρω[ν υπο γουνατ ελυσε
 [δη τοτ εμ ηνωγο]ν και αγα[κλυτον Ιδομενηα
 [νηεσσ ηγησασ]θαι ες Ἴλιον ο[υδε τι μηχος
 [ην ανηρασθ]αι· χαλεπή δ' έχ[ε δημου φημις
 240 [ενθα μεν ειν]αετες πολεμ[ίζομεν υιες Αχαιων
 τω[ι δεκατω]ι δε πόλιν Πριάμου π[ερσαντες εβημεν
 οικαδε συν νήεσσι θεός δ' εκ[εδασεν Αχαιους
 αυταρ εμοι δειλῶι κακὰ μη[ιδετο μητιετα Ζευσ
 μηνα γαρ οἶον έμεινα τε[ταρπομενος τεκεεσσι
 245 κουριδίη τ' αλοχ[ω]ι και κτη[μασιν αυταρ επειτα
 Αιγυπτον δε με θυμος [ανωγει ναυτιλλεσθαι
 [ν]ηας ευ στείλαντα συν[αντιθεοις εταροισιν
 εννεα νήας στείλα [θωος δ εσαγειρετο λαος
 εξήμαρ μεν έπειτα [εμοι εριηρες εταιροι
 250 δάινυντ' αυταρ εγῶ[ν ιερηια πολλα παρειχον
 [θ]εοισι τε ρεζειν· αυ[τοισι τε δαιτα πενεσθαι
 [εβ]δομάτη δ' αναβαι[ν]τες απο Κρητης ευρειης
 επλέομεν Βορέη α[ν]εμωι ακραει καλωι
 ρηιδίως· ως ει τε [κατα ροον ουδε τις ουν μοι

Fol. 17 verso.

- 260 [αυτου παρ νηεσσι μενει]ν κ[αι νηας ερυσθαι
 [οπτηρας δε κατα σ]κοπιὰς ώ[τρυνα νεεσθαι
 [οι δ υβρει ειξαν]τες επισπομ[ενοι μενει σφωι
 [αιψα μαλ Αιγυπτί]ων ανδρ[ων περικαλλεας αγρους
 [πορθεον εκ δε γυνα]ϊκας αγο[ν και νηπια τεκνα
 265 [αυτους τε κτειων] τάχα δ ες [πολιν ικετ αυτη
 [οι δε βοης αιω]ντες άμ' ηοἰ φ[αινομενηφιν
 [ηλθον πλητο] δε παμ πεδίον [πέζων τε και ιππων
 [χαλκου δε στε]ροπής· εν δε Ζ[εους τερπικεραυνος
 [φυζαν εμοις] ετάροισι κακην βα[λ]εν ουδε τις ε[τλη
 270 [μειναι εναντιβ]ιον· περι γαρ κακα [παντοθ]ε[ιν] ε[ισ]τη
 [ενθ ημεων πολλ]ους μεν απέκτανον οξεί[χαλκ]ωι
 [τους δ αναγον ζω]ους σφίσιον εργα[ζεσθαι ανάγκηι.
 [αυταρ εμοι Ζεους αυτο]ς ενι [φ]ρεσιν ὠδε νόημα
 [ποιησ ως οφελον θα]νέειν [κ]αι πότμον επισπέ[τι]ν
 275 [αυτου εν Αιγυπτω]ι ετι γα[ρ νύ με πῆμ' ὑπε]δεκτο]
 [αυτικ απο κρατος κυνέ]ην εύτυκτον έθηκα
 [και σακος ωμοι]ν δορυ] δ' έκβαλον εκτοσε χειρος.
 [αυταρ εγω βασιλη]ος εν[αντιον ήλυθον ἱππω]

[και κυσα γουναθ ελων ο] δ' ερυσατο και μ' ελεησε[
 280 [εσ διφρον δε μ εσας αγ]εν οίκαδε δακρυ χεο[ντα
 [η μεν μοι μαλα πολλοι ε]πη[ισ]σον μελίημισιν
 [ιεμενοι κτειναι δη γαρ κεχ]ολώατο λήην

Fol. 18 verso.

[δη τοτε Φοινιξ η]λλθεν α[ν]ηρ απατηλια ειδως
 [τρωκτης ος δη πο]λλα κακ [ανθρωποισιν εωργει
 290 [ος μ αγε παρπε]πιθών η[ισι φρεσιν οφρ ικομεσθα
 [Φοινικην οβι το]ν γε δόμ[οι και κτηματ εκειτο
 [ενθα παρ αυτω μ]εΐνα τε[λεσφορον εις ενιαυτον
 [αλλ οτε δη μηνέ]ς τε και [ημεραι εξετελευντο
 [αψ περιτελλο]μένου έτε[ος και επηλυθον ωραι
 295 [εσ Λιβυην μ επ]ι νήος εεσσ[ατο ποντοποροιο
 [ψευδεα βουλευσ]ας· ίνα οι σύν [φορτον αγοιμι
 κείθι δε μ ως] περάσησι κ[αι ασπετον ωνον ελοιτο
 ται επομη[ν] επι νήος οϊόμ[ενος περ αναγκη
 η δ' έβ]εεν Βορέη ανέμωι α[ικραει καλωι
 300 μεσσον ύπερ Κρήτης· Ζέν[ς δε σφισι μηδετ ολεθρον
 αλλ' ότε δη Κρήτην μεν ελ]ειπομεν ουδε τις αλλη
 φάινετο γαιάων αλλ' ο]υρανος ηδε θαλασσα
 [δη τ]οτε κυανέην νεφ[ελην εστησε Κρονιων
 [ν]η]ος υπερ γλαφυρής· η[χ]λυσε δε ποντος υπ αυτης
 305 Ζεύς δ' άμυδις βρόντ]ησε και εμβαλε νηι κεραυνω
 η δ' ελελίχθη πάσα Δι]ος πληγειςτα κεραυνωι
 [εν δε θεείου πλητ]ο· π[ε]σον δ εκ νηος απαντες
 [οι δε κορώνημισιν ί]κέλοι περι νηα μελαιναν
 [κυ]μασιν εμφορέ[οντο θεος δ αποαινυτο νοστον
 310 αυταρ εμοι Ζευς α]υτος εχοντι περ αλγεια θυμωι

Fol. 18 recto.

[ενθα με Θεσπρωτων βα]σιλευ[ς εκομισσατο Φειδων
 [ηρωσ απριατην του] γαρ φίλο[ς υιος επελθων
 [αιθρωι και καματωι] δεδμημ[ενον ηγεν ες οικον
 [χειρος αναστησας ο]φρ' ίκετ[ο δωματα πατρος
 320 [αμφι δε με χλαινα]ν χιτῶν[α τε ειματα εσσειν
 [ενθ Οδυσσος εγω] πυθόμην [κεινος γαρ εφασκε
 [ξεινισαι ηδε φίλησαι] ίοντ' εσ πα[τρ]ιδα γαιαν
 [και μοι κτηματ ε]δειξεν όσα [[ν]] ξ[ι]ναγειρατ Οδυσσευς
 [χαλκον τε χρυσο]ν τε πολύκμητ[ρον τε σιδηρον
 325 [και νυ κεν εσ δεκατ]ην γενεήν έτερον γε ετι βοσ[κοι]

- [τοσσα οι εν μεγαροις κειμηλια κειται] ανακτος
 [τον δεσ Δωδωνη]ν φάτο βήμεναι οφρα θεοιο
 [εκ δρυος υμικομοιο] Διος βούλλην επακούσαι
 [οσπως νοστηση] Ιθάκης ε[ς] πίονα δήμον.
 330 [ηδη δην απεων η αμφα]δδον [η]ε κρυφηδδον·
 [ωμοσε δε προς εμ αυτ]ον αποσπένδων ει[σι οικω]ι
 [νηα κατειρυσθαι και επ]αρτέας έμμεν εται[ρου]ς
 [οι δη μιν πεμψουσι φιλη]ν ες πατρίδα γαίαν
 [αλλ εμε πριν απεπεμψε τ]υχησε γαρ ερχομένη νηυς
 335 [ανδρων Θεσπρωτων ες] Δουλιχιον πολύπυρ[ον]
 [ενθ ο γε μ ηνωγει πεμ]ψει βασιλη[ι] Ακαστω[ι]
 [ενδυκεως τοισιν δε κακη φ]ρέσιν ηνδανε βουλ[η]
 [αμφ εμοι οφρ ετι παγγυ] δυης] επι πήμα γενοίμην

Fol. 19 recto.

- [αυταρ εμοι δεσμο]ν μ[ειν ανεγναμψαν] θεοι αυτοι
 [ρηιδιος κεφαλ]ηι δε κ[ατα ρακος] αμφικαλυψας
 350 [ξεστον εφολκ]αιον καταβ[ιας επελασσα] θαλασση
 [στηθος επειτα δε] χέρσι διη[ρεσσ] αμφοτερησι
 [νη]χομενος μ[αλα δ' ωκα] [θυρηθ] εα αμφις εκεινων
 ενθ α[λ]αβας οβι[ι] τε δρ[υ]ος ην [πολυανθεος] υλης
 κείμην π[επτ]ηώς· οι δε μ[εγαλα] στεναχοντες
 355 φοίτων· αλλ ου γαρ σφιν εφ[α]ινετο κερδιον ειναι
 μα[ι]εσθαι προτέρω· τοι μ[ε]ν παλιν αυτις εβαινον
 νηδ[ος] επι γλαφυ[ρη]ς· εμε δε κρυψαν θεοι αυτοι
 ρηιδίως· και με [στ]αθμ[ωι] επελασσαν αγωντες
 ανδ[ρος] επισταμένου [ετι γαρ νυ μοι] αισα βιωναι
 360 το[ν] δ απαμειβόμενος π[ροσεφης] Ευμαιε συβωτα
 α [δ]ειλαι ξείνων η μο[ι] μαλα θυμον ορινας
 ταυτα έκαστ[α] λεγων ο[σα] δη παθες ηδ οσ αληθης
 αλλα τα γ' ου κατα κο[σμον] οιομαι ουδε με πεισεις
 ειπων αμφ' Οδυσσ[η]ι τι σε χρη τοιον εοντα
 365 μαψιδίως ψεύδε[σθαι] εγω δε ευ οίδα και αυτος
 νόστον εμοιο ανα[κτος] ο τ ηχθετο πασι θεοισι

Fol. 19 verso.

- [αλλ εμοι ου φιλον εστι] με[ταλλησαι] και ερεσθαι
 [εξ ου δη μ Αιτωλος] ανη]ρ εξ[ηπαφε] μυθωι
 380 [ος ρ ανδρα κτεινας] π[ο]λλην [επι γαίαν] αληθεις
 [ηλθεν εμον προς στ]άθμον [εγω δε μιν] αμφαγαπαζον
 [φη δε μιν εν Κρητ]εσσι π[α]ρ Ι[δομενη] ιδεσθαι

- [νης ακειομενο]ν τας οι ξύναεξαν αελλαι
 [και φιατ ελευσεσθα]ι η ες θερος η [εσ οπωρων
 385 [πολλα χρηματ αγο]ντα συν αντιθεοις εταροισι
 [και συ γερον πολυ]πειθεσ επει σε μοι ηγαγε [δαιμων
 [μητε τι μοι ψευδε]σσι χαρι[ζε]ο μητε τι θελγη
 [ου γαρ τουνεκ εγω σ αιδε]σσο[μο]μαι ουδε φιλήσω
 [αλλ Δια ξενιον δεισας] αυτον τ' ελεάιρω[ν
 390 [τον δ ἄπαμειβομενος] προσεφη πολύμητις Οδυσσευς
 [η μαλα τις τοι θυμος ει στ]ηθεσσιν άπιστο[ς
 [οιον σ ουδ ομοσας περ επηγαγον] ουδε σε [πειθω
 [αλλ αγε νυν ρητρην ποιησομεθ αυτα]ρ όπι[σθε
 [μαρτυροι αμφοτεροισι θεοι τοι Ολυμ]πον έχ[ουσιν]
 395 [ει κεν νοστησειεν αναξ τεος ες τ]οδε δώμ[ια
 [εσσας με χλαιναν τε χιτων]α τε ειματα πέμψαι

Fol. 20 verso.

- [προφρων κεν δη επ]ειτ[α Δια Κρονιωνα λιτοιμηνη
 [νυν δ ωρη δορπο]ιο· τα[χι]στα μοι ενδον εταιροι
 [ειεν ιν εν κλισιη]ι λάρων [τετυκοιμεθα δορπον
 [ως οι μεν ταιαυτα] προς αλληλους αγορευον
 410 [αγχιμολον δε σνες τ]ε και ανερες ηλθον υφορβοι
 [τας μεν αρα ερξα]ν κατα ηθηα κοιμηθηναι
 [κλαγγη δ ασπε]τος ωρτο συ[ων αυλιζομεναων
 [αυταρ ο οισ εταρ]οισιν εκέκλε[το διος υφορβος
 [αξεθ] υων [τον άρι]στον ἴνα ξεινωι ιερουσω
 415 [τηλε]δαπ[ωι] π[ρ]ος δ αυτοι ονησομεθ οι περ οιζυν
 [δη]ν εχομεν [π]α[σ]χοντες νων ενεκ άργιοδοντων
 [αλλοι δ] ημέτερον κ[α]ματον νηποινον εδουσιν
 [ως αρα] φωνήσας κ[ε]ασε ξυλα νηλει χαλκωι
 [οι δ υ]ν εισήγον μά[λα] πιονα πενταετηρον
 420 [τον με]ν έπέιτ εστησαν επ εσχαρηι ουδε συβωτης
 [ληθ]ιετ ά[ρ] αθανατων φρεσι γαρ κεχρητ αγαθισιν
 [αλλ] ο γ' απ[α]ρχομενος κεφαλης τριχας εν πυρι βαλλεν
 [αργ]ιόδοντο[ς] νος και επευχετο πασι θεοισι
 νοστησαι Οδυσηα π[ο]λυφρονα ον δε δομον δε

Fol. 20 recto.

- [και τα μεν επταχα πα]ντ[α] διεμοιρατο δαιζων
 435 [την μεν ιαν Νυμφηισ] και Ερμηι Μαιαδος υιει
 [θηκεν επευξαμεν]ος· τ[ι]ας δ αλλας νειμεν εκαστω
 [νωτοισιν δ Οδυσηα] διηνεκ[ε]εσσι γεραιρεν
 [αργιοδοντος νος κ]υδαίνε δε θυμον ανακτος

- [και μιν φωνησα]ς επεα π[ι]εροντα προσηυδα
 440 [αιθ ουτως Ευμ]αιε φίλος Δι [πατρι γενιοι
 [ως εμοι οτι μ]ε τοίον εοντ [αγαθοισι γεραιρει
 [τον δ απαμειβομ]ε[ινος προ]σέφης Έυ[μ]αιε συβω]τα
 [εσθιε δαιμονιε ξεινων και τερ]πεο τοι]σδε
 [οια παρεστι θεος δε το μεν δι]ωσει το δ' ε[ασει
 445 [οτι κεν ωι θυμωι εθελ]ηι δύναται γ[αρ απα]ντα
 [η ρα και αργματα θυσε] θεοις αιειγενε[τησι
 [σπεισας δ αιθοπα οινον Ο]δυσσ[η]ι πολ[ιπορθ]ωι
 I line lost.
 [σιτον δε σφιν ενειμε Μεσσαυλιος ο]ν ρα σ[υβω]της
 450 [αυτος κτησατο οιος αποιχομενοιο] άνακ[τος
 [νοσφιν δεσποινης και Λαερτ]αο γέροντ[ος
 [παρ δ αρα μιν Ταφίων π]ριατο κτεάτεσσιν εοισιν

Fol. 21 verso.

- [ηλεος ος τ εφεηκ]ε πολ[υφρο]να περ μαλ αιεσαι
 465 [και θ απαλον γελασ]αι και τ ο[ρχησασθ]αι ανηκε
 [και τι επος προσηκεν ο] περ τ [αρηητον αμεινον
 [αλλ επει ουν το πρωτ]ον ανε[κραγον ουκ επικεισω
 [ειθ ως ηβωοιμ]ι βιη τέ μοι [εμπεδος ειη
 [ως οθ υπο Τρο]ιη λόχον ηγο[μ]εν αρτυναντες
 470 [ηγγεισ]θην δ Οδυσεύ[ς] τε και Ατρειδης Μενελαος
 [τοις]ι δ αμα τριτος η[ρχον] εγων αυτοι γαρ ανωγον
 [αλλ] οτε δη ρ ικόμ[εσθα] κατα πτολιν αιτυ τε τειχος
 [ημεις] μεν περι ασ[τι]ν κατα ρωπηια πυκνα
 [αν δο]νακας και ελος υ[πο] τευχεσι πεπτηωτες
 475 [κειμε]θα· νυξ δ αρ ε[πηλθε] κακη Βορεαο πεσοντος
 [πηγυ]λλ[ις] αυταρ υπερθε χιων γενετ ηυτε παχνη
 [ψυχ]ρη και σακεεσσι περιτρεφετο κρυσταλλος
 [ευ]θ αλλοι π[αντες] χλαινας εχον ηδε χιτωνας
 [ευ]δον δ' ευκη[λοι] σακεσιν ειλυμνοι ωμους
 480 αυταρ εγω χλαιναν μ[εν] ιων εταροισιν ελειπον

Fol. 21 recto.

- 508 [ω γερον αινοσ μεν τοι αμυμων ον κ]α[τ]έλεξας
 [ουδε τι πω παρα μοιραν επο]ς νηκερδες έειπες

Fol. 22 verso.

- ο 2 [ω]χετ [Οδυσσος μεγαθυμου φαιδιμον υιον
 [νοσ]του υπο[μνησουςα και οτρυνεουσα νεσθαι

Fol. 22 recto.

25 [δμωιαων η τις τοι αριστη φαινεται ει]ναι
 [εις ο κε τοι φηνωσι θεοι κυδρην πα]ρακοιτ[ιν
 [αλλο δε τοι τι επος ερω συ δε συνθ]εο θυμω[ι
 [μνηστηρων σ επιτηδες αριστης λ]οχοω[σιν
 [εν πορθμωι Ιθακης τε Σαμοιο τε π]αιπαλο[εσσης
 30 [ιεμενοι κτειναι πριν πατριδα γα]ιαν ικεσθ[αι
 [αλλα τα γ ουκ οιω πριν κ]αι τιγα γαια καθεξ[ει]

Fol. 23 recto. (Fourth quaternion.)

[αγ]χι[μολον δε σφ ηλθε βοην αγαθος Μενελαος
 [αν]στας ειξ ευνης Ελενης παρα καλλικομοιο
 [το]ν δ ως ο[υν ενοησεν Οδυσσης φιλος υιος
 60 [σπ]ερχο[μενος ρα χιτωνα περι χροι σιγαλοεντα
 [δυ]νεν και μ[εγα] φ[αρος επι στιβαρους βαλετ ωμοις
 48 ε- τον δ αυ Νεστοριδ[ης Πεισιστρατος αντιον ηυδα
 49 Τηλεμαχ' ου πως [εστιν επειγομενους περ οδοιο

Fol. 23 verso.

91 [η τι μοι εκ μεγαρων κειμηλιον εσθλ]ον οληται

Fol. 24 verso.

127 [σπη] αλοχωι φ[ορεειν τειως δε φιληι παρα μητρι

Fol. 25 verso (?).

150 [στη δ ιππων προπαροιθε δεδισκο]μεν[ος δε προσηυδα
 [χαιρετον ω κουρω και Νεστορι ποι]με[νι λαων

Fol. 26 lost.

Fol. 27 verso (?).

260 [ω φιλ επει σε θυοντα κιχανω] τω[ιδ'] εν[ι χωρωι
 [λισσομ υπερ θυεων και δαιμ]ονο[ς αυταρ επειτα
 [σης τ αυτου κεφαλης και εται]ρων [οι τοι επονται

Fol. 28 recto (?).

318 [εκ γαρ τοι ερω συ δε συνθεο και με]ν [α]κουσον
 [Ερμειω εκητι διακτορου ος ρα τε] πα[ντων

Fol. 29 verso (?).

370 [αγρον δε προιαλλε φιλει δε με κη]ροθι [μαλλον
 [νυν δ ηδη τουτων επιδ]ενομαι· αλλη[α μοι αυται
 [εργον αεξουσιν μακαρες] θεοι· ωι επιμυνω
 [των εφαγον τ επιον τε και] αιδουισιν ε[δωκα
 [εκ δ αρα δεσποινης ου με]λιχον εστιν ακουσαι
 4 lines lost.

[αγρον δ οια τε θυμον αει δμωεσ]σιν ι[αινει
 380 [τον δ απαμειβομενος προσεφη πολ]υμητις [Οδυσσεως
 [ω ποποι ως αρα τυτθος εων Ευμα]ιε συβω[τ]α

Fol. 30 verso (?).

[δειπνησα]ς αμ[μ] [νεσσιν ανακτοριησιν επεσθω
 [νοι δ εν]ι κλισιη πι[νουντε τε δαινυμενω τε
 [κηδεσιν] αλληλων [τερπωμεθα λευγαλειοσι
 400 [μνωσ]ιμενω μ[ετα γαρ τε και αλγεσι] τερπεται αηρη

2 $\frac{5}{8}$ quaternions (Foll. 31–51) lost.

Fol. 52 verso. (Seventh quaternion, of which the first five leaves are lost.)

σ 103 εισ[εν ανακλινας σκηπτρον] δε οι εμβαλε χειρι
 και [μιν φωνησας] επεα πτεροεντα προσηυδα

Fol. 52 recto.

137 [οιον επ ημαρ] αγησι πατηρ ανδρων τε θεω]ν τ[ε
 [και γαρ εγω ποτ] εμελλον εν ανδρασιν ολβιος ειν]αι·

Fol. 53 recto.

170 να[ι] δη ταυτα γε παντα τεκος κατα μοιραν ειπες
 157] αψ δ' α[ντις κατ αρ εξετ] επι θρονου ενθεν ανεστη
 158 τ]η δ α[ρ] επι φρεσι θηκε θεα γλαυκωπις Αθηνη

Fol. 53 verso.

201 [η με μαλ] αινοπαθη μαλακον περι κωμ εκαλυψε]ν
 [αιθε μοι ως μαλακον θανατον ποροι] Αρτεμις αγ]νη

Fol. 54 verso.

μν[ηστηρων] ιοτητι βιηι δ ο γε φερτερος ηεν
 235 αι γα[ρ] Ζευ τε πατηρ και Αθηναη και Απολλον

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

Fol. 55 recto (?). (Eighth quaternion.)

303 [τη] δ αἶρ αμ ἀμφιπολοι ἐφέρον περικαλλέα δώρα

Fol. 56 verso.

365 ἦτον δ ἀπαμειβομενος προσεφθῆ πολυμητις Ὀδυσσεύς
 Ἐνῤυμαχ εἰ γὰρ νῶϊν ἑρῖς ἐργοῖο γένοιτο
 ἄρρη ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ ἤματα μακρὰ πέλονται

Fol. 56 recto.

[μνηστῆρες δ ὀμαδησαν ἀνα μεγάρα σκίλο]εν]τα
 400 [ῶδε δὲ τις εἰπεσκεν ἰδῶν ἐς πλησίον ἀ]λλον
 [αἰθ ὠφέλλ ὁ ξείνος ἀλωμενος ἀλλοθ ὀ]λεσθαι

Fol. 57 recto.

τ 1 αὐτ[αρ] ὁ εἶν μεγάρωι ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς
 μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθηνῇ μερμηρίζων
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτεροεντα προσηύδα
 Τηλεμαχε [χρη] τευχε Ἀρηῖα κατθέμεν εἰσω

Fol. 57 verso.

35 [δὴ τότε Τηλεμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ αἴψ]α
 [ῶ πατέρ ἡ μέγα θαῦμα τοῦ ὀφθαλμοῖσιν ὀρω]μαι·
 [ἐμπῆς μοι τοῖχοι μεγάρων καλαὶ τε μεσοδ]μαι
 [εἰλατῖναι τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψοσ ἐχ]λοῦτες

Fol. 58 verso (?).

ἡ τῆαχα καὶ δαλῶι βεβλημένος εἰσθα θυραζε
 70 τῆν δ] ἀρ [υποδρα ἰδῶν προσεφθῆ πολυμητις Ὀδυσσεύς
 δαιμονί]η τι μοὶ ὠδ ἐπεχεῖς κεκοτηοτι θυμῶι

Fol. 58 recto (?).

104 [ξείνε το μεν σε πρωτον ἐγων εἰρησο]μαι ἀ]υ]τη

Fol. 59 recto (?).

138 φαρὸς μεν [μοι πρωτον ἐνεπνευσε φρεσι δαιμων

Fol. 59 verso (?).

[πολλοὶ ἀπειρεσῖοι καὶ ἐννηκοντα] πό]λῆες
 175 [ἀλλῆ δ ἀλλῶν γλωσσο μεμιγμένη ἐν] μεν Ἀχαιοὶ

Fol. 60 verso.

206 ἦν τ' Ἐυρος [κατετήξεν ἐπὴν Ζεφύρος καταχευή
τήκομέν[η]ς δ' ἀρα τῆς ποταμοὶ πληθουσι ρεόντες

Fol. 60 recto.

236 [ἀλλο δὲ τοὶ ἐρεώ σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεὸ σῆ]σι
[οὐκ οὐδ' ἡ ταδε εἶστο περὶ χροὶ οἰκοθ' Ὀδύ]σσευς
[ἦ τις ἐταίρων δώκε θοῆς ἐπὶ νῆος ἰόν]τι
[ἦ τις ποῦ καὶ ξείνος ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδύ]σσευς

Fol. 61 recto.

270 ὡς ἦδη [Ὀδυσσεύς ἐγὼ περὶ νοστοῦ ἀκουσά
ἀγχοῦ Θεσ[πρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πῖονι δῆμω
ζῶον αὐτὰ]ρ ἀγεί κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
αἰτιζῶν ἀ]να δῆμον ἀταρ ἐριήρας ἐταίρους

Fol. 61 verso.

[αἶ γὰρ τοῦτο ξείνε ἐπὸς τετελεσμένον εἶ]η
310 [τῷ κε ταχά γνοιῆς φιλοτῆτα τε πολλὰ τ]ε δῶρα
[εἴξ' ἐμεῦ ὡς ἀν τις σε συναντομένους μ]ακαρίζοι

Fol. 62 verso.

342 ἀῆσα καί τ' ἀνεμίνα εὐθρόνον Ἡῷ διαν
οὐδέ τι μοι [ποδανιπτρά ποδῶν ἐπιηράνα θυμῶ
γίνεται οὐδ]ε γυνῆ ποδὸς ἀψεται ἡμετεροῦ

Fol. 62 recto.

[οὐκ εἰαῖς νίξειν ἐμε δ' οὐ]κ ἀ[έκουσαν ἀνωγέ
375 [κούρη Ἰκαριῖο περιφρῶ]ν Πηνελοπ[εία
[τῷ σε ποδάς νίψω ἀμα τ' αὐ]τῆς Πηνελοπ[είης
[καὶ σέθεν εἰνεκ ἐπεὶ μοι ὀρωρεταί] ἐνδοθὶ θυμ[ός]

Fol. 63 recto. (Ninth quaternion.)

πολλ[ο]ῖσ[ιν] γὰρ ἐγῶγε ὀδυσσάμενος τοδ' ἰκανῶ
ἀνδρασ[τ]ίν ἠδὲ γυναιξίν ἀνα χθονά πούλυβοτείραν
ταὶ δ' Ὀδύσσευς ὀνομ' ἐστῶ ἐπώνυμον αὐτὰρ ἐγῶγε
410 ὀπποτ' ἀ]ν ἠβήσας μῆτρῶιον ἐς μέγα δῶμα

Fol. 63 verso.

· · · · ·
 440 [την μεν αρ ουτ ανεμων διαη μενος υγρον α]εντων
 [ουτε μιν Ηελιος φαεθων ακτισιν εβαλλ]εν
 [ουτ ομβρος περαασκε διαμπερες ω]ς ara πυκνη
 [ηεν αταρ φυλλων ενεην χυσις ηλιθα] πολλη

Fol. 64 verso.

· · · · ·
 δ[ακρουφι πλησθεν θαλερη δε οι εσχето φωνη
 αιμαμει]η δε γενειου Οδυσσηα προσειπειν
 η συ γ' Οδυ[σσευς εσσι φιλον τεκος ουδε σ εγωγε
 475 πριν εγνω]ν πριν παντα ανακτ εμον αμφαφασσθαι

Fol. 64 recto.

· · · · ·
 505 [αυταρ επει νυψεν τε και ηλειψεν λιπ] ελαιω[ι]
 [αντις αρ ασσοτερω πυρος ελκετο διφρ]ον Οδυσσευς
 [θερσομενος ουλην δε κατα ρακεε]σσι καλυψεν
 [τοισι δε μυθων ηρχε περιφρων Πηνη]λόπεια·

Fol. 65 recto.

· · · · ·
 ε[ξ υδ]α[τος και τε σφιν ιαινομαι εισορωωσα
 ελθων δ' ε[ξ ορεος μεγας αιετος αγχυλοχειλης
 πασι κατ' [αυχενας ηξε και εκτανεν οι δε κεχυντο
 540 αθροοι εν [μεγαροις ο δ ες αιθερα διαν αερθη]

Fol. 65 verso.

· · · · ·
 [ελθεμεν η κ ασπαστον εμοι και παιδ]ι γε[ροιο]
 570 [αλλο δε τοι ερω συ δ ενι φρεσι βαλλε]ο σησιςιν
 [ηδε δη ηως εισι δυσωνυμος η μ Οδυ]σσης
 [οικου αποσχησει νυν γαρ καταθησω αε]θλα

Fol. 66 verso.

· · · · ·
 [ενθα κε λεξαιμην συ δε λεξεο τω]δ' ενι ο[ικωι
 [η χαμαδισ στορεσα]ς ητοι κατα δε]μνια θε]ντων
 600 [ως ειπουσ ανεβαιν υπερωια σι]γαλδε]ιτα
 [ουκ οιη αμα τη γε και αμφιπο]λοι] κιον α[λλαι
 [εσ δ υπερωι αναβασα συν αμφιπο]λο]ισι γυναιξι
 κλαιεν [επειτ Οδυσηα φιλον ποσιν οφρα οι υπνον
 ηδυν επι [βλεφαροισι βαλε γλαυκωπις Αθη]νη

Fol. 66 recto.

- υ 26 [εμπλει]ην κνισης [τε και αιματος ενθα και ενθα
 [αιολλη]· μαλα δ ακ[α λιλαιεται οπηθη]ναι
 [ως αρ ο] γ' ενθα και ει[θα ελισσεται μερμηριζων
 [οππως δ]η μνηστ[ηρσιν αναιδεσι χειρας εφησει
 30 [μουνος ε]ων [π]ολε[σι σχεδοθεν δε οι ηλθεν Αθηνη
 [ουρανοθεν καταβασα δεμας δ ηικτο γυναι]κι
 [στη δ αρ υπερ κεφαλης και μιν προς μ]υθον ειπεν·
 [τιπτ αυτ εγρησσεις παντων περι κα]μμορε φωτων·
 [οικος μεν τοι οδ εστι γυνη δε τοι ηδ εν] οικωι.

Fol. 67 recto.

- [ανταρ επει κλαιουσα κορεσασα ον κατα]α θ[υμον
 60 [Αρτεμιδι πρωτιστον επευξα]τ[ο] δια γυν[αικων
 [Αρτεμι ποτνα θεα θυγατερ Διο]ς· ειθε μοι [ηδη
 [ιον ενι στηθεσσι βαλουσ εκ θ]υμον ελοιο
 [αυτικα ιυν η επειτα μ αν]αρπαξασα θυελλα
 [οιχοιτο προφερουσα κατ η]ερόεντα. κέλευθα
 65 [εν προχοης δε βαλοι αφορροου] Ωκεανοῖο
 ως δ οτ' Π[ανδαρεου κουρας ανελο]ντο θύελλα
 τησι τοκη[ας μεν φθισαν θεοι αι δε λιποντο
 ορφαναι [εν μεγαροι]σι κομισσε δε δι Αφ[ροδιτη

Fol. 67 verso.

- [της δ αρ]α κλ[αιουσης οπα συνθετο διος Οδυσσευς
 [μερμη]ριξε δ επ[ε]ιτα δοκησε δε οι κατα θυμον
 [ηδη γι]νωσκουσα πα[ρεσταμεναι κεφαληφι
 95 [χλ]α[ι]ναν μεν συνελ[ων και κωεα τοισιν ενευδεν
 [ε]ς μεγαρον καθεθηκεν [επι θρονου εκ δε βοειην
 [θη]κε θυραζε φερων· Δ[ι]υ δ ευξατο χειρας ανασχων
 [Ζευ] πατερ ει μ' εθελ[ο]ντες επι τραφερην τε και υγρην
 [ηγετ ε]μην ες [γα]ιαν επει μ εκακωσατε λιη[ν]
 100 [φημη]ν τις μοι φασθω εγειρομενων ανθρωπων
 [εδοθεν εκ]τοσθε[ν] δ[ε] Δ[ι]ο[ς] [τερας αλλο φ]ανητω·
 [ως εφατ ε]νχομενος του δ' εκλ[υε μητιετα] Ζευς·

Fol. 68 verso.

- 125 [ειματα εσσαμενος περι δε ξιφο]ς οξυ θετ ω[μοι
 [ποσσι δ υπο λιπαροισιν εδησ]ατο καλα πεδιλα
 [ειλετο δ αλκιμον εγχος ακα]χημένον οξεί χαλκωι
 [στη δ αρ επ ουδον ιων προς] δ' Ευρυκλειαν ειπε[[ν]]

[μαια φίλη πως ξεινον ἐτίμησασθ' ἐνι οἴκωι
 130 [εὐνηι καὶ σιται ἡ αὐτως] κείται ἀκηδῆς·
 [τοιαυτῆ γὰρ ἐμῆ μῆτ]ῆρ πινυτῆ περ εἶουσα
 ἐμπληγ[δὴν ἑτερο]ν γε τιε μερόπων ἀνθρώπων
 χείρονα· το[ν δ]ε τ' ἀρειον' ἀτιμησασ ἀπο[ε]μπει
 τον δ αὐτε π[ρο]σείπε φίλη τροφος Εὐρυκλεία

Fol. 68 recto.

[ὡς ἐφάθ' αἰ δ' ἀρα [τῆς μάλα μὲν κλυον ἦδε πιθοντο
 [α]ἰ μὲν εἰκοσι βῆσα[ν ἐπὶ κρηνην μελανδρον
 αἰ δ' αὐτου κατα δώμ[ατ ἐπισταμενωσ πονεοντο
 160 ἐσ δ' ἦλθον δρηστηρ[ε]σ ἀγνηρορεσ οἱ μὲν επειτα
 εὐ καὶ ἐπισταμενωσ [κεασαν ξύλα ται δε γυναικεσ
 [ῆ]λθον ἀπο κρηνησ. ἐπ[ὶ δε σφισιν ἦλθε συβωτησ
 [τρεῖ]σ σιαλουσ καταγων [οἱ ἐσαν μετὰ πασιν ἀριστοι
 [καὶ τουσ] μὲν ῥ' εἶασε καθ ἐρ[κ]εα καλὰ νέμ[ε]σθαι
 165 [αὐτοσ δ] αὐτ' Ὀδυσηα προσηυδα μ[ε]λιχιοισι·
 [ξείν ἡ α]ρ τι σε μάλλον Ἀχαιοἱ εἰσο[ρο]ωσιν
 [ῆε σ ἀτιμ]αζουσὶ κατα μέγαρ ὡσ το π[αρ]οσ περ·

Fol. 69 recto.

[ἀνθρώπουσ πεμπουσιν οτισ σφεασ εἰ]σαφ[ι]κῆται
 [καὶ τα μὲν εὐ κατεδησεν ὑπ αἰθουσηι ἐρι]δουπω[ι
 190 [αὐτοσ δ αὐτ ἐρέεινε συβωτην ἀγχι] παραστας·
 [τισ δη ὁδε ξεινοσ νεον εἰληλου]θε συβῶτα.
 [ἡμετερον πρὸσ δῶμα τεων] δ' ἐξ^{κε} εὔται εἶναι
 [ἀνδρων που δε νυ οἱ γενεῆ κ]αὶ πατρισ ἀρουρα·
 [δυσμοροσ ἡ τε εοικε δεμασ β]ασιληῖ ἀνακτι
 195 [ἀλλα θεοἱ δυοωσι πολυπλ]αγκτουσ ἀνθρώπουσ
 196 [ὁποποτε καὶ βασιλευσιν ἐπὶ κλώσωνται οὐζ]υν
 198 ᾿ [καὶ μιν φωνησασ ἐπεα π]τεροεντα προσήυδ[ι]α
 χ[αῖρ]ε πα[τερ ω ξείνε γέ]νοιτο τοι ἐσ περ ὀπίσσω
 200 ὀλβοσ· ἀταρ [μὲν νυ]ν [γ]ε κακοἰσ ἐχεια πολεεσ[σι
 Ζευ πατερ ὀ]ν τ[ι]εσ σειο θεῶν ὀλωτεροσ ἀλλ[ο]σ
 οὐκ ἐλεαιρε[ι]σ] ἀνδρασ ἐπῆν δη γείνεται αὐτοσ
 217 ἠ καὶ δεξιτερῆ δεῖδίσκετο χεῖρι παραστας

Fol. 69 verso.

[καὶ κεν δ]ῆ π[α]λαι ἀλλον ὑπερμενεων βασιληῶν
 [ἐξίκομ]ῆν [φευγων ἐπει οὐκετ ἀνεκτα πέλονται
 [ἀλλ ἐ]τι τον [δυστηνον οιομαι εἰ ποθεν ἐλθων

- 225 ανδρων μνηστηρων σκεδασιν κατα δωματα θειη
 [το]ν δ' απαμειβομειλος προσεφη πολυμητις Οδυσσευσ
 [βο]υκολ'. επει ουτε κα[κω]ι ουτ αφροι φωτι εοικας
 [γ]νωσκω δε και αυ[τι]ος ο τοι πιυνη φρενας ικει
 τουνεκα τοι ερέω' και [ε]πι μεγαν ορκον ομουμαι
 230 [υ]στω νυν Ζευς πρωτα θεων ξενη τε τρεπεζα
 [ιστι]η δ' Οδυσσος αμυμ[ονος] ην αφικανω
 [η σε]θεν ενθαδ' εοντος ελευσεται οικαδ Οδυσσευσ
 [σοισιν] δ' οφθαλμοισιν επ[ο]ψεαι αι κ εβ[ε]λησθα
 [κτεινο]μενους μνηστηρας οι ευ[θα]δε κοιρανεουσι
 235 [τον δ αυτε] προσεειπε βοων επιβου[κο]λος ανηρ·
 [αι γαρ τουτο] ξεινε επος τελεσειε Κρονιων

Fol. 70 verso.

- [Τη]λεμαχος δ Οδυσση καθιδρυε κερδεια ν[ω]ιμων
 [εντος] ευσταθεος μεγαρου κατα λαινον ου[δο]ιν
 [διφρον] αικελιον καταθεις ολιγην τε τ[ρα]π[ε]ξαν
 260 [παρ δ] ετιθει σπλαγχων μοιρας εν δ οινο]ν εχενεν
 [εν δε]παι χρυσεω και μιν προς μυθο]ν ειπεν·
 [ενταυθοι] νυν ησο μετ ανδρασιν ου]νροποτάζων
 [κερτο]μιας δε τοι αυτος εγω και χει]ρας αφέξω
 [παντων] μνηστηρων επει ου το]ι δήμιος εστιν
 265 [οικος] οδ αλλ Οδυσσος εμοι δε κτ]ησατο κείνος
 [υμεις] δε μνηστηρες επισχετε θυ]μον ενιπήs
 [και χει]ρων ινα μη τις ερις κ]αι νείκος όρηται·
 [ως ε]φα[θ] οι δ αρα παντες οδ]αξ εν χείλεσι φυντέϊs
 Τηλεμαχ[ον] θαυμαζο]ν ο θαρσαλεως αγορευε
 270 τοισιν δ' Αντ[ι]νοος μετ' εφη Ευπειθεος υιος
 και χαλεπον περ εοντα δεχωμεθα θυμον Α[χ]αιοι

Fol. 70 recto.

- [μοιραν] μέ]ν δη ξεινος εχει παλαι ως επεοικεν
 [ισην] ου] γαρ [καλον] ατεμβειν ουδε δικαιο
 295 [ξεινου]s Τη[λε]μαχου οs κεν ταδε δωμαθ ικηται
 [α]λλ αγε οι και ε]γω δω ξεινιοι οφρα και αυτος
 [η]ε λοετροχοωι δα]ημι γερας ηε τωι αλλαι
 δμωων οι κατα [δω]ματ Οδυσσος θειοιο
 ως ειπων ερριψε β]ροος ποδα χειρι παχειηι
 300 [κ]ειμενον εκ κανέ]οιο λαβων ο δ αλευατ Οδυσσευσ
 [η]κα παρακλινας κ]εφαλην μειδησε δε θυμωι
 [σαρ]δανιον μαλα [τοιον] ο δ ευδημητον βαλε τοιχον
 303 [Κτ]η]σιππον δ' αρα Τηλε[ε]μαχος ηνιπαπε μυθωι

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

305 [οικ εβ]αλες τον ξεινον α[λευατο γαρ βελος αυ]τος
 [η γαρ κεν] σε μεσον βαλον εγγ[ει οξυοεν]τι·
 [και κε τοι] αντι γαμοιο πατηρ ταφον αμ[φ]επονείτο
 [ευθαδε τω] μη τις μοι αικειας ενι δημωι

Fol. 71 recto. (Tenth quaternion.)

330 [τοφρ ου τις νεμεσις μενεμεν τ ην ισ]χ[έ]μ[ε]ν[ε]ται τε
 [μνηστηρας κατα δωματ επει τοδε κε]ρδι[ο]ν η[εν
 [ει νοστησ Οδυσσευς και υποτροπος ικε]το δωμα
 [υνν δ ηδη τοδε δηλον ο τ ουκετι ν]οστιμος εστιν
 [αλλ αγε σμη ταδε μητρι παρεζο]μενος καταλεξο[ν
 335 [γημασθ ος τις αριστος ανηρ και] πλειστα πορησιυ
 [οφρα συ μεν χαιρων πατρωια] παντα νέμ[η]ται
 [εσθων και πινων η δ αλλου δ]ω[μα] κομιζ[η]ται
 [τον δ αυ Τηλεμαχος πεπνυ]μενος αντιον ηνδα
 [ου μα Ζην Αγελαε και αλγαε π]ατρος εμοιο
 340 [ος που τηλ Ιθακης η εφθι]ται η αλάληται
 ου τι δια[τριβω] μητρος γ[α]μον· αλλα κελύ[ω
 γημασθ ω]ι κ εθε[λ]ηι ποτι δ' ασπετα δ[ώ]ρα διδωμι
 αιδεομαι δ' αέκουσαν απο μεγαροιο [δι]ε[σ]θαι
 μυθωι αναγκαιωι· μη τουτο θεοσ τελέσειεν

Fol. 71 verso.

365 [εισι μο]ι οφ[θ]αλμοι τε και ουατα και ποδες αμφω
 [και] ν[ο]σ[ο]ς [εν στηθεσσι τετυγμενος ουδεν αικειης
 τ[οι]ς εξεμ[ι] θυραζε επει νοεω κακ[ο]ν υμμιν
 ερχομενο[ν] το κεν ου τις υπεκφυγοι ουδ αλειαιτο
 μνηστηρω[ν] οι δωμα κατ αντιθεου Οδυσσης
 370 ανερας υβριζο[ν]τες ατασθαλα μηχανασθε
 ως ειπων εξη[λ]θε δομων ευναιεταοντων
 ικετο δ' εσ Πειραϊον ο μιν προφρων υπεδεκτο
 μνηστηρες δ' α[ι]ρα παντες εσ αλληλους ορωαντες
 Τηλεμαχον ερεθιζον επι ξεινοισ γελοωντες
 375 [ω]δε δε τις ειπεσκ[ε] νεων υπερηγορευοντων
 [Τηλεμαχ' ου τις σειο [κακοξεινωτερος αλλοσ
 [οιο]ν μεν τινα τουτο[ν] εχεισ επιμαστ]ον αλητην
 [σιτο]ν και οινου κεχρημενο[ν] ουδε] τι έργων
 [εμπαιον]· ουδε βιης· αλλ' αυτωσ αχθος αρουρησ
 380 [αλλοσ δ α]ντε τις ουτοσ ανεστη μαντεύεσθαι

Fol. 72 verso.

υ

[αλλ ει μοι τι πιθο]ν το κεν πολυ κερδιον ειη

10 lines lost.

- 392 [δορπου δ ουκ αν πως αχαριστερ]ον α[λ]λο γε[νοιτο]
 [οιον δη ταχ εμελλε θεα και κα]ρτερος ἀνηρ
 [θησεμεναι προτεροι γαρ αιικεα μ]ηχανο[ωντο
 [ῥ]
 [φ]
- [τηι δ αρ επι φρεσι θηκε θεα γλαυκωπι]ς Αθηνη
 [κουρηι Ικαριοιο περιφρουι Πη]λεοπειη
 [τοξον μνηστηρεσσι θεμεν πολι]ον τε σιδηρον
 [εν μεγαροις Οδυσηος αεθλια κα]ι φονου αρχην
 5 [κλιμακα δ υψηλην προσεβησ]ετο οιο δομοιο·
 [ειλετο δε κληιδ ευκαμπεα χ]ειρι παχειη
 [καλην χαλκειην κωπη δ ελ]εφαντος επηεν·
 [βη δ ιμεναι θαλαμον δε συν α]μφιπολοισι γυνα[ιξι]ν
 [εσχατον ενθα δε οι κειμηλι]α κειτο ανακτος
- 10 χ[αλκος τε χρυσος τε πολυ]κμητος τε σιδηρο[ς
 ενθα δε τ]οξον κει[το] παλινοτον· ηδε φ[ι]αρετρη
 ἴοδοκος· πολλοι δ' ενεσαν στονόεντε[ς] οιστοι
 δωρα τα οι ξεινος Λακεδαιμονι δω[κ]ε τιυχασας
 Ἴφιτος Ευρυτιδης· επικελος αθανατοισι

Fol. 72 recto.

- [την η]ν [οι παρεθηκεν επειτα δε πεφνε και αυτον
 30 [ιππ]ους [δ αυτος εχε κρατερωνυχας εν μεγαροισι
 [τας ερε]ω[ν Οδυσηι συνηνητετο δωκε δε τοξον
 [το περι]ν μ[εν ρ εφορει μεγας Ευρυτος αυταρ ο παιδι
 κ[αλ]λ[ι]π[ο] απ[ο]θνησκων εν δωμασιν υψηλοισι
 τωι δ' Οδυσευς ξιφος οξυ και αλκιμον εγχος εδωκεν
 35 αρχην ξεινοσυνης προσκηδεος ου δε τραπεζηι
 γνωτην αλλη[λων πριν γαρ Διος υιος επεφνεν
 [Ἴ]φιτον Ευρυτιδην επικελον αθανατοισιν
 ος οι τοξον εδωκε το δ ου ποτε διος Οδυσευς
 ερχομενος πολ[ε]μον δε μελαιναων επι νηων
 40 ηρειτ'. αλλ' αυτο[ν] μνημα ξεινοιο φιλοιο
 [κε]σκει' ενι μμεγαροισι φορει δε μιν ης επι γαιης
 [η δ] οτε δη θαλαμον [του αφικετο δια γυ]ναικων
 [ουδο]ν τε δρυϊνον προσεβησετο τον ποτ]ε τρε[κ]τω[ν]
 [ξέ]σσο[εν] επισταμενωσ και επι [σταθ]μην ἴθυνεν·
 45 [εν δε στα]θμους αρσε θυρας δ' επεθηκε φαεινας
 [αυτικ αρ] η [γ] [ἴ]μαντα θωωσ απέλυσε κορώνης
 [εν δε κληιδ] ηκε· θυρων δ' ανεκοπτεν οχη[ες]

Fol. 73 verso.

ϕ

- 48 [αυτα τιτυσκομεν]η [τα δ ανεβραχεν ηντε ταυρος
[βοσκομενος λειμῶνι τοσ εβραχε καλα θυρετρα
7 lines lost.
[η δ επει ουν ταρφήθη πολυδακρυτοιο γοοι]ο
[βη ρ ιμεναι μεγαρον δε μετα μνηστ]ηρας α[γαυους
[τοξον εχουσ εν χειρι παλινονον ηδε φ]αρέτρηη
60 [ιοδοκον πολλοι δ ενεσαν στονοειντες ο]ι[στοι
1 line lost.
[κειτο πολυς και χαλκος αεθλια τοιο ανακτ]ος
[η δ οτε δη μνηστηρας αφικετο δια γυναικ]ῶν
64 [στη ρα παρα σταθμον τεγεος πυκα πο]ιη[τ]ο[ι]ο
67 [αυτικα δε μνηστηρσι μετηνδα και φ]άτο μυθ]ον
[κεκλυτε μεν μνηστηρες αγηρορες οι τ]οδε δῶμα
[εχραετ εσθιεμεν και πινεμεν εμμενε]ς αἰει
70 [ανδρος αποιχομενοιο πολυη χρονον ο]υδε τιν' αλληη
[μυθου ποιησασθαι επισχεσιην εδυ]νασθε
[αλλ εμε ιεμενοι γημαι θεσθαι τ]ε γυναι]κα
[αλλ αγετε μνηστηρες επει τοδε φ]αινετ' ἀέθλον
[θησω γαρ μεγα τοξον Οδυσσηος] θείοιο
75 [ος δε κε ρηιτατ εντανυση βι]ον εν παλάμησι
[και διοιστευση πελεκεων δυο]κάιδεκα πάντων
[ται κεν αμ εσποιμην νοσ]φισσαμενη τοδε δωμα
κ[ου]ριδιο[ν] μαλα καλο[ν] ενιπλειον βιοτοιο
του ποτε μεμνησεσθαι οῶμαι εν περ ο]νειρωι
80 ως φάτο και ρ' Ευμαιιον ανάγει διον υφ]ορβον
τοξον μνηστηρεσσι θέμεν πολιο[ν] τε σιδηρον
δακρυσας δ' Εύμαιιος εδεξάτο και κ]ατεθηκε

Fol. 73 recto.

- [μνηστ]ηρ[εσσι]ν αεθλον ααατον ου γαρ οιω
[ρηιδι]ως το[δε] τοξον ευξοον εντανυεσθαι
[ου γαρ τ]ις μ[ετα] τοιος ανηρ εν τοισδεσι πασιη
[οιος] Οδυσσευς [εσκεν εγω δε μιν αυτος ο]πωπα
95 [κα]ι γαρ μνημ[ῶν] εμι παις δ επι νηπιος ηα
[ως φ]άτο· τῶι δ αρα θυμος ενι στηθεσσιη εωλπει
[νευ]ρηη εντ[ανυειν] διοιστευειν τε σιδηρου
[ητοι] οῖστο[ν] γε πρωτος γευσεσθαι εμελλεν
[εκ χε]ιρων Ο[δυσσηος] αμυμονος ον τοτ ατιμα
100 [ημέ]νος εν μ[εγαροις] επι δ ωρνε παντας εταιρους
τοισι δε κα[ι] μετεειφ ιερη ις Τηλεμαχοιο
ω ποποι· η [μαλα με Ζευς αφρονα θηκε Κρονιωη

- μητηρ μεν μοι φησι φιλη πιυντη περ εουσα
 αλλ' ω αμ' ἔψ[ε]σθαι νοσφισσαμενη τοδε δωμα
 105 αυταρ εγω γελ[ω] και τερπομαι αφρονη θυμωι
 αλλ αγετε μνη[στηρες] επει τοδε φαινετ αεθλον
 οιη νυν ουκ εστι [γυνη] κατ Αχαιδα γαιαν
 108 ουτε Πυλου ἱερη[ς] ουτ Αργεος ουτε Μυκηνης
 110 [κα]ι δ αυτοι τοδε τ' ἴ[σ]τε τι με χρη μητερος αιων
 [αλλ] αγε μη μνημισι [παρελκετε] μηδ επι τοξου
 [δηρ]ον αποτρωπασθε τα[νυσ]τνος οφρ[α] ἴδωμεν
 [και δε] κεν αυτος ἐγω του τοξου πειρησαμην.
 [ει δε κεν] εντανύσω· διοῖστευσω τε σιδηρου.
 115 [ου κε μοι] αχ[υ]νμένη ταδε δωματα πότνια μήτηρ
 [λειποι] αμ α[λλω] ἰούσ' οτ' εγω κατόπισθε λιποίμην·

Fol. 74 recto.

- οἶος τ ἦδη πατρο]ς ἀ[εθ]λια καλ ανελεσθαι
 η [και απ] ωμοιυ χλαιαν θετο φοινικοεσσαν
 ο[ρθ]ος αναϊξας απο δε ξιφος οξυ θετ ωμων
 120 π[ρ]ωτων μεν πελεκεας στησεν δια ταφρον ορυξας
 π[α]σι μιαν μακρην και επι σταθμην ιθυνην
 αἰμφι δε γαιαν εναξε ταφος δ ελε παντας ιδοντας
 ω[ς] ευκοσμως στησε παρος δ ου ποποτ οπωπει
 [στη] δ αρ επ ουδον ιων και τοξου πειρητ]ιζε·
 125 [τρ]ις μεν μιν πελεμιξεν ερυσσεσθαι] μενεαι[ω]ν
 τ[ρι]ς δε μεθηκε βιης η]θελε θυμ[ω]ς
 νε[υ]ρην εντανυειν διοιστευειν τε] σιδη[ρ]ου
 κα[ι] νυ κε δη ρ ετανυσσε βιηι το τετ[α]ρτον ανελκων
 αλ[λ] Οδυσσευς ανενευε και εσχθε]ν ἴεμενον π[ε]ρ
 130 το[ι]ς δ αυτις μετεειφ ιερη ις Τηλε]μάχοιο
 [ω] ποποι η και επειτα κακος τ εσομαι] και ακεικ[υ]ς
 [η]ε νεωτερος ειμι και ου πω χερσι πεποιθα
 [ανδρ] απαμυνασθαι οτε τις προτερο]ς χαλεπη]νιη
 [αλλ] αγεθ οι περ εμειο βιηι προφερεσ]τεροι εστε
 135 [τοξου] πειρησασθε και εκτελεωμεν] αεθλον·
 [ω]ς ειπων τοξου μεν απο εο θηκε] χαμαζε
 [κ]λινας κολλητησιω ευξεστηις σ]ανιδεσσιν
 [α]υτου δ ωκυ βελος καληι προσεκλι]νε κορώνηι.
 [αψ] δ αυτις κατ αρ εξετ επι θρονου] ε]νθεν ανεσθη·
 140 [τοι]σιω δ Αντινοος μετεφη Ευ]πείθεος υιός·
 [ο]ρυσσθ εξειης επιδεξια παντ]ε[ς] εταιροι.
 [αρξ]αμενοι του χωρου οθεν τ] επιοινοχοεύει
 [ω]ς εφαι Αντινοος τοισω δ ε]πιηδανε μυθος·
 Δ[ει]ωδης δε πρω]τος αν[ι]στ]ατο Ἡνοπος υιος

145 ο σφι θυσο[κοος] ἔσκε· παρα κρητηρα δε κάλον
 ἴξε μυχούτ[α]τος αἰει ατασθαλιαι δε οι οἰωι
 εχθραι εσαν· πασιν δε νεμεσσα μνηστη[ρεσσιν
 ος ρα τοτε πρωτος τοξον λαβε και β[ε]λος ωκυ
 στη δ' αρ' επ ουδὸν ιων· και τοξου π[ε]ιρητιζεν

Fol. 74 verso.

150 [ου δε μιν εντανυσε] πριν γαρ [καμε χειρας ανελ]κων
 [ατριπτους απαλας] μετα δε μνη[στηρσιν ειπειν
 [ω φίλοι ου μεν εγ]ω ταννω λα[βε]τω δε και αλλος
 [πολλους γαρ τοδε τοξον α]ρισ[τη]τας κεκαδησει
 3 lines lost.

[νυ]ν μεν τις και ελπετ ενι φρεσιν ηδε μενοιαι
 [γη]μαι Πη[ν]ελόπ[ει]αν Οδυσσηος παρακοιτιν
 [αυτα]ρ επην τ[ο]ξου πειρησεται ηδε ιδηται
 160 [α]λλην δη τιν [επειτα Αχαιαδων ευπεπλων
 μνασθω εεδ[ι]ροισιν διζημενος η δε κ επειτα
 [γη]μαιθ' ος κ[ι]ε πλειστα ποροι και μορσιμος ελ[θ]οι·
 ως αρ εφω[νη]σεν και απο εο τοξον εθηκ[ε]ν
 [κλι]νας κολ[λη]τημισιν ευξεστης σανιδεσσιν
 165 [αυ]του δ' ακ[υ] βελος καληι προσεκλινε κορωνηι
 α[ψ] δ αυτις κ[α]τ αρ εξετ επι θρονου ενθεν ανεστη
 Αντινοος δ [ενενιπεν επος τ εφ[α]τ εκ τ ονομαζε
 Δειωδες· πο[ι]ον σε επος φυγεν ερκος οδοντων
 δεινον τ' αρ[γα]λεον τε νεμεσσωμαι δε τ ακουων
 170 ει δη τουτο γε τ[ο]ξον αριστηας κεκαδησει
 θυμου και ψυ[χ]ης επει ου δυνασαι συ τανυσσαι
 [ο]ν γαρ πω σεγε τ[ο]ιον εγενατο ποτνια μητηρ
 οιον τε ρυτηρα β[ι]ου τ εμεναι και οιστων
 αλλ' αλλοι ταννο[υ]σι ταχα μνηστηρες αγαυοι
 175 ως φατο· και ρ' εκελ[ε]υσσε Μελανθιον αιπολον αιγων
 αγρει πυρ δη κείον ε[ρ]ι μεγαροισι Μελανθευ
 [π]αρ δε τιθει δίφρον τε [με]γαν κ[α]ι κωας επ αυτου
 [εκ δε] στέατος ἐνεικε μεγαν τροχ[ο]ν εν[δ]ον εογτων
 [οφρα] νεοι θάλποντες επιχρειουτέ[ς] αλοιφήι
 180 [τοξου πει]ρώμεσθα και εκτελέωμεν άεθλον
 [ως φαθ ο δ αυ]σι ανε[[ν]]καιε Μελανθιος ακάματον πυρ
 [παρ δε φερων] δίφρον θήκαν και κωας επ αυτου·

Fol. 75 verso.

ϕ

εκ δε στεα[τ]ος ενεικε μέγαν τρ[ο]χον ενδον εοτος
 τω[ι] ρα νεοι θαλ[η]ποντες επ[ε]ι[ρ]ω[ν]τ ου δε δυναντο
 185 επ[ε]τανυσαι π[ο]λλον δε βιης επιδευεες ησαν

- Αἰτῆσιος δ' ἐπεὶ καὶ Εὐρυμαχὸς θεοειδὴς
 ἀρχοὶ μῆστηρων ἀρετῆ δ' ἔσαν ἐξοχ' ἀριστοὶ
 τῷ [δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ομαρτήσαντες ἀμ' ἀμφὺ
 βούκολος ἦδ' ἐσφορβὸς Ὀδυσσεύς θεοειδῶ·
 190 ἐκ [δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δομοὺς ἤλυθε Διὸς Ὀδυσσεύς
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρῶν ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς
 φ[θ]εγγαμῆνος σφ' ἐπέεσσιν προ[σ]ήυδα μείλιχίῳ[σι]
 βούκολε καὶ σὺ σφορβὲ ἐπὸς τί κε μ[υ]θησάμην
 ἢ αὐτὸς κενὸν φασθαι δε με θυμὸς ἀνωγε·
 195 ποῖοι κ' εἴτ' Ὀδυσσεὺς ἀμυνεμένη εἶ[π]οθεν ἔλθοι
 αἶδε μάλ' ἐξαπίτης καὶ τίς θεὸς αὐτὸν ἐνεικαί-
 ῃ [κε μῆστηρεσσὶν ἀμυνοῖτ' ἢ Ὀδυσσῆ·
 [εἰπαθ' ὅπως ὑμεῖς κραδίῃ θυμὸς τε κέλλει·
 [τὸν δ' αὐτὴ προσεεῖπε βῶν ἐπι]βούκολος αἴηρ
 200 [Ζεὺ πατέρ' αἰ γὰρ τοῦτο τελευτήσε]ας ἐλδάρ
 [ὡς ἔλθοι μὲν κενὸς αἴηρ ἀγαγοί] δ' ἐ δαιμόνων
 [γνοίης χ' οἷα ἐμῆ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται
 [ὡς δ' αὐτὸς Εὐμειὸς ἐπέυχετο π]ᾶσι θεοῖσι
 [νοστήσαι Ὀδυσσεῖα πολυφρονα ὄ]ν' δε δομοὺς δε
 205 [αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νοὸν ἠμ[ε]ρτε ἀέγνων
 [ἐξάντις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβομένη] προσεεῖπεν
 [εἶδον μὲν δὴ ὁδ' αὐτὸς ἐγὼ κακ]ᾶ πολλὰ μογήσας
 [ἠλυθὼν εἰκοστῶν εἴτ' ἐς πατ]ρίδα γαῖαν
 [γνώσκω δ' ὡς σφῶν ἐλδ]όμενοισιν ἴκατον
 210 [οἰοῖσιν] δμ[ῶν τῶν] δ' ἀλλ[ῶν] οὐ τεύ' ἀκούσα
 εὐξάμηνου [ἐμ]εῖ αὐτὸς ὑπ[ὸ]τροπὸν οἰκαδ' ἴκ[ε]σθαι
 σφῶν δ' ὡς ἐ[[σ]σεται περ ἀληθείην καταλεξ[ῶ
 εἰ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμασῆι μῆστηρᾶς [ἀγανού]ς
 ἀξομαὶ ἀμφοτέροις ἀλοχούς καὶ κτημ[ά]τα ὀπάσσω
 215 οἰκία τ' ἐγγύς ἐμείδ' ἐτετυγμένα καὶ μ[ο]ῖ ἐπειτα
 Τηλεμάχου ἐταρῶν τε κασιγνητῶν τε [εἰσεσθῶν

Fol. 75 recto.

- [εἰ δ' ἀγε δὴ καὶ σημ]ᾶ ἀρ[ι]φραδὲς ἄλλ[ο] τι δεῖξω
 218 [ὄφρα μ' ἐν γνῶτῶ]ν π[ι]στῶθητον τ' ἐνὶ θυμῶ
 221 [ὡς εἰπὼν ρακ]ᾶ μεγάλῃς ἀποε[ργα]θεὶν οὐλῆς
 [τῶ δ' ἐπεὶ εἰσίδετ]ῆν ἐν τ' ἐφρασ[σ]αίτο ἕκαστα
 [κλαῖον ἀρ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖα δ]ιαιφρόνα χεῖρε βαλοντ]ῆ
 [καὶ κύνων ἀγαπαζόμενοι κεφαλῆν τε καὶ ὤμ]ους
 225 [ὡς δ' αὐτῶς Ὀδυσσεύς κεφαλᾶς καὶ χεῖρας ἐκυσσ]ῆ
 [καὶ ν]ῦν κ' ὀδυρομειοῖσιν ἐδὺ φάος ἡλίου
 [εἰ] μὴ Ὀδυσσεύς ἀντ[ὶ]ος ἐρυκακὲ φωνήσεν τε
 [π]ᾶνεσθῶν κλαυθμοῖο γοοῖο τε μὴ τίς ἰδῆται

- [εξ]ελθων μεγάρ[οιο] αταρ ειπημισι και εισω
 230 [α]λλα προμνησ[τινοι] εσελθετε μηδ αμα παντ[ες]
 πρωτος εγω· με[τα] δ υμμες αταρ τοδε σημα τετυχ[θω]·
 [α]λλοι μεν γαρ π[αντες] οσοι μνηστηρες αγαυοι
 [ο]υκ εασουσι·ν εμοι δομεναι βιον ηδε φαρετρην
 αλλα συ δι Ε[υμαιε] φερων ανα δωματα τοξον
 235 εν χειρεσσ[ιν] εμοι θεμεναι ειπειν δε γυναιξι
 κλη[ι]σσαι με[γα]ροιο θυρας πυκινως αραρυιας
 ην δε τις η σ[ι]τοναχης ηε κτυπου ενδον ακουση
 ανδρων η[μετεροισιν] εν ερκεσι μη τι θυραζε
 προβλωσκειν· αλλ αυτου ακην εμεναι παρα εργωι
 240 σοι δε Φιλοιτιε [διε] θυρας επιτελλομαι αυλης
 κλη[ι]σσαι κλη[ιδι] θωος δ επι δεσμον ηλαι
 ως ειπων ειση[λθε] δομους ενναιεταοντας
 εξετ' επειτ' επι [διφρον] ιων ενθεν περ ανεστη
 ες δ αρα και τω δμ[ω]ε ιτην θειου Οδυσσης
 245 Ευρυμαχος δ' ηδη [τοξον] με[τα] χερσιν ενωμα
 θαλπων ενθα και ενθα [σ]ελα[ι] πυρος α[λλα] μ[ιν] ουδ' ως
 [εν]τανυσαι δυνατο· μεγα δ' εστ[ε]νε[ι] κυδαλιμον κηρ·
 [ο]χθ[η]σας δ αρα ειπεν· επος τ εφατ' εκ τ ονομαζε
 [ω] πο[ιοι] η μοι αχος περι τ' αυτου και περι παντων·
 250 [ου] τι γα[μου] τοσσοντου οδυρομαι αχνημενος περ
 [εισι] και αλλαι· πολλαι Αχαι[ιδες]· αι μεν εν αυτη
 [αμ]φιαλωι Ιθακηι αι δ αλλησιςιν πολιεσσιν·

Fol. 76 recto.

φ

- αλλ' ει[δη] το]σσονδε βιης επιδ[ι]ενεες ειμεν
 αυτι[θεου] Οδυσ[η]ος· ο δ' ου δυναμ[ε]σθα τανυσσαι
 255 τοξον ελεγχειη] δε και εσσομει[οισι] πυθεσθαι
 τον [δ] αυτ Αντι]νοος [πρ]οσεφη Ε[υ]πειθεος υιος
 Ευρ[υ]μαχ ουχ ουτως εσ]ται· νοξ[εις] δε και αυτος
 ν[υ]ν μεν γαρ κατα δημο]ν εορτ[η] τοιο θ[ειο]ο
 αγ[ι]νη τις δε κε τοξα τιται]νοιτ' αλλα εκηλοι
 260 κα[τ]θητ αταρ πελεκεας γε κα]ι· ει κ' ειωμεν απαντας
 εσ]ταμεν ου μεν γαρ τιν ανα]ρησεσθαι οτω
 ελ[θου]ν ες μεγαρον Λαερτιαδε]ω Οδυσσης
 αλ[η] αγετ οινοχοος μεν επαρξαι]σθω δεπαέσσειν
 οφ[ι]ρα σπεισαντες καταθειομεν] αγκυλα τόξα
 265 [η]ω[θεν] δε κελεσθε Μελανθιον α]ιπόλον αιγών
 αιγ[ια]ς αγειν αι πασι μεγ ε]ξοχοι αιπο]λίοισιν
 οφ[ι]ρ επι μηρια θεντες Απολλωνι] κλυτοτόξωι
 τ[ο]ξου πειρωμεσθα και εκτελεωμ[ε]ν άεθλον
 [ω]ς εφατ Αντινοος τοισιν δ επιηνδ]αρε μυθος·

- 270 [τοισι δε κηρυκες μεν υδωρ επι χειρα]ς ἔχευαν
[κουροι δε κρητηρας επεστεψαντο πο]τοιο·
[νωμησαν δ αρα πασιν επαρξαμεν]οι δεπαεσσιν·
[οι δ επει ουν σπεισαν τε πιον θ οσο]ν ηθελε θυμος
[τοισ δε δολοφρονεων μετεφη] πολυμητις Οδυσει[ς
275 [κεκλυτε μεν μνηστηρες αγακλε]ιτης βασιλειης·
277 [Αντινοον δε μαλιστα και Ευρυ]μαχον θεοιειδα
[λισσομ επει και τουτο επο]ς κατα μοιραν ειπεν·
[νυν μεν πασαι τοξον επιτρ]εψαι δε θεοισιν
280 η[ωθε]ν δε θεος δωσει κρατος ωι κ εθελησιν
αλλ' αγ εμοι τ[ι]οδε το[ξ]ον ευξοον οφρα μεθ' υμίν
χειρων και σθενεος πειρησομαι· ει μοι ετ' εστ[ι]ν
ἴσ· διη παρος εσκειν ενι γναμπτοισι μελεσσ[ι]ν
η ηδη μοι ολεσσειν ἄλη τ' ακομιστή τε
285 ως εφάθ' οι δ αρα παντες υπερφιαλω[ς] νεμεσησαν
δειςαντες μη τόξον ευξοον ενταν[υ]σειεν

Fol. 76 verso.

Plate 9.

- 291 [μυθων] ημ[ε]τερων και ῥήσιος· ουδε τις ἄλλος
292 [ημ]ετερων μυθων ξείνος και πτωχος ακούει·
287 [Αντινοος δ ενει]πεν επος τ εφάτ' ε[κ τ ονο]μ[α]ζε
[α δειλε ξεινων ε]νι τοι φρενες ουδ [ηβ]αιαι
[ουκ αγαπαις ο εκη]λος ενι μμεγα[ι]ροισι]σι
290 [δαιτυσαι ουδε τι] δαιτος α[μ]ερδε[ι]αι αυταρ ακουε[ι]ς
293 [οιως σε τρωει] μελιηδ[ι]ης ος τε και αλλους
[βλαπ]τ[ι]ει ος α[ν μι]ν χα[ν]δον εληι μηδ αυσιμα π[ι]νη·
295 [οιως] και Κενταυρον α[γ]ακλυτον Ευρυτιωνα
αασ ενι μεγαρωι με[γ]αθυμου Πειριθοοιο
εσ Λαπιθας ελθου[θ] ο δ επει φρενας αασεν οινωι
μαινομενος κα[κ] ερεξε δομον κατα Πειριθοοι[ο]·
[η]ρωας δ' αχος ἔιλε δι εκ προθυρου δε θυραζε
300 ελκον αναίξ[α]ντες απ οατα νηλει χαλκωι
ρινας τ' αμησ[α]ντες ο δε φρεσιν ησιν αασθεις
η̄εν ην ἄτ[η]ν οχεων ασειφρονι θυμωι
εξ ου Κεντα[υ]ροισι και ανδρασι νεικος ετυχη
οι τ' αυτωι π[ρ]ωτωι κακον ευρετο οιοβαρειων
305 ως και σοι μεγα πημα πιφασκομαι αι κε το τοξον
εντανυση[ι]ς ου γαρ τευ επητυος αντιβολησεις
307 ημετερωι ε[νι] δημωι αφαρ δε σε νηι μελαινη
309 πεμψομεν· ε[ν]θεν δ ου τι σαωσαι αλλα εκηλος
310 πινε τ[α] μηδ' [ε]ριδαινε μετ ανδρασι κουροτεροισι
τον δ αυτε προσ[ε]ιπε περιφρων Πηνελοπεια
Αντινο'· ου μεν [καλον ατεμ]βειν ουδε δικαιον

ξεινους Τηλεμ[αχου ος κεν ταδε δωμαθ ικηται
 ελπει· αι χ' ο ξειν[ος] Οδυσσης μεγα τοξον
 315 εντανυση χερσιν τ[ι]ε βιηφι τε ηφι πιθη[σ]α[ς]
 [οι]καδε μ' αξεσθαι και εην θ[η]σεσθ[αι] ακοιτιν·
 [ουδ] αυτος που τουτο γ' ενι στηθεσσιν εολπε·
 [μηδ]ε τις υμειων τουτο γ' εινεκα θυμον αχεύων
 [ενθαδε] δαιυσθω· επει ουδε μεν ουδε εοικε·
 320 [την δ αυτ Ευρ]υμαχος Πολυβου παις αντιον ηυδα·
 [κουρη Ικαριω]ιο περιφρων Πηνελόπεια·

Fol. 77 recto.

ου τι σε τουδ' αξεσθαι οιομεθ'· ο[υ]δε εοικεν·
 αλλ' [αισχυνο]μενοι φατιν ανδρω[ν] ηδε γυν[αι]κων
 μη [ποτε τις ει]πησι κακωτερος αλλ[ος] Αχαιω[ν]
 325 η [πολυ χειρον]ες ανδρες αμυμον[ος] ανδρος] ακοιτιν
 μι[ν]υται ουδε τι τοξον ε[ν]υξοον [ε]ν[τ]η[ρ]η[ν]ουσιν
 αλλ' [αλλος τις πτωχος ανηρ] αλα[λ]ημενος [ε]λθω[ν]
 ρη[ι]δ[ι]ως ετανυσε βιον δια δ[ι] ηκε σιδηρου·
 ω[ς] ερεουσ ημιν δ αν ελεγ[χ]εα ταυτα γενοιτο·
 330 το[ν] δ αυτε προσεειπε περιφρω[ν] Πηνελόπεια·
 Ευρ[υ]μαχ ου πως εστιν ευκλει[α]ς κατα δημον
 εμ[μ]εναι οι δη οικον ατιμαζον[τες] εδουσιν
 ανδρος αριστος τι δ ελεγ[χ]εα τα]υτα τιθεσθε·
 ου[τ]ος δε ξεινος μαλα μεν μεγα[ς] ηδ' ευπηγης·
 335 ανδρος δ εξ αγαθου γενος ευχεται· εμμεναι υι[ος]
 [αλλ αγε οι δοτε τοξον ευξοον οφρα ιδωμ]εν·
 [ωδε γαρ εξερεω το δε και τετελεσμ]ενον εσται·
 ει κε μεν εντανυση δωη δε οι ευ[χ]ος Απολλων·
 [εσσω μιν χλαιναν τε χιτωνα τε ει]ματα καλα·
 340 [δωσω δ οξυν ακοντα κυνων αλκτη]ρα και ανδρων·
 [και ξιφος αμφηκες δωσω δ υπο] ποσσι πεδ[ε]ι[λα]
 [πεμψω δ οππη μιν κραδη θυ]μος τε κελευει·
 [την δ αυ Τηλεμαχος πεπνυμ]ενος αντιον ηυδα·
 [μητερ εμη τοξον μεν Αχαιω]ν ουτις εμείο
 345 [κρεισσων ωι κ εθελω δομ]εν[αι] τε και αρνησασθαι
 [ουθ οσσοι κραναην Ιθακην κ]ατα κοιρανέουσιν
 [ουθ οσσοι νησοισι προς Ηλιδ]ος ιπποβότοιο
 τω[ν] ου τις μ [αεκοντ]α [β]η[σ]εται αι κ εθελωμι
 και καθαπαξ ξ[ι]ν[ω]ι δομεναι ταδε τόξα φέρεσθαι
 350 αλλ' εις οικον ιουσα τα σ αυτ[η]ς εργα κομιζε
 ιστον τ' ηλακατην τε και αμφιπολοισι κέλευε
 εργον εποιχεσθαι· μυθος δ' ανδρεσσι μ[ε]λησει
 πασι μαλιστα δ' εμοι· του γαρ κρατος ε[στ] ενι οικω

Fol. 77 verso.

- [η] μεν θα[μβησα]σα παλιν οικον δε βεβηκει
 355 [πα]ιδος [γαρ μυθ]ον πεπνυμένον [ενθετο θυ]μωι
 [ες δ υπερωι α]ναβασα συν αμφιπ[ολοισι γυν]αιξι
 [κλαιεν επειτ] Οδυσηα φιλ[ο]ν πο[σ]·[ι]ν οφρα οι υπ[ι]νον
 [ηδυν επι] βλ[ε]φαροισι β[α]λε γλαυκωπισ Αθην[η]·
 [αυτ]αρ ο τοξα λάβων εφε[ρε] διος υφορβο[ς]
 360 [μν]ηστηρες δ αρα παύτες ομοκλεον εν μεγα[ροισιν]
 ωδε δε τις ειπεσκ[ε νεων υπερηγορευοντων]·
 πηι δη καμπύλ[α τοξα φερεις αμεγαρτε συβ]ωτα
 πλαγκτε· ταχ αυ σ [εφ νεσσι κυνες ταχεες κατε]δονται
 [ο]ιον απ ανθρω[π]ων ους ετρεφες ει κεν Απολλ[ω]ν
 365 ημιν ἴληκη[σι και αθανατοι θεοι αλλοι]
 ως φασαν· αυ[τ]αρ ο θηκε φερων αυτη ενι χω[ρ]ηι
 δεισας ουνε[κα πολλοι ομοκλεον εν μεγαρο]ισι·
 Τηλεμαχο[ς] δ ετερωθεν απειλησας εγγ[ω]νει
 αττα προσω [φερε τοξα ταχ ουκ ευ πασι πιθη]σε[ις]
 370 μη σε και οπλ[ο]τερος περ εων αγρον δε διωμαι
 βαλλων χερμ[α]διοισι βιηφι δε φερτερος ειμι
 αι γαρ παντω[ν] τοσσον οσοι κατα δωματ εασι
 μνηστηρων [χερσιν τε βιηφι τε φερτερος ειη]
 τωι κε ταχα σ[τ]υγερως τιν εγω πεμψαιμι νεεσθαι
 375 ημετερον εξ ο[ι]κου επει κακα μηχανωνται
 ως εφαθ' οι δ αρα [παντες επ αυτωι ηδν γελασσαν
 μνηστηρες· και [δη μεθιεν χαλεποιο χολοιο
 Τηλεμαχωι τα δε τοξα φερων ανα δωμα συβωτ]ης
 εν χειρεσσ' Οδυσημ δα[ι]φρονι θηκ[ε παρα]στα[ς]·
 380 [εκ δε]ε καλεσσαμενος προσεφη [τρ]οφον Ευρυκλειαν·
 [Τηλ]εμαχος κελεται σε περιφρον Ευρυκλεια
 [κλη]ισσαι μεγα[ροιο θυρας πυκινως αραρυιας
 [ην δε τι]ς η στοναχης ηε κτυπον ενδον ακουση
 [ανδρων η]μετεροισιν εν ερκεσι μη τι θυραζε
 385 [προβλωσκ]ειν αλλ' αντου ακην εμεναι παρα εργω·

Fol. 78 verso.

- ϕ
- ως αρ εφωνησεν· τηι δ απτερος επλετο μυθο[ς]
 κλη[ι]σσειν δε[ι] θύρας μεγαρων ενναιεταοντων·
 σιγη[ι] δ εξ οικοιο Φιλοτιτιος αλτο θυρα[ζε]
 κλη[ι]σσειν δ αρ· επ[ε]ιτα [θυρ]ας ευερκεος αυλης
 390 κει[το] δ υπ αιθουσηι οπλον[ι] νεδ[ς] αμφιελισσης
 βιβλ[ι]νον ωι ρ επεδησε θυρα[ς]· ες δ' ηien αυτος
 εξε[τ] επειτ επι διφρον ω[ν] ενθεν περ ανεστη

εισο[ρω]ων Οδυσσηα ο δ ηδη το]ξον ενώμα·
 πα[ν]τηι αναστροφών πειρω]μενος ενθα και ενθα
 395 μη [κερα ιπες εδοιεν αποιχομε]νοιο άνακτος·
 ωδ[ε] δε τις ειπεσκειν ιδων εις π]λησιον αλλον·
 η τίς θηητηρ και επικλοπος επλ]ετο τόξων
 η ρ]α νυ που τοιαυτα και αυτω οι]κοθι κειται
 η ο [γ εφορμαται ποιησεμεν ως ε]νι χειρσι
 400 νω]μαι ενθα και ενθα κακων εμπαι]ος αλητης·
 αλλ[ος δ αυτ ειπεσκε νεων υπερη]ορευοντων·
 αι γ]αρ δη τοσσουτον ονησιος αντι]ασειεν
 ως ουτος ποτε τουτο δυνησεται εν]τανυσασθαι
 ως αρ εφαν μνηστηρες αταρ πολυ]μητις Οδυσσευς
 405 α]υτικ επει μεγα τοξον εβαστασε και] [[ε]]ιδε παντήη
 [ως οτ ανηρ φορμιγγος επισταμ]ενος και αιιδής
 [ρηιδιως ετανυσσε νεωι περι κολλο]πι χορδην
 [αψιας αμφοτερωθεν ευστρεφες] εντερον οιος
 [ως αρ ατερ σπουδης τανυσεν μ]εγα τοξον Οδυσσευς
 410 [δεξιτερηι δ αρα χειρι λαβω]ν πειρησατο νευρης
 [η δ υπο καλον αιισε χελι]δουι κελη αυδην·
 [μνηστη]ρ[σ]ιν δ αρ αχος γενε]το μεγα· πασι δ' αρα χρω[ς]
 ετρ[α]πετο· Ζει]υς δε μεγαλ εκτυπε σήματα φάιν]ων
 γηθησεν δ' αρ επειτα πολυτλας διος Οδυσσευ]ς
 415 οττι ρα οι τερας ήκε Κρονου παις αγκυλομη]τεω
 ειλετο δ' ωκυν ο]ιστον· ος οι παρεκειτο τραπ]εξιη
 γυμνος· τοι δ αλλοι κοιλης εντοσθε φα]ιρετρης
 κειατο· των ταχ' εμελλον Αχαιοι πειρ]ησεσθαι

Fol. 78 recto.

[το]ν ρ' επι πηχει ε]λων ελκεν νεύρηη γλυφιδας τε
 420 [αυ]τοθεν εκ διφροιο καθημενος ήκε δ' [οιστον]
 [αυ]τα τιτυσ[κο]μενος· πελ[ε]κεων δ' ου]κ ημβροτε π]αντων
 [πρ]ωτης ετειλεί]ης· δια [δ αμπ]ερες [ηλθε θυρα]ζε
 [ιο]ς χαλκοβαρη[ς] ο δε [Τη]λεμαχον προσειπ]ε·
 [Τη]λεμαχ'· ου σ ο ξει]νος ενι μεγαροισω ελε]γχει
 425 ημενος· ουδε τι του σκ]οπου ημβροτον ουδε τι το]ξον
 δηη εκαμον τανυ]ων επι μοι μενος εμπεδο]ν εστιν
 ουχ ως με μνη]στηρες ατιμαζοντες ονου]ται
 νυν δ' ωρη και [δορπον Αχαιοισιν τετυκεσθα]ι
 εν φαει αυταρ [επειτα και αλλως εψιασ]θαι
 430 μολπ]ηι και φ[ορμιγγι τα γαρ τ αναθηματα δ]αιτος·
 η· και επ οφρυσ]ι νευσεν ο δ αμφεθετο ξι]φο]ς οξη
 Τηλεμαχος [φιλος υιος Οδυσσης θειοι]ο

$\begin{array}{l} \text{|||} \\ \text{|||} \\ \text{|||} \end{array}$
 αμφι δε χειρα [φιλην βαλεν εγχει αγχι δ αρ αυτο]ν
 $\begin{array}{l} \text{|||} \\ \text{|||} \\ \text{|||} \end{array}$
 πάρ θρονον εστ[τηκει κεκορυθμενος αιθοπι χαλ]κωι·

$\begin{array}{l} [\quad \bar{\phi} \\ [\quad \bar{\chi} \end{array}$

ανταρ ο γυμνω[θη ρακεων πολυμητις Οδυσσευσ
 αλτο δ' επει μ[εγαν ουδον εχων βιον ηδε φαρετρη]ν
 ἴων εμπλειη[ν ταχεας δ εκχευατ οιστους
 αυτου προσθε πο[ιδων μετα δε μνηστηρσιν εει]πεν·
 5 ουτος μεν δη αεθλος [ααατος εκτετελεσται
 νυν αυτε σκοποῦν ἄλλον [ον ουπω] τις β[αλεν αν]ηρ
 [ει]σομαι· αι κε τυχωμι· πορηι [δ]ε μοι ευ[χο]ς Απολλων
 [η] και επ Αντινωι ἴθνητο πικρον οἶστον
 [ητο]ι ο καλον ἄλεισον αναιρησεσθαι εμελλεν
 10 [χρυσ]εον αμφων· και δη μετα χερσιν ενωμα
 [οφρα πιοι] οιοιο· φονος δε οι ουκ ενι θυμῶι
 [μεμβλε]το· τις κ' οιοιτο μετ' ανδρασι δαιτυμονεσσι

Fol. 79 recto. (Eleventh quaternion.)

κδ

$\bar{\chi}$

μουνον ενι πλεονεσσι και ει μαλα κάρτερος εἴη
 οι τευξειν [θ]ανατον τε κακον και κήρα μέλαιναν
 15 τον δ Ο[ιδυ]σευσ κατα λαιμον επισχόμενος βαλεν ἴωι
 αντικρ[υ]ν δ απα]λοιω δι[ι αυχε]νος ηλυθ' ακωκη
 εκλινη[η δ ετερωσε δεπας δε ο]ι εκπεσε χειρος
 βλημ[ενου αυτικα δ αυλος α]να ρινας παχυσ ηληθεν
 αιματ[ος ανδρομειοι θω]ς δ' απο· ειο τραπεζαν
 20 ωσε πα[δι πληξ]ας απο δ ειδ[α]τα χευεν εραζε·
 σιτος [τε κρεα τ οπτα φορυνετο] τοι δ' ἡμαδησαν
 μνηστηρες κατα δωμαθ οπως] ἴδον ανδρα πεσοντα
 εκ δε θρονων ανορουσαν ορινθε]ντες κατα δωμα
 παύ[τοσε παπταινοντες ευδημη]τους ποτι τοιχους
 25 ουδε[ε πηι ασπις εην ουδ αλκιμον] εγχος ελεσθαι·
 νει[κειον δ Οδυση]μα χολωτοισιν επε[εσσιν
 ξει]νε κακως ανδρων τοξαζ[εαι ου]κετ' αέθλων
 αλλω[ν αντιασεις νυν τοι σ]ως αιπυς] ολεθρος·
 και [γαρ δη νυν φω]τα κατεκτανες ος] μεγ' ἄριστος
 30 κού[ρων ει]ν Ιθακη τω σ ενθαδε γυ]πες εδοται·
 ἴσ[κεν εκαστος ανηρ επει η φα]σαν] ουκ εθελοντα
 α[νδρα κατακτει]ναι το δε νηπιοι ου]κε' ενοησαν
 [ως δη σφιν και πα]σιν ολεθρου πεί[ρατ' εφη]πτο·
 [τους δ αρ υποδρα ιδων προσεφη πολ]υμητις Οδυσσευσ
 35 [ω κνυ]ες ου μ ετ εφασκεθ υποτρο]πον οικαδε νεύσθαι

- [δημον απο Τρωων οτι μοι κατέ]κειρετε οἶκον
 [δμωησιw δε γυναιξι παρε]νναζεσθε βιάίως
 [αυτου τε ζωοντος υπε]μναασθε γυναῑκα
 ουτ[ε θε]ους δ[εισαντε]s [ο]ι ουρανον ευρυν εχουσιν
 40 ουτ[ε τ]ιν̄ ανθρω[π]ων νέμεσιν κατοπισθεν εθεσθε
 νυν υμν και πασιν ολεθρου πειρατ' εφηπται
 42 ως φατο· τους δ̄ αρα παντας υπο χλωρον δεος ειλ[εν]
 44 Ευρυμαχος δ̄ μιν ὀιος αμειβομενος προσε[ειπεν]
 45 ει μιν δη Οδυσευς Ἰθακησιος ειλήλουθας
 ταυτα μιν άισιμα ειπεs ὄσα ρεζεσκον Α[χαιοι]

Fol. 79 verso.

- [πολ]λα μιν εν μεγαροσιν ατασθαλα· πολλα δ' επ αγροῦ
 [αλλ] ο μιν ηδη κείται οs αιτιος επλετο παντων
 [Αν]τινοοs· ουτοs γαρ επήληεν ταδε εργα
 50 [ου τ]ι γαμου τοσσον κεχ[ρη]μενος ουδε [χατι]ζων·
 [αλ]λ̄ αλλα φρονεων· τ[α] οι ουκ ετελεσσε Κρο[ν]ιων·
 [ο]φρ' Ἰθακης κατα δημ[ι]ον ενκτιμενης βασιλ[ει]ουι
 [α]υτοs· αταρ σον παιδα [κατακτεινει λοχησ]αs·
 νυν δ' ο μιν εν μούρη[ι] πεφαται σν δε φειδε[ο] λαῶν
 55 σων· αταρ αμμείs οπισθεν αρεσσαμενοι κατα] δῆμον
 οσσα τοι εκπεπο[ται] και εδηδοται εν μεγαροσι[ι]
 τιμην αμφιs [α]γοντεs εεικοσαβοιον εκαστοs]
 χαλκον τε χρυ[σον] τ̄ αποδωσομεν ειs ο κε σον] κηρ
 ἱανθη· πριν δ' ου [τι νεμεσσητον κεχολωσθαι]
 60 τον δ̄ αρ' υπο[δ]ρα ιδων προσεφη πολυμητιs Οδ[υσ]σεῦs
 Ευρυμαχ'· ουδ̄ εἶ μοι πατρωια παντ̄ αποδοιτε
 οσσα τε νυν υἱμ̄μ̄ εστι και ει ποθεν αλλ̄ επιθειτ[ε]·
 ουδε κεν ως εἶτι χειρας εμαs ληξαιμι φονοιο
 πριν πασαν μνηστηρας υπερβασιην αποτι[σι]σαι
 65 νυν υμιν πα[ρα]κειται εναντιον ηε μαχεσθ[αι]
 η φευγειν· οs κ̄εν θανατον και κηρας αλυξη
 αλλα τιν̄ ου φέυξεσθαι οιομαι αιπνν ολεθρον
 ως φατο· των [δ̄] αυτου λυτο γοννατα και φίλον ητορ
 τοισιν δ' Ευρυμ[α]χος μετεφωνεε δευτερον αυτιs
 70 ω φίλοι ου γαρ σχη[σει] ανηρ οδε χειρας ααπτουs
 αλλ'̄ επει ελλαβε τοξ̄ον ευξοον ηδε φαρετρην
 ουδου απο ξεστοῦ τοξ̄α[σ]σεται ειs ο κε παντας
 αμμε κατακτεινη· αλλα [μνησωμ]εθα χ[ι]αρμηs]
 [φ]λασγανα τε σπάσσασθε· και αντισ[χ]εσθε τραπέζαs
 75 [ι]ων̄ ωκυμορων· επι δ'̄ αυτωι παντεs εχωμεν
 [αθ]ροοι· ει και μιν ουδου απωσομεν ηδε θυράων
 [ελθ]ω[ν]μ̄εν τ'̄ άνα άστν· βοη δ'̄ ωκιστα γενηται·

[τω κε] ταχ' ουτος ανηρ νυν υστατα τοξασσαιο·
[ως αρα φ]ωνησας ειρύσσατο φασγανον οξν.

Fol. 8o verso.

- 80 χαλκειον αμφοτέρωθεν ακαχμένον· αλτο δ' επ [αυτωι
σμερδαλεα ἰάχων· ο δ' αμαρτήη διος Οδυσσευς
ἰον απ[οπρ]οίεις· βαλε δε στηθος παρα μαζον
εν δε οι [ηπατι π]ηξε θ[οο]ν βέλος· εκ δ αρα χειρος
φασγαυ[ον ηκε χαμαζε] περιρρηδης δε τραπέζη[ι
85 καππέ]σεν ιδνωθεις απο δ] είδατα χευεν έραζε
και δεπ[ας αμφικυπελλο]ν· ο δε χθονα τυπτε μετώπω[ι
θυμω[ι ανιαζ]ων ποσι δε θρονο]ν αμφοτέροισι
λακ[τιζ]ων ετιναξε κατ οφθ[αλμ]ῶν δ' έχντ' αχλῦς·
Αμφ[ινομος δ Οδυσης] εει[σατο κυδαλιμοι
90 αν]τιος αιξας ειρυτο δε φασγ[ανον] οξν·
ει π[ως οι ειξει]ε θυραων αλ[λ'] αρα μιν φθη
Τη[λεμαχος κατοπι]σθε βαλων χαλκήρεϊ δοῦρι
ω[μ]ων μεσσηγγυς δια δε στηθε]σφιν ελασσε
δου[πη]σεν δε πεσων χθονα δ η]λασε παντι μετωπωι
95 Τη[λεμαχος δ απορου]σε λιπων] δολιχοσκιον εγχος
αυτου εν Αμφινομοι περι γαρ δι]ε μη τις Αχαιων
ε[γ]χος ανελκομενον δολιχοσκ[ι]ον η ελάσειε
[φασγανωι αιξας ηε προπρη]νεα τ[ύψ]ας·
[βη δε θειιν] μαλα δ ωκα φιλον πατέρ' εισαφ[ίκανεν
100 α]γχον δ ισταμενος επεα πτερ]οεντα προσηυδα·
[ω πατερ ηδη] τοι σακος οισω] και δύο δοῦρε
[και κυνεην] παγγαλκον επι] κροταφοις αραρυϊαν·
α[υτος τ αμ]φιβαλευμαι] ιων· δωσω δε συβωτη[ν]·
και τ[ωι] βουκ[ολωι] άλλα τετευχησθαι γαρ άμεινο]ν
105 τον δ' απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
οισε θέων είως μοι αμνεσθαι παρ οἴστοι
μη μ' αποκινήσωσι θυραων μουνον εόντ[α
ως φατο Τηλεμαχος] δε φιλωι επεπειθετο πατρι
βη δ ἴμεναι θαλαμον δ'· οθι οι κλυτα τεύχε [εκειτο

Fol. 8o recto.

- 110 [ενθ]εν τέσσαρα μεν σάκε' εἴλετο· δουρατα δ' όκτω
[και] πισυρας κυνέας χαλκηρεας ἵπποδασείας
[βη] δε φερων· μαλα δ' ωκα φιλον πατερ' εισ[α]φίκανεν
[αυ]τος δε πρωτιστα πε[ρι χ]ιροῖ δύ[σ]ετο χ[άλκ]ον
[ω]ς δ αυτως τω δμῶ[ε] δνεσθην τευχ[ε]α κάλα
115 εσταν δ' αμφ Οδυση[α] [δαιφ]ρονα ποικιλο]μητην
αυταρ ο γ' οφρα μεν αυτωι αμνεσθαι εσ[αν] ἰοι

- τοφρα μνηστη[ρων ενα γ αιει ωι ενι οικωι
βαλλε τιτυσκομει[ος τοι δ αγχηστινοι επι]πτόν
αυταρ επει λιπον ἴοι οιστευοντα ανακτα
120 τοξον μεν προς [σταθμον ευσταθεος μεγαρ]οιο
εκλιν εστάμεναι [προς ενωπια παμφανο]ωντα
αυτος δ' αμφ ωμίοισι σακος θετο τετραθελυ]μνον
κρατι δ' επ' ἴφθι[μωι κυνην εντυκτον εθηκε]ν
ἴππουριν· δεινον δε λοφος καθυπερθεν ενε]υεν·
125 ειλετο δ' αλκιμ[α δουρε δυω κεκορυθμενα χα]λκωι
ορσοθυρη διε τις εσκεν ευδημητωι ενι τοιχω]ι
ακροτατον δε π[αρ ουδον ευσταθεος μεγαροιο
ην ὀδὸς ες λαύρι]ην σανιδες δ εχον ευ αραρυιαι
την Οδυσευς φ[ραζεσθαι ανωγει διον υφορβον
130 εσταοτ' αγχ' αυίτης μια δ οη γινετ εφορμη
τοισ δ' Αγελεωσ μετεειπεν επος παντεσσι πιφα]υσκων·
ω φιλοι· ουκ αν δη τις αν ορσοθυρην αναβαιη
και ειποι λαοίσι· βοη δ ωκ[ισ]τα [γενου]ι
τω κε ταχ' ούτος ανήρ ιυν [υστ]ατα τοξά[ισ]σαιτο·
135 [το]ν δ' αυτε προσείπε Μελανθιος αἰπόλος αγων
[ου] πως εστ' Αγέλαε Διοτρέφες· αγχι γαρ ανῶσ
[αυλ]ῆς καλα θύρετρα και αργαλέον στόμα λάυρης
[και χ] εἰς παντας ερύκοι ανήρ· ὅς τ' ἄλκιμος εἴη
[αλλ αγεθ'] ὑμιν τευχέ' ενείκω θωρηχθῆναι

Fol. 81 recto.

χ

- 140 εκ θαλαμου· ενδον γαρ οἶομαι ουδε πηι ἄλλη
τευχεα κατ' θέσθην Οδυσευς και φαίδιμος υιος
ὡς ειπων ανέβαινε Μελάνθιος αιπολος αγων
ες θαλάμ[ους Οδ]υσῆ[ος αν]α ρώγας μεγάροιο·
ενθεν δωδεκα μεν σακε]' ἔξελε τόσσα δὲ δοῦρα
145 και τόσσ[ας κυνεας χαλκ]ή[ρηας ἴπποδασείας·
βη δ ἴμιναι μαλα δ ωκα φ]έρων μνηστήρησιν ἔδωκε
και τοτ [Οδ]υσσοης λυτο γου]να[τ]α και φίλον ἦτορ
ὡς περιβαλλομενους ἴδε τευχεα χέρσῃ δε δοῦρα
μάκ[ρα τινασσοντας μεγ]α δ' αυτωι φαίνετο ἔργον
150 αιψ[α δε Τη]λεμαχον· επεα πτ[ερ]οέντα προσηύδα·
Τηλ[εμαχ] η μαλα δη τις ενι] μμεγάροισι γυναικῶν
νῶ[ιν εποτρυνει πολεμον]· κακὸν ἦε Μελάνθεν·
τον [δ αυ Τη]λεμαχος πεπνυμε]νος αντίον ηῦδα
ὦ π[ατερ αυτος εγω τοδε γ ημ]βρο]τον ουδε τις ἄλλος
155 αἰτίος ος θαλαμοιο θυρην πυκιν]ῶς αραρυῖαν
καλλ[ιπον αγκλινας των δε σκοπο]ς ἦεν αμείνον

- ἀλλ' ἴθι δι' Ἐυμῆαι θύρην ἐπιθες θαλάμοιο
 καὶ φράσαι ἢ τις ἀρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τὰδε ῥέζει
 [ἢ υἱὸς Δολιχίου Μελανθεύς τόν] περ οἴω
 160 [ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 [βῆ δ' αὐτὶς θάλαμον δε Μελανθίου ἀπόλοισ ἀγῶν·
 οἴσων τευχέα καλά νοήσῃ] δε δῖος ὑφ' ὀρθῶς·
 ἀΐψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγυὺς εὐντα
 Διογένης Λαερτιάδῃ] πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ
 165 κεινοῖς δ' αὐτ' αἰδηλὸς ἀνὴρ ὃν οἴομεθ' αὐτοῦ
 ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημέρτες ἐνίσπεις
 ἢ μιν ἀποκτείνω αἰ κε κρείσσων τε γένωμαι
 ἢ ἐσοὶ ἐνθάδ' ἄγω ἔν' ὑπερβασίας ἀποτισθῆμι
 πολλὰς ὄσσας οὗτος ἐμήσατο σῶν ἐνὶ οἴκῳ
 170 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγάξιους

Fol. 81 verso.

- [σχ]ήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας·
 173 [σφ]ῶϊ δ' ἀποστρέψαντε ποδᾶς καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
 175 [σει]ρήν δὲ πλεκτήν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 [κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν·
 [ὡς κεν δηθ' ἀψ]μα ζῶος ἐὼν χαλεπ' ἀλγεᾶ ἀσχῆν·
 ὡς ἐφάθ' οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλ' ἀνὰ κλυὸν ἦδε πίθοντο·
 βᾶν δ' ἔμην ἐς θάλαμον λαθεῖν δὲ μιν ἔνδον εὐντα·
 180 ἢ τοὶ δὲ μὲν θάλαμοιο μύχον κατα τευχέ ερεῖνᾶ·
 τῶ δ' [ἐστ'] ἐστᾶν ἐκάτερθε παρασταθμοῖσι μένοντες·
 εὐθ' ὑπερὸν οὐδὸν ἐβ[αίνε] Μελανθίου ἀπολοῖσ ἀγῶν
 τῆι ἑτερῆι μὲν χεῖρι φέρων καλὴν τρυφάλειαν·
 τῆι δ' ἑτερῆι σάκος εἴρυ γέρον πεπαλαγμένον] ἀξῆι
 185 Λαέρτῳ ἦρωος δὲ κούριζων φορεῖσκε
 δη τὸτε γ' ἤδη κείτο ραφαὶ δ' ἐλελυντο μαντῶν
 τῶ δ' ἀρ' ἐπαῖξ' ἀνθ' ἐλετην ἐρύσαν τε μιν εἰσῶ
 κούριξ'· ἐν δ' ἀπ' ἐδῶ δε χαμαὶ βαλὸν ἀχρυσμένον κῆρ
 σὺν δὲ πόδας χεῖρας τε δεὸν θυμάλγει δεσμῶϊ
 190 εὐ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές ὡς ἐκέλευσέν
 υἱὸς Λαέρτῳ πολυτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 σειρήν δὲ πλεκτήν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἀν' ὑψηλῆν ἐρύσαν πελάσαν τε δοκοῖσι
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσεφῆς Ἐυμῆαι συβῶτα
 195 νῦν μὲν δη μάλ' ἀπαχρυσ Μελανθίῃ νυκτὰ φυλάξῃς
 εὐνήν ἐν μαλακῇ κ[ατα]λεγμένον ὡς] σῆ [εἰκε]ξίς
 οὐδὲ σε γ' ἠριγενέεια παρ' Ὀδυσσεῖοιο ροσῶν
 [λή]σει ἀνερχομένη χρυσοθρόνον ἠνίκα ἀγινεῖς

[αι]γας μνηστήρεςσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι
 200 ὡς ὁ μὲν αὐθι λείλειπτο ταθείς ὀλοῶι ἐνι δεσμῶν
 [τ]ῶ δ' ἔς τεύχεα δύντε θύρην ἐπιθέντε φαῖνῃν
 [β]ητήν εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην·
 [ἐνθα μ]ένος π[ε]νείοντες ἐφέστασαν οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
 [τεσσαρε]ς· οἱ δ' ἐντοσθε δομῶν πολέες τε καὶ ἔσθλου·

Fol. 82 verso.

χ

205 τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτ[ε]ρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνῃν
 Μέντορι εἰδομένη ἦμεν δεμας ἠδε καὶ αὐδῆν
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἴδων καὶ μῦθον ἔειπε [·
 Μέντορ ἀμ[υ]νον αἶρῃν μνήσαι δ' ἔτά[ι]ροιο φίλ[οιο
 ος σ' ἀγὰθ]α ρέζεσκον ὀμηλικίῃ δε μοι ἔσσι·
 210 ὡς φάτ' [οιομενος λαοσσ]δόν ἔμμεν Ἀθήνην
 μνηστῆρες δ' ἐτερωθεν] ὁμόκλειον ἐν μεγάροισι
 πρῶτος [τὴν γ' ἐνεπιπε] Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
 Μέντορ μὴ σ' ἐπέεσσι πα[ρ]αιπεπιθήσῃν Ὀδυσσεὺς
 μνηστῆρεςσι μαχεσθαι ἀμυνόμεναι δε οἱ αὐτῶι
 215 ὠδ[ε] γὰρ ἡμετερον γέ νοον] τί[ε]λέσθαι οἴω·
 ὀπ[ό]τε κεν τούτους κτεωμ[ε]ν πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱὸν
 ἐν δε [συ τοισιν ἐπειτα πεφησ]εαι οἶα μενοιναῖς
 ἐρδ[ε]ῖω ἐν μεγάροισι σῶι δ' αὐ]τοῦ κράατι τίσεις
 αὐτ[α]ρ ἐπὴν υμεῶν γέ βιας ἀ]φ' ἑλώμεθα χαλκῶι
 220 κτ[η]μαθ ὀποσσα τοι ἐστί τα τ' ἐνδο]θι καὶ τα θύρηφι·
 τοισιν [Ὀδυσσηος μεταμιζομεν ο]ἴηδε τοι υἱας
 ζῶ[ει]ν ἐν μεγάροισιν εἰσομεν ο]ἴηδε θύγατρας
 οὐ[δ] ἀλοχον κεδνήν Ἰθακῆς κα]τα ἄστῃ πολέειν
 ὡ[ς] φάτ' Ἀθηναίη δε χολωσατο] κηρόθι μᾶλλον·
 225 ἴεικεσσαν δ' Ὀδυσσηα χολωτοισιν] ἐπέεσσιν·
 οἴηκετι σοιγ Ὀδυσσευ μένος ἐ]μπεδον· οὐδε τις ἀλκῆ
 οἴη ὅτ' ἀμφ' Ἐλενη λευκ]ωλένωι εὐπατερέηι
 εἰναετες Τρωεσσιν ἐμαρνα]ο νόλῆμες αἰει·
 π[ο]λλο]υς δ' [ἀνδρας ἐπεφ]η[ε]ς ἐν [ε]νῆ δῆϊότητι
 230 σ[η]ι δ' ἤλω[ε] β[ου]λη Πρι[α]μου πόλις ἐυρυάγυϊα·
 πῶς δὴ νῦν οἴτε σ]ιον γέ δόμον καὶ κτῆμαθ' ἱκά[ν]εις
 ἀντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἀλκιμος εἶναι
 ἀλλ' ἀγέ δεῦρο πέπον παρ' ἐμ' ἴστασο καὶ ἴδε ἔργον
 ὄφρα ἴδῃς οἴος τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
 235 Μέντωρ' Ἀλκιμίδης ἐνεργεσίας ἀποτινείω
 ἠ ρα· καὶ οὐπω πάγχι διδου ἐτεραλκῆα νίκ[η]ν
 ἀλλ' ἐτ' ἀρὰ σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρη[τ]ιζεν

Fol. 82 recto.

- [η]μεν Οδυσοσῆος· ἠδ' υιοῦ κυδαλίμοιο·
 [αυ]τη δ αἰθαλόεντος ἀνα μεγάροιο μέλαθρον
 240 [εἴ]ετ' ἀναΐξασα χελιδόνη ἵκέλη ἀντην·
 μνηστηρας δ' ὠτρυνε Δαμα[στορι]δης Ἀγέλαος
 [Ε]υρύνομος τε καὶ Ἀμφ[ιμ]εδ[ων] Δημο[πτό]λεμός τε
 Πείσανδρος τε Πολυκτ[ορι]δης Πολυβος τ]ε δαΐφρων
 [ο]ί γαρ μνηστήρων· ^{α[ρετη]} [· · ·] εσαν ἐξοχ] ἀριστοί·
 245 οσσοὶ ἐτ' ἐζῶον περὶ τ]ε ψυχῶν ἐμαχ]οντο·
 τοὺς δ' ἤδη ἐδαμασσε [β]ιος καὶ ταρφέες ἰο]·
 τοὺς δ' Ἀγέλεως μετ' ἐείπεν ἐπος παντεσσι π]ιφάνυσκων·
 ὦ φίλοι ἤδη σχήσει ἀ]νηρ οὐδε χεῖρας ἀαπτου]ς·
 καὶ δὴ οἱ Μέντωρ [μ]εν εβη κενὰ εὐγμὰτα εἰπ]ων·
 250 οἱ δ' οἴοι λείπονται [ε]πι πρῶτησι θυρηῖσι
 τῶ νυν μὴ ἅμα π]αντες ἐφιετε δουράτα μάκ]ρα·
 ἀλλ' ἀγέθ' οἱ ἐξ π]ρωτον ἀκουτισατ αἰ κε ποθὶ Ζ]εὺς
 δῶμῃ Οδυσοσῆ]α βλησθαι καὶ κυδὸς ἀρεσθαι
 τῶν δ' ἀλλῶ]ν οὐ κηδὸς ἐπὴν οὗτος γε πεσ]ησιων·
 255 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' [α]ρα πάντες ἀκουτισαν ὡ]ς ἐκέλευεν
 ἴεμενοι· τὰ [δ]ε πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθ]ηνη·
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθεὸς μεγαρ]οιο
 βεβλήκειν· ἀλ]λος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυ]αν
 ἀλλου δ' ἐν τοιχ]ῶι μέλιη πέσε χαλκοβαρεια
 260 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δο]υρατ ἀλευαντο μνηστηρ]ων·
 τοὺς ἄρα μύθων [η]ρχε πολυτλας διὸς Οδυσο]σε]υς
 ὦ φίλοι· ἦ τοι μὲν [κεν ἐγὼν εἰποιμι καὶ ἀμ]μι
 μνηστήρων ἐς ομ]ίλον ἀκουτισταὶ οἱ μεμα]ασιν
 ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ [π]ροτερ]οῖσι κακ]οῖσιν
 265 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκ]οῦντισαν ὄξέα δοῦρα
 ἀντὰ τιτυσκομένον· Δημοπτολεμον μὲν Οδῦσο]σε]υς·
 [Ε]υρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος· ἔλατον δὲ συβώτης·
 [Π]εῖσανδρον δ' ἀρ' ἐπέφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
 [οἱ μ]ὲν ἐπειθ' ἅμα πάντες ὄδαξ' ἔλον ἀσπετον οὔδας·
 270 [μ]νη]στήρες δ' ἀρ' ἐχώρησαν μεγάροιο μύχων δὲ·
 [τοὶ δ' ἀρ' ε]πήϊξαν νεκύων δ' ἐξ ἐγχε' ἔλοντο·

Fol. 83 recto.

- Χ
- αὐτὺς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὄξέα δοῦρα
 ἴεμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθ]ηνη·
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθεὸς μεγάροιο
 275 βεβλήκειν· [α]λλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυ]αν
 ἀλλου δ' ἐν τοιχ]ῶι μ]ελίη πέσε χαλκοβάρεια·

- Αμφιμέδων δ' ἀρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ κί[α]ρ[π]ῳ
 λίγδην· ἀκρον δὲ ρυοῖν δηλήσατο χάλκος·
 Κτησιπ[πος δ' Εὐμαιοῖν] ὑπερ σάκος οἰεῖ χάλκῳ
 280 ὤμιον ἐπεγραψεν το δὲ υπέρπτατο· πίπτε δ' ἔραζε·
 τοι δ' [αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσση] δαῖφρονα ποικιλομήτην
 μνη[στηρων ἐς ὀμιλοῖν] ἀκόντισαν ὄξεα δοῦρα
 ἐνθ' αἴνυτ' Εὐρυδαμαντα βαλε πολίπορθος Ὀδύσσει[υς]
 Αμφιμέδοντα δὲ Τηλεμα[χος]· Πόλυβον δὲ συνβώτης
 285 Κτησιπ[ποῦν δ' ἀρ' ἐπειτα βο]ῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ
 βεβλήκει πρὸς στήθος ἐπευχόμενος δὲ προσήνυδα
 ὦ Πολ[υθερσεΐδη φιλοκερτομε μῆ] ποτε πάμπαν
 εἰκῶν ἀφραδῆις μεγά εἶπεν ἀλλὰ θεοῖσι
 μῦ[θον ἐπιτρεψαί] ἐπει ἡ πολὺ φερτ[ε]ροὶ εἴσι·
 290 τοῦτο τοι ἀντι ποδος ξεινηῖον] οὐ ποτ' ἔδωκας
 ἀντίθεω Ὀδυσση δομον κ[α]τ' ἀλητεύοντι·
 ἡ [ρα βοῶν ἐλικῶν ἐπιβουκ]ολος· ἀτὰρ Ὀδύσσει[υς]
 οὐ[τ]α Δαμαστοριδην ἀυτοσ[χεδὸν ἐγγεῖ] μακρῶι
 Τηλεμαχος δ' Εὐνηοριδην] Λειώκριτον οὐτᾶ
 295 διουρι μεσοῖν κ[ί]νεεωνα δι[α] πρὸ δὲ χάλκῶν ἔλασσειν
 ἤρπτε δὲ πρῆνη[ς] χ[ι]θ[ῶ]να δ' ἤλασε πάντι μετώπ[ω]ι
 δη τοτ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
 υψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίγηεν
 οἱ δ' ἐφέβοντο κατα μέγαρον βόες ὡς ἀγελαῖαι
 300 τας μὲν τ' αἰόλος οὔστρος ἐφορμηθεῖς ἐδόνησέν
 ἄρηι ἐν εἰαρινῆι ὅτε τ' ἤματα μακρὰ [πέλονται
 οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιδὶ γαμφιώνυχ[ε]ς ἀγκυλοχειλαι
 ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθε[σσι] θορωσι

Fol. 83 verso.

- [ται] μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεια πτώσσουσαι ἴενται·
 305 [οἱ δ]ε τε τας ολέκουσιν ἐπάλμενοι· οὐδὲ τις ἀλκή
 [γί]νεται· οὐδὲ φνυγή· χαίρουσι δὲ τ' ἀνέρες ἄγρηι.
 [ω]ς ἄρα τοι μνηστήρες ἐπεσσύμ[ε]νοι κατα δῶμα
 [τ]ύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στονοῖς ὄρνυτ' αἰκῆς
 [κρ]ατῶν τυπτομένων· δ[α]πεδον δ' ἀπ[αν] αἵματι θυῖεν·
 310 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπέ[σ]συμενος λαβεῖ γούνων·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα [πτεροεντα προ]σήνυδα·
 γουνοῦμαι σ' Ὀδυσεῦ· σὺ [δέ] μ' αἰδεο καὶ μ' ἐλήθου·
 οὐ γὰρ πῶ τινα τινα φῆμι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἰπεῖν· οὐδὲ τι ρέξαι ἀτ[α]σθαλον ἀλλὰ καὶ ἀλλῶν
 315 [π]ανέσκον μνηστή[ρας] οἷσι τοιαυτὰ γε ρέξο[ι]
 ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντ[ο] κακῶν ἀπο χειρας ἐχέ[σ]θαι·
 τῶ καὶ ἀτασθαλίη[σιν] αἰεκα ποτμον ἐπεσπ[ο]ν·

- αυταρ εγω μετα [τοισι θυοσκοοι ουδεν εοργω]ς
 κείσομαι· ὡς οὐκ εστι χαρις μετοπισθ ευεργε]ων·
 320 τον δ αρ υπόδ]ρα ιδων πρόσεφη πολυμη]τις Οδύσσευς·
 ει μεν δη μετ[α τοισι θυοσκοοι ευχεται ει]ν[αί]
 πολλάκι που μ[ελλεις αρημεναι εν μεγαροισι
 τηλοῦ εμοι νόστ]οιο τέλος γλυκεροιο γενεῖσθαι
 σοι δ' ἄλοχον τε φίλην σπεσθαι και τεκνα τεκεσθ]αι·
 325 τω ουκ αν θάνατο]ν γε δυσηλεγεια προφυγοισθ]α
 ως αρα φωνήσας ξίφος ειλετο χειρι παχειη
 κείμενον· ὄν ρ Αγγελ[αοι αποπροε]κε] χ[αμα]ζ]ε
 κτεινόμενος· ται το]ν γε κατ αυχενα] μέσσον ε]λασσ]ε·
 φθεγγομένου δ' αρα του γ[ίε κ]α[ρη] κονίησιν ε[μ]ιχθ]η·
 330 Τερπιάδης δ ετ' αοιδος αλυκ[α]νε κήρα μέλαιναν
 Φήμιος· ὅς ρ' ἤειδε μετα μνηστῆρσιν ἀνάγκη·
 [ε]στῆ δ' εν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγεια
 [αγ]χι παρ ορσοθύρη· διχα δε φρέσι μερμήριζεν
 [η ε]κδυς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτι βῶμον
 335 [ερκεί]ου ἴζοιτο τετυγμένον ενθ' αρα πολλὰ
 [Λαερτ]ῆς Οδυσσεὺς τε βοῶν επι μηρί' ἔκαιον
 [η γουνω]ν λισσοιτο προσαιξας Οδυσῆα·

Fol. 84 verso.

Χ

- ὦδε δε οἱ φρονέοντι δοᾶσσοιο κέρδιον εἶναι
 γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδω Οδυσ[σ]ῆος
 340 ητοι ὁ φόρμιγγα γλαφύρην κατέθηκε χαμαζ]ε
 μεσογγύς [κρη]τῆρος· ἴδε θρόνου αργυροῆλου
 αὐτὸς δ' α[υτ] Οδυσῆα προσαιξας λάβε γούνων
 και μιν λ[ισσομενο]ς ἔπεα πτερόεντα προση[υ]δ]ια
 γουνουμ[αι σ] Οδυσσευ σ]ν δε μ' αιδέο και μ ελέησον
 345 αυτῶ[ι τοι μετοπισθ] αχ]ος ἔσσεται αἰ κεν αιδῶν
 πέφνη[ις] ος τε θεοισι κ]αι ανθρώποισιν αείδω·
 αυτ]οδιδακτος δ ειμι θ]εὸς δέ μοι εν φρέσιν οίμας
 παν]τοιας ενεφυσεν εοι]κα δέ τοι παραείδειν
 ως τ]ε θειω τω μη με λιλ]αίο δειροτομήσαι·
 350 και κ]εν Τηλεμαχος ταδ]ε γ' εἶποι σὸς φίλος υἱὸς
 ὡς ε]γω ου τι εκων ες σου δομο]ν· ουδε χατίζων
 πωλευ]μην μνηστηρσιν αεισ]όμενος μετα δαῖτα
 αλλα π[ολυ] πλεονες και κρεισσονες] ἦγον ἀνάγκη
 ως φάτο [του δ ηκουσ] ιερη ις Τηλ]εμάχοιο·
 355 αυψα δ ἔο]ν πατερα προσεφω]νεεν] εγγύς εόντα
 ἴσχε]ο μη]δε τι τουτον αναιτιον ο]νταε χαλκῶι·
 κ[αι κηρικα] Μεδοντα' σα]ωσομεν· ὅς τέ μευ αἶ]ει

οἴκωι εν ημετερωι κηδ]εσκετο παιδὸς εόντο[ς]
 ει δι]η μη μιν επεφευε Φιλ]οίτιος ηε συβώτης
 360 ηε [σοι] αντε]βόλησεν ο]ρξε]νομένωι κατα δῶμα·
 ως φάτο· του [δ ηκου]σ[ε] Μεδων πεπνυμένα ειδω[ς]
 πεπτηῶς γαρ εκ[ε]ιτο υπο θρόνον· αμφι δε δέρμα
 ἔστο βοὸς νεόδαρτον αλύσκων κῆρα μέλαιναν
 αἴψα δ' απο θρόνου ὤρτο· βοὸς δ' ἀπέδυνε βοείην
 365 Τηλέμαχον δ' αρ ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνωιν
 και μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηυδια
 ὦ φίλ'· εγὼ μὲν ὀδ' εἰμι· συ δ' ἴσχεο· εἰπέ δε πᾶτρι
 μη με περισθενέων δηλήσεται οξεί' χαλκῶι
 ανδρων μνηστήρων κεχολωμένοι οἱ οἴε κειρον

Fol. 84 recto.

370 [κτ]ήματ' ενι μμεγάρους· σε δε νήπιοι ουδεν ἔτιον·
 [το]ν δ' επιμειδήσας προσέφη πολύμητις Οδύσσευς·
 [θα]ρσει· επει δη σ' οὔτος ἐρύσατο και ἔσάωσεν·
 [ο]φρα γνῶις κατα θῦμόν ατὰρ εἴπησθα και αλλα[[ν]]
 ὡς κακοεργείης ευεργεσίη μ[ε]γ[α] [αμει]νων·
 375 ἀλλ' εξελθόντες μεγαρων [ε]ξεσθε θύραζε
 εκ φόνου εις αυλήν· συ τε [και πολυφημο]ς αοιδος·
 οφρ' αν εγὼ κατα δῶμα [πονησομαι οπ]τεο με χρῆ·
 ως φάτο· τωι δ' ἐξω βη[την μεγαροιο κιο]ντε·
 ἐξεσθην δ' αρα τῶ γε Δι[ος μεγαλου ποτι]βωμων
 380 [π]άντοσε παπταίνου[τε] φονον ποτιδεγμενω αει·
 πάτηνεν δ' Οδύσ[ε]υς καθ' εον δομον ει τις] ετ' ανδρῶν
 ζῶδς υποκλοπέ[ο]ι[το] αλυσκων κηρα μελα]ιναν·
 τους δε ἴδεν μα[λα] παντας εν αιματι και κο]νήησι
 πεπτηῶτα[ς] πολλους ως τ ιχθυας ους θ] αλιῆς
 385 κοῖλον ες αι[γιαλον] ποληις εκτοσθε θαλ]άσσης
 δικτυ[[ε]] ἐξ[ε]ρυσαν πολυωπωι οι δε τ]ε παντες
 κύμαθ' ἄλο[ς] ποθειντες επι ψαμαθοι]σι κ[ε]χ]υνται·
 τῶν μεν τ' Ηελ[ιος] φαεθων ἐξείλετ]ο θ[υμ]ον
 ως τότ' ἄρα μνηστη[ρες] επ αλληλοισι κεχυντ]ο
 390 [δ]η τότε Τηλέμαχον [προσεφη] πολυμητις Οδυσσ[ε]υς·
 Τηλέμαχ' ει δ' ἄγε μ[οι] καλεσον τροφον Ευρ]υκλειαν·
 οφρα ἔπος εἴποιμι [το μοι καταθυμ]ιον [εστι]ν·
 ως φάτο· Τηλεμαχος δι[ε] φιλωι επ]επείθετο [π]ατρι·
 κινήσας δε θύρην προσεφη [τρ]οφὸν Ευρύκλειαν·
 395 δεῦρο δη ὄρσο γῆν παλαιγενες ἡ τε γυναικῶν
 δμωιάων σκοπος εσσι κατα μέγαρ' ημετεράων
 [ε]ρ]χοο κικλήσκει σε πατήρ εμὸς οφρα τι εἴπη·

[ω]ς αρ εφώνησεν· τη δ άπτερος έπλετο μυθος·
[ωιξ]εν δε θύρας μεγάρων ευναιεταόντων·

400 [βη δ ιμε]ν· αυτάρ Τηλέμαχος προσ ηγεμόνευεν
[ευρεν] επειτ' Οδυσηά μετα κταμένοισι νέκυσσω

Fol. 85 recto.

χ

αΐματι και λύθρω πεπαλαγμένον ώς τε λέον[τα
ός ρά τε βεβρώκως βοός έρχεται αγραύλοιο·
παν δ' άρα οί στήθός τε παρήϊα τ' αμφοτέρωθεν

405 αιματόεντα πέλει· δεινός δ' εις ώπα ιδέσθαι.
ώς Οδύσε[υ]ς π[ε]π[α]λακτο πόδας και χείρας ύπερθεν
ή δ' ώς ουν [νεκρας] τε και άσπετον εισίδεν αίμα
ίθυσεν ρ' ο[λολυξαι επ]ει μέγα εισίδεν έργον·

αλλ Οδύ[σευ]ς κατερυκε] και έσχεθε[[η]]ν ίεμένην περ
410 και μ[ι]ν φωνησας επε[α] πτερόεντα προσήυδᾶ·
εν θ[υ]μωι γρην χαιρε] και ύσχεο μηδ' ολόλυξε
ουχ [οσηη κταμενοισιν] επ ανδράσιν ευχεταασθαι

τουσδ[ε] δε μοιρ εδαμασσε]ε θεών και σχετια έργα
ου τινα γαρ τισκον επιχθο]ν[ι]ων ανθρώπων
415 ου κακ[ον] ουδε μεν εσθλον οτις σ]φεας εισαφίκοιτο
ται και α[τασθαλιησιν] αιικεα ποτμο]ν επέσπον·
αλλ αγε μ[ο]ι συ γυναικας ενι μεγαροις] κατάλεξον
αί τε [μ] ατιμ[α]ζουσι και αι νηλιτιδες ε]ίσιν·
τον [δ] αυτ[ε] προσεειπε φιλη τροφος] Ευρύκλεια·

420 τοί [γα]ρ εγ[ω] τοι τεκνον αλη]θ[ε]ι[η]ν καταλέξω·
π[εντηκοντα] τοι εισιν ενι] μεγάροισι γυναικες
δ[ι]μωιαι τας μεν τ εργα διδ]άξαμεν εργα]ζεσθα[ι]
έρια [τε ξαινειν και δουλοσ]ύνην ανέχεσθαι·
τάων δώδ[εκα] πασαι ανα]ιδείης επέβησαν·

425 ουτ' εμέ τιούσαι [ουτ αυ]τήν Πηνελόπειαν·
Τηλέμαχος δε νέον μεν αξέστο· ουδε έ μήτηρ
σημαίνειν είασκεν επι δμωίησι γυναιξιν·
αλλ αγ' εγών ανάβασ υπερώϊα σιγαλόεντα
είπω σήη αλόχωι· τη τις θεός ύπνον επώρσε [·
430 την δ' απαμειβόμενος προσεφη πολύμητις Οιδυσευ]ς
μη πω τηνδ' επέγειρε· συ δ' ευθαδέ ειπ[ε]· γυναιξιν
εθέμεν· αί περ πρόσθεν αιικεα μηχα]ίωωντο

Fol. 85 verso.

[ω]ς αρ έφη· γρηῦς δε δι εκ μεγάροιο βεβήκει
[α]γγελεύουσα γυναιξί και στρυνέουσα νέεσθαι·

- 435 [α]ντὰρ ὁ Τηλεμαχον και βουκόλον ἠδὲ συνβῶτην
 εἷς ε καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 [ἀ]ρχετε νυν νέκυσ φορέειν και ἀν[ω]χθι γυναικάς·
 αντὰρ ἔπειτα θρόνους περικ[αλλεας ηδ]ε̄ τραπέζας
 ὕδατι και σπόγγοισι πολυτ[ρητοισι καθ]αίρειν·
- 440 αντὰρ ἐπὴν δη πάντα δι[ομον κατακοσμή]σεσθε
 δμῶιας εξαγαγόντες εὔσταθεος μεγαροί·
 μεσσηγὺς τε θόλου και α[μυμονος ερκεος αυ]λῆς
 θεινέμεναι ξίφεσιν [ταυνηκεσιν εις ο κε πα]σέων
 ψυχὰς εξαφέλησθε κ[αι εκ]κελαθωντ Δφρ[οδίτης
- 445 την αρ̄ υπο μνηστ[ήρσιν εχον μισγοιτ]ο τε λάβρη·
 ως ἔφαθ̄· αἱ δε [γυναικες αολλεες ηλθον α]πασαι
 οικτρ̄ ολοφυ[ρομεναι θαλερον κατα δακ]ρυ χεουσαι·
 πρωτα μεν [ουν νεκυσ φορεον κατατε]θνειωτας·
 καδ̄ δ̄ αρ̄ υ[π αιθουση τιθεσαν ευερ]κέος [α]υλῆς
- 450 αλλήλησιν [ερειδουσαι σημαινε δ Οδυ]σσεὺς
 αντὸς επεισπερχω[ν ται δ εκ]φορεον και [αν]άγκη·
 αντὰρ ἔπειτα θρόνου[ς περικαλλεας ηδε] τραπέζας
 [ὑ]δατι και σπόγγοισι [πολυτρητοισι καθαιρον
 αντὰρ Τηλέμαχος [και βουκολος ηδε συνβω]της·
- 455 λίστροισιν δάπεδι[ον πυκα ποιητ]οῖο δομοιο
 ξύον· ταῖ δ εφέρον δμ[ω]ια τιθε[σαν τε θυρα]ζε·
 αυταρ επει δη παν μέγαρον διεκοσμήσαντο
 δμῶιας εξαγαγόντες εὔσταθεος μεγάραιο
 μεσσηγυς τε θόλου και αμύμονος ερκεος αυλῆς
- 460 [ειλ]εον· εν στεινει· ὄθεν ου πως ἦεν αλύξαι·
 [τοι]σι δε Τηλέμαχος πεπνυμένος ηρχ̄ αγορεύειν·
 [μη μ]ειν δη καθαρωι θανάτωι απο θυμὸν ἐλοίμην
 [ταων α]ι δη εμη κεφαλῆι κακ̄ ονειδεα χεῦαν

Fol. 86 verso.

χ̄

- μητέρι θ̄ ἡμετέρη· παρα δε μνηστῆρσιν ἱανον·
- 465 ως αρ̄ ἔφη· και πείσμα νέος κυανοπρώροιο
 κίονος ἐξάψας μεγάλης περιβάλλε θολοιο
 υψοσ̄ επαντανύσας μητις πὸσιν οὔδας ἴκοιτο
 ὡς δ̄ ὄτ̄ αν η κίχλαι ταυνοίπτεροι ηε πέλειαι
 ἔρκει ενιπλήξωσι· το δ̄ εστήκη ενι θαμνωι
- 470 αὔλιν εσιέμεναι· στυγέρος δ̄ υπεδέξατο κοῖτος·
 ὡς αἱ γ̄ εξείης [κε]φάλῃς ἔχον· αμφι δε πάσαις
 δειρημσιν [βρ]οχοι ἦσαν· ὅπ[ω]ς οἴκτιστα θάνοιεν·
 ἦσπαιρον δε] πόδεσσι μι[ν]υνηθά περ ού τι μάλα δῆν·
 εκ δε Μ[ε]λανθιον ηγον] ανα πρόθυρόν τε και αλλῆν

- 475 του δ' ἀ[πο μεν ρινας] τε και ούατα νηλέϊ χαλκῶι
 τάμνον [μηδεα τ εξ]έρυ[σ]αν κυσὶν ὠμά δάσασθαι
 χειρας τ' ἠ[δε ποδας κοπτον κεκοτη]ότι θυμῶι
 οι μεν ἐπ[ειτ απονυψαμενοι χειρας τ]ε πόδας τε
 εις Οδυση[α δομον δε κιον τετελεσ]το δε ἔργον·
 480 ανταρ ο γε [προσεειπε φιλην τροφον Ε]νυρύκλειαν
 οἴσε θέειω[ν γρηη κακων ακος οισε δ]ε μοι πῦρ
 οφρα θεειω[σω μεγαρον συ δε Πη]νελόπειαν
 ελθεῖν ει[θαδ ανωχθι συν αμφι]πόλοισι γυναιξι
 πασας δ' [οτρυννον δμωιας] κατα δῶμα νέεσθαι
 485 το[ν δ αυτε προσεειπε φιλη] τρῶφος Ενυρύκλεια
 να[ι] δ[η ταυτα γε τεκνον εμον] κατα μοῖραν ἔειπες
 αλλ αγ[ε το]ι χλ[αιναν τε χιτωνα] τε εἵματ' ἐνείκω
 μηδ' ουται ρα[κεσιν πεπνκ]ασμένος ευρέας ὦμους
 ησθαι [[θ]] ἐνι μμ[ε]γαροῖσι νεμέσσητὸν δε κεν εἴη
 490 την δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδύσσευς
 πυρ νυν μοι πρώτιστον ἐνι μεγάροισι γενέσθω
 ως ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησε φίλῃ τρῶφος Ενυρύκλεια·
 ηνειακην δ' ἀρα πυρ και θήϊον· ἀντάρ Οδύσσευς
 εὖ δειθεύωσεν μέγαρον και δῶμα και ἀλλῆλην
 495 γρηῆυς δ' αὐτ' ἀπέβη δια δῶματα καλ' Οδυσ[σ]ῆος

Fol. 86.

X

- αγγελέουσα γυναιξὶ και οτρυνέουσα νέεσθαι·
 αι δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετα χερσιν ἔχουσαι·
 [α]ι μὲν ἀρ ἀμφεχέοντο και ησπάζοντ' Οδυση[α
 και κύνεον αγαπαζόμεναι κεφαλῆν τε και ὦμους
 500 χειρας τ' αινύμεναι· το δε γλυκυσ ἡμερος ἡρει
]κλαυθμον και στοναχῆς· γίνω[σ]κε δ' ἀρα φέρει πάσας·
]—————
 5

$$\bar{\chi}$$

$$\bar{\psi}$$

- γρηῆυς δ' εις [υπερωι ανεβησето καγχα]λόωσα
 [δ]εσποίνη[ι ερεουσα φιλον ποσιν ενδο]ν εόντα
 γουνατα δ' [ερρωσαντο ποδες δ υπερι]κταίνοντο
 στή δ' ἀρ ὑ[περ κεφαλης και μιν προς μ]υθον ἔειπε
 5 ἔγρε Πηνελ[οπεια φιλον τεκος οφρα ἴ]δθαι
 [ο]φθαλμοῖσι [τεο]ῖ[σι τα τ ελδαι ημ]ατα παντα
 ηλθ' Οδυσσεύς και οικ[ον ικανεται οψε πε]ρ ελθων
 μνηστῆρας δ' ἐκ[τεινεν αγηγορας οι θ εον οικ]ον
 κήδεσκον και κτημα[τ] εδον βιωωντο τε π[αιδα
 10 την δ' αὐτε προσέειπ[ε περιφρων Πη]νελ[ο]πεια

U

μαῖα φίλη μάργην σε [θεοι θεσα]ν οι δε δυνανται
 άφρονα ποιήσαι και επιφρ[ο]να περ μαλ' εόντα
 και τε χαλιφρονέοντα σαωφροσύνης επέβησαν
 οἱ σε περ έβλαψαν· πριν δε φρένας αισίμη ησθα·
 15 τιπτέ με λωβευεις πολυπενθεα θυμον έχουσαν
 [τα]ύτα παρ' εξ' ερέουσα και εξ' ύπνου μ' ανεγείρεις
 [ηδε]ος ος μ' επέδησε φίλα βλέφαρ αμφικαλύψας
 [ου γα]ρ πω τοῖονδε κατ' έδραθον εξ' ού Οδύσσευσ

Fol. 87 recto. (Twelfth quaternion.)

κε

ψ

άχετ' εποψόμενος Κακοῦλιον ουκ' ονδμάστην
 20 αλλ' άγε δη κατάβηθι και απ' έρχευ μεγαρον δε.
 ει γαρ τις μ' αλλη γε γυναικῶν αί μοι έασι
 ταντ' ελθούσ' ήγγειλε και εξ' ύπνου ανεγειρε [
 τω κε τάχα στυγερώς μιν εγών απέπεμψα νέεισθαι
 αύτις έσω μεγάρων σε δε τουτό γε γήρας όνησει
 25 την δ' αυτε προσεειπε περίφρων Ευρυκλεια·
 ου τι σε λωβευω τέκνον φίλον αλλ' έτυμον τοι
 ηλθ' 'Οδύσευσ και οίκον [ικ]άνεται ως αγορεύω
 ο ξείνος [τ]ον [πα]ντες [ατι]μων εν μεγάροισι·
 Τηλέμαχος [δ' αρα μιν] πάλαι ήδεεν ένδον εόντα
 30 αλλα σαοφρ[οσυνησι] νοήματα πατρός έκειθεν·
 όφρ' ανδρω[ν] τισαυτο βιην υπερη[γο]ροέντων·
 ως εφασθ' η [δ' εχαρη και απο λεκτροιο θ]οροῦσα
 γρηϊ περιπ[λεχ]θη βλεφαρων δ' απο δα[κ]ρυον ήκε [
 και μιν φω[νη]σασ' έπεα πτεροεντα π[ρ]οσηύδα
 35 ει δ' αγε δη μοι μαια φίλη νημερτες ενισπες
 ει ετεον δη ο[ικον] ικανεται ως αγορε]υεις
 όππως δη [μνηστηρσιν αναιδεσι] χειρας εφηκε
 υ
 μονος εδ[ω]ν οι δ' αιεν α[ο]λλεες ενδον εμιμνον
 την δ' [αυτε προσεειπε φί]λη τρόφος Ευρυκλεια·
 40 ουκ' ή[δον] ου πυθομην άλλα στόνον οἶον άκουσα
 κτεινομενω[ν] ημεις δε[] μυχώι θαλαμων ευπηκτω[ν]
 ήμεθ' ατυζόμεναι [σαν]ιδες δ' έχον ευ αραρυία·
 πριν γ' ότε δή με σος υιος απο μεγάροιο καλεσσαι·
 Τηλέμαχος τον γαρ ρά πατήρ προήκε καλεσσαι·
 45 ευρον επειτ' Οδυσήα μετα κταμένοισι νέκυσσιν
 εστρωθ'· οι δέ μιν αμφι κραταιπέδον ουδας εχο[ν]τες
 47 κείατ' επ αλλήλοισιν ιδούσα κε θυμόν ιανθη[ς]
 49 νυν δ' οι μεν δη πάντες επ αυλείησι θυρη[ισιν]
 50 αθρόοι αυταρ ο δῶμα θειοῦται περικαλλέ[ς]

- 90 τοίχον του ἑτέρου· ὁ δ' ἀρα πρὸς κίονα μὰ κρῆν
 ἦστο κάτω ὄρ[ω]ν ποτιδέγμενος· εἰ τι μιν εἴποι
 ἰφθίμη παρ[ακοίτις] ἐπει ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 ἦ δ' ἀνεω δῆ[ν] ἦστο τα[φ]ί[ος] δ[ε] οἱ ἦτορ ἴκανεν·
 ὄψι δ' ἄλλοτε μ[εν] μιν ἐνωπαδίως ἐσ[τ]ίδεσκεν
 95 ἀλλοτε δ' ἀγ[νω]σασκε κακὰ χροὶ εἰματ[ι] ἔχοντα·
 Τηλέμαχος δ' ἐνευπέεν ἐπος τ' ἐφατ' εἰκ τ' ονόμαζε
 μήτηρ μὴ θύσμητερ ἀπηγεα θυμὸν ἐ]χουσα·
 τιφθ' οὔτω [πατρὸς νοσφιζεαὶ ο]υδε παρ' αὐτὸν
 ἔξομένη [μυ]θοῖσιν ἀνειρεαὶ οὐ]δε μεταλλάϊς
 100 οὐ μὲν κ' ἀ]λλῃ γ [ωδε] γυνῆ τε[τλ]ήῳτι θυμῶι
 ἀνδρὸς ἀπο[σ]ταῖη [ος οἱ] κακὰ πολλ[α] μογήσας
 ἔλθοι ἐε[ικ]οστ[ω]ι εἰεὶ εἰς πατρίδα γαίαν·
 σοὶ δ' αἰεὶ κραδ[ι]ῃ σ[τ]ε[ρ]εωτέρη ἐστὶ λίθοιο·
 τὸν δ' αὐτε προσεε[ι]πε περίφρων Πηνελόπεια·
 105 τέκνον ἐμὸν θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τεθῆπεν
 οὐδε τι προσφᾶσθαι δύναμαι ἔπος· οὐδ' ἐπακοῦσαι
 οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον εἰ κ' ἐτὸν δῆ
 ἐστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἴκάνεται ἦ μάλα νῶϊ
 γνωσόμεθ' ἀλλήλω καὶ λῳῖον· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν
 110 σήμαθ' ἅ δ' ἃ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴσμεν ἀπ' ἄλλων
 ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδύσσεύς

Fol. 88 verso.

- [αι]μα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 [Τη]λέμαχ' ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 [πε]ῖραζειν ἐμέθεν ταχὰ δὲ φράσεται καὶ ἄρειον·
 115 [ν]ῦν δ' ὅττι ρυπώω κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶμαι
 [τ]ρουνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὐ πω φησὶ τὸν εἶναι·
 [η]μεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως οὐχ ἄριστα γένηται·
 καὶ γὰρ τις θ' ἐνα φῶτα κατακτεῖνας ἐνὶ δῆμῳ
 οἱ μῆ· πολλοὶ ἐώσω ἀοσσητήρες ὀπίσσω
 120 φεύγει πηγὸς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαίαν·
 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπεκτα[μ]εν οἱ μεγ' ἄριστα
 κούρων ἐν ἴθακῃ· τα δὲ σ[ε] φ[ι]ραζ[ε]σθαι ἀνωγα·
 τὸν δ' αὖ Τηλεμαχος π[ε]π[ν]υμενος ἀντίον ἠΰδα·
 αὐτὸς ταῦτα γὰρ λέυσσε πατέρ' φίλε] σὴν γὰρ ἀρίστην
 125 μήτιν [επ' ἀνθρωποὺς φασ' ἐμμεν]αὶ οὐδὲ κέ τις τοι
 126 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε κατανηγῶν ἀνθρώπων·
 129 τὸν δ' ἀπαμειβομένος προσεφῆ πολὺμήτις Ὀδυσσεύς·
 130 τοὶ γὰρ ἐγῶν ἐρεω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 πρῶτα [μὲν ἀρ' λουσασθε καὶ] ἀμφιέσασθε χιτῶνας·
 δμῶας [δ' εἰν] μεγαρ[ο]ῖσιν ἀνωγ]ετε ἔματα· ἔλίσθαι

- αὐτὰρ θ[ε]ί[ω]ς ἀοιδὸς ἐχ[ί]ων φορμύγγα λίγειαν
 ὑμῖν ἠ[γ]γείσθω φιλοπαί[γ]μο[ς] ὄρχ[η]θμοῖο·
 135 ὡς κεν τις φάιη· γαμον ε[μ]μ[ε]ναι· εκτος ακούων
 ἦ αν ὀδὸν στείχων ἦ οἱ πε[ρ]ιναιεταουσι·
 μη προσθε κλέος ευρὺ φόνου κατα ἀστὺ γένηται
 ανδρῶν μνηστήρων πριν γ' ἡμέας ελθέμεν ἔξω
 ἀγρον ες ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 140 φρασσόμεθ'· ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος εγγυαλίξῃ
 ὡς εφάθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μεν κλύον ἤδ' ἐπίθοντο·
 [π]ρῶτα μεν αρ λούσαντο και αμφίεσαντο χιτῶνας
 [οπ]λισθεν δε γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς
 [φορ]μύγγα γλαφῶρῃν· εν δέ σφισιν ἴμερον ὤρσε

Fol. 89 recto.

ψ

- 145 μολπῆς τε γλυκερῆς και αμύμονος ὄρχηθμοῖο
 τοῖσιν δε μέγα δῶμα περιστεναχιζετο πῶσιν
 ανδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν
 ἄδε δε τις εἶπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ακούων
 ἦ μάλα δη τις ἔγημε πολυμνήστην βασιλείαν
 150 σχετλίη· ουδ' ἔτλη πόσιος οὐ κουριδίοιο
 εἴρυσθαι μεγα δῶμα διὰμπέρες· εις ὁ κεν ελθῃ
 ως ἄρα τις εἶπεσκε· τα δ' ουκ' ἴσαν ὡς ετέυκτο·
 αὐτὰρ Οδυσοῦα μεγαλήτορα ὦι ενι οίκωι
 Ευρυνόμη τα[μ]ιη λούσεν και χρίσεν ἐλαίωι
 155 αμφι δε μιν χ[ι]λαινα[ν] καλ[ῆ]ν βάλεν ἠδε χιτῶνα
 αυταρ κακ κεφαλης χευεν πολυ] καλλος Αθηνη
 μειβονα τ' εισῆδειεν και πασσονα καδ] δε κάρητο[ς]
 ούλας ἦκε κόμ[α]ς νακινθινωι ανθει ομ]οίας
 ὡς δ' ὅτε τις [χ]ρυσον περιχευεται αργυρωι α]νήρ
 160 ἴδρις· ὃν Ἡφα[ισ]τος δεδαεν και Παλλας Αθηνη
 τέχνην παν[το]ιην χαριεντα δε εργα τελε[ε]ίει·
 ὡς ἄρα τωι κ[α]τεχευε χαριν κεφαληι τε και] ὤμοις
 εκ δ' ασαμίν[θ]ου βη δεμας αθαν[α]τοισιν ομ]οίος
 αψ δ' αὔτις κατ[α] [α]ρ εζετ ε[πι] θρονον· ενθ[ε]ν αν[ε]στῃ·
 165 αντίον ἦς αλόχου κ[α]ι] μιν προς μῦθο[ν] εει[π]εν·
 δαιμονίη· περι σο[φ]ι[α]ς γ]υναικῶν θηλυ[ε]ράων
 κῆρ' ατέραμνον ἐθήκαν Ολυμπια δῶματ' ἔχοντέ[ς]
 ου μεν κ' ἄλλη γ' ὠδε γυνη τετληότι θυμῶι
 ανδρος αποστάη ὃς οἱ κακὰ πῶλλα μογῆσας
 170 ἔλθοι εικοστῶι ἐτεῖ ες πατρίδα γαῖαν·
 ἀλλ' ἀγε μοι μαῖα στόρεσον λέχος οφρα και αὐτος
 λέξομαι· ἦ γαρ τη γε σιδήρεον εν φρεσὶν ἦτορ·

τον δ' αὔτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 δαιμόνι'· ου γαρ τι μεγαλίζομαι ουδ' αθερίζω
 175 ουδε λην άγαμαι· μαλα δ' ευ οιδ' οίος έησθα

Fol. 89 verso.

Plate 9.

[εξ] Ἰθάκης ἐπι νηὸς ἰῶν δολιχηρέτμοιο·
 [α]λλ' ἀγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος Εὐρύκλεια·
 [εκ]τος εὖσταθὲς θαλάμου· τον ρ' αὐτος ἐποίει
 [εν]θά οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν
 180 [κ]ῶεα καὶ χλαίνας καὶ ρήγεα σιγαλόεντα
 ὡς ἀρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 [ο]χθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδν' εἰδυῖαν·
 ὦ γύναι· ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμᾶλγές ἔειπες·
 [τι]ς δέ μοι ἄλλοσ' ἔθηκε λέχος· χάλπεδον δέ κεν εἴη
 185 [κ]αὶ μάλ' ἐπισταμένω· ὅτε μὴ [θε]ὸς αὐτὸς ἐπέλθων
 [ρ]ηϊδίως ἐθελων θ[ε]ίηι [αλ]ληίηι ἐνί χῶρην·
 ἀνδρῶν δ' οὐ κεν [τις] ζῆ[ι]ος βροτός] οὐδε γυναικῶν
 [ρ]εῖα μετ' ὄχ[λι]σσειεν ἐπεὶ μέγα σ[η]μα τέτυκτο
 [ε]ν λέχε[ι] ἀσκητῶι το δ' ἐγὼ καμῶν οὐδε τις ἄλλος
 190 [θ]άμν[ι]ος ἐφν ταυφυλλος ελαιης ἐρ[κ]κος ἐντος
 ἀκμη[ι]νος θαλεθων παχετος δ' ην η]ύτε κίων·
 ται δ' [ε]γω ἀμφιβαλων θαλαμον δι]εμον οφρ' ἐτέλεσσα
 πυκνη[ι]σιν λιθαδεσσι και ευ] καθ[υπε]ρθεν ἔρεψα·
 κὸλλή[τας] δ' ἐπέθηκα θυρα[ς] πυκ[ι]νω[ς] ἀραρυῖας·
 195 και το[τ] ἐπ[ει]τ ἀπεκοψα [κομ]ην ταυφύλλου ἐλαίης·
 κορμ[ι]ον δι]ε ρίζης προτα[μ]ων ἀμφέξεσα χαλκῶι
 εὐ καὶ ἐπισταμένως καὶ [ε]πι στάθμην ἴθυνε
 ἐρμιν ἀσκήσας· τετρηνα δὲ πάντα τερέτρῶι·
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον· οφρ' ἐτέλεσσα
 200 δαιδάλλων χρυσῶι τε καὶ ἀργύρῳι ἠδ' ἐλέφαντι·
 ἐκ δ' ἐτανυσσ' ἱμάντα βοῶς ἴφι κταμένοιο·
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφανσκομαι· οὐδε τι οἶδα
 εἰ μοι ἐτ' ἐμπεδον ἐστὶ γύναι λέχος ἧε τις ἦδη
 [α]νδρῶν ἄλλος ἔθηκε ταμῶν ἀπο πυθμέν' ἐλαίης
 205 [ω]ς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
 σ[η]ματ' ἀναγνούσῃ τα οἱ ἐμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεὺς

Fol. 90 recto (?).

ψ

δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἴθὺς κίεν· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δεῖρῃ βαλλ' Ὀδυ[[σ]]σῆι· κάρη δ' ἔκυσ'· ἠδὲ προσήδα
 μῆ μοι Ὀδυσσεῦ σκυλῆ· ἐπεὶ τα περ' ἀλλα μάλιστ' ἄ
 210 ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὠπασσα οὔζων·
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε

ἤβης ταρπῆναι και γήραος οὐδον ἱκέσθαι·
αὐτὰρ μη νυν μοι τόδε χῶεο· μηδε νεμέσσᾶ

οὔνεκα σ ου το πρῶτον επει ἴδον [[ῶ]]δ· ἀγάπησα.
215 αἶει γαρ μοι θυμὸς ἐνι στήθεσσι φίλοισιν
ερρίγειν μη τις με βροτων ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
ελθῶν· πολλοί[ι γαρ] κακὰ κέρδεα βουλένουσιν·
οὐδε κεν Ἀργεῖ[η] Ελλ[έ]νη Διος ἐκ]γεγαυῖα
ἄνδρι παρ ἀλλοδαπ[ω]ι ἐμιγῆ φιλό[τ]ητι και ἐνῆ[ι]

220 εἰ ἤδη μιν αὐτις Ἀ[ρ]ηιοι νιες Ἀχαιῶν
ἄξέμεναι οἰκόν δε [φίλην ἐς πατριδ ἐμελλο]ν·
την δ ἦτοι ρέξᾶ[ι] θεος ὠρορεν ἐργον αἰεκες
την δ' ἄτην οἶν προσθεν εἰσι ἐγκατθετο θυμ[ω]ι
λῦγρῆν ἐξ ἧς π[ρ]ωτα και ἡμεας ἰκετο πενθο[ς]·
225 νῦν δ' επει ἤδη σ[η]ματ ἀριφραδεα καταλεῖξας
ἐνῆς ἡμ[ε]τερ[η]ς την ου βρότος ἀλλ[ο]σ ο]πῶπέι
ἀλλ' οἶοι σν τ [ε]γῶ γ[ε] και ἀμφιπολος μ[ι]α μο]ύνη
'Ἀκτόρις ἦν μοι δῶκε [π]ατηρ ἔτι δευρο κ[ι]ουσ]η·
ἢ νῶϊν εἴρυτο θυρά[ς] π[ι]κνωῦ θαλάμ[ο]ιο
230 [π]ειθεῖς δὴ μευ θυμον ἀπηνέα περ μαλ εοντα·
ὡς φάτο· τωι δ' ἐτι μᾶλλον υφ ἴμερον ὤρσε γόοιο

κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα κέδν' εἰδυῖαν·
ὡς δ' ὅτ αν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανήη
ἦν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνι πόντωι

235 ραίσημ ἐπειγομένην ἀνέμωι και κύματι πηγῶ[ι]
παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἄλὸς ἠπειρον δὲ
νηχομένοι· πολλοὶ δε περὶ χροὶ τέτροφεῖν ἀλμη
ἀσπασίωι δ ἐπέβαν γαίης κακότητα φ[ι]υγοντες

Fol. 90 verso (?).

[ω]ς ἄρα τῆι ἀσπαστὸς ἐν πόσις εἰσδρόωσιση·
240 [δ]ειρῆς δ οὐ πω πάμπαν ἀφίετο πῆχες λευκῶν
[κα]ι νυ κ' οδυρομένοισι φάνη ροδοδάκτυλος Ἡὼς.
[εἰ] μη ἀρ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
[ν]ύκτα μεν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν· Ἡω δ' αἶτε
[ρ]ύστατ' ἐπ Ωκεανῶι χρυσόθρονον· οὐδ' εα ἔππους
245 ζέγγυσθ' ὠκύποδας φάος ἀνθρώποισι φέροντας
[Λ]άμπρον και Φαέθοντ' οἱ τ' Ἡὼ πῶλοι ἀγουσι·
[κ]αι τοτ' ἀρ ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Οδύσσευς·
[ω] γύναι· ου γαρ πω παντων ἐπι [π]είρατ' ἀέθλων
ἠλθομεν· ἀλλ ἐτ' ὀπισθεν ἀμ[ε]τρη]τος πόνοσ ἐστι
250 πολλὸς και χαλῆ[πος] τον ἐμε χρη π[ά]ντα τελέεσαι·
ὡς γαρ μοι ψυ[χ]ῆ μαντευσ]ατο Τειρεσίᾳο

[η]ματι [τωι οτε δη κατεβη]ν δόμον Αἴδος ἔισω
 νοστρον εταιροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῶν
 255 ἀλλ' ἔρχετο λεκτρον δ' ἰομεν γυναικί οφρα καὶ ἦδη
 [ὑ]πνωίῃ ὑπο γλυκερωὶ ταρπωμεθα κιοιμηθέντι·
 τον δ' [αὐτε προσεειπε περιφρων] Πηνελόπειαν
 εὐνή μιν δη σοιγε τοτ' εσσεται οππότε θυμῶν
 σῶν ἐβελησι ἐπει ἄρ' σε θεοὶ ποίη[σα]ν ἴκεσθαι
 οἴκοισιν ἐς νηλοροφον καὶ σην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 260 [ἀ]λλ' ἐπεὶ ἐφράσθησι καὶ τοῖσι θεοῖσι ἔμβαλε θυμῶν
 εἰπ' ἄγε μοι τον ἀέθλον ἐπεὶ καὶ οπισθεν οἴω
 πεύσομαι· ἀντίκα δ' ἔστι δαήμενοι οὐ τι χέρειον
 την δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμητις Ὀδυσσεύς
 265 δαιμονίη· τι γὰρ αὐτὸν με μάλ' ὀτρυνέουσα κέλευσι
 εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι· οὐδ' ἐπικέουσα
 οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδε γὰρ αὐτός
 χάρω· ἐπεὶ μάλα βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
 [ἐ]λθεῖν ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐήρης ἐρέτμον·
 [εἰ]ς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐκ' ἴσασι θάλασσαν
 270 [ἀν]έρες· οὐδε θ' ἄλλοισι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσαίν

Fol. 91 verso (?).

ψ

οὐδ' ἄρα τοι γ' ἴσασι νε[[φε]]ας φοινικοπαρήοις
 οὐδ' εὐήρε' ἐρέτμῶν· τα τε πτερὰ νήσοισι πελονται
 σῆμα δὲ μοι τοδ' εἶπεν ἀριφράδες οὐδε σε κεύσει
 275 οππότε κεν δη μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδιτῆς
 φήη ἀθηρηλοῖγόν ἔχειν ἀνα φαιδίμωι ὤμωι
 καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πηξάν ἐκέλευεν ἐρέτμον
 ἔρξανθ' ἱερά κατὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι
 ἀρνέϊον ταῦτόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον·
 οἰκαδ' ἀποστείχειν· ἐρδεὶ θ' ἱεράς εκατόμβας
 280 ἀθανάτοισι θεοῖσι τοι οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσι
 πᾶσι μάλ' ἔξει[της] θάνατος δὲ μοι ἐξ ἄλλος αὐτῶν
 ἀβλήχρὸς μάλα τοῖος ἐλευσεται οἷς κε με πέφνη
 γῆραι ὑπο λιπαρῶν [α]ρημενον ἀμφὶ δὲ λῆοι
 ὄλβιοι ἔσσονται· τα δὲ μοι φάτο πάντα τέλεισθαι·
 285 τον δ' αὐτε προσέειπε περιφρων Πηνελόπειαν
 εἰ μὲν δη γῆράς γε [θεοὶ] τέλειουσιν ἀρειον
 ἐλπῶρη τοι ἐπέετα κακῶν ὑπαλυξίν εσσεσθαι
 ὡς οἳ μὲν τοιαυτὰ πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύον
 τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνομη τε ἰδε τροφὸς ἐντυον εὐνην
 290 εσθήτος μάλ[α]κῆς [δαίδων] ὑπο λαμπομεναῶν

αυτὰρ ἐπει στορορεσα[ν πυ]κινον λεχο[ς] εγκουεουσαι
 γρηῦς μὲν κείουσα π[αλ]ιν οἶκον δε β[ε]ιβηκει
 [τ]οῖσιν δ' Ευρυνόμη θαλαμηπόλος ηγε[μ]ονευει
 [ε]ρχομένοισι λέχος δὲ δάος μετα χέρσι[ν] εχουσα
 295 ες θάλαμον δ' αγαγοῦσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἐπε[ι]τ[α]
 ασπᾶσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θῆσμὸν ἔκοντο·
 αυτὰρ Τηλέμαχος και βουκόλος ἦδε συβώτης
 παῦσαν αρ ορχηθμοῖο πόδας· παυσειν δε γυναῖκας
 αυτοι δ' ευνάζοντο κατα μέγαρα σκιοεντα·
 300 τω δ' ἐπει ουν φιλότιτος εταρπήτην ερατεινή[ς]
 τερπέστην μύθοισι προς αλλήλους ἐπέποιτ[ε]

Fol. 91 recto (?).

[η] μὲν ὄσ' εν μεγαροισιν ανέσχετο δία γυναικων
 [α]νδρῶν μνηστήρων εσδῶσ' αἰδηλον ὄμιλον
 [οι] ἔθεν εἵνεκα πῶλλα βόας και ἔφια μῆλα
 305 [εσ]φάζον πολλὸς δε πίθων ηφύσσετο οἶνος·
 [α]υτὰρ διογένης Ὀδυσσεὺς ὄσα κήδε' ἔθηκεν
 ανθρώποις ὄσα τ' αὐτὸς οἴζυσας ἐμόγησεν
 παντ' ἔλεγ'· η δ' ἀρα τέρπετ' ακούουστ'· ουδε οἱ ἕπνος
 πίπτεν επι βλεφάροισι πάρος καταλέξει ἅπαντα·
 310 ἦρξατο δ' ως πρῶτον Κικόνας δάμασ'· αυτὰρ ἔπειτα
 ηλθ' ες Λωτοφάγων ανδρῶν [π]ειραν ἀρουραν·
 ηδ' ὄσα Κυκλωψ' ἐρ[ε]ξε και ως ἀπ[ε]τίσατο ποινην
 [ε]φθίμων ἐτ[α]ρων ους ησθιεν ουδ' ελαιρεν·
 ἦδ' ὡς [Δ]ιολον ικεθ' ο μιν [π]ροφρων υπ' ἔδεκτο
 315 [κ]αι [π]εμπ ου δε πω αισα φ[ί]λην ες πατρίδ' ἔκείσθαι
 [η]ην αλλα μιν αυτις αναρπ[ά]ξασα θύελλα
 [π]οντον επ ιχθυοεντα φερ[ε]ν βαρέα στενάχοντα·
 [η]δ ως Τηλεπυλον Λαιστρυγοι[η]ν ἀφίκανεν·
 319 [οι] νηας τ' ολεσαν και ευκνημι[δ]ας ἑταίρους·
 321 [κ]αι Κιρκης κατέλεξε δολον πολυμ[η]χανίην τε·
 [η]δ ως εις Λιδεω δομον ηλυθεν εἰρῶνεντα
 [ψ]υχη χρησομενος Θ[η]βαιου Τειρεσίᾳο
 [η]νι πολ[υ]κλήϊδι· και ει[σ]ιδ[ε] πάντας ἑταίρους·
 325 [μ]ητερ[α] θ' ἦ μιν ἔτικτε και ἔτρεφε τῦτθον εόντ[α]
 [η]δ ως] Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ακουσειν
 ως] θ' ἴκετο Πλάγκτᾶς πετρας δευην τε Χάρυβδ[ι]ν
 Σκύλλην θ'· ἦν ου πάποτ' ακήριοι ἄνδρες ἄλυξαν
 ηδ' ὡς Ηελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
 330 ηδ' ὡς νῆα θοῖν ἔβαλεν ψολόεντι κεραυνῶι
 Ζευς ἠψιβρεμέτης· απο δ' ἐφθιθεν εσθλοῖ ἐταῖροι

[π]άντες ὁμῶς· αὐτος δὲ κακὰς ὑπο κῆρας ἀλυξας
νησον.
 [ικ]ετ' ἐς Ὠγγυίην νυμφὴν τε Καλὴψῶ·

Fol. 92 verso.

Plate 9.

ψ

- ἡ δὲ μιν κατέρυκε λιλαιομένη ποσιν εἶναι
 335 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι καὶ ἔτρεφεν· ἡδὲ ἔφασκε [
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡματα πάντα
 ἀλλα τῶι οὐ ποτε θῦμον ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν
 ἡδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας·
 οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο·
 340 καὶ πέμψαν συν νῆϊ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες·
 τοῦτ' ἀρα δέντα[το]ν εἶπεν ἔπος ὅτ' οἱ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμέλης ἐπ[ό]ρουσ[ε] λύων μελεδήματα θυμοῦ
 ἢ δ' αὐτ' ἀλλ' εἰ[ο]ησ[ε] θ[ε]ῖ[α] γλαυκωπ[ι]ς Ἀθήνη·
 345 ὁππότε δὲ ῥ' Ὀδυ[ση]α ἐελπετο οὐ κατὰ θυ[μ]ον
 εὐνῆς ἧς ἀλόχου τα[ρ]ρημεναὶ ἡδὲ καὶ ὑπνου
 ἀντικ' ἀπ' Ὠκεανοῦ [χρυσοθρονον] ἠριγενεῖαν
 ὤρσεν· ἢ ἀθανάτιοις φῶς φέροι ὠρτο δ' Ὀδυσσεὺς
 εὐνῆς ἐκ μαλακ[κ]ῆ[ς] ἀλοχῶι δ' ἐπὶ μῦθον ἐτελλεν
 350 ὦ γύναι· ἤδη μὲν [πολεῶν] κεκορημέθ' αἰθλῶν
 ἀμφοτέρωι· σὺ [μὲν] ἐνθαδ' ἐμον πολυκηδεὰ νοστον
 κλάϊουσ'. αὐτὰρ [ἐμὲ] Ζεὺς ἀλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἔμμενον πεδάσκειν ἐμῆς ἀπο πατρίδος αἷης
 νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω [π]ολυλήρατον ἴκο[μεθ'] εὐνῆν
 355 κτήματα μὲν τα μοι [εστ]ι κομιζέμεν εἶν' ἐμαρῶσι
 μῆλα δ' ἄ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κ[α]τεκείραν
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι· ἀλλὰ δ' Ἀχ[α]ῖοι
 δώσουσ'. εἰς ὃ κε πάντας ἐνιπλήσσωσιν ἐπαυλοῦς
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἐπει[[σ]]μί
 360 [ο]ψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν· ὃ μοι πυκνῶς ἀκάχηται
 σοὶ δὲ γύναι τοδ' ἐπιστέλλω πίνυτῆι περ' εὐόση·
 αὐτίκα γὰρ φάτις εἰσὶν ἄμ' ἠελίω ἀϊόντι
 ἀνδρῶν μνηστῆρων οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν
 εἰς ὑπερῶι ἀναβάσα συν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν

Fol. 92 recto.

ψ

- 365 [ἡ]σθαι μῆδε τίνα προτιῶσσο· μῆδ' ἐρέεινε·
 [ἡ] ρὰ· καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσσο τέυχρα κἀλα·
 [ω]ρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβῶτην

[π]άντας δ' έντε' άνωγεν Αρήςια χερσίν έλέσθαι.
 [ο]ι δε οί ουκ' απίθησαν· εθωρησσοτο δε χαλκῶν
 370 αΐξαν δε θύρας· εκ δ' ήιον· ήρχε δ' Οδύσσεύς·
 ήδη μεν φάος ήεν επι χθόνα· τους δ'· αρ Αθήνην
]νύκτι κατακρύψασα θοῶς εξήγε πόλῆος·

ψ̄
 [ω]

- [Ερμης δε ψυχας Κυλληνιος ε]ξεκαλείτο
 [ανδρων μνηστηρων εχε δε] ραβδον μετα χέρσι
 [καλην χρυσειν τη τ ανδρων] ὄμματα θέλγει
 [ων εθελει τους δ αυτε και υ]πνωωντας εγείρει·
 5 [τη ρ αγε κινησας ται δε τριζ]ουσα[ι] ἔποντο·
 [ως δ οτε νυκτε]ρι[δες μυχω]ι άντρου θεσπεσίοιο
 [τριζουσα]ι ποτέονται [επε]ι κέ τις αποπέσησιν
 [ορμαθο]υ εκ πέτρης· ανα τ' αλλήλησιν εχονται
 [ως αι τ]ετριγυΐαι άμ' ήϊσαν· ήρχε δ' άρα σφιν
 10 [Ερμ]ειας ακάκητα κατ' ευρώεντα κέλευθα·
 παρ δ' ἴσαν Ωκεανοῦ ρῶας και Δευκάδα πετρην
 ηδε παρ Ηελίοιο πύλας και δήμον Ονείρων
 ήϊσαν· αΐψα δ' ἴκοντο κατ' ασφόδελον λειμῶνα
 ενθα τε ναΐουσιν ψυχαι είδωλα καμόντων·
 15 εϋρον δε ψυχήν Πηληϊάδεω Αχιλλῆος
 και Πατροκλήος και αμύμονος Αντιλόχοιο·
 [Αι]αντος θ' ὄς άριστος εην είδός τε δέμας τε

Fol. 93 verso.

ω

- των άλλων Δαναῶν μετ' αμύμονα Πηλείωνα
 ὡς οί μεν περι κείνον ὀμίλειον· αγχιμολον δε
 20 ήλθεν επι ψυχῆ[ν] Αγαμέμνονος Ατρείδῆο
 αχρυμένη· περι δ' άλλαι αγηγέραθ' ὄσσοι άμ' αυτω
 οίκω εν Λιγίσθοιο θάνον και πότμον επέσπον·
 τον προτέρη ψυχῆ προσεφώνεε Πηλειδῆο·
 Ατρείδῆ· περι μεν σε φάμεν Διῖ τερπικεραύνωι
 25 ανδρῶν ήρώων φίλον έμμεναι ήματα πάντα
 οὔνεκα πολλοῖσι[ν] τε και ἴφθίμοισιν ανασσες
 δήμωι ενι Τρω[ων οθ]ι πάσχομεν άλγέ' Αχάιοι·
 η τ άρα και σοι π[ρωι πα]ρασ[τ]ήσε[σθαι] εμελλε
 Μοιρ' ολοῆ· την [ου τις αλευεται ος κε γενη]ται·
 30 ὡς ὄφελος τιμης ά[πονημενος ης περ ανασσες
 δήμωι ενι Τρώων θνατον και ποτμον επισπειν
 τω κεν τοι τύμβον [μεν εποιησαν Παναχαιοι
 ηδε κε και σῶ παιδι μεγα κλεος ηρα οπισσω

νυν δ' ἀρα σ' οἰκτίστωι θανατωι εἰμαρτο ἀλωναί
 35 τον δ' αὐτε ψυχῇ προσηφώνεεν Ἀτρεΐδαο
 ὄλβιε Πηλέος υἱέ· θεοῖσι ἐπιεικελ Ἀχιλλεῦ
 ὅς θάνες ἐν Τροίῃ [εκάς Ἀργεὺς ἀμφὶ δε σ' ἄλλοι
 κτείνοντο Τρώων [καὶ Ἀχα]ῖων υἱῆς] ἀρίστοι
 μαρνάμενοι περὶ σείο σιν δε στροφάλιγγι κοινῆς
 40 κείσο μέγας μεγαλῶστι λελασμένος ἵπποσυναων
 [ἡ]μῆϊς δε προπαῖν ἡμᾶρ ἐμαρνάμεθ'. οἶνδε κε παμπαν
 [π]αυσάμεθα πτολέμου εἰ μη Ζεὺς λάϊλαπι παυσέιν
^{σ' ἐπι}
 [α]νταρ ἐπει νῆας ἐνεΐκαμεν ἐκ πολέμοιο
 [κ]ατ' ἔθεμεν ἐν λεχέεσσι καθ' ἤραυτες χροά καλὸν
 45 [ν]ῆδατι τε λιαρῶι καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δε σ' ἀμφὶ
 δάκρυα θερμὰ χέον Δανάοι· κείροντο τε χάϊτας·
 μήτηρ δ' ἐξ ἄλδς [[ἐξ ἄλδς]] ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλίηισιν
 ἀγγελίης αἴουσα· βοῆ δ' ἐπὶ πόντον ὄρῳρει.

Fol. 93 recto.

θεσπεσίη· ὑπο δε [[δ]]ρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς
 50 [κ]αὶ νυ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας
 [εἰ] μὴ ἀνῆρ κατέρυκε πάλαιά τε πολλὰ τε εἰδῶς
 Νεστωρ· οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βοῦλλη·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετ' ἔειπεν·
 ἕσχεσθ' Ἀργεῖοι· μὴ φέγγετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
 55 μήτηρ ἐξ ἄλδς ἤδε σὺν ἀθανάτης ἀλίηισιν
 ἔρχεται· οὐ παῖδός τεθνεῖός τις ἀντιώουσα·
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάλθυμοι Ἀχαιῶν·
 ἀμφὶ δε σ' ἔστησαν κουρα[ι αλιοιο] γέροντος
^{αμβ]ροτα}
 οἰκτρ' ὀλο[φυρομ]εν[α]· πε[ρι δ] εἶματα ἔσσαν·
 60 Μοῦσα[ι δ] ἐννεα πασαι ἀμειβομ]εναὶ ὅπῃ καλῆι
 [θρηνηον ἐνθα κεν οὐ τιν ἀ]δακρυτον γ' ἐνόησας
 [Ἀργεῖων τοιον γὰρ ὑπῶρο]ρε Μοῦσα λίγεια·
 [ἑπτα δε καὶ δεκα μὲν σε ομ]ῶς νύκτάς τε καὶ ἡμᾶρ
 [κλαιομεν ἀθανατοὶ τε θεοὶ] θνήτοι τ' ἀνθρωποὶ
 65 [οκτωκαὶδεκατη δ] ἔδομεν πύρι· πολλὰ δ' ἐπ' αὐτω
^{καὶ}
 [μῆλα κατεκτανομεν μαλ]α πίονα ἐλικας βοῦς·
 [καίεο δ] ἐν τ' ἐσθητι θεῶν κ[αὶ] ἀλείφατι πολλῶν·
 [καὶ μελιτι γλυκερωι πολλο]ι δ' ἤρωες Ἀχαιῶν
 [τευχέσιν ἐρ]ῶ[σα]ῖ[το πυρ]ῆν περ καιομένοιο·
 70 [πέζοι θ] ἵππῆές τε· πολὺς δ' ὄρῳμάγδός ὄρῳρει
 [α]νταρ ἐπει δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἡφάϊστοιο
 [ἠωθε]ν δὴ τοὶ λέγομεν λευκ' ὄστε' Ἀχιλλεῦ

[ο]νωι εν ακρήτωι και αλειφατι· δωκε δε μή[τηρ
 χρύσειον αμφιφορήα· Διωνύσοιο δε δῶρον
 75 φασκ' ἔμεναι· εργον δε περικλυτοῦ Ἑφάιστοιο
 εν τω τοι κειται λευκ' ὄστέα φάιδιμ' Ἀχιλλεῦ
 77 μίγδα δε Πατρόκλοιο Μενουτιάδῃο θανόντος
 80 αμφ' αυτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καί αμύμονα τύμβον
 [χ]εῦαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αιχημητάων

Fol. 94 verso.

ω̄

ακτι επι προυχούση επι πλατεῖ Ἑλλησπόντωι
 ὡς κεν τηλεφάνης εκ ποινόφιν ανδράσιν ἐήη
 τοις· οἱ νυν γεγάσι και οἱ μετ' ὀπισθεν ἐσονται·
 85 μήτηρ δ' αιτι[[σ]]ασα^{σα} θεοὺς περικαλλέ' ἀέθλα
 θῆκε μέσσωι εν αγῶνι αριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
 ἤδη μεν πολέων τάφω ανδρῶν αντεβόλησ[α]σ
 ηρώων ὅτε κεν ποτ' αποφθιμένου βασιλῆος
 ζώννυνται τε νέοι και ἐπεντύνονται ἀέθλα
 90 αλλα κε κεινα μ[α]λισ[τ]α ἰδῶν θηήσασα θυμῶι
 οἱ' επι σοι κατέθ[η]κε θε[α] περικα[λλε] αε[θ]λα
 αργυρόπεζα Θε[τι]ς μαλα γαρ φίλος ησθα[ι] θεοῖσι[ν]
 ὡς συ μεν ουδε θ[ι]ανων ονομ ωλεσας αλλα τοι αιει
 πάντας επ ανθράπ[ο]υς κλεος εσσεται εσθλον Ἀχιλλεω
 95 αυτᾶρ εμοῖ τι τοδ' ἦδο[ς] επει πολεμον τουλευσσα
 εν νόστω γαρ μοι Ζ[ε]υς μησατο λυγρον ολεθρον
 Αιγίσθου ὑπο χέρσι [και ουλομενης αλοχοιο
 ὡς οι μεν τοιαῦτα π[ρ]ος αλληλους αγορευον
 αγχιμολον δε σφ' η[λ]θε διακτορος Ἀργειφοντης
 100 ψυχας μνηστηρων [καταγων Οδυσηι δαμεντων
 τω δ' αρα θαμβήσαντ [ιθυ]ς κιον ως εσιδ[ε]σθη
 εγνω δε ψυχῆ[[ν]] Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδῃο
 πάιδα φίλον Μελανῆος αγακλυτὸν Ἀμφιμ[ε]δοντα
 [ξ]εινος γαρ οἱ ἐήν Ἰθάκη ἐνι οἰκία ναίων·
 105 [το]ν προτέρη ψυχή προσεφώνεεν Ἀτρείδῃο·
 [Α]μφίμεδον· τι παθόντες ερεμνή γαῖαν ἔδυτε
 [π]άντες κεκριμενοι και ὀμήλικες· ουδε κεν άλλως
 [κρ]ιναμενος λέξαιτο κατα πτόλιν άνδρας αρίστους
 η ὑμῖ' εν νήεσσι Ποσιδάων εδάμασσεν
 110 ὄρσας αργαλέους ανέμους και κύματα μακτρα·
 η που ανάρσιοι άνδρες εδηλήσαντ' επι χέρσου

Fol. 94 recto.

- βους περιταμνομένους· ἦδ' οἴων πῶεα κάλα
 ἠ περι πτόλιος μαχεούμενοι ἦε γυναικῶν
 [εἶπε μοι ειρομένωι· ξείνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι
 115 [ἠ] ου μέμνη· ὅτε κείσε κατ' ἤλυθον ὑμέτερον δω
 [ο]τρυνέων Οδυσῆα συν ἀντιθέωι Μενελαωι
 [Ιλ]ιον εἰς ἀμ' ἔπεσθαι εὐσσέλωμων ἐπι νηῶν
 [μ]ηρι δ' ἀρ' οὖλοι πάντα περήσαμεν ευρέα ποίτον
 [σ]πουδῆι παρπεπ[[ε]]ιθόντες [Ο]δυσσῆα πολίπορθον·
 120 τον δ' αὔτε ψυχῆ[[ε]] προσεφω[νευε]ν Ἀμφιμέδοντος·
 122 μέμνη[μαι ταδ]ε π[ά]ντα [Διοτρεφ]ες ὡς ἀγορεύεις·
 [σοι] δ' εἶγω εὐ μαλα πάντα καὶ ἀτρ[ε]κέως καταλεξῶι
 [ἠμετερον θανατοιο κακον] τέ[λ]ος· οἶον ἐτύχθη·
 125 [μνω]μεθ Οδυσσηος δην ο[ι]χομένοιο δάμαρτα·
 [ἠ δ ουτ ἠρνειτο στυγερον γάμον ουτ ετελέντα·
 [ἠμιν φραζομενη θανατ]ον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 [αλλα δολον τουδ αλλον εν]ι φρεσι μερμηρήξε·
 [στησαμενη μεγαν ιστον] ἐνι μεγάροισιν ὕφαινε
 130 [λεπτον καὶ περιμετρον ἀ]φαν δ' ἡμῖν μετ' ἔειπε·
 [κουροι εμοι μνηστηρες ε]πει θάνε διος Οδυσσεύς
 [μιμν]ετ ἐπειγομένοι τον ἐμὸν γάμον· εἰς ὃ κε φᾶρ[ος]
 [β] [Λαερτ]ῆι ἠρώϊ ταφήϊον· εἰς ὅτε κεν μιν
 α [εκτε]λεσω· μη μοι νηματ' ὀληται
 135 μοιρ' ολοῆ καθ' ἔλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο
 μη τις μοι κατα δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ
 αὶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίστας
 ὡς ἐφάθ'· ἡμῖν αὐτ' ἐπετίθετο θυμὸς ἀγῆνιωρ
 ἐνθα καὶ ἡματίη μεν ὑφαίνεσκον μέγαν ἴστον
 140 νύκτας τ' ἀλλύεσκον· ἐπῆν δαΐδας παραθεῖτο·
 ὡς τριετες μεν ἔλθθε δόλωι καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς
 142 [α]λλ οτε τέτα[[ρ]]τον ἤλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ᾠραι

Fol. 95 recto. (Thirteenth quaternion.)

κς]

ω

- 144 καὶ τότε δη τις εἶπε γυναικῶν ἢ σάφα ἥδηι
 145 [κ]αὶ τὴν ἀλλύουσταν εφεύρομεν ἀγλαὸν ἴστον·
 ὡς το μεν ἐξέτελεσσε καὶ οὐκ' ἐθέλουσ'· υπ ἀνάγκης·
 [ε]νθ' ἠ φαρὸς ἐδειξεν νφήνασα μέγαν ἴστον
 πλύνασ ἠελίωι ἐναλίγκιον ἦε σελήνηι
 [κ]αὶ τότε δη ρ' Οδυσῆα κακὸς πόθεν ἴγαγε δαίμων

- 150 αγροῦ ἐπ ἐσχατῆν· οἱ δά[μα]τα ναῖε συβώτης·
 ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσο[η]τος θείοιο
 ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν συν νῆϊ μελαίνῃ
 τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
 ἴκοντο προτι ἄστν [περικ]λύτον· ἦτοι Ὀδύσσευς
- 155 ὕστερος· αὐταρ [Τηλεμα]χος προσθ' [ἠγεμο]νευε·
 τον δὲ συβώτης [ἠγε . . .]οχ[.] εχον]τα
 πτωχῶι λευγαλ[εωι] ἐναλιγκιον ἠδε γερωντι
 σκηπτόμενον· τα δε λ[υ]γρα περι χροι εἴματα εστο
 οὐδε τις ἡμέ[ο] δυνατο [γ]γνωαι τον εοντα
- 160 ἐξαπίνης προσφάνειτ οὐδ' οἱ προγενεστεροὶ ἦσαν
 ἀλλ' ἐπέσιν τε κακοῖσιν [ε]νισσομεν ἠδε βολησιν
 αὐταρ ὁ τῶς μιν ἐτόλμα ἐνι μεγαροισιν εοισι
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσοίμενος τετληοτι θυμῷ
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγείρε Δ[ι]ος νοος αἰγιοχοιο
- 165 συν μιν Τηλεμάχῳ π[ε]ρικαλλεα τευχε αειρας
 ἐς θάλαμον κατέθηκε καί ἐκλημισεν οχηας
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδῆσι μιν ἀνωγεν
 τόξον μνηστῆρσσι θέμεν πολιδὸν τε σίδηρον
 [ἠμι]ν ἀνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνον ἀρχῆν
- 170 [οὐδ]ε τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
 [νέ]ρην ἐντανύσαι· πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν
 [ἀλλ]' ὅτε χεῖρας ἔκᾶεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
 [ἐνθ]' ἡμεῖς μιν πάντες ομοκλέομεν ἐπέεσσι
 [το]ξὸν μὴ δόμεναι· μῆδ' εἰ μ[α]λα πόλλ' ἀγορεύοι·
- 175 Τηλέμαχος δὲ οἱ οἶος ἐποτρυν[ω]ν ἐκέλευσεν·
 αὐτὰρ ὁ δεξάτο χεῖρι πολύτλας δῖος Ὀδύσσευς
 ρηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιδόν· δια δ' ἤκε σιδήρου

Fol. 95 verso.

- στῆ δ' ἀρ ἐπ οὐδὸν ἰὼν ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστον·
 δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα·
- 180 αὐταρ ἐπειτ' ἄλλοις ἐφίει στονόεντα βέλεμα
 ἀντα τιτυσκομένους· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἐπιπτον·
 γνῶτον δ' ἦν ὁ ρα τις σφῶϊ θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν
 ἀντίκα γὰρ κατὰ δάματ ἐπισπόμενοι μὲν εἰ σφῶϊ
 κτείον ἐπιστροφάδην τῶν δὲ στόνος ἄρνητ' αἰκίη[s]
- 185 κράτων τυπτομένω[ν] δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυῖεν
 ὡς ἡμεῖς Ἀγάμεμνον ἀπλωμεθ'· ὦ ἐτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κείται ἐνι μεγάροις Ὀδυσσῆος·
 [ο]ν γὰρ πῶ ἴσσοσι φίλοι κατ[α] δω[μα]θ' ἐκάστου

- οὐκ ἀπονύψαντες μελαίνα βροτοῦν ἐξ ωτειλέων
 190 κατθέμ[ε]νοι γοῶ[ο]ιεν· ὁ γ[α]ρ γερας] ἐστὶ θανόντων·
 [τ]ον δ [αυτε ψυχη προσεφωνεε]ν Ἀτρείδῃ·
 [ολβιε Λαερταο παι πολυ]μηχαν' Ὀδυσσεῦ·
 [ἡ ἀρα συν μεγαλη ἀρετῆ]ι ἐκτῆσω ἀκοιτιν·
 [ὡς ἀγαθαι φρενες ἦσαν ε]χέφρονι Πηηλοπέηι
 195 [κουρηι Ἰκαριου ὡς εὐ μεμ]νητ' Ὀδυσῆος
 [ἀνδρος κουριδιου τω οἱ κλέ]ος οὐ ποτ' ὀλειται
 [ῆς ἀρετῆς τευξουσι δ ἐπι]χθονίοισιν αἰοδῆν
 [ἀθανατοὶ χαριεσσαν ε]χε]φρονι Πηηλοπέηι·
 [ουχ ὡς Τυνδαρεου κουρ]ῆ κακὰ μήσατο ἔργα
 200 [κουρι]διον κτεινασα [π]οσιν· στυγερῆ δε τ' αἰοιδῆ
 [ε]σσετ' ἐπ ἀνθρώπους· χαλεπῆν δε τε φῆμιν οπάσσει
 θηλυτέρησι γυναιξί· και ἦ κ' ἐνέργ[ε]δος ἐηισί·
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 εσσεῶτ' εἰν Αἰδῶο δόμοις ὑπο κέυθεσι γαίης
 205 οἱ δ ἐπει ἐκ πόλιος κατέβαν· ταχα δ' ἀγρὸν ἴκοντο
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον· ὃν ρά ποτ' ἀπὸς
 Λαέρτης κτεάτ[ι]σεν· ἐπει μάλα πόλλα μογη[σ]εν
 ἔυθα οἱ οἶκος ἐή· περὶ δε κλίσιον θέε πάντη
 ἐν τωι σιτέσκοντο και ἴζανον· ἦδ' ἐνῆαυον
 210 δμῶες ἀναγκαῖοι τοι οἱ φίλα ἠργάζοντο·

Fol. 96 recto.

ω

- [ε]ν δε γυνη Σικελῆ γρηῦς πελεν ἦ ρά γέροντα
 [ε]νδυκέως κομέεσκεν ἐπ ἀγροῦ νόσφι πόλης·
 [ε]νθ Ὀδυσσεὺς δμωεσσι και νεῖ μῦθον ἔειπεν·
 [υ]μεις μὲν νυν ἔλθετ' εὔκτ[ε]ίμενον δομον εἰσω
 215 δεῖπνον δ' αἶψα συνῶν ἱερεύσατε ὅς τις ἀριστος
 αυταρ ἐγὼ πατρός πε[ι]ρή[σ]ομαι ἠμετέροιο
 αἰ κε μ' ἐπιγυοίησ[ι] πολυ]ν χρόνον ἀμφὶς εόντα·
 ἠε κεν ἀγνοίησι πολυ]ν χρόνον ἀμφὶς εόντα·
 ὡς εἰπὼν δμῶεσσιν Ἀρ[η]ῖα τεύχε' ἔδωκεν·
 220 οἱ μὲν ἐπειτα δόμον δε θεῶς κίον· αυτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσσον ἔεν πολυκα[ρ]που αλωῆς[ι] περητίζων·
 ου δ' εὔρεν Δολίον με]γαν ὄρχατον εσκαταβαινω]ν
 ουδε τίνα δμῶ[ω]ν ουδ' υ[ι]ω]ν [αλ]λ' ἀρα τοῖ γε
 αἰμασίας λέξοῖτες αλωῆς ἐμμενα]ι ἔρκος
 225 ὠιχοντ'· αυτὰρ ὁ τοισι γερ[ω]ν ὁδον ἠγεμονευε
 του δ' οἶον πατέρ' εὔρεν [ε]υκτιμενη ἐν ἀλωῆ
 λιστρεύοντα φυτὼν ρυ[π]ωιντα δε εστο χιτωνα
 ραπτὸν αεικέλιον· περὶ [δε κνημησι βοειας

- κνημίδας ράπτας δεῖδετο γραπτος αλειων
 230 χειρίδας τ επι χέρσι βατῶν ενεκ αυταρ υπερβεν
 αιγείην κυνέην κεφαλῆι εχε πενθος αξῶν
 τον δ' ὡς ουν ενόησε πολυτλας διος Οδυσσευς
 γήραϊ τειρόμενον μεγα. δι[ε] φρεσι πενθ[ο]ς εχοντα
 στᾶς αρ υπο βλῶχρῆν ὄγχην κατα δάκρουν εἶβεν·
 235 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατα φρένα και κατα θῆμον
 [κυσσ]αι και περιφύναϊ ἐδν πατέρ ἤδὲ ἕκαστα
 [ειπε]ῖν ως ἔλθοι και ἴκοιτ'· ες πατρίδα γαῖαν
 [η π]ρῶτ' εξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσ[αι]το·
 [ωδ]ε δε οἱ φρονέοντι δοᾶσσοτο κέρδιον εἶναι
 240 [πρ]ωτον κερτομοῖος επεσιν δια[π]ειρηθῆναι
 [τα] φρονέων ἰθὺς κίεν αυτοῦ δι[ο]ς Ο]δύσσευς·
 ητοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλῆν φυτον αμφελαχαιεν·
 τον δε παριστάμενος προσεφώνεε φάιδιμος υἱος·
 ὦ γέρον· ουκ' αδαημονίη σ' ἐχέ[ι] αμφιπολεύειν

Fol. 96 verso.

- 245 ὄρχατον· αλλ ευ τοι κομιδῆς ἔχει· ουδε τι παμπα[ν]
 ου φυτον ου συκη ουκ' ἀμπελος ου μεν ελάη
 ουκ' ὄγχη ου πρασίη τοι ανευ κομιδῆς κατα κῆπ[ο]ν
 αλλο δε τοι ερέω· συ δε μη χόλον ἐνθεο θυμῶι·
 αυτον σ' ουκ' αγαθή κομιδῆς ἔχει· αλλ' ἄμα γῆρας
 250 λυγρὸν ἔχεις αυχμεῖς τε κιακῶς και αιικέα ἔσσοαῖ
 ου μεν αεργίης γε ἀν[α]ξ ενεκ ου σε κομίζει·
 ουδε τι τοι δούλειον [ε]πιπ[ρε]πει εισδράασθαι
 ειδος και μέγεθος· βασιλῆϊ γαρ ἀνδρὶ εἰοικας·
 τοιουτωι δε εοικας επει λύσσαιτο φαγοι τε
 255 ἐδδέμεναι μαλακῶς· η γ[αρ] δι[κ]η εστι γεροντων·
 [α]λλα ἀγε μοι τοδε ειπε και [α]τρεκε[ω]ς κατάλεξον·
 τευ δμῶς [εις ανδρων τευ δ ορχ]ατον αμφιπολεύεις
 [κα]ι μ[ο]ι τουτ αγορευσον ετητυμον· οφρ' εὔ ειδῶ
 [ει ετεον γ Ἰθακην τηνδ] ἰκόμεθ'· ὡς μοι ἔειπεν
 260 [ουτος ανηρ· νυν δη· ξυμ]βλήμενος ενθαδ' ἴοντι·
 [ου τι μαλ αρτιφρων επει] ου τόλμησεν ἕκαστα
 [ειπειν ηδ επακουσαι εμ]ον ἔπος ὡς ερέεινον
 [αμφι ξεινωι εμωι η που] ζῶει τε και εστιν
 [η ἡδη τεθνηκε και ει]ν Αἰδᾶο δόμοισιν·
 265 [εκ γ]αρ ῥ[ο]ι ερω συ δε συν[β]θεο και με[ν] ἀκουσον·
 [αν]δρα π[ο]τε ξεινισσα φιληι εν πατριδι γαίηι
 ημέτερον δ ελθόντα [κ]αι ου πω τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων· εμὸν ἴκετο δῶμα·
 269 εὔχετο δ' εἰς Ἰθάκης γένος ἔμμεναι· αυτὰρ ἐφασκε

- 271 τον μεν εγὼ πρὸς δῶματ' ἀγών· ἐν ἐξείνισ[σα]
 ἐνδυκέως φιλέων πολλῶν κατα οἶκον εὐήτων
 και οἱ δῶρα [π]όρον ξεινήϊα· οἶα εὐκεί·
 χρυσοῦ μεν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπτά τάλαντα
 275 δῶκα δε οἱ κρητῆ[ρ]α πανάργυρον ἀνθεμόεντα
 276 δώδεκα δ' ἀπλ[οιδ]ας χλαῖνας· τοσσοὺς δε χιτῶνας
 278 χωρὶς δ' αὐτε γυναικάς ἀμύμονας ἐργ' εἰδυίας
 τέσσαρας εἰδαλίμας· ἄς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι
 280 τον δ' ἠμείβετ' ἐπειτα πατήρ κατα δάκρυον εἶβων·

Fol. 97 verso.

ω̄

- [ξέ]ϊν ἦτοι μεν γαῖαν [ι]κ[α]νεῖς ἦν ἐρεεῖνεῖς·
 [υβρ]ίσται δ' αὐτην και ἀτασθαλοὶ ἄνδρες ἔχουσι·
 [δ]ωρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο ὑπ' ὀπάζων·
 [εἰ γ]αρ μιν ζῶον γε κίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ
 285 [τ]ω κεν σ' ἐν δώρο[ι]σιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε
 [κ]αι ξέ[ι]νίηι ἀγαθῆι καὶ γὰρ θέμις ὅς τις ὑπάρξῃ·
 [αλ]λ' ἀγε μοι τόδε εἰπέ [και ἀτρε]κῶς καταλέξον·
 ποστον δη ἔτος ἐστὶν ὅτε ξεινίσσας ἐκείνον
 σὸν ξείνον δῦστην[ο]ν ἐμον π[α]ῖδ'· εἰ ποτ' ἔην γε
 290 δῦσμορον· ὃν που τῆλε φ[ί]λων και πατρίδος αἴης
 ἠέ που ἐν πόντω[ι] φ[ι]αγον ἴχθυες· ἠ ἐπὶ χ[ι]ερσ[ο]υ
 θῆρσι και οἰωνοῖσ[ι]ν ἔ[λ]λωρ γένετ'· οὐδέ ἐ μ[η]τηρ
 κλαῦσε περιστει[λα]σα π[α]τήρ θ[ο] οἱ μιν τεκομεσ[θ]ῆ
 οὐδ' ἄλοχος πολ[υ]δωρο[ς] [ε]χεφρων Πηνελοπεία
 295 κώκυς ἐν λεχέεσ[σ]ιν ἐον ποσιν ὡς ἐπεωικεῖ
 οφθαλμοὺς καθελουσα [το γαρ γερας ἐστι θανοντων
 και μοι τουτ' ἀγόμενσ[ο]ν ἐτητυμον ὄφρ ἐν εἶδω
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν ποθὶ τοὶ πόλις ἠδὲ τοκῆς
 που δαι νῆς ἐστήκε [θο]η ἠ σ[τ]ηγαγε δευρο
 300 ἀντιθέους θ' ἐτάρου[ς] ἠ ἐμπορος εἰληλουθας
 ἠγος ἐπ' ἀλλοτρίης [οἱ δ' ἐκβησαντες ἐβησαν
 τον δ' ἀπαμειβόμενος [προσεφ]η πολυμητις Ὀδυσσεὺς
 τοὶ γαρ ἐγὼ τί οἱ π[α]ντα μ[α]λ' ἀτρεκῶς καταλέξω
 εἰμὲ μεν ἐξ [Αλ]ύβαντο[ς] ὀθι κλυτὰ δωματ[α] ναῖ[ω]
 305 υἱὸς Ἀφειδαντος Πολυπη[μ]ο[ν]ιδ[α]ο ἀν[α]κτος·
 [α]ντάρ ἐμοῖγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 [πλ]αγξ' ἀπο Σῆκανίης δευρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 [τῆν]ς δε μοι ἠδ' ἐστήκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης·
 [αὐτ]αρ Ὀδυσσῆϊ τότε δι[η] π[έ]μπτου ἐτος ἐστὶν
 310 [ε]ξ[ο]ν κείθεν ἔβη και ἐμῆς ἀπελήλ[υ]θε πάτρης
 [δυσ]μορος· ἠ τε οἱ ἐσθλὸι ἔσαν ὀρνιθ[ε]ς ἰόντι

[δε]ξίῳ ὡς χαίρων μεν ἐγὼ[ν] ἀπέπεμπον ἐκεῖ[ν]ον
 [χαι]ρε δε κείνος ἴων θυμὸς δ [ετι] νῶϊν εὐλόπει
 μίξεσθαι ξενίη· ἢ δ' ἀγλαὰ δῶρα δίδωσιν·
 315 ὡς φάτο τον δ' ἄχεος νεφέλη κικάλυψε μέλαινα·

Fol. 97 recto.

ἀμφοτέρησι δε χερσιν ἔλ[ων] κόνιν αἰθαλόεσσ[αν]
 χεῦατο κακ κεφαλῆς πολίης ἀδίνα στεναχίζ[ων]
 του δ' ὠρίνετο θυμὸς· ἀνα ρίνας δε οἱ ἤδη
 δριμύ μένος προύτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόω[ντι]
 320 κύσσε δε μιν περιφύς ἐπὶ ἄλμενος· ἦδε προσηυ[ῖ]δα
 κεινος μεν δη ὀδ' αὐτὸς εγ[ὼ] πάτερ ὄν συ μετ' ἀλλ[αι]ς
 ἦλυθον εἰκοστῶι ἔτ[ι] ες πα[τρ]ίδα γαῖαν·
 ἀλλ' ἴσχευ κλαυθμο[ιο] γοοιο τε[] δακρυόεντος·
 ἐκ γαρ τοι ἐρέω· μαλ[α] δε χρη[σ]τεπυδέμεν ἔμπτ[η]
 325 μνηστήρας κατ' ἐπ[ε]φ[ε]νον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι []
 λώβην [τυ]ύμενος θυμα[λγ]έα και κἄκα ἔργα·
 τον [δ] ἀν Λαερτ[η]ς ἀπαμειβ[ε]το· φώνησέν τε·
 [εἰ] μ[ε]ν δη Ὀδυσσεὺς τε εἶμος πα[τ]εὶς εὐλήλουθας
 [σημα] τι μοι νυν εἶπε ἀριφρα[δε]ς· ὄφρα πεποῖθω·
 330 [τον] δ ἀπαμειβομενος προσε[φ]η πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
 [ου]λην μεν πρῶτον τη[ν]δε φράσαι ὄφθαλμοῖσιν
 [την] ἐν Παρηγοῖαι μ[ε]λα[σ]εν σὺς λευκῶι ὀδόντι
 [οι]χομενον σὺ δε με προει[ς] και πότνια μήτηρ
 [ε]ς πατερ Ἀυτολικον μητρος φίλον· ὄφρ ἀνελόιμην
 335 [δ]ῶρα τα δευρο μολων μοι ν[υ]πέσχετο και κατένευσεν·
 [εἰ] δ ἀγε τοι και δενδρε ευκτ[ι]μένην κατ ἀλῶην
 [εἰ]π[ω] α μοι ποτ ἐδωκας· ἐγὼ δ ἠτεν σε ἕκαστα
 παῖδ[ι]νος ἐων κατα κη[π]ον ἐπισ[πο]μενος· δια δ' αὐτῶν
 ἰκνευμ[ε]σθ[α] σὺ δ ὠνο[μα]σας και ἔειπες ἕκαστα·
 340 ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα και δέκα μηλε[ας]
 συνκῆας τεσσεράκοντ'· ὄρχους δε μοι ὠδ' ὀνομηνας
 δῶσειν πεντήκοντα· [δ]ιατρύγιος δε ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ' ἀνα σταφ[υ]λαι παντοῖαι ἕασ[ιν]
 ὀππότε [δ]η Διὸς ὤραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθέ[ν]
 345 ὡς φάτο· τ[ο]ν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα και φίλον [η]τορ
 σηματ' ἀναγν[ο]ντος· τα οἱ ἔμπεδα πέφραδ [Ὀ]δυσσευς
 ἀμφι δε παιδι [φι]λωι βαλε πήχεε· τον δε προτι οἱ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς·
 αὐταρ ἐπει ρ' ἀμπνυτο και ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη

Fol. 98 recto.

350 [ε]ξαν[ι]τις μύθοισιν ἀμ[ε]ιβομενος προσεείπεν·
 [Ζευ] πατερ· ἢ ρα ἐτ' ἔστε θεοὶ κατα μακρὸν Ὀλυμπον

[ει ετ]εον μνηστήρες ἀτάσθαλον υβριν ἔτισαν·
 [νυ]ν δ' ἀνώθς δειδ[οι]κα- μη ταχα πάντες κατα φρένα
 [ε]νθαδ' ἐπελθωσιν Ἴθ[ακησ]ιοι· ἀγγελίας δε
 355 [π]άντη ἐποτρύνω[σι] Κεφαλλ[ή]νων πολίεσσι·
 τον δ' ἀπαμειβόμενος προσε[φ]η πολύμητις Ὀδυσσεύς
 θαρ[σει]· μη τοι ταυτ[α] μετα φρέ[σι] ση[σι] μελότων·
 ἀλλ' [ιο]μεν προτι οἶκον ὅς ο]ρχατου ἐγγύθι κείται·
 εἴθ[α] δε Τηλέμα[χ]ον και βουκ[ό]λον η[ἴ]δε συβ[ώ]ωτην
 360 προυπεμψ' ὥς α[ν] δειπνον ἐφ[ο]π[ι]σσωσι ταχ[ί]στα
 ὥς ἄρα φωνη[ισαν]τε βατην προς δωματα καλα
 οἱ [δ] ὅτε δη ρ ικου[ί]το δομους ἐναμειταοντας
 ἐυρον Τηλέμαχον κα[ι] βουκολον η[δ]ε συβωτην
 ταμνομένους κρέα [πολλα κερωντας τ αιθοπα οινον
 365 τόφρα δε Λαέρτην μ[ε]γαλητορα ωι ἐνι οικωι
 ἀμφίπολ[ο]ς Σικελή λ[ι]ουσεν και χρισεν ἐλαιωι
 ἀμφι δ' αἶρα] χλαῖναν [καλην βαλεν ἀνταρ Αθηνη
 ἀγχι παρ[ιστ]αμμενη μ[ε]λε ηλδανε ποιμενι λαων
 μείζονα [δ ηε] πάρος και [πασσονα θηκεν ιδε]σθαι·
 370 ἐκ δ' ἀσαμ[ί]νθου βῆ· θάμ[α]ζε δε μιν φίλος υιος
 ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλιγκιον αἰτην·
 [και μιν] φωνήσας ἐπ[η]α π[ι]τερόεντα προσήυδα·
 [ὦ πατερ]· ἦ μάλα τίς σε θεων ἀειγεν[ε]τάων
 [ειδο]ς τε μέγεθός [τε ἀμεινονα θηκεν] ἴδ[ε]σθαι·
 375 [τον] δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀν[ι]σιν ἤυδα·
 [αι γ]αρ Ζεῦ τε πατερ κα[ι] Αθη[ν]αῖη [κα]ι Ἄπο[λλο]ν
 [οιος] Νήρικον εἶλον [ε]υκτίμενον π[ι]το[λι]εθρον
 ἀκτην ἠπείροιο Κεφαλλήγεσσι ἀνασσ[ω]ν
 τοῖος εἶων το[ι] χθίζος ἐν ἡμετέρ[οισι] δομοισι

Fol. 98 verso.

380 τεύχε' ἔχων ὤμοισι· πρ[ο]ισταμ[ε]ναι και ἀμύ[ν]ειν
 ἀνδρας μνηστήρας· τω κε σφεων γ[ο]ννατ' ἐλυ[σα]
 βάλλων ἐν μεγάροισι· συ δε φρένας ἐνδον ἐγη[θεις]
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα προς ἀλλήλους ἀγόρευον
 οἱ δ' ἐπει οὖν παυσα[ν]το πό]νου τετύκοντό τε δαῖ[τα]
 385 ἔξείης ἔστησε κατ[α] κλισμου]ς τε θρόνους τε
 ἐνθ' οἱ μὲν δέιπν[ω]ι ἐπεχειρο]ν· ἀρχίμολον δ[ε]
 ἦλθε γέρω[ν] Δολίο[ς] συν δ' υιει]ς τοῖο γερού[το]ς
 ἐξ ἔργου μογέοντες [ἐπει προ]μολοῦσ' ἐκάλε[ισσε]
 μήτηρ γρῆ]υς Σικέλη η σφεας τ[ι]ρέφε· και ρα [γε]ρροντα
 390 [ε]ν[δ]υκεως κομ[ε]εσκεν ἐπει κατ[α] γῆρας ἔμαρπτεν·
 [οι δ' ὡς οὖν Ὀδυσθα ἴδον φρασσαν]τ[ό] τε θυμῶι
 [εσταν ἐνι μεγάροισι τεθηπο]τες ἀντ[α]ρ Ὀδυ[σσε]υς

[μειλιχοις επεεσσι καθαρτ]ομενος προσέειπεν
[ω γερον ιζ επι δειπνον απ]εϊκελεάθεσθε δε θάμβευς·

- 395 [δηρον γαρ σιτωι επιχειρη]σιν μεμαῶτες
[μυνομεν εν μεγαροις] ὑμέας ποτιδέγμενοι αλει·
[ως αρ εφη Δολιος δ ιθυς κιε] χείρε πέ[τα]σσας
[αμφοτερας Οδυσευς δε λα]βῶ[ν] κί[ν]υσε [χειρ]’ επι καρ[π]ω·
και [μιν φωνησας επε]α πτερο[εντα] π[ροση]υδᾶ·
- 400 ὦ φιλ [επει νοστησας ε]λλδομέν[οισ]ι [μ]αλ’ ἤμῴν
ουδ ετ’ οιομενοισι θεοι δε σεγ’ ηγαγον αυτῶι
οὐλέ τε και μέγα χαίρε θεοι δε τε ὄλβια δοῖεν
και μοι τουτ’ αγόρευσ[ον] ετήτυμον οφρ’ εν [ειδω
η ηδη σαφ]α οἶδε περι[φρων] Πηηελόπεια
νοστήσαν[τ]α σε δευρ’ η α[γ]γ[ε]λο[ν] οτρύνωμεν
τον δ’ απαμ[ει]βόμενος προσεφη πολύμητις Οδ[υ]σσευς
ὦ γέρο[ν] ηδη οἶδε· τι σε χρ[η] τ[α]ῦτα πένεσθαι
ὡς [[έ]]φαθ’ ο δ [α]νθι κ[αθ]ί[ζ]εν ευξί[έ]στου επι δίφρου
ὡς δ’ αὐτ[ῶ]ς πα[ιδε]ς Δολου κλυτον αμφ’ Ο[δ]υσσῆα
410 δε[ικ]α[μ]ῶντ ε[πέ]εσσι και εν χείρεσσ[ι] φυο[ν]το·

]· ε
ιν γαρ
[ε]το
]δεν

Fol. 99 verso.

- [εξεί]ης δ’ ἔζοντο πα[ρα]ι Δολιον π[α]τερα σφο[ν]
[ως δ οι] μεν περι δειπνον ενι μεγα[ί]ροισι πέ[ν]οντο·
[Οσσα] δ’ αρ άγγελος [ῶ]κα κατα πόλι[ν] αιχε[ι]το πάντη
[μν]ηστήρων στ[υγε]ρόν θάνατον και κηρ[η] ενέπουσα·
- 415 [οι δ] αρ ὁμῶς αἰον[τέ]ς [εφοιτων αλλοθ]εν αλλος
[μν]χμῶ τε στοναχῆ[ι] τε δομων προπαρο[ιθ]’ Οδυσηος
[ε]κ δε νέκυσ οίκω[ν] φορεον και θαπτον ε[κ]άστ[ο]ν·
του[ς] δ ε[ξ] αλλάων π[ο]λιων οικον δε εκασ[τ]η[ν]
πεμ[π]ον αγ[ν] αλ[ι]ευσι θοηις επι νηυσι τιθε[ν]τες·
- 420 αυτ[οι] δ’ εις αγορη[ν] κιον αθροοι αχνυ[μ]ε[ν]ο[ι] κη[ρ]
αυτ[ᾶ]ρ επει ρ [ήγερθεν ομηγερεις τ]’ εγένοντο
του[σιν] δ Ευπει[θη]ς ἀ[να] θ ιστατο και μετεειπε
παιδός γαρ οἱ ἄλαστον ἐνι φρεσι πενθος εκειτο
Αντισοο· τον πρώτο[ν] ενηρατο διος Οδυσσευς
- 425 του ὅ γε δα[κ]ρυ χέων αγ[ο]ρησάτο και μετεειπεν
ὦ φίλοι· ἦ [μέ]γα έργον αν[η]ρ οδε μησατ Λχαιους
[τ]ους μεν γ[α]ρ σ[υν] νηυσί[ν] αγων πολεας τε και εσθλους
ώλεσε μ[εν] νηα[ς] απο δ’ ω[φ]λεσε λαους
τους δ’ ελθω[ν] εκ[τε]ν[ε] Κεφ[α]λληνων οχ[α]ρισ[τ]η[ο]υς
430 [α]λλ[η] άγετε πριν τουτον η ες Πυλον οκα ικασθαι
[η και ες] Ἡλιδα διαν ὀθι κρ[α]τέ[ο]ουσιν Ἐπεῖδι

[ιομεν η] και έπειτα [κ]α[ι]τηφε[ι]ες εσσομέθ' αιει
 [λωβη γα]ρ τάδε γ' εστι και ε]σσομέν[ο]ι[σι π]υθέσθαι
 [ει δη] μη παίδων τε κασιγνήτων τ[ι]ε φον]ήσας
 435 [τισο]μ[ε]θ' ουκ αν έμοι[γ]ε μετα φ[ι]ρεσιν ηδυν γεν]οιτο
 [ζωέ]μεν· αλλα τάχισ[τα] θανών φ[ι]θιμνοισι μ[ε]τ' είνη·
 αλλ' έομεν μη φθewσι περαιωθεν[ι]τες εκ[ε]ί[ν]ου
 ως φατο [δακρυ] χέων· οίκτος δ' έλε [παντας Α]χαιους

Fol. 99 recto.

αγχιμ[ολον] δε σ[φ] ηλθε Μείδων και θεός αιδιδ[ος]
 440 εκ μεγα[ι]ρων Οδ]υσήος· επει σφεας ύπ[ι]ο[ς] ανηκεν
 έσταν δ' είν μεσ]σοισι τάφος δ' [έ]λεν άνδρα έκα[ιστον]
 τοισι δε και μετεειπ[ε] Μείδων [πε]πνυμένα ειδως
 κέκλυτε δη νυν μεν Ιθακήσιω[ν] ου γαρ Οδύσσεν[ι]ς
 άθανάτων [αεκητι θεων ταδ]ε μήσατο έργα·
 445 αυ[τ]ος εγ[ων] ειδον θεον αμβροτ[ον]· ός ρ' Οδυσ[σ]ήη
 εγγύ[θεν] εστηκε και Μεντο[ρι] πάντα εω[ικε]·
 αθ[ανατος] δε θεος τοτε μεν προ[πα]ράοιθ' Οδ[υσ]σήςος
 [φαι]νετο θαρ[συνων] τοτε δε μνη[στ]ήρας ορίν[ω]ν
 [θην]ε κατα [μεγαρον] τοι δ' αγχηστ[ιν]οι έπιπτον·
 450 [ως] φατο τους δ' αρα παντας υπο χλ[ω]ρον δέ[ι]ος η[ι]ρει
 [τοισι] δε και μετεειπε γε[ι]ρων ήρωσ Αλιθερσης
 [Μαστοριδης ο γαρ οιος ορ]α πρόσσω και όπίσσω·
 [ο σφιν ευφρονewν αγορ]ήσατο και μ[ε]τ' έειπεν·
 [κεκλυτε δη νυν μεν Ιθα]κήσιου· όττι κ[ε]ν ειπω·
 455 [υμετερη] κακοτητι φίλοι τάδε ερ[γ]α γένοντο·
 [ον γαρ εμοι πειθεσθ] ου Μέντορι [ποιμ]ε[ν]ι λαών
 υμετ[ε]ρους παιδας κα[τα]παυέμ[ε]ν α[φ]ροσυνάων
 [οι] μεγα εργων ερεζον ατασθαλίη[σ]ι κακή[σ]ι
 κ[ι]τ[η]ήματα κείροντες και ατιμάζοντες άκοιτιν
 460 α[ν]δρòς αριστήος· τ[ον] δ' ο[υ]κ[ε]ί[ε]τι φάντο υ[ε]εσθαι
 και ν[υν] [ω]δε γένοιτο π[ι]θεσθέ[ι] μ' ως αγορ[ε]ω
 μη [έ]ομεν μη που τις επισπαστον κακόν [ευρη]
 ως [ε]φασ οι δ' αρ α[ν]η[ξ]ί[αν] μεγάλωι αλα[λ]ητ[ω]
 ήμισε[ω]ν πλειους· τοι δ' [αθρ]οοι αντόθι μεί[ζ]αν
 465 ου γαρ σ[φ]ιν α[δ]ε μυθος ενι φρεσίν· αλλ' Εδ[υ]πειθει
 π[ι]θειοντ αιψα δ' ε[π]ειτ' επι τεύχεα ε[σ]σευο[ν]το·

Fol. 100 recto.

[αυταρ ε]πει ρ εσσαν[το] περι χροι νωροπα χαλκον
 [αθροοι] ηγερέθοντο προ άστεος ευ[ρυ]χοροίο
 [τοισιν] δ' Ευπειθης ήγήσατο νηπι[ε]μισι
 470 [φη] δ' ό γε τί[σ]ε[σθαι] παιδος φ[ι]νον ουδ' αρ εμελλεν

- [αψ] αποουστη[σ]ειν [αλλ αυτου ποτμον εφεψειν
 [αυτ]αρ Αθηναίη Ζη[να Κρονιωνα προσηυδα
 [ω] πάτερ ήμέτερ[ε Κρονιδη υπατε κρειόντων
 [ει]πέ [μοι] ειρομένημ [τι νυ τοι νοος ενδοθι κευθει
 475 η προτε]ρωι πόλεμ[ον τε κακον και φυλοπιν αυνη
 τεύξεις ή φιλότ]η[τα μετ αμφοτεροισι τιθησθα
 την [δ α]παμειβ[ομενος προσεφη νεφεληγερετα Ζευς
 τέκ]νον ε]μον τι [με ταυτα διειρεαι ηδε μεταλλαις
 479 ου γαρ [δη] τούτου μεν εβου]λευσας νοον αυτη
 481 έρξον όπως εθέλεις ερέω [δε τοι ως επειοικεν
 επει δη μ]η[σθηρας επισατο διος Οδυσσευς
 [ό]ρκια πιστ[α] ταμόντες [ο μεν βασιλευετω αιει
 η]μεις αυ πα[ιδ]ων τε κασ[ι]γγητων τε φονοιο
 485 [εκ]λησιν θ[εωμ]ε[ν] τοι δ' αλ[ληλους φιλεοντων
 [ως τ]ο πάρο[ς] πλου[τος] δε και ειρηνη άλις εστω
 [ως ει]πών ωτρυνε παρος με[μ]αυ[ια]ν Αθηνην
 [β]η δε κα[τ] Ούλύμπιοι καρή[νω]ν αιξασα·
 [οι δ επει ο]ν σιτιοιο μελί[φρονο]ς έξ ερον έντο.
 490 [τοις αρα μ]ύθων ήρ[χε] πολυ[τ]λας δίο[ς]. Οδυ[σσει]ς
 [εξε]λθ[ων] τις ιδου μη δη] σχεδόν ώσι κ[ιου]ν[τες]·
 [ως εφ]ατ'· εκ δ' υ[ι]ος Δολι[ο]ν κίεν· ώ[ς] εκελευε
 [στη δ α]ρ επ ουδόν υ[ι]ων το[υ]ς δε σχ[εδον εισιδε] παντα[ς]
 αυψα δ Οδυσση[α] επεα π[τε]ροεντα π[ροση]υδα
 495 οιδε δη ε[γγυ]ς ε[ασ]· αλλ' οπλιζώμ[ε]θα θασσον

Fol. 100 verso.

- [ως εφ]αθ οι δ ωρ]υγ[ι]το και εν τ]ευχεσσιν ε]δνον
 [τεσσαρες αμ]φ Οδυση'· εξ δ' υιεις· οι Δολίοιο
 [εν δ αρα Λαερτη]ς Δολίος τ ες τεύχε' εδνον
 [και πολιοι περ εοντε]ς [αναγκαιοι πολεμισ]τ[α]ι
 500 [αυταρ επει ρ εσσα]ντο περι χρο]ι νωροπα χαλκ[ον]
 [ωιξαν ρα θυρας εκ δ ηιον ηρ]χε δ' Οδυ[σ]σ[ε]υς·
 [τοισι δ επ αγχιμολον θυγατη]ρ Διός ηλθεν Αθη[νη]
 [Μεντορι ειδομενη ημεν] δέμας ηδε κ[αι αυ]δη·
 [την μεν ιδων γηθησε πολ]ύτλας διος Οδυ[σ]σ[ε]υς
 505 [αυψα δε Τηλεμαχον προσεφώ]νεεν όν φι[λι]ον υιο[ν]
 [Τηλεμαχ ηδη μεν τοδε γ εισε]αι αυτ[ος] επελ[θ]ων
 [ανδρων μαρναμενων ινα τε] κρίνου[ται] αριστο[ι]
 [μη τι καταισχυνειν πα]τερων γενος· οι τ[ο] παρος π[ε]ρ
 [αλκηι τ ηνορηι τε κεκασ]μεθα π[α]σαν επ α[ι]αν·
 510 [τον δ αυ Τηλεμαχος πε]πνυμε[νο]ς αντίον ηύθ[ι]α
 [ωψει αι κ εβελησθα πατ]ερ φίλε· τ[ω]ιδ' ενι θυμ[ώ]
 [ου τι καταισχυνοντα τεο]ν γένος ώ[ς] α]γορέυεις

432. Two dots between *εριεον* and *νφοσ* may be due to accident.
434. οἰδ̄: so FP; *οἰτ̄ others.
436. *ν* of *Χαρυβδιν* was corrected from an *ι* by the corrector, who at the same time deleted the *ο*.
442. One of the three lines 439–441 must have been left out, no doubt l. 441, which is omitted in S and several other MSS. Line 440 is not essential, but there is no other authority for its omission.
- ν* 1. There are apparently ink-marks a little way above οἰδ̄, but they do not suit the number of the book.
4. εἶκεν: not ηλθεσ (K).
44. γυναι]κες: l. -κας.
57. χερσι (MULW Athen. xi. 498 d) is rather more suitable than *χειρι.
64. αρα: so MJ; *αμα others.
85. θ]μιε: so M; *θθε others. Cf. χ 309.
88. *εταμνεν: so GMD; εταμν SLW, ετεμνεν FHU, ετεμν PX.
91. l. κνματα. But ω is rather darker than the neighbouring letters, and there seems to be a faint *ν* beyond the ω, and hence it is probable that *επειρεν* was originally written, for which there is analogy in U's *κύματ' ετεμνεν*. ω would then be due to the corrector. To write final *ν* as a stroke above the line is not the usual practice of the first hand.
115. *τοιων: so FGHMSU; τοιον others.
120. *κτηματ: so FGPHDSU; χρήματ' others.
152. αμφικαλ]νψει: *-ψαι Aristarchus, &c., -ψω others.
199. δε προσηνδα: so FGPMS; *δ' επος ηῦδα Aristarch. &c. The second *ο* of ο]λοφυρομενος was altered by the original hand from *ν*.
234. ευειελος seems to have been written by mistake for ευδειελος: the *ι* is almost certain.
255. The final *ν* of νοο]ν, if it be *ν*, is badly formed, the second upright failing to meet the cross-bar.
256. τε: l. γε (δέ J, om. F); cf. ξ 81.
269. The erroneous accent on the *α* of ημεας seems to be due to the first hand: that on the *ε* is certainly not original.
271. The omission of this line was probably caused by the homoeoarchon of *αὐτάρ* and *αὐτρίκ'*; cf. *ν* 304.
284. τ of [κ]ατθεσαν was originally left out, but was added by the first hand.
318. οὐδ' ενοησα: so MSS.; *οὐδὲ νόησα Bekker, ed. 2.
327. ηπερο]πενησι: so MXTULW, ὑπ. S; *ἠπεροπέυσης others.
340. Line 343 has mistakenly been inserted between ll. 339 and 340; it appears again in its right position. *ε* in *νοστησεις* was altered from *α* by the first hand.
349. Lines 347–348, which = 103–104, are omitted also in FGTUO; cf. Eust. οὔτοι δὲ οἱ δύο στίχοι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων οὐ κείνται.
- εστι: so a number of MSS.; *εἰρύ FGXD SKLW.
376. So FGXD TU, Ludwich; φράζεο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον others.
396. Mr. Allen informs me that this verse, which recurs at l. 428, is also omitted in Neap. II. F 4. Line 428 is omitted by H Eust.
402. φανεησι is the reading of the MSS.; *φανῆσι Schäfer. Contrast ψ 233.
405. το: l. τοι.
428. Cf. note on l. 396.
430. επι: so HSU; *ερί others.
431. ολεσαι is for ολεσε.
435. μεμορνχημει]α: cf. Eust. μεμορνχημένα ἢ μεμορνχημένα διχῶς γὰρ φέρεται, Phot. Suid. *s.v.* μαρότερος Μορύχου; *μεμορνχημένα MSS. (except the late Bruxellensis).
440. Below this verse there is a space in which the number of the book was written; cf. e.g. the conclusion of χ.
- ξ 12. *θαμεας: μεγάλους GXD and v. l. Eust.
45. γ of γερον was corrected from ῖ by the second hand.
75. ευσεν: so most MSS.; *εὔσε τε A. P. Berl. 7517 Eust., εὔσε δέ J.
81. τε: l. γε; cf. *ν* 256.

97. οὐδ is an error for οὐτ; cf. μ 430.

98. οὐτε; so FLW Eust.; *οὐδέ others.

111. ἐδ]ωδης: ἐδωδῆ MSS. Possibly the supposed circumflex accent (by the second hand) is an over-written ι, but the s has not been deleted.

112. The MSS. are divided between σκύφος and σκύφον, the former being the reading of Aristoph., the latter of Aristarchus according to Athen. xi. 498 f.

ἐπιων: ἐπιεν MSS.

154. The bulk of the MSS. omit this line and so Ludwich.

163. κεν: so LW, though having ἀτιμάζει in l. 164; *τις others.

177. φρενας: so most MSS.; *δέμας LW Eust.

182. ρκ of Ἀρκεισιου were converted by the first hand from a ν.

184. κα]ν seems to have been written for κεν: cf. e. g. l. 190, ν 431. There is no variant here.

188. δ': so most MSS.; *τ' Aristarchus LW.

190. παιζον: so apparently for πεζον.

195. αεκοιτ: so LW; *ἀκέοντ' others.

214-15. The ordinary text here is καλάμην γέ σ' δίομαι εισοροῶντα γινώσκειν. The scribe repeated οιομαι and apparently wrote only the first two or three letters of the word εισοροῶντα, which was completed by the second hand in the infinitive; that the superfluous οιομαι was at the same time cancelled is not clear, though probable. Perhaps γινώσκουτ' replaced γινώσκειν in l. 215. The erroneous mark of elision after γ was also inserted by the corrector, who further emended δουη below to δυη (cf. note on μ 436).

221. At the end of the line the upper dot is by the second, the lower apparently by the first hand.

273. *φρεσιω ᾠδε: φρεσι τοῦτο PHJLWY.

297. περασησι: so most MSS., Eust.; *περῶσει F.

298. s of νηος corr.

320. τε has been omitted after χλαίναν.

328. ἐπακούσαι, the reading of Aristophanes and a few MSS., is here supported, though the accent (by the second hand, as usual) is wrong; ἐπακούση Aristarchus, vulg.

336. l. πεμ]ψαι.

353. l. ἄριος; a number of MSS. similarly have ν in place of ι.

361. δ]ειλαι is for δ]ειλε.

381. εμον προς στ]αθμον: so U cod. Ven. ix. 4 and one or two others, Eust.; *ἐμὰ πρὸς δώματ' most MSS.

388. *αἰδε]σσομαι: so DJ; αἰδήσομαι others, Eust.

439. ἐπεα πτε]ροεντα προσηνδα: so FD, &c.; *προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς others.

465. ο of ορχησασθαι seems to have been corrected from η.

469. Τρο]η: so F, &c., Strabo 599; *Τροίην others.

478. π of π[αντες is broken, but the remains suit π better than μ of μεν, which a number of MSS. insert against the metre.

ο 3. This will be the twenty-fourth line of the column without counting ll. 515-17, which were no doubt omitted as in many other MSS. From twenty-eight to thirty verses is the complement of the neighbouring pages, and a space of four or five lines must be allowed for the entry of the numbers of the books completed and begun on this page.

48-9. These two verses, which are inserted at the bottom of the column by the first hand, were also originally omitted in H and a number of other MSS. The sign opposite l. 48 is more commonly written with the straight stroke vertical, ∟ (cf. e. g. l. 11); a corresponding sign was no doubt placed in the margin to show where the lines were to be placed.

127. Since the preceding page ended with l. 91 and the pages herabouts do not contain more than thirty verses, it may be inferred that the codex agreed with PH, &c., and the text used by the Scholiast of P. Amh. 18 in omitting ll. 113-19. This reduces the present page to the normal number of twenty-nine lines.

150. It is not certain that ll. 150-1 and 318-19 are rightly identified.

381. There was probably one more line below this in the column.

σ 157-8. These two verses if rightly identified must have been originally omitted; cf. ο 48-9.

- τ 104. The identification of these letters, which partially adhere to the preceding leaf, is very doubtful.
374. Nearer the end of this verse, at about the point where the letters *νσ* should come, there appears to be a small *ο* followed by an upright stroke; but the space is too large for *α[ε]κ[ο]υ[σαν]*, and possibly the two letters belong to the preceding leaf and are the *οπ* of *Πηνελόπεια* in l. 308.
474. *σν γ*: so FOZ; **μδλ*¹ others.
572. *αε[β]λα*; *αεθλον* MSS.
599. *θ* of *θε[ν]των* has been corrected by the second hand from a *δ*.
- ν 61. *ειθε*: **αιθε* vulg.
102. *δ' εκλυε*: so commonly MSS. **δδ κλυε*.
127. l. *ακα]χμενον*.
128. The final *ν* of *ειπειν* was deleted by the second hand.
134. *φιλη τροφος*: so JU: **περιφρων* others. Cf. χ 492.
160. **εσ*: so FGU; *εκ* others. On the other hand, FG have *μνηστῆρες* for the better supported *δρηστῆρες*.
197. This verse, originally omitted by mistake, was added below the column by the corrector, its place being as usual indicated in the left margin; there is, however, no corresponding sign at the beginning of the omitted line.
199. **εσ*: so only U and Eust.; *ωσ* the rest.
271. *θυμον* is a slip for *μυθον*.
302. [*σαρ*]δαιον: so HU Plato, *Rep.* 337 a Eust., &c.; **σαρδόνιον* almost all MSS. The former is adopted by Allen.
304. The omission of this line is probably due to homoeoarchon.
308. *δημοι*: *οικω* MSS.
330. An angular mark above the first *ε* of *ισ]χε[μ]ει[αι]* is not easily interpreted as an acute accent, and seems too low down to be e.g. a *ν* from the previous line.
- φ 2. The final *ηι* of *Πην]ελοπειηι* were written by the corrector over an original *α*.
12. *στονοεντες*: the scribe first wrote *στονοεσσα* . [.
42. *μ* of *μεγαροιει* is similarly doubled in P; cf. e.g. P. Brit. Mus. 732 (*Journal of Philology*, xxvi. 51, p. 49) *Ξ* 183 *τριγληνα μμο[ροε]ντα*.
47. l. *οχηας*.
49. The accent of *λειμωνι* is all that remains of this verse.
- 65-6. Line 66 (= σ 211) is also omitted in PHU and others; the omission of l. 65 seems to be peculiar to this codex.
69. The first two letters of *αιει* appear to have undergone some alteration.
104. *αλλ' ω* is a mistake for *αλλω*. The first *ε* of *εψεσθαι* is written by the corrector through an original *α*.
109. PHMU and a number of other MSS. agree in the omission of this line.
110. *τοδε τ*: l. *τοδε γ*.
115. *αχνημειη*: so FXDLWZ, &c.; **αχνημένω* others.
126. An otherwise unknown variant occurs here instead of the usual *επιελπόμενος τότε (τό γε) θυμῷ*. It is not possible to read *το γε* or *τοδε*, and the remains suggest *η]θελε*, which was perhaps followed by *θυμ[ος]* rather than *θυμ[ωι]*, as in ν 40, φ 273. What replaced *επιελπόμενος* is doubtful.
142. *τ]* *επιουοχοενει*: so FX, &c., -*ειν* UJ; **τε περ οινωχοενει* others.
144. *Ηνοπος*: so FGPDWZ, &c.; **Οίνωπος* others.
146. **μυχοιτ[α]τος*: *μυχατατος* GXDLW, &c.
- αιει*: so most MSS., Eust.; **αίέν* U.
162. **κ[ε]*: *τις* FGXJUZ, &c.
172. *πω*: *τοι* MSS. *πω* is clearly impossible, but *πω(ς)* might stand.
176. *πυρ δη*: *δὴ πύρ* MSS.
- κειον*: so MSS.; **κῆον* as a correction in a few.
178. l. *εοντος*.
181. *α* of *ανεκαιε* was converted by the first hand from an *ε*.
182. l. *θηκεν*.

194. *ανώγει* : *ἀνώγει* MSS.
- 219–20. These two verses (cf. τ 393–4) are similarly omitted in U and Ven. ix. 4.
223. *Οἰδύσηρα δ[αιφρονα]* : so G and some others, Eust. ; *Ἄδουση δαίφρονη* most MSS.
247. *δ' εστ[ενε]* : **δὲ στένε* Bekker.
248. *ειπεν κτλ.* : many MSS. have *εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν*.
252. The ι adscript of *Ιθακη* is altered, probably from σ.
254. ο δ : I. ο τ.
276. All MSS. omit this line, which recurs in ρ 469 and σ 352.
277. [*Αντιοον . . . Ευρυ*]μαχον : *Εὐρύμαχον . . . Ἀντιοον* MSS.
281. *τοδε* seems to have been written by mistake for *δοτε* : the same slip occurs in FZ.
282. *ει* : so MSS. except U, which has **η*.
289. *ενι μεγα[ροισι . . .]σι* : *ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῶν* MSS. If *σι* is right *μμεγαροισι* or *-οις* was succeeded by some adjective ; it does not seem possible to read *μεθ ημ[ῶν]*. For the doubled μ cf. φ 42.
- 291–2. The original omission of these verses, which have been supplied in the upper margin by the corrector, is probably to be explained by the homoeoteleuton *ἀκούεις* and *ἀκούει*.
304. *οι τ* : so FXDULWZ Eust. ; **οι δ'* others.
308. This line is also omitted in GXU and other MSS.
318. *τουτο* : I. *του*. *τουτο* was a repetition from the previous verse.
321. *περιφρων* : so FGHXDULW ; **περίφρον* P, and U supr. scr.
335. *αἰδρος* : so FMUZ, &c., Eust. ; **πατρός* others.
341. *ε* of *πεδειλα* was deleted by the corrector.
352. *μυθος* : so FGPMYZ, &c. ; **τόξον* others.
359. *εφ[ερε] φέρε καμπύλα* MSS. Possibly the augment was written through mere inadvertence, though it is not safe to assume this.
381. *περιφρων* : so XDLW ; I. *περιφρων*.
383. I. *κτυπον*.
391. *βιβλ[ων]* : so most MSS. ; **βύβλιων* others.
405. The deletion of *ε* in *ειδε* is due to the corrector.
411. *κελη* is a lipography for *ικελη*.
412. *μνηστη[ρσ]ω δ αρ αχος* : [*μνηστη*]ρ[ε]σσι δ αχος might also be read, with U.
414. *δ'* : so Eust. (*γῆθησε δέ*) ; **τ'* MSS.
416. *ος* : so MSS. ; **σ* Bekker.
418. *ο* of *εμελλον* was converted from an *ε*.
422. I. *στειλ[ει]ης*.
429. *ε* of *φαιε* is altered by the corrector from σ.
434. Either **εστ[ηκει]* or *ει[στηκει]* may be read.
- χ 7. **τυχομι* : so M, and D supr. scr. ; *τυχομι* the rest, Porph. Eust.
35. *οικαδε νεισθαι* : so XU and some others ; **οικαδ' ικέσθαι* most MSS., Eust.
40. *εθεσθε* : so MXJ, &c., Eust. ; **εξεσθαι* and *επεσθαι* others.
41. *ν* of *ολεθρου* was converted from a *ν* ; the *ι* of *νμιν* was originally omitted and inserted by the corrector.
43. The majority of MSS. and Eust. omit this verse ; so Ludw.
46. *ειπες* : so most MSS., Eust. ; **ειπας* Aristarchus.
56. *επ* of *εκπεποται* are written over *οτ*, i. e. the scribe began to write *εκποται*.
76. *και* is for *κε* ; cf. ξ 361, &c.
77. The erroneous *ν* was deleted by the second hand. *γενηται* : so FXJZ ; **γένοιτο* others, Eust.
82. *απ[ο]ρροεις* : so FGPHDLW, &c., Eust. ; **ἀπορροει* and *ἀποπροέηκε* others.
98. **τ[υ]ψας* : so FGU, &c., Eust. ; *τύψη (-ει)* others.
103. *ν* at the end of the line was deleted by the corrector.
110. *ειλετο* : so most MSS. ; **ξξελε* X and some others.
118. *αχρηστινοι* : cf. ω 181.
126. The first ρ of *ορσοθυρη* seems to have been converted from a σ.

129. *την* : so GXDULW ; **την δ'* FPH.
130. *εσταοτ* : so XLW ; **εστεωτ'* (Aristarchus), *εσταωτ'*, *εστωτ'* others. The codex has *εστεωθ* in ψ 46 and *εστεωτ* in ω 204.
137. ρ of *αργαλεον* is a correction by the second hand from ι.
156. It is not clear whether the original ο of *αμειων* was deleted or not.
165. *αυτον* is an error for *αυτοι*.
167. *τε* : so FGPHDLWZ ; **γε* U, &c.
168. α of *αγω* was written by the corrector over an ε.
174. The omission of this verse, which was condemned by Bothe, seems to be peculiar to the present codex.
177. *δηθ αμα* : *δηθά* MSS. The shortening of a vowel before ζ, which is allowed by Homer before names like *Ζάκωνθος* that cannot otherwise be brought into a hexameter, became a licence of later metrists, e. g. Oppian, *Cyn.* i. 92 *μεσσόθι ζωῆς*. The deletion of the *ν* is due to the second hand.
181. *εστ'* was deleted by the corrector.
188. The mistaken sign of elision after ξ is by the second hand, that after δ by the first ; there is a faint mark meeting the latter, which is perhaps to be regarded as cancelled.
191. This verse occurs in XLDW, &c. ; Ludw. omits it with the majority of MSS., and it is absent also in P. Oxy. 448.
198. *ανερχομενη{ι}* : so PUK ; **επερχομένη* most MSS. For the superfluous ι adscript cf. l. 209, &c.
200. **ενι* : so GX, &c. ; *ύπό* others.
203. The superfluous ε was deleted by the corrector.
208. *εταροιο* : the correction is due to the second hand.
213. The last ι in *πα]ραιπεπιθισω* is a correction by the second hand from ε.
231. **γε* : so FGXU ; *τε* others.
233. *ιστασο* : so P. Oxy. 448 and MSS. except H, which has **ισταο* (*παρισταο* Zenod. Aristarch. K 291).
234. *σφα ιδης* : so X and some others ; **σφρ' ειδης* most MSS.
244. Apparently *αρετη*, the ordinary reading, was inserted over the line by the corrector, some other word having been written by the original scribe ; there is no known variant.
258. *βεβληκειω* : so Bekker ; cf. l. 275 ; **βεβλήκει* MSS.
262. *η τοι* : *ἦδη* MSS.
266. l. *τιτυσκομενοι* ; apparently the scribe first wrote an ι and then altered it to υ.
270. *αρ εχωρησαν* : so most MSS. ; **ανεχώρησαν* F and some others.
275. *βεβληκειω* : so P. Oxy. 448, U and a few others ; **βεβλήκει* most MSS. Cf. l. 258. κ of *πυκνωος* is corrected.
279. *οξει χαλκωι* : *έγγει μακρῶ* MSS.
281. The scribe originally wrote ο in place of the final α of *δαιφρονα*.
282. The second α of *ακοντισαν* was altered by the second hand from ο.
307. l. *μνηστηρας* : P has the same mistake.
308. **ωρυντ* : so most MSS. ; *ῶρυντ'* PU, &c. Cf. ω 184.
309. *θινειν* : so H ; **θῆε*, *θῆεν* others. Cf. ν 85, ω 185.
311. *φωνησας* : *λισσόμενος* MSS.
322. **που* : so FZ, &c. ; *μου* most MSS.
327. *ον* is attested as a v. l. in M ; **ῶ* others.
330. l. *αλυσκ[α]νε*. There is a break above the *ν* and possibly *σ* was inserted.
336. *εκαιον* : **έκηαν*, *έκειαν*, *έκηεν* MSS. *έκαιον* was read by early editors.
339. The superfluous σ was deleted by the corrector.
345. *αι* : *ει* MSS. The circumflex accent on ω of *ατω[ι]* is written over an acute.
352. *δαιτα* : so FPXLWZ, &c., Eust. ; **δαιτας* others.
364. *απο* : so FZ, &c., and early editions ; **ύπό* the majority of MSS.
370. **μεγαροισ* : so X and FZ (-σι), &c. ; *μεγάρω* others.
373. The erroneous final *ν* was cancelled by the corrector.
384. *πεπητωσας* : so LW, Eust. ; **πεπεῶσας*, *πεπτεῶσας*, *πεπηῶσας* others. ε of *αλιης* is written over an α.
386. *δικτωω* : the original ε has been amended by the corrector, but his intention is not at all clear.
392. *ειποιμι* : so FGPHXULW ; **έπωμι*.

400. προσω: πρόσθ' MSS.
 406. ι of χείρας is an insertion by the corrector.
 423. *δουλοσυνην: so MU, &c., v.l. Eust.; δουλοσύνης most MSS.
 429. *επωρσε: so FGUZ, &c.; ἔχευε others.
 432. 1. ελθεμεν.
 436. There appears to be more than an accent on εἰς and a smooth breathing was perhaps also written; the accent may be a circumflex.
 437. αν[ω]χθι: 1. -θε.
 440. κατακοσμη]σεσθε: the same mistake occurs in FZ.
 447. οικτρ: so only Ven. ix. 4; *αἰν' or αἰ γ' the rest.
 448. κατατε]θνειωτας: so FGXZ; *-ηῶτας Aristarchus ULW.
 450. αλληλησιω: so most MSS.; ἀλλήλοισιω M, &c., v.l. Eust.
 451. *επ(ε)ισπερχω[ν]: so HLWY, &c.; ἐπιστείχων others, Eust.
 456. εφερον: so X, &c., Eust.; *ἐφόρεον others.
 460. 1. θεν: the repetition of the ο was probably due to a flaw in the leaf, but the letters θε have been corrected, the latter apparently from ν.
 463. κακ: so Vind. 5; *κατ' others.
 467. επαντανσας: so F; *ἐπαντανύσας, ὑψόσε ἐνανύσας others.
 468. α of κηλαι was converted from an ε.
 469. το δ: so MSS. except Paris, 2769, and Eust., where *τό θ' is read.
 489. ησθαι: *ἔσταθ', ἔστασ', ἴστασ' MSS. The superfluous θ was deleted by the corrector.
 492. *φιλη τροφος: so FG, &c.; περιφρων others. Cf. v 134, ψ 25.
 500. The first ι of ηφρει is a subsequent insertion apparently by the original scribe.

ψ 11. δε: 1. τε. Cf. μ 430, ξ 97, &c

14. α in the termination of εβλαψαν is converted from an ε.
 17. βλεφαρ: βλαφερ was originally written.
 22. αυγειρε: so most MSS.; *μ' ἀνέγειρε(ν) GU, &c., Eust.
 24. μεγαρων: so most MSS.; μέγαρον XD, &c., Eust.
 25. περιφρων: φλλη τροφός MSS.; cf. χ 492.
 46. *εστεωθ: so (Aristarchus) GHJU; ἔσταῶθ, ἔσταθ' others. Cf. χ 130.
 48. This verse (= χ 402) is omitted by most MSS. and Eust.
 51. κειαμενος: so most MSS., Eust. Porph.; *κηάμενος F.
 77. εια ειπει: so U and some others, Eust.; *ἔα εἰπέμεναι most MSS.
 *πολυκερδῆσι: so most MSS.; πολυιδρέησι U and some others, Eust.
 78. αυτη: 1. αυτης.
 84. τεθνειωτας: so J; *τεθνηότας most MSS. Cf. ω 56.
 89. *εραντιον: so FGMXZ Eust.; ἐραντή PHDULW.
 105. τεθηπεν, which was omitted by the original scribe, was added by the corrector.
 106. επακουσαι: ἐρέεσθαι MSS. Cf. ρ 584 φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι.
 107. ει κ: 1. ει δ.
 110. The syllable ιδ was written by the second hand over . ε.
 113. The last four letters of εασον were written by the corrector over an erasure.
 122. *τα δε: so U and some others, Eust.; τῶ the majority. ε of ειω is written over ῖ.
 127-8. These two lines (= N 785-6), which are found in Eust. and a few MSS., are omitted by Ludwich.
 131. θ of αμφιεασθε has been rewritten by the corrector; whether θ or some other letter originally stood there is doubtful.
 132. α of δμοας was converted from an ι. 1. εμαθ.
 134. νμιν: so X; *ἡμῖν others. *φιλοπαιγμονος is the reading of FGUZ, &c.; πολυπ. others.
 135. αιε of περιβωαιεταουσι was converted from εαι.
 141. ηδ επιθοντο: so a number of MSS.; *ἡδὲ πίθοντο U.
 142. αρ: so PHDULW, &c.; *ὄν others.

143. [οπ]λισθεν: so probably rather than [ωπ]λισθεν (X).
151. εις ο κεν ελθῃ: εἶος ἴκοιτο or ὄφρ' ἂν ἴκοιτο MSS., *εἶος ἴκοιτο Bekker.
152. τ of τα is written over a ν, i. e. the scribe first wrote εἰπεσκεν.
155. χ[λαυν]α[ν] καλ[η]ν]: φᾶρος καλόν MSS. For χλαυναν καλην cf. e. g. κ 365.
157. ζ of μειζονα is written by the corrector over an erasure of, probably, ν.
162. αρα: so Macrob. v. 4. 12; cf. ζ 235; *μῆν MSS.
- κ[ατε]χευε: the κ is almost certain; cf. e. g. ζ 235; περιχευε MSS. At the end of the line σ of ωμοις was rewritten by the corrector.
172. *σιδηρεον . . . ητορ: so most MSS.; σιδήρεος . . . θυμός X, &c., Eust.
174. ου γαρ: so PX Porph. *οὔτ' ἄρ most MSS.
- ουδ: so FZ Porph. Eust.; *οὔτ' others.
175. ουδε: so U Eust.; *οὔτε others.
187. *ου κεν: οὐκ ἂν UY Eust.
- γυναικων: so FGMXUZ, &c., v. l. Eust.; *μᾶλ' ἤβῶν others.
188. τευκτο: τέτυκται MSS. τέτυκτο had been conjectured by Grashof.
190. ταιφυλλος: cf. l. 195. The same spelling is found in HD and Apollon. 19. 5.
196. δε: so Apollon. 30. 12; *δ' ἐκ MSS.
197. l. ιθυνα.
201. εκ: so most MSS.; *εν GXU Eust.
- ιφι κταμενοι: so PHJU, &c.; *φοίνικι φαεινόν (-νῶ) others.
203. ει: so nearly all MSS. and Eust.; *ἦ HD and Oxon. Canon. 79.
204. απο: so most MSS.; *ὀπό FGXU Eust.
207. *κιεν: so GHDJLW, &c.; δράμει FXUZ and others. Both readings are recognized by Eustath.
208. The superfluous σ in Οδυσσηι has been partially erased.
210. οπασσαν οἰζύν was presumably the reading of the archetype. Above the ο there is a horizontal stroke apparently inserted by the second hand and perhaps intended to represent a ν, though if so it was misplaced; it cannot be interpreted as a smooth breathing. ὤπασον οἰζύν MSS.
212. The second ο of ουδον is altered; probably the scribe began to write an ε, i. e. ουθεν.
214. ωδ, the original reading, was correct.
227. γε was with little doubt written for τε. For the converse error cf. e. g. ν 256, note.
231. *ετι: so FGXU, &c.; ἄρα others.
232. The original spelling of θυμαρα is normal.
233. ασπασιος: so most MSS.; *ἀσπάσιος M and a few others, v. l. Eust.
- *φανημη: so Aristarchus; φανείη commonly MSS., and Eust.
234. η of ην was written by the second hand over an original ω, which was correct.
237. l. πολλη.
249. εστι: so FZ, &c., Eust.; *ἔσται others.
250. τελεσεε was originally written.
255. The final ι of κ[οι]μηθεντι is due to the second hand; ε was originally correctly written.
259. ες νη[ρ]οροφον: so Bekker (cf. δ 476, &c.); *ἐνκτίμενον MSS.
264. γαρ: so U: *τ' ἄρ most MSS.
- στρνεουσα: so the majority of MSS.; *δτρύνουσα U and a few others.
266. *θυμος: so FGXUZ, &c.; θυμῶ others.
267. The omission of πολλα after μαλα was no doubt caused by the homoeoteleuton.
269. The second σ which the corrector has inserted above the line is superfluous; that, however, is the spelling of the scribe in l. 271 and ω 189.
276. *μην: so FU and a few others; δῆ the rest.
- εκελευεν: so Barnes, Wolf, and the first edition of Bekker; *ἐκέλευσεν is the usual reading.
277. The ρ of ερξανθ is an insertion by the second hand, but ρεξανθ, which is a v. l., was not originally written.
297. βουκολος was written by the first hand over an erasure.
298. πανσεν is a mistake for πανσαν.
306. [α]νταρ: so U; *αὐτὰρ ὁ most MSS.

308. *αρα τερπετ*: so U Eust.; *ἀρ' (ἀρ) ἐτέρπετ' most MSS.
313. The ε in the termination of *ελευρειν* is over an erasure of ω, probably from the hand of the corrector.
317. *βαρεα: so FGMXJZ, &c.; *μεγάλα* others, including P. Oxy. 956.
318. *αφικανεν: so most MSS.; *ἀφικοντο* FXU, &c., P. Oxy. 956 Eust.
320. This line is omitted by Ludwich with most MSS. and Eust.
- 332-3. *αλυξας* [ικ]ετ ες: *ἀλυξεν ὡς θ' ἴκετ'* MSS.
336. *αγηραον*: so MSS.; *ἀγήρων Aristoph. and Aristarchus.
337. *τωι*: so early editions and the first of Bekker; *τοῦ most MSS.
348. *αθανατῖοισι*: *ἀνθρώποισι* MSS., rightly.
353. *πεδαεσκο|ν*: cf. S *πεδέασκον*. I. *πεδάασκον*.
354. The accent of *πολυηρατον* was probably misplaced at first and therefore repeated; cf. ω 38.
358. *ενπιλησσωσιν*: so F; **ἐνπιλήσσωσιν* others.
359. *επειμι*: so U and others, Eust.; *ἀπειμι most MSS. The μ has been retouched and there is an erasure between it and the preceding ι. The loop of the ρ of *αγρον* has also been rewritten. From which hand these alterations proceeded is not clear.
361. *τοδ*: so FDULWZ Eust.; *τῶδ' others.
- επιστελλω*: so the Florentine edition and Barnes, with the approval of Cobet; *ἐπιτέλλω MSS. The σ of *εουση* was converted from ο, probably by the first hand.
365. η of *μηδ* has apparently been altered from an α, i. e. the scribe began to write *προτισσοσμαι*.
366. **ἐδυστεο*: so Zenod. and Aristarch.: *ἐδύσατο* most MSS., v. l. *ἐδήσατο*.
- ω 4. *νπνωωντας*: so F; **ὑπνώωντας* most MSS., *ὑπνώωντας* MF corr. X. But the first ω is indistinct and has perhaps undergone some alteration.
11. *Ωκεανοιο*: so Schol. Alcman 16, ii. 23, and v. l. Barnes; **Ωκεανού τε* MSS.
20. *ηλθεν*: so v. l. Barnes; **ἦλυθ'* MSS. ν of *ψυχην* may have been deleted by the corrector.
21. *οσσοι*: so FZU, &c.; *ῶσσοι* others.
23. *Πηλειδαι*: *Πηλείωνος* MSS.
26. The original reading *ανασσες* was correct.
39. *δεν*: so GPHMDLW Eust.; **δ' εν* (Aristarchus) FXU, &c.
45. **αμφι*: *αμφίς* MXLW, &c., Eust.
47. The dittography of *εξ αλος* is cancelled by dots (for which the corrector is likely to be responsible) above and below the letters.
49. **υπο*: so FGMU, &c.; *ἐπί* others.
- **ελλαβε*: so DLW, &c., Eust.; *ἦλυθε* others. Whether the correction of *δρομος* is by the first or second hand is uncertain.
56. *τεθνηιτος*: so FUZ; **τεθνηῶτος* others. Cf. ψ 84.
61. *γ' ενησας*: so most MSS.; **γε νόησας* Eust.
65. *δ επ αυτω*: so FGPHYZ; **δέ σ' ἀμφί* Vat. 24, *δέ σ' ἀμφίς* others.
69. I. *περι*.
77. *θανοντος* was originally written, then the termination was altered to -α, and subsequently -ος was restored. Possibly the -α was by the original hand; the second -ος with little doubt was due to the corrector.
- 78-9. The omission of these two lines, probably caused by the homoeoteleuton *θανόντος* and *θανόντα*, appears to be peculiar to this MS.
85. *αιτιασαα*, which is a respectable variant (cf. e. g. δ 651, ρ 346), has been unintelligently altered by the second hand to *αιτιασααα*. *αιτήσασα* MSS.
90. **θηησαο*: so most MSS.; *ἐτεθήπεια* U and some others, and Eust. with vv. ll. *ἐτεθήπιας* and *ἐτεθήπιο*. An apostrophe above the α of *κεια* seems meaningless.
95. There is a circumflex as well as an acute accent on *εμοι*, and it is not clear which was meant to stand.
102. The deletion is probably by the corrector.
107. **αλλως*: so most MSS.; *ἄλλος* FZ, &c., Eust.
110. *κύματα*: a circumflex has been replaced by an acute accent.
113. η: I. ηε. For the following ηε the MSS. rightly give *ἠδέ*.

118. αρ: so MSS.; **ἐν* Aristarchus.
 119. It is doubtful who deleted the ε; the deletion in the next line is likely to be by the corrector.
 121. This verse is omitted by Ludwich with FMUZ, &c.
 133. The order of these two lines, which were accidentally transposed, was apparently restored by the figures α and β written opposite them in the margin; cf. e. g. P. Oxy. 16, 26, 1018, 38.
 137. κηται: so Wolf and Bekker; **κείται* MSS. commonly. The ε of *ατερ* is written over an original α.
 138. δ is mistakenly omitted after *ημιν*.
 139. I. *υφαινεσκεν*.
 140. τ: I. δ. Cf. ψ 11, &c.
 143. Om. Ludwich with FPHMZ, &c.
 145. γ', which is inserted above the line, is the ordinary reading.
 148. There is a nearly upright grave accent as well as the acute on the first η of *σεληνη*.
 156. *κακὰ χροῦ εἶματ' ἐχοντα* MSS. Perhaps merely *κακο* was written by mistake for *κακα*.
 160. I. *προφανεν* γ.
 173. γ', which has here been added by the corrector, is not found in the MSS.
 175. οι: μιν MSS.
 180. *στονονετα βελεμνα*: cf. the scholia minora on this passage, *βέλεμνα βέλη*, on which Buttman remarked 'fuit itaque varia lectio *στονονετα βέλεμνα*'. The variant has now made its appearance. **βέλετα στονόνετα* MSS. *βέλεμνα* occurs in the *Iliad* but not elsewhere in the *Odyssey*.
 181. *αγχηστινοι*: so HDLW Eust.; **ἀγχιστινοι* others.
 182. σφωι: I. σφι.
 185. θνιεν: so HMU; **θ̄νεν* others. Cf. χ 309.
 186. ωι: D similarly has *ῶ*. **ῶν* is the usual reading.
 188. For the spelling *ισσασι* cf. ψ 269.
 194. *ἐχέφρονοι*: so FUZ, &c., Eust.; **ἀμόμονι* others.
 201. **δε τε*: so FUZ and some others, Eust.; δ' *ἐνί* most MSS.
 202. The correction may be by the second hand.
 204. *εστρωτ*: cf. χ 130, note.
 207. *πολλα μογήσεν*: so Bekker (cf. Aristarchus I 492); *πόλλ' ἐμόγησεν* vulg.
 209. *ἠδ ἐνιαυον*: this new reading avoids the hiatus of the vulg. *ἠδὲ ἴαυον*.
 210. *ηργαζοντο*: so H; **ἐργ.* and *εἰργ.* others.
 213. νει: so F; **νίει* most MSS.
 214. The superfluous ε is partially erased, as is the cancelled ι in l. 221.
 217. The ordinary reading is *ἐπιγνώη* (-*γνοή* many MSS.) *καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν*. Probably the scribe's archetype had *ἐπιγνοιη* and the repetition of the letters *γνοιη* immediately below diverted his eye to the next line, though it is surprising that he should have proceeded to write out l. 218 without observing his error.
 234. I. *βλωθρην*.
 236. **[κυσσ]αι*: this was probably the spelling; *κῦσαι* ULW Eust.
 240. *επεσιν δια[π]ειρηθηται*: *ἐπέεσιν πειρηθῆναι* MSS.
 245. *κομιδῆς*: *κομιδή* MSS.
 249. I. *κομιδη*.
 270. This verse for some not evident reason has accidentally dropped out.
 276-7. *χιτωνας*: so HMDLWY, &c., and HY with a few others further agree in omitting l. 277. **τάπητας*, | *τόσσα δὲ φάρα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας* most MSS.
 278. *αμυμονας*: so FDUWZ Eust., &c. (Aristarchus I 128, 270); **ἀμόμονα* others.
 286. *κα[ι] ἦ* MSS. ι in *ξεινη* was perhaps deleted by the corrector. γ
 291. *εν* is an alteration by the second hand from an original η.
 299. **δαι*: so DLW and some others; *δέ* (Eust.) or *δή* most MSS.
 309. *τοτε*: I. *τοδε*.
 310. *πατρης*: *πετρης* was originally written.
 312. *ωσ*: *οἷς* MSS., rightly.
 314. *διδωσων*: so J Vind. 5, while PH have ἦ δ', which presumably was intended here. **ἦδ' . . . διδώσειν* vulg.

321. δῆ: so Apollon., *Synt.* 194. 13, *Pronom.* 57. 21; *τοι MSS.

323. ἰσχευ: so S and some others; *ἴσχεο most MSS.

328. τε is an error for γε; cf. v 256.

εἰληλουθας: so SU, &c.; *ἐνθάδ' ἰκάνεις most MSS.

337. ἠτευν: cf. l. 323 ἰσχευ. The reading is far from certain, but the vestiges suggest *v* rather than *o*.
ἠτευν vulg.

341. τεσσερακοτ: but τεσσαρας in l. 279.

347. προτι: so FPMU; *ποτί others.

349. αμπνυτο: so MSS.; *ἔμπνυτο Aristarchus ε 458.

353. The two missing words have been supplied in the margin by the corrector, their position being marked by the oblique stroke after δειδ[οι]κα.

*ταχα: ἀμα PHMJLW.

358. *v* of ορχατου has been altered, apparently from *ι*.

380. ωμοισι προϊσταμεναι: ὤμοισω ἐφεστάμεναι MSS. πα[ρισταμ]εναι is improbable.

382. βαλλων: πολλῶν MSS.

385. εστησε: ἔζοντο MSS.

387. ηλθε: so U; *ἦλθ' ὁ most MSS.

388. εργου: ἔργων MSS.

προμολουσ εκαλε[σσε]: so U; *προμολοῦσα κάλεσσε vulg.

390. εμαρπτεν: so Eust.; *ἔμαρψεν MSS.

400. The base of the δ of εε]δομεν[οισ], if in U a δ, has disappeared, and the letter might be taken for a λ.

401. σεγ ηγαγον: so apparently H; *σε ἦγαγον most MSS., θεδς δέ σε ἦγαγεν Eust.

402. *μεγα: so PHM, &c.; μάλα others.

δε τε: so Schol. AB B 6, Et. Gud. 440. 9, Tzetzes, *Exeg.* II. 62. 6; *δέ τοι MSS.

The marginal note is probably a gloss on the rare word ουλε,] . ε in the first line perhaps representing ουλε itself or some equivalent like υγαινε or χαϊρε. Cf. the extant scholium οὐλε' ὑγίαινε, παρὰ τὸ ὄλην. In l. 3]ετο might be] απο.

408. α]υθι κ[αθι]εν: so Ven. ix. 4 only; *αὐτις ἀρ' ἔζετ' the rest. The mistaken ε in εφαθ was deleted (after having been accented) by the corrector.

417. There is an accent on the *v* as well as the ε of νεκvs. ο of οικω]v was converted apparently from an ε. ε]καστ[ο]v: sc. νέκvv. This is a new variant; *ἔκαστοι, ἕκαστος, ἕκαστον MSS.

418. *εκαστ[ο]v: so LW, &c.; ἕκαστος others.

419. αγειv is a correction by the second hand from αγου.

421. τ] εγενο]vτο: so most MSS.; *τε γένοvτο Z.

427. γ[αρ σ]vν νηυσί]v: σvν νήεσσω MSS.

449. αγχρηστι]οι: cf. l. 181 above.

450. *ηρει: so most MSS.; ειλε LW Eust.

458. ερεζον: so LW; *ἔρεξαν most MSS.

461. μ of μοι is written over what appears to have been an original ι, and οι is added above the line. What exactly the mistake of the first hand was is uncertain. There is a mark which may be part of an interlinear letter inserted by him slightly to the left of the corrector's μ.

464. *μειωv: so FPHMU; μίμων LW Eust.

480. This verse is also omitted in Ven. ix. 4. Some other MSS. omit both l. 479 and l. 480.

496. τ]ευχεσσω εδυνον: this occurs as a *v*. l. in Y and was read by Bekker; *τεύχεσσι δύνοντο others.

512. *ω]s: so most MSS.; ο] LWZ Eust.

514. θε[ο]ι φί]λοι: the ι of θε[ο]ι is extremely uncertain, and θεε φι]λε, the reading of Eustath., is quite possible palaeographically.

535. Some traces of ink above the χ of χθονι are perhaps accidental.

54. HESIOD, *THEOGONIA*.

Behnesa.

11.4 × 4.3 cm.

Late first century B. C. or early first century A. D. Plate 4.

Hesiod is still not very well represented among the papyri, and the following fragment from the *Theogonia* in spite of its meagre size is of some little interest on account of its early date. It is from the bottom of a column, and is inscribed in a medium-sized uncial hand, round and upright, which may be assigned with probability to the Augustan period. An acute accent in l. 655 is likely to be a subsequent addition. On the verso are parts of seven lines of demotic.

Four readings occur which are peculiar to the papyrus. One of them (l. 656) confirms a conjecture of Hermann, while the rest are of more questionable value, but merit attention in view of the antiquity of the MS. and its probable correctness as against other testimony in l. 656.

.

δη τοτ[ε τοις μετεειπε πατηρ ανδρων τε θεων τε
κεκλυτε μεν Γαιης τε και Ουρανου αγλαα τεκνα
645 [ο]φρ ειπω τι με θυμος ενι στηθεσσι κελεινι
[η]δη γαρ μαλ[ι]α δηρον εναντιοι αλληλοισι
[ν]εικης και κα[ι]ρτους περι μαρναμεθ ηματα παντα
[Τ]ειτηνες τε θεοι και οσοι Κρονου εκγενομεσθα
[ν]μεις δε μεγαλ[η]ν τε βιην και χειρας ααπτους
650 [φ]αινετε Τειτηνεσσι εναντιοι εν δαι λυγρηι
[μ]νησαμενοι φ[ι]λοτητος ενηος οσσα παθοντες
[ε]ς φαος αιψ ικεσθ[ε] δυσηλεγεος υπο δεσμου
[η]μετερας δια βο[υ]λας απο ζοφου ηεροεντος
[ω]ς φατο τον δ αιψ [αυτις αμειβετο Κοττος αμυμων
655 [δαι]μονι ουκ αδα[η]τα πιφασκειαι αλλα και αυτοι
[ιδ]μεν ο τοι περι μ[ε]ν πραπιδες περι δ εστι νοημα

647. κα[ι]ρτους: κρατεος MSS.

652. ικεσθ[ε]: αφικεσθε MSS. The metre is not affected since the ι may be long or short; but αφ might easily disappear after αιψ.

654. αιψ [αυτις]: εξαυτις MSS. Only the tip of the cross-bar of ψ remains, but the letter is nevertheless practically certain. αιψα does not seem to occur in Hesiod with verbs of speaking, but it is common enough in Homer, e. g. E 242 αιψα δε Τυδειδην επεα πτεροειντα προσηύδα, I 201 αιψα δε Πάτροκλον προσεφώνεεν έγγυς εόντα.

655. The accent was at first misplaced and therefore repeated in the correct position.

656. ο τοι: so Hermann, *Op.* vi. 180, comparing Homer, Θ 32, &c.; οτι MSS. The right side of the ο is rubbed and σται would be a just possible reading, but is very much less likely.

55. HERODOTUS II.

Fr. 3 11·7 × 7·7 cm. Second century. Plate 10 (Frag. 3).

A Herodotean papyrus is as yet something of a rarity, the only fragments at present published being P. Oxy. 18 and 19 (Book i), 695 (Book v), and a Munich papyrus edited by Wilcken in *Archiv* i, p. 471 (Book i), none of which are of at all considerable compass. The following pieces from Book ii, though also of meagre proportions, are a welcome addition. They belong to a carefully written roll from which, to judge by the clean straight edges, they have been deliberately cut; the verso, however, is in each case blank. The script is a handsome upright uncial, the letters being rather widely spaced and sometimes (e. g. κ and τ) finished off with small apices. In general appearance this hand, which is probably of the second century, recalls that of the Bacchylides papyrus, though there is an obvious difference in the formation of the ω; cf. also P. Oxy. 665. Stops in both the high and middle position occur, and some of these at least may be due to the original scribe, to whom no doubt the paragraphi and diaereses on initial iotas are to be referred; but the stop in l. 29 looks like a later addition, and the hand of a corrector is to be recognized in ll. 20 and 34. A critical mark opposite l. 33 is noticeable, as well as the very deep margin (6·7 cm.) at the top of Frag. 3.

Frag. 1.

α ξυλα ε[πεαν δε τωι τρο ii. 96
 πωι του[τωι ναυπηγη
 σωνται [ζυγα επιπολης
 τινουσι [αυτων νομει
 5 σι δε ουδ[εν χρεωνται ε
 σωθεν δι[ε τας αρμονιας
 εν ων ε[πακτωσαν τη
 βυβλωι. π[ηδαλιον δε εν
 ποιουντ[αι και τουτο δι
 10 α της τρο[πιος διαβυνε
 ται. ι[στωι δε ακανθινωι
 χρεωντα[ι ιστιοισι δε
 βυβλινο[ισι

Frag. 2.

[υπο Περσ]ημισι εστι [Α].[γ].[υ]πτος ii. 98
 15 [η δε ετερη] δοκει μοι πο
 [λις το ουν]ομα σχειν απο
 [του Δανα]ου γαμβρου Αρ
 [χανδρου] του Φθιου. του
 [Αχαιου κα]λεεται γαρ δη
 20 [Αρχανδρο]ν πολις ει δ αν
 [και αλλος τ]ις Αρχανδρος
 [ου μεντοι] Αιγυπτιον γε
 [το ονομα]. μεχρι μεν 99
 [τουτου οψι]ς τε εμη και
 25 [γνωμη και ιστοριη][ι]

Frag. 3. Plate 10.

ποιησαι τον Σεσω[στριν ii. 107
 και δυο μεν των π[αιδων
 κατακαηναι τροπ[ωι τοι
 ουται. τους δε λοιπ[ους α
 30 ποσωθηναι αμα τ[ωι πα
 τρι νοστησας δε ο [Σεσω 108

στρις ες την Αιγυπτου
 → και τισαμενος τον [αδελ
 φον τω μεν ομιλω [

4. τινουσι: so AB; τείνουσι other MSS., Hude. Cf. l. 33.
 9. ποιου[τα: ποιεύ[νται MSS., Hude.
 15. δοκει μοι πα[λις: πόλις δοκέει μοι MSS.
 16. σχειν: ἔχειω MSS.
 22. Αιγυπτιον γε: γε Αιγύπτιον MSS.
 33. τισαμενος: so L; τεισ, other MSS., Hude. Cf. l. 4. The meaning of the critical sign (possibly by the first hand) opposite this line is uncertain. It is a combination of an obelus with a diplé, and occurs among the *notae simplices* enumerated in Cod. Par. 7530, where it is said to designate a verse *alienus et supervacius* (Dindorf, *Schol. in Hom. Il. I*, p. xlix). For the occurrence of critical signs in prose papyri cf. l. 1. 48-9 and note; a diplé is found in a Hawara papyrus (15) of Xenophon's *Cyropaedia*.

56. HIPPOCRATES, Περὶ διαίτης ὀξέων.

7.1 × 5.1 cm.

Second century.

The ends and beginnings of lines of two columns from the latter portion of Hippocrates' treatise Περὶ διαίτης ὀξέων. This portion of the treatise has been generally recognized from the time of Galen downwards to be a spurious accretion, and is expressly designated as *vótha* in the best manuscripts. It is, however, of considerable antiquity.

The two columns are written on the verso of the papyrus in a small but clear cursive hand, somewhat resembling that of the British Museum Herondas and belonging most probably to the first half of the second century. Such a date is also supported by the evidence of the recto, which bears the remains of a few lines from, apparently, some first-century document. A high stop is used twice, but this and the paragraphus are the only lection signs which occur; they are apparently both due to the original scribe, who has also in one place entered a variant in the margin. Textually the fragment in spite of its small size is of some interest. As usual, it supports none of the three principal MSS., which are of the eleventh and twelfth centuries, at all consistently, agreeing for instance with A against MV in ll. 6 and 27-8, with MV against A in ll. 21, 23, and 25, and with AM against V in l. 17, while occasionally it differs from them all; cf. notes on ll. 7, 9, 13, and 15. The accompanying collation is based on the edition of Kühlewein.

Col. i.

Col. ii.

[φιλ[λεε]ι [τωι τοι
 [ωιδε και επαυ]εσ[ις] ειναι το[υ
 [πυρετου αλλ ο]μω[ς] τον τοιω[δε]
 [παραφυλασσει]ν [τη]ι λιμοκτο
 5 [νιη και υδατοποσι]ηι και με

τιο ετερον παρα το ετερον πα
 ρα[βλαστανει και σκληρη φλε
 γμ[ονη] κατεχει και οιδει ισχυ
 20 ρω[ς] ο οφθαλμος και η παρα
 φ[ρ]οσυνη μεγα επιδιδοι αι δε νυ

[λικρητου ποσει και] χυλοισι	κτες μαλλον σημαινουσιν
[παραφυλασσειν μηδεν πι	η αι [ημεραι τα περι την παρα
[στευων τη ανεσει] τ[ω]ν πυρετων	φρο[συνη]ν τα δε σημεια μα
[.] εχου[σι] [σ]ημεια επι	25 λιστα γινεται πολλα επι τον
10 [κινδυνου εισι θνησκ]ειν око	πε[ρ]ισσον αριθμων η επι τον
[ταν δε ταυτα συνιδη[ς] ουτως	αρτιον εν οκοτερωι δ αν των α
[προλεγειν ην σοι αρεσ]κη θεω	ριθ[μ]ων τουτων γνηται ολε
[ρησας ευ μαλα οκοτα]ν δ εν	θρο[ι] επιγωνονται τους τοι
[πυρετοισι φοβερων τι γεν]ηται	30 ο[υ]σδε
15 [πεμπταιοις εουσιν ην η κο]ιλιη	
[εξαιφνης υγρα διαχωρησ]η και	

1. φι[λαε]ι [τωι : or φι[λει] τ[ω]ι. The MSS. here apparently have the uncontracted form (Kühlewein, Prolegomena, p. xcvi).

2. επ[αν]εσ[ις]: the letters *is* barely fill the lacuna.

6. χυλοισι: so A; χυμο[ί]σι MV.

7. [παραφυλασσειν: παραφύλασσε AMV, but this would not sufficiently fill the lacuna, the η of μηδεν being under the ι of [τ]η in l. 4 and the η of υδατοποσι[η] in l. 5. Probably, therefore, the infinitive was written here as in ll. 4 and 12.

9. What exactly stood in the papyrus here is doubtful. The common reading is *οσοι δε τοιαδε εχουσι σημεια* (so e. g. Kühn), but A has *ως οι τοιαδε εχοντες σημ.* (so Kühlewein), MV having *οσοι* for *ως οι*. The marginal variant *οκοσοι τοιαδε* apparently implies *εχουσι*, not *εχοντες*, in the text of the papyrus, and *εχου[σι]* may be read, though *εχοντες* is equally possible. But there is not room for *οσοι δε τοιαδε* before *εχου[σι]*; perhaps *οι (οι)* was written for *οσοι*, or *ταδε* for *τοιαδε*. It is noticeable that there is no *δε* in the margin after *οκοσοι*, but *δε* (or *ως*) cannot be spared.

10. οκοταν: *οπόταν* Kühlewein, following the usual spelling of A; cf. Prolegomena, p. xciii.

11. ουτως: *ούτω* Kühlewein.

13. οκοτα]ν: so vulg.; *όταν* AMV, but this would leave the supplement shorter by two or three letters than would be expected from the analogy of the three preceding lines.

δ εν: so MV, Kühlewein; *δέ* A omitting *έν*.

15. There is plenty of room for *ην*, which is omitted in AMV, but is read by Kühlewein on the authority of Foes and the various readings of J. Sambucus in Mack's edition.

17. πα[ρ]αβλαστανει: so AM; *περιβλαστανει* V.

20. η before *παραφροσυνη* is omitted in MV, but considerations of space are rather in favour of its insertion, as in A.

21. μεγα: so MV, *μετὰ τὴ* A, whence Kühlewein reads *μέγα τι*. That *τι* stood in the papyrus is not at all likely, since without it the line is of rather more than average length.

23. *η* before *αι* was omitted by A¹ but added by A⁴. The papyrus no doubt agreed with MV in reading *παραφροσυνη* as against A's *αφροσυνη*.

25. It is practically certain that the papyrus had *πολλα* like MV, since otherwise this line would be quite abnormally short; om. *πολλα* A, and so Kühlewein.

27. εν: so A, om. MV. A decision is here more precarious, but the longer reading seems to suit the papyrus rather better.

27-8. των αριθ[μ]ων τουτων: so A, Kühlewein; *τούτων τῶν ἀρ.* MV.

29. In the margin against this line there is a rather faint curved mark, like one loop of an omega, which may have some critical significance, but is quite likely to be accidental.

57. DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Harit. 12.7 × 10.8 cm. Late second or early third century. Plate 10.

Parts of two columns from the top of a roll inscribed with the *De Corona*. The verso of the fragment has been utilized for a short letter from Heron of Heroninus, of whose correspondence, dating from about the middle of the third century, there are many other examples; cf. 16. Hence the text on the recto, which is written in sloping uncials of the common oval type, is not likely to be later than the first few decades of the third century, and may even go back to the end of the second; cf. e. g. the hand of the Oxyrhynchus historian (P. Oxy. V, Plate V), which is a smaller and less regular example of the same style. The length of the horizontal strokes, especially in the τ, is noticeable in this Demosthenes papyrus. A mark of elision is inserted twice, apparently by the original scribe. The only textual point worth remarking is the omission in Col. i of the contents of the ψηφίσματα and ἀποκρίσεις, which are cited in MSS. but bracketed by modern editors.

Col. i.	Col. ii.
των ψηφι § 163	μεταξυ δειπνουτες § 169
[σματος ακο]υσαντες	τους τ' εκ των σκηνων
[και των απο]κρισεων	των κατα την αγοραν
[εισεσθε και μ]οι λεγε	20 εξειργον και τα γερρα
5 [ταυτα λαβων]	ενεπιμπρασαν οι δε
[ψηφισμ]α	τους στρατηγους με
[ετερον ψη]φισμα	τεπεμποντο και τον
[λεγε δη και τ]ας απο	σαλπικτην εκ[αλουν]
[κρισεις]	25 και θορυβου πληρης]
10 [α]ποκρισεις]	ην η πολις τηι δ [υστε]
[Αθηναιοις]	ραιαι αμα τηι ημ[εραι]
και Θηβαι]οις	οι μεν πρυταν[εις
[ουτω διαθεις ο] Φιλιπ	την βουλην εκαλ[ουν
[πος τας πολει]ς προς	30 εις το βουλευτηριον
15 [αλληλας δια το]υτων	υμεις δ' ει[ς] την εκκλη
[και τουτοις επ]αρθεις	σιαν επορ[ε]υ[εσθε και
.	π[ριν
.	.
.	.
.	.

10-12. There is room for a line between ll. 10 and 12, and it is evident that the two titles ἀπόκρισις Ἀθηναίους (om. Ἀθηναίους O) and ἀπόκρισις Θηβαίους were combined in some way, but the arrangement suggested is quite uncertain. It is not very satisfactory, because the termination of Θηβαίους would not be expected to project so far.

21. ενεπιμπρασαν: so MSS.; ἀνεπετάνυσαν Girard, comparing schol. on Aristoph. *Acharn.* 22.

30. εις τὸ βουλευτήριον is bracketed by Blass on the strength of Dionys. *Ar. Rhet.* iv. 13. 26 K.

58. DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Largest page 15.7 × 10.2 cm.

Fifth or sixth century. Plate 3
(Fol. 4 recto, Fol. 5 recto).

This is a singular papyrus. It consists of a quire of four sheets, the bottom one of which is so much damaged that of the last leaf only a piece of the inner margin remains. The inside of the first leaf and the six leaves following (Fol. 7 is blank) are inscribed with the final part of the *De Corona*, the actual end of the speech occurring on page 11, where the title of the work is given, followed by the subscription of the scribe, 'Good luck to the writer and to the reader.' It would naturally be supposed from this formal conclusion that the complete text of the oration had preceded, but this is not the case. Between each page there is a large omission amounting on an average to some 32 lines of the Oxford text, or about four times as much as the column of writing. The last line of a page is sometimes a short one, and the pages commence and break off in the middle of sentences, sometimes even of words (ll. 89 and 194). The pages are numbered consecutively, so there can be no question of missing leaves; can then the phenomena be explained by the hypothesis of a defective archetype? That is the obvious solution, and is also suggested by the occurrence of the short final lines which, as already mentioned, in some cases precede the gaps. The difficulty is that the pages were numbered from 1 to 11, starting from the inside of the first leaf, the outside of which was left blank. Hence it would appear that this quire was complete in itself, and not preceded by other quires; and that an archetype so defective as to preserve only a few disjointed passages from the end of a long work would be thought worth perpetuating, especially when that work was one so well known as the *De Corona*, is not an easy supposition. On the other hand a mere dummy or toy could hardly be so elaborate. The most satisfactory explanation seems to be that the leaves were written out as an exercise, and so belong to the same class as 59, though representing a more advanced educational stage; for a subscription, similar to that found here, at the end of a schoolbook cf. note on ll. 204-6.

In this quaternion the disposition of the sheets was the opposite of that in 28, and the verso is uniformly underneath. The text is written in fairly regular sloping uncials of medium size, the ink used being of a reddish-brown shade. ν is noticeable for its low cross-bar; and the tail of the ν is sometimes flourished below the line. Stops occur in the high, middle, and low position, marks of elision (which are written also after $\sigma\upsilon\kappa$ and $\sigma\upsilon\chi$) are not infrequent, and there are a few rough breathings of a rounded shape. An uncommon abbreviation of (β) $\alpha\upsilon\delta\rho\epsilon\varsigma$ $\text{'}\text{Αθηναῖοι}$ is employed; cf. note on l. 92. The papyrus is evidently of Byzantine times, but not of the latest period; it may be assigned to the fifth or earlier part of the sixth century. Its text is of a mediocre quality; there is no consistent agreement with any one manuscript or group of manuscripts. The chief peculiarity is a tendency to omission; cf. notes on ll. 5, 122, 170, 190.

Fol. 1 recto.

.
[.] . [.]ε § 267
.....] . [.....].

[ε]ν μεν τωωνυ τοις προς τη § 268
πολιω τοιουτοις εν δε

[μαλις]τα με[ν οι] θε[οι] επειτα
 [ουτοι] παντες απολεσειαν πο
 5 [νηρο]ν οντα πολιτην λεγε
 [τας μαρ]τυριας
 — μαρτυριαι

Fol. 2 verso.

β

15 εις τ[α] πασι δ[ι]κου[ν]τα συμ § 274
 φερειν [εαυτου] δους
 ου κα[τωρθω]σε μεθ α
 [παντων ουκ] ονε[ι]δι
 ζειν [ουδ]ε λο[ι]δορεισθ[αι]
 20 τω τ[οι]ο[υ]τω δ[ικ]α[λι]ον αλλα
 συναχθεσθαι φανησ[ε] § 275
 ται το[ι]νυν ταυτα παντα
 ουτως ου μονον τοις νο
 μοις αλλα κα[ι] η φ[υ]σις
 25 αυτη τ[οι]ς αγραφοις νο
 μιμοις και τοις ανθρω
 πωοις ηθεσιν διωρικε
 Δισχυη[ς] τοιουν τος[ο]υ[τ]ο
 υπερβληκεν απαντα[ς]
 30 ανθρωπουσ ωμοτη[τι] και
 συκοφαντια ωστ[ε] και ων
 αυτος ως ατυχηματων [

Fol. 3 verso.

δ

50 το δ' αιτιον ουκ' α[γ]νοεισ § 286
 με[ν.] ομως δε φρασω σοι
 [κ]αγω α[μ]φοτερ' ηδεσ[α]
 [α]υτοι την τ' εμην ευνοι
 [αν] κα[ι] προθυμιαν μεθ ης
 55 [τ]α πρα[γμ]α[τ]α επρα[τ]το[ν] κ[α]ι
 [την υ]μετ[ε]ραν αδικιαν
 [α γ]αρ ευθενουτων [τ]ων
 πραγματων ηρνεισθαι
 διομνυμενοι ταυτ' εν
 60 οισ επταισειν η πολις ωμο
 λογησατε· του[ς] ουν επι
 τοις κοινωις ατυχημασι

10 τοις ιδιοις ει μη παν
 τες ιστε οτι κοινος και φι
 [λ]ανθρωπ[ο]ς και τοις
 [δε]ομεν[οι]ς επαρκω
 [σ]ιωπω

Fol. 2 recto.

γ

τουτον προ[ε]λεσθαι [τ]ον αγωνα § 280
 ουκ αδικηματος . . . ε λαβειν
 35 τιμωριαν [εστι δ ο]υχ' ο λο
 γος του ρ[η]τορος Δισχυη [τι
 μιον ουδ]ε ο [τονος της φω
 νης αλλα το ταυτα προα[ε]ρε
 σθ[α]ι τοις πολλοις [κ]αι [το] τους
 40 αυτους μισειν και φιλε[ι]ν
 ουσπ[ε]ρ αν η πατρις. ο γαρ § 281
 ουτω[ς] εχων την ψυχην ου
 τος επ ευνοια παντα ερει· ο δ'
 αφ ων η π[ο]λις προοραται τι
 45 να κινδυνουν εαυτη, τουτους
 [θ]εραπευων ουκ' επι της αυτης
 [ορ]μει τοις πολλοις, ουκουν
 [ου]δε της ασφαλειας την αυτη
 [ε]χει προσδοκιαν.

Fol. 3 recto.

ε

τεταχθαι. ο συ νυνι πεπ[ο]ηκωσ § 292
 70 ει φανερος εμε παντων αιτιον
 και δι εμε εις πραγματ[α] φασκω
 εμπεισειν την πολιν ουκ' απο
 της εμης πολιτειας [ου]δε προ[α]ι
 ρεσεισ αρξαμενων υμ[ω]ν [τοις
 75 Ελλησι βοηθειν επει ειμ[ο]υγε ει του § 293
 το δοθειη παρ υμ[ω]ν δι εμ[ε] υμ[α]σ
 εναντιωσθαι τη κατα τω[ν] Ελλη
 νων αρχη πραττομεν μεζω[ν] [αν]
 δοθειη δωραια συνπασιων ω[ν]
 80 τοις αλλοις δεδωκατε·] αλλ' ουτ' α
 εγω ταυτα φησαιμι αδικουην

ων εφρονουν λαβοντας
 αδειαν εχθρους μεν παλαί
 65 φανερους δε τοθ^[-] ηγησα
 το αυτοις γεγενησθαι· ειτα κ[α]ι § 287
 προσηκειν υπολαμβανου[τ]ες
 τον ερουντα επι τοις·

Fol. 4 verso.

90 ταυτη[ς] τουνν της ουτως αισ^ς § 297
 χρας και περιβοητου στασεως
 και κα[κ]ιας μαλλον δε ω^θ προ
 δοσιας ει[ι] δει μη ληρειν της
 [τ]ων Ε[λ]ληνων [ε]λευθ[ε]ριας η τε
 95 π[ι]ο[λ]ις παρα πασ[ι]ν ανθρωπ[ο]ις
 αναιτ[ι]ος γεγονεν εκ των ε
 μων πολιτευματων και ε
 γω παρ υμιν ειτα μ^ε ε[ρ]ωτας ᾱ
 τι ποιας αρετης αξιω τ[ι]μα
 100 σθαι εγω δε σοι λεγω οτι τω̄
 πολιτευομενων παρα τοις
 Ελλησι διαφθαρεντων α
 παντων αρξ[α]μενων απ[ο]
 σου προτερον μεν υπο Φ[ι]
 105 λιππου νυν δε υπ Αλεξ[α]ν
 δρου εμε ουτε καιρος [ο]ν[τ]ε § 298
 φιλανθρωπια λογων ουτε
 επαγγελιων μεγαθος ουτε
 ελπις ουτε φοβος·

Fol. 5 recto. Plate 3.

110 οταν αυτω δι[ο]ξ[η] της πολιτει
 η § 308
 ας πολλακις δε δοκει φυλατ^η
 τει πηρικ^η εστε μεστο[ι] του
 συνεχως λεγοντος η [π]αρα
 135 [τ]ης τυχης τι συμβεβηκε̄
 εναντιωμα η αλλο τι δυ
 σκολον γεγονεν πολλ[α] δε

γαρ αν υμας· ουτ^η αν υμεις ευ οιθ^η
 οτι συγχωρησετε· ουτος δε ει δι
 κ[αι]α εποικει· ουκ^η αν ενεκα της
 85 [π]ρος εμε εχθρας τα μεγαιστα των
 [υμ]ετερων καλων εβλαπτεν και
 διεβαλλεν αλλα τι ταυτα επιτ[ι]μω § 294
 πολλω σχετλιωτερα αλλα κατη
 γορηκος αυτου και κατεψευσμε

Fol. 4 recto. Plate 3.

ζ
 110 την Ευβοιαν και των μεν τοις § 302
 εχθροις υπαρχουσων δυναμε
 ων τας μεγαistas αφελειν ων
 δε ενελειπ[ε]ν τη πολει ταυτα
 προσθηναι· ταυτα τουνν
 115 απαντα πεπρακται τοις εμοις
 ψηφισμασι και τοις εμοις π[ο]
 λιτευμασιν· α και βεβουλευ § 303
 μενα ω̄ εαν ανεν φθονου τις
 βουλη[τ]αι σκοπειν· ορθως ευ
 120 ρησει και πεπραγματα παση
 δικαιοσυνη και το εκαστου και
 ρον ου παρεθεντα· ουδ^η αγνο
 ηθεντα υπ εμου και οσα εις αν
 [δρ]ος ενος δυναμιν και λογι
 125 [σ]μ[ο]ν ηκεν· ουδεν ελλειφθε
 [ει] δε η̄ δαιμονος τινος η τυ
 [χ]η[ς] ισχυς· η στρατηγων
 φαιλοτης· η των προδιδον
 των τας πολεις υμων κακι
 130 α[·] η παντα ταυτα

Fol. 5 verso.

[θ]
 135 υποκρ[ι]της αριστος τραγικος § 313
 Θεο[κρ]ινης ειτα των προτερον γε 314
 155 γε[ν]ημενων αγαθων [α]νδρων
 μ[ε]μ[ν]ησαι και καλως ποιει[ς]
 ου μεντοι δι[ι]καιον εστιν ᾱ [τ]η̄
 προς τους τετ[ε]λευτηκοτας ευ
 ν[ο]ιαν υπαρχουσαν προλαβω

21. *Ι. συναχθεσθαι.*
22. *τουωνν*: so vulg.; om. SL, Blass, Butcher.
παντα παντα: om. *παντα* O¹, *παντα ταυτα* Vind. 1. Blass prints *παντα* in brackets.
23. *τοις*: so SA, Blass; *εν τοις* L, Butcher.
25. *νομοις*: so SA and vulg.; *νομοις* LO corr.
27. S omits *ηθεσω.*
29. 1. *υπερβεβληκεν.*
32. The *α* of *ατυχηματων* was perhaps inadvertently omitted; if written it was very cramped.
34. *αδικηματος ουδενός* MSS. Perhaps *ενος* was written for *ουδενος*. There is not room for *τινος*.
36. *τιμιον*: so SL; *τιμιος* vulg.
53. Whether the papyrus had *αυτοι* (SL, &c.) or *ουτοι* (A) is of course quite uncertain.
58. *ηρνεισθαι* is for *ηρνεισθε*; cf. l. 79 *δωραια*.
66. *εαυτοις*: the *ε* was added by the original writer; *αυτ.* MSS.
67. *υπολαμβανου[τ]ες*: so SLFQ; *υπελαβον* Y, *υπελαμβανον* vulg. Blass and Butcher bracket *υπολαμ-βανοντες*.
68. Blass brackets *επι τοις τετελευτηκόσω.*
76. The papyrus agrees with SL¹AY in omitting *τοσαυτα*, which is found in several MSS. before *δι' εμέ.*
77. 1. *ηραντισθαι.*
78. 1. *πραττομενη μειζων.*
79. *δωραια* = *δωρα*.
80. A high stop may be lost after *δεδωκατε.*
82. *αιθ'* is for *οιδ'*; cf. the common spelling *οιδείς* and *μηθείς*, and e.g. P. Oxy. 68. 28 *μήθ' ελωσ* for *μηθ' ελωσ*.
83. *συγχωρησете*: so Par. Regii 2940, 2998. The misspelling is the converse of that in l. 58 *ηρνεισθαι*.
δε: so Par. Reg. 2936, Coisl. 339; τ' other MSS., and vulg.
- 86-9. Between these lines there are a number of small ink-marks, whose presence seems to be accidental.
91. *στασεως*: so a Paris MS. of Tiberius cited by Blass; *σοστάσεως* MSS.
92. This compendium of *ω ανδρες* 'Αθηναίοι recurs in ll. 118, 157, and 189; in l. 157, where *ω* is omitted by the best MSS., an *α* replaces the *ω*. The same abbreviation is found in an Aeschines papyrus published by Nicole, *Textes grecs inédits* 1 (1909), as well as in mediaeval MSS., and a similar but less compressed form, *ωαθ*, is used in the commentary of Didymus on Demosthenes at Berlin (late second century).
100. *δε*: so SL; *δη* vulg.
- 104-5. *πρότερον . . .* 'Αλεξάνδρον is bracketed by Blass and Butcher, following Dobree.
110. *την Ευβοιαν*: the papyrus supports the ordinary reading. Reiske wished to omit *την Εύβ.*, Weil conjectured *την Σηλυμβριαν*.
113. *ελέλιπ[ε]ν*: so SLAY (-ε); *ενέλιπε* vulg.
121. 1. *του* for *το*.
122. After *αγνοηθέντ'* SAY have *ουδὲ προεθέντα* (so Butcher; *παρεθέντα* F, *προδοθέντα* vulg., *πραθέντα* Dobree, Blass). The addition is possibly a variant which has got into the text; but great weight can hardly be attached to its absence in the papyrus.
- 123-4. *αήδριος ενος*: so vulg., Blass; *ένδς ανδρός* SLY, Butcher.
133. *πηνικ'*: so SL, Blass, Butcher; *όπηνικ(α)* AF vulg.
- εσσε*: so L and vulg.; *εσσεθε* S (-σθαι S¹), Blass, Butcher.
142. *συνειλοχως*: *συνειλεχώς* SQ, *συνειληχώς* Y and as a variant FO.
151. *Αισχίνη* stands after *μελέτης* in A, and so Blass.
157. For the abbreviation of *ανδρες* 'Αθηναίοι cf. l. 92 note. *ω* here is similarly omitted by SLBO.
159. *προλαβοντα*: so SO; *προσλαβόντα* L vulg.
162. The papyrus may have had either *ννν ζωντα* (SLOY, Butcher) or *σννζωντα* (so Priscian, *σνζώντα* vulg., Blass).
167. *ουδεις*: *ουδεις ετι* MSS., *τις* Theon, Blass.
170. *κρινωμαι*: *κρίνωμαι και θεωρωμαι* SFB, *κρίνομαι και θεωροῦμαι* LA vulg.
173. *σοι* is omitted by S and Vind. 1, and is bracketed by Blass.

183. *ετερον*: so SL^Y; *ἐτέρου* vulg.

184. *εξετασις*: so SL, Blass; *ἐξέτασις ἦν* other MSS., Butcher.

189. *ω (ανδρες Α)θ(ηναιοι)*: Blass and Butcher omit *θ* with SLF.

ταυτων seems to have been written by a *lapsus calami* for *ταυτα του*, the common reading found in most MSS. Blass and Butcher omit *ταυτα* with S. The papyrus is damaged, but the letters *av* are fairly clear, and no likely alternative suggests itself.

190. The parenthesis *οὕτω γάρ μοι περι ξμαντοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν*, which occurs after *ξεειν δεῖ* in the MSS., is omitted in the papyrus.

192. *την*: so several MSS.; om. Blass and Butcher with S, &c.

195. *ποιησε[ε]* = *ποιησαιτε*, the vulg. reading; cf. l. 199 *δοιητε* and note on l. 83. *ποιήσατε* SF¹, Blass, Butcher, *ποιήσοιτε* L.

199. *δοιητε*: *δότε* MSS.; cf. the previous note.

204-6. Cf. the subscription at the end of the series of school exercises published by Jouguet and Perdrizet in *Studien z. Palaeogr. und Papyruskunde* vi, pp. 148 sqq. [ε]ὐτυχῶς τῷ [ε]χοντι καὶ τῷ [ἀν]αγωγώσκοντι, [μᾶλ]λον δὲ τῷ [σο]οῦντι (fourth century).

59. WRITING EXERCISE: DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Behnesa.

9.6 × 8.6 cm.

Third century

The first few words of the *De Corona*, repeated at least six times as an exercise; cf. P. Tebt. 686 and the Hawara papyrus quoted by Milne in the *Journal of Hellenic Studies*, xxviii, p. 124. Whether the sentence was carried beyond the word *εὐχομαι* cannot be determined; the breadth of the line to that point would be about 17 cm. The letters, which are upright and rather large, are quite well formed; *θ* and *ο* are extremely narrow. On the verso in the same hand is part of another line of doubtful purport, besides other more illegible remains. The papyrus may date from the third century.

[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηνα]ιοι τοις θεοις ευχο[ομαι
 [πρωτον μεν ω ανδρες Αθηνα]ιοι τοις θεοις ευχο[ομαι
 [πρωτον μεν ω ανδρες Αθηνα]ιοι τοις θεοις ευχο[ομαι
 [πρωτον μεν ω ανδρες Αθ]ηναιοι τοις θεοις ευχο[ομαι
 5 [πρωτον μεν ω ανδρες] Αθηναιοι τοις θεοις ευχο[ομαι
 [πρωτον μεν ω ανδρες Αθ]ηναιοι τοις θεοις ευχο[ομαι

On the verso, at right angles

] . υριοι . . μφᾶσ[

and at some distance below, slight traces of three more lines.

5. Why a second *ι* was added over the line is not evident.

6. There is a wider space after this line, which was perhaps the last of the column.

60. POLYBIUS XI.

Fayûm.

Frag. 2 13.7 × 4.2 cm.

Late second century. Plate 10.

In the year 1901 some papyrus fragments from the eleventh book of Polybius belonging to the Berlin Museum (P. 9570) were published by Wilcken in *Archiv* i, pp. 388 sqq., and were remarkable for the excellence of their text, which was frequently superior to that of the mediaeval MSS. It is therefore very satisfactory that some further pieces of the same papyrus should have come to light in the Rylands Library. That the fragments at Berlin and at Manchester belong to a single roll is obvious without any actual comparison of handwriting, for not only have they identical characteristics, e. g. in the length of the lines, and the accounts on the verso, but it is clear that the new pieces are the bottoms of the columns of which the upper portions are preserved at Berlin. They fit accurately into the lacunae, the combination producing six consecutive columns, of which the second is represented only by the small Berlin Frag. B, while the other five are in a fair state of preservation. Perhaps the missing parts of Col. ii may yet make their appearance in some other collection.

The text is written in tall columns of about 35 lines; this was most probably the number in Col. vi, the best preserved of the series. A column of that length would occupy a space of approximately 22 cm., and since the margin at the bottom measures $3\frac{1}{2}$ –4 cm., the height of the complete roll may be estimated at 29 to 30 cm. The script is a rather large round uncial, which I should agree with Wilcken in placing near the year 200, though somewhat before rather than after that date. Wilcken is led to the contrary opinion by an isolated instance of the use of a comma-like sign between two gammas, for which there is as yet no clear evidence before the third century. But this is no very certain indication, even if the mark in question proceeds from the original scribe and not from the corrector who has made other insertions in the MS. (P. Berlin Frag. A 8, Frag. C 7–8). The hand is of the type of which P. Oxy. 844, for example, is a more carefully-written and probably rather earlier specimen, and suggests the latter part of the second century rather than the third. It was not, however, till about the year 276 (Wilcken, *l. c.*; cf. *Archiv* v, p. 273) that the verso came to be used for accounts and taxing-lists.

The excellent qualities conspicuous in the text of the fragments previously published are thoroughly maintained in the present supplementary pieces. They confirm five conjectures, of which Casaubon's *θέρος* for *τέλος* in 15. 7, the same scholar's insertion of *εὐθέως γάρ* in 16. 4 (both rejected by Büttner-Wobst), and Gronovius' addition of *παρὰ τὴν τῶν ἡγουμένων* before *ἐμπειρίαν* in 14. 2, are the most striking. On the other hand the efforts of Schweighäuser and Casaubon to emend 16. 7–8 are shown to have been on wrong lines; and further new and doubtless true readings are supplied in 14. 2 *τῶν . . . τὸ πολὺ* for *πλείστα τῶν*, 15. 7 *ἀγομένην*, and 16. 4 *ἐξ ἀρχῆς*; cf. notes on ll. 2–5, 35, 47–50, and 57. In a few places, e. g. ll. 23, 54, 59, the superiority of the papyrus is more questionable, while in some others evident errors have crept in; cf. notes on ll. 8–9, 18, 20, and 32. The singular misspelling in l. 20 suggests that the scribe was a person of small intelligence, though a faithful copyist of what he saw or thought that he saw.

For the collation given below the editions of Hultsch and Büttner-Wobst have been utilized.

	Col. i (Frag. 1).		Col. ii = P. Berlin 9570 B.	
		Col. iii (Frag. 2 = Cols. iii-vi).	
	[.],	xi. 14. 2	
	[. οτι των κα]τα	 τηρω]ν	xi. 15.
	πολε[μ]ον σ[υν]τελου]με		15 [τας] ταξεις [κατα]λ[ι]α]β[ο]μ]ε	3
	νω]ν τ]ο πολυ [παρα] την >		[ν]ος δε τον εκλειφθ[ει]ν	
5	των ηγουμεν[ω]ν εμπει		τα τοπον οξεως αμα	
	ριαν και παλ[ι]ν απειρι >		μεν επετετμητο τους	
	αν επιτελειται μεγα >	3	[δι]ωκοντας αμα δε υπερ	
	μεν γαρ ισως και του προ		20 [δ]εξιος εγθγονει του >	
	τερηματος αρχην λαβον		[τ]ων πολεμιων κ[ε]ρ]α	
10	τος προσθηναι τακο >		[το]ς και τους μεν φ[ι]λαγα	
	[λου]θ[ο]ν [πολυ] δε μει >		[γ]ι]τας αυτος παρε[καλει] >	
	[ζ]ον το σφαλε]ντα ταις		[θα]ρρε[ι]ν και με]νειν] ε	
	[πρωταις επιβο]λαις μει			
	Col. iv.		Col. v.	
	
25	ο]τε δε [κα	xi. 15. 7	40 τη]ι τα	xi. 16. 3
	[τα την επαγωγ]ην προ		[φρω] διεφθειρετο τ]ο μεν	
	[αγοντες ηκον επι] το της		[υπο των Αχαιων το] δε	
	τ]αφρου χειλος τα] μεν ου		υπ[ο] των [ιδιω]ν συν]εβαι	4
	κ]ετι διδοντο]ς [του] και >		νε [δε] το προ[ειρη]μενον	
30	ρου μετα[με]λειαν ωσ >		45 ουκ αυτομ[ατω]ς ο]νδ εκ >	
	τ εν χερσιν οντας των		του καιρου δι[α] δε] την αγ >	
	πολεμιων ανεστρε		χινοιαν του προστω >	
	φ]εν τα δε και της ταφρου		το]ς εξ αρχης γαρ ευθε	
	καταφρονησαντες δια		ω]ς προεβαλετο την τα >	
35	το την καταβασιν αγο >		50 φρον ο Φιλοποιμην ου >	5
	μενην εχειν εκ πολ		φυγομα]χων [ω]ς τινες υ	
	[λου] και μηθ υδωρ κατα		πελαμ]βανον αλλα και	
	[το θ]ερος εν αυτηι μη		λιαν ακριβ]ως και στρατη	
	[τε τινα] αγριαν υλην υ] >		γικω]ς εκαστα συλλογισα	
	Col. vi.			
			
55	πολλοις γ]αρ ηδη συμ]βε	xi. 16. 7	λας αιτιας μακραν δ αυ	
	β]ηκεν ουτ]ινες παρα]τα >		τους δοντες εν πορειαι	
	ξαμενο]ι μεν ουκ α]ξιο		65 κατα την απολυσιν δι αυ	
	χρεω]ς εκ[ριναν σφα]ς >		των των ουραγονιτων	
	αυτους ειναι [τοις υπε]ναν		[η]λπισαν οι μεν προτε >	

60 [τι]οις δια[γ]ωνιζ[εσθ]αι τι		ρησειν οι δ ασφαλως απο
νες μεν δια τοπ[ο]υς οι >	8	λυθησεσθαι των πολε
δε δια πληθος ο[ι] δ[ι]ε δι αλ		70 μιων εν οις αν και με

2-5. *οτι . . . εμπειριαν*: the reading of the MSS. here, *οτι πλείστα τῶν κατὰ πόλεμον συντελουμένων εμπειριαν*, is unintelligible, and *παρὰ τὴν τῶν ἡγουμένων* was added before *εμπειριαν* by Gronovius, whose emendation proves to have been correct. It further appears that *τῶν . . . τὸ πολὺ* and not *πλείστα τῶν* was the original wording. The corruption was probably caused by the homoioteleuton of *συντελουμένων* and *ἡγουμένων*: *τὸ πολὺ* would thus have disappeared, and the insertion of *πλείστα* was an attempt to restore the passage

8-9. *των . . . λαβοντος*: I. *το . . . λαβοντα*, with MSS.

10. *προσθηναι*: so Scaliger for the *προθῆναι* of FS.

18. *επετεμητο*: *απετεμητο* MSS., rightly no doubt.

20. *εγθονει*: the scribe has written a *θ* in place of an *ε*.

23. *αυτος*: *αυτούς* FS, *αυτοῦ* Casaubon, *αυτοῦ* Bekker. *αὐτός* here seems quite apposite, emphasizing the distinction between the action of Philopoemen and his subordinate.

32. *ανεστρεφεν*: I. *αναστρεφειν*, with MSS.

35. *αγομενην*: *οιμ.* MSS.; the addition of a participle improves the construction.

38. *θ[ε]ρος*: the papyrus confirms Casaubon's conjecture for *τέλος*, which is retained by both Hultsch and Büttner-Wobst.

39. *την* is apparently the reading of the MSS., *τιν'* Reiske, Hultsch, and B.-Wobst. The papyrus may have had either *την* or *τινα*. It is possible that the letters *παρ* of *υπαρχεω* also stood in this line.

47-50. *προεστωτος εξ αρχης γαρ ευθεως . . . ο Φιλοποιμην*: *προεστῶτος εὐθέως ὁ δὲ Φιλοποίμην* F and the group called S except G (Mediceus) which inserts *ὅς* after *προεστῶτος*. The latter reading is adopted by B.-Wobst, but Casaubon's emendation *εὐθέως γὰρ . . . ὁ Φιλοποίμην*, which had been accepted by Hultsch and others, is now substantially vindicated. Casaubon could not have divined the loss of *ἐξ ἀρχῆς* as well as *γάρ*.

55. *πολλοῖς γὰρ ἦδη τοῦτο συμβέβηκεν* MSS., but there is not room for so much as this, and the omission of *τοῦτο* leaves the right number of letters for the lacuna. That *τοῦτο* is correctly omitted by the papyrus is, however, not so clear.

57. *αξιοχρεως εκριων σφας*: *ἀξιόχρεως σφᾶς* MSS., *ἀξιόχρεως δὲ νομισαντες σφᾶς* Schweighäuser, who is followed by Hultsch and B.-Wobst. *εκ[ριων]* in the papyrus is evidently a finite verb and *εκ[ριων]* seems an almost certain supplement. This new reading has the great advantage of harmonizing with the following *μακρὰν δ' αὐτούς* in which the papyrus and MSS. agree, and renders superfluous Casaubon's alteration into *μακρὰν εἰς αὐτούς* (so Hultsch and B.-Wobst).

59. *υπεν[αν]τι[οις]*: so the MSS., but the supplement in l. 59 is slightly long for the lacuna, in which seven letters would be quite sufficient. The papyrus may therefore have omitted *υπ*. At the ends of the lines, however, the writing is sometimes more compressed, and the traditional reading is not impossible.

60. *δια[γ]ωνιζ[εσθ]αι*: *ἀγωνιζεσθαι* MSS. The only difficulty about this decipherment of the papyrus is the existence of a short curved stroke connecting the tops of the supposed *ια*, which has to be explained as accidental; the letter following *δ* has thus rather the effect of a *γ*, an impossible combination. There is no sign of the *δ* having been altered.

63. *δ αυτους*: so MSS., *εαντούς* Casaubon, wrongly; cf. note on l. 57.

64. *δοντες*: so rightly G, Regii FG; *δόντας* F, and S except G.

εν πορειαι: *ἐμπορεία* FS, *ἐν πορείᾳ* Schweighäuser (so Hultsch and B.-Wobst), *ἐμπειρίας* Casaubon. In the parallel passage 16. 6 the papyrus has the spelling *εμ πορειαι* (P. Berlin Frag. E 12).

70. *αν*: *δέ* MSS., *δῆ* Casaubon. Since the sentence is incomplete the merits of the new reading cannot be determined. The appearance of the papyrus rather suggests that some ink has been cleaned off in the place where *αν* stands, but those two letters were certainly written by the original scribe.

61. CICERO, IN CATILINAM II.

13.2 × 16.4 cm.

Fifth century. Plate VIII (recto).

A Cicero papyrus is a welcome novelty,¹ although by a stroke of bad luck the passages covered by the present fragment, parts of §§ 14–15 of the second speech against Catiline, happen to be deficient in points of much textual interest. Compared with the editions of Müller and Clark the fragment differs only in the order of the words *a me esse* (l. 29, for *esse a me*), where it agrees with Monacensis 4611 (= b), a twelfth-century manuscript of the β family, against most other authorities. Another divergence from MSS. of the *a* family is seen in l. 13. But the agreement with b is not consistent, for in l. 17 the papyrus has *esse*, which b and s (Monac. 15964, of the same family as b) omit. Apparently then the heterogeneous character displayed not infrequently by papyri in the case of Greek authors is to be traced here also, though the material hardly suffices for a generalization.

This manuscript, which was in book form, was not of the ordinary kind, but was designed for a Greek-speaking reader imperfectly acquainted with the Latin language. The Latin words are arranged singly or in small groups in one column, and a parallel column gives the literal equivalents in Greek. But though of the nature of a schoolbook, and no example of calligraphy, the papyrus is not in an unpractised hand. Both the Latin original and the Greek rendering were written by one person, who used the brown ink characteristic of the Byzantine period. The Latin script is in the mixed uncial style which has occurred in several other papyri, and resembles for instance that of P. Oxy. 31 and P. Amh. 27. Marks of long quantity occur in l. 8, and a point in the middle position is used to divide two words in l. 16 (cf. P. Oxy. 871). The Greek is in irregular uncials, also with some cursive admixture. Their appearance suggests the end of the fourth or the fifth century, and the papyrus may be assigned with probability to the period from about 400 to 450 A.D. It may therefore claim to be the oldest authority for this speech of Cicero by some four centuries.

The collation given below depends on the editions of Halm and Clark. Greek equivalents of the Latin words are supplied, where missing, *exempli gratia*.

Verso.

[*converterit*] § 14
 [*non ille a me*
 [*spoliatus*]
 [*armis audaciae*]
 [*non*] *obstul[pe]factus*
 [*ac*] *perterritus*
 [*m*] *ea diligentia*
 [*n*] *on dē spē*
conatuque

μ[ε]τ[ε]στ[ρ]αψεν
 ουκ[] εκεινος η[ν] εμου
 γ[υ]μ[ν]ωθεις
 ο[πλ]ων τολμας
 ο[υ] καταπλαγεις
 κ[αι] επτοημενος
 [ε]μη επιμελια
 [ουκ] απο ελπιδος
 [και] επιχειρηματος

¹ Two vellum fragments of the *Pro Plancio* from Egypt, which have recently come to light at Berlin (de Ricci, *Mélanges Chatelain*, pp. 442–7), are of about the same date as 61.

10	<i>depulsus</i>		[απ]ωθηθεις
	<i>sed indemnatus</i>		[αλ]λα κατακριθεις
	<i>innocens</i>		[αν]α[ι]τιος
	<i>in exilium</i>		[εις ε]ξορισμ[ον]
	<i>eiectus</i>		[εκβληθεις
15	<i>a consule</i>		[υπο του υπατου
	<i>vi. et mīinis</i>		[βια και απειλαις
	<i>e[ss]e dicitur</i>		[ειναι λεχθησεται
	.		.
		Recto.	
	<i>tempestatem</i>	§ 15	[χειμωνα
	<i>subire</i>		[υπεχειν
20	<i>dum modo</i>		[ει μονον
	<i>a vobis</i>		α[ι]πο υμων
	<i>huius horribili[s]</i>		τουτο[υ το]υ φρ[ικωδους
	<i>belli</i>		πολεμου
	<i>ac nefarii</i>		και αθεμιτου
25	<i>periculum</i>		ο κινδυνος
	<i>depellatur</i>		απωθηθειη
	<i>dicitur sane</i>		λεχθησεται μαλιστα
	<i>eiectus</i>		εκβληθεις
	[a m]e esse		απ εμου ειναι
30	[dum modo e]at		[ει] μ[ο]ν[ο]ν πορευθειη
	[in exilium		εις] εξορισμον
	[sed mihi credite		αλλ εμοι πι[ε]στευσατε
	[non est iturus		ουκ εστι πο]ρευθησομενος
	[nunquam ego		ουδεποτε εγ]ω
35	[ab dis immortalibus		απο των αθανατων θεω]ν
	.]
	.		.

3. The *v* of γ[υμ]νωθεις is not very satisfactory and must be supposed to have been rather taller than usual; the *ω* is nearly certain.

4. *τολμας*: 1. *τολμης*.

11. *ου* seems to have been inadvertently omitted before *κατακριθεις*.

13. *in*: om. Aa and several other MSS., 'fortasse recte' Müller.

15-16. *a consule vi: a consulatu a, a consulis vi t* and others.

17. *e[ss]e*: om. bs. Only the top of the initial *e* remains, but it is sufficient to exclude a *d*.

22. *h* of *horribilis* is corrected from *o*.

27-8. *dicitur sane eiectus: eiectus dicitur sane s*.

29. [a m]e esse: so b Monac. 19474 Lag. 43; *esse a me* other MSS. and editors.

I. INDEX TO NEW LITERARY TEXTS

(12 is not included)

ἀγαθός 9. 32; 28. 2, 40, 51, 147, 179, 182.
 ἀγαμος 28. 29.
 ἀγγελία, 28. 161.
 ἄγγισσός 19. 10.
 ἄγειν 22. 12.
 ἄγιος 6. 2.
 ἀγκύλη 28. 146.
 ἄγριος 29. (a) 23.
 ἀγών 10. 10.
 ἀγωνίζεσθαι 24. 25.
 ἀδικεῖν 36. 1.
 ἀήδεια 28. 104, 202.
 ἀήρ 27. 48.
 Ἀθηνᾶ 22. 2; 23. 11.
 Ἀθῆναι 31. 4.
 Ἀθηναῖος 19. 5.
 ἄθροισμα 25. 7.
 Ἀθύρ 27. 62.
 αἰαῖ 15. 4.
 Αἰγύπτιος 27. 13, 41, 53; 29. (a) 25.
 Αἴγυπτος 7. 11, 22.
 αἰδοῖον 21. Fr. 3. ii. 8; 28. 41.
 Αἴλιος Ἀνταῖνος 27. 68, 75.
 αἰρεῖν 27. 2, 5, 8, 27, 33, 36, 49, 52, 71.
 αἰσθάνεσθαι 21. Fr. 1. ii. 12; 2. ii. 8.
 αἰσθητήριον 21. Fr. 2. i. 9.
 αἰσθητικός 21. Fr. 2. ii. 7.
 Αἰσχίνης 18. 22.
 αἰών 6. 17; 9. 11, 17.
 ἀκακία 29. (a) 31.
 ἀκοιλοῦθ... 20. 7.
 ἀκούειν 10. 11.
 ἀκρως 29. 10.
 ἀλέγειν 16. (a) Fr. 2, verso 2.
 Ἀλέξανδρος 27. 58, 79.
 ἀλήθεια 7. 17.
 ἀλκή 40. 6.
 Ἀλκίνοος 23. 15.
 ἀλλά 9. 15, 24; 16. (a) Fr. 1. 5 (?).
 ἄλλεσθαι 28. 2, 5, 10 *et saep.*
 ἀλληλουδία 9. 11 *et saep.*
 ἀλλοῖος 28. 3.
 ἄλλος 9. 21; 22. 6; 24. 9; 27. 26; 29. (a) 5, 11; 37. 4.
 ἄλλως 27. 32.
 ἄλυπος 28. 62.
 ἄλωσις 19. 12.
 ἔμα 15. 2; 16. 7; 23. 12; 30. 6.
 ἀμῆν 6. 17.
 ἄμμι 29. 10.
 ἀμωριακόν 29. (a) 4 (?), 16 (?).

ἀμφότερος 28. 9, 118, 146.
 ἀνά 27. 2 *et saep.*; 29. (a) 26, 31.
 Ἀνακρέων 35. 4.
 ἀνακίπειν 28. 22.
 ἀναλαμβάνειν 29. 5.
 ἀναλίσκειν 28. 66.
 ἀναμνήσκεσθαι 23. 2.
 Ἀναξανδρίδης 18. 18.
 ἀναπέθειν 15. 7.
 ἀνατέλλειν 7. 17, 20.
 ἀνατολή 27. 63.
 ἀναφέρειν 40. 29.
 ἀνήρ 13. 11; 14. 3; 33. 2.
 ἄνθρωπος 26. 1, 3.
 ἀνιέναι 21. Fr. 1. ii. 9.
 ἀνιστάται 34. 9.
 ἀννησον 29. 11.
 ἀνοίγειν 9. 32.
 Ἀνόσιος 27. 78.
 ἀντικνήμιον 28. 123, 127.
 Ἀντίπατρος 19. 11, 13.
 Ἀνταῖνος, Αἴλιος Ἀ. 27. 68, 75.
 ἀνωμαλία 28. 176.
 ἄξιος 17. 3, 4.
 ἀξιῶν 7. 7; 12. 7.
 ἄορατος 7. 15.
 ἀπαλλάσσειν 28. 211.
 ἀπαρχή 20. 1.
 ἀπειλή 28. 117.
 ἀπειρώγαμος 7. 18.
 ἀπέναντι 30. 12.
 ἀπέρχεσθαι 10. 14.
 ἀπήνη 23. 16.
 ἀπό 20. 30, 37; 21. Fr. 3. ii. 7; 27. 10 *et saep.*; 28. 52,
 105; 31. 1; 33. 7.
 ἀποβάλλειν 28. 42, 129.
 ἀποδημία 28. 122.
 ἀποδιδόνα 22. 13; 28. 45.
 ἀπολλύναι 28. 33.
 Ἀπολλώνιος 24. 17.
 ἀπολύειν 27. 39, 50.
 ἀπορεῖν 21. Fr. 2. ii. 6.
 ἀπορία 21. Fr. 2. ii. 2.
 ἀποχωρεῖν 30. 10.
 ἀποψαδες (?) 21. Fr. 2. i. 4.
 ἀπραγία 28. 61.
 ἀπροσδόκητος 28. 143, 150, 162.
 Ἄργος 13. 21.
 ἀριθμός 27. 36, 55.
 ἀριστέρος 28. 141, 185.

- ἄρμα 24. 8.
 Ἄρμονία 17. 2.
 ἄρνεϊός 13. 6.
 ἄρνηϊς 13. 7.
 ἄρνηρία 21. Fr. 2. i. 5.
 ἄρτος 10. 4.
 ἀρχή 19. 5; 27. 32, 60.
 Ἀσία 20. 42.
 ἀσιτία 10. 6, 13.
 ἀσπίς 28. 2, 5.
 ἀσπράγαλος 28. 168, 174.
 ἀσφαλῶς 18. 1.
 Ἀττικός 29. (a) 12.
 ἀτύχημα 24. 10 (?).
 αὐτικά 16. 13; 17. 5.
 αὐτοκράτωρ 9. 8.
 αὐτός 7. 8, 12, 16, 19; 10. 11; 16. 1; 20. 40; 21. Fr. 1.
 ii. 11, Fr. 2. i. 12, Fr. 3. ii. 7; 22. 3, 6, 13, 14, 16;
 24. 12, 15, 18; 25. 7, 9; 27. 30; 28. 7 *et saep.*; 40. 28.
 ἄφθα 29. (a) 32.
 ἄφθαρτος 8. 1.
 ἀφικνεῖσθαι 21. Fr. 2. ii. 8.
 Ἀφροδίτη 28. 111.

 βαθύς 17. 6.
 βάλανος 28. 46.
 βαρεῖν 28. 166.
 βασιλεύς 7. 21.
 βῆμα 6. 15; 11. 7.
 Βήρωστος 28. 36.
 βιάζεσθαι 24. 11.
 βιβρώσκειν 29. (a) 49.
 βίος 16. 20; 28. 152.
 βλέφαρον 29. (a) 49.
 βοηθεῖν 7. 13.
 βοτάνη 29. (a) 13.
 βριαρός 15. 10.
 Βυζάντιον 19. 6.
 βωμί 32. 5.

 Carcer 42. 7.
 Caedes 42. 5.

 Γάλλος 27. 84.
 γάμος 17. 2; 28. 30.
 γάρ 10. 6, 9; 15. 9; 16. (a) Fr. 4. 2; 20. 29, 40; 21. Fr.
 i. ii. 16; 24. 13, 23, 25; 30. 5; 34. 8.
 γαστροκημία 28. 149, 156.
 γε 18. (a) Fr. 1. 4.
 γέρας 17. 2.
 γένεσθαι 10. 4; 12. 7.
 γῆ 7. 11, 22.
 γῆρας 17. 6.
 γηροβοσκείν 28. 38.
 γίγνεσθαι 17. 5; 21. Fr. 1. ii. 18, Fr. 2. i. 11; 22. 8, 10;
 24. 10; 27. 12, 14, 40; 28. 40, 55, 89, 138, 170.
 γινώσκειν 9. 21.
 γλουτός 28. 77.
 γλυκερός 17. 1.
 γλυκύντας 29. (a) 20.
 γόνυ 28. 97, 102.
 Γορδῖανος 27. 81.

 γράμμα 41. 2.
 γραφή 11. 2 (?).
 γυναικεῖος 28. 55.
 γυνή 12. 3; 28. 48, 90, 109, 115, 120, 158.

 δακρύδιον 29. (a) 13.
 δακτύλιος 28. 68.
 δάκτυλος 28. 192, 213.
 δάνειον 28. 39.
 δαυειστής 28. 57.
 δειγματίζω 28. 32.
 δειγματισμός 28. 70.
 δέιν 38. 3.
 δεινός 32. 6.
 δέκα 37. 5.
 Δέκιος 27. 83.
 δεξιός 9. 2.
 δεξιός 28. 4 *et saep.*
 δεσποτεύω 28. 209.
 δεσπότης 6. 15; 10. 14; 28. 181.
 δηλοῦν 28. 3 *et saep.*
 διὰ 10. 5, 6; 21. Fr. 2. ii. 8, 9, 11, 12, Fr. 3. ii. 5; 26.
 7, 9; 28. 7, 137, 229.
 διαβαίνειν 18. 13.
 διάθεσις 29. (a) 52.
 διακλύεσθαι 29. (a) 20, 22.
 διαλέγεσθαι 10. 12.
 διαλύειν 31. 4.
 διαμπερές 17. 3.
 διανοεῖσθαι 21. Fr. 5. 4.
 διαπέμπειν 21. Fr. 2. ii. 13.
 διαπράσσειν 23. 4.
 διασώζειν 7. 11, 23.
 διαφύειν 21. Fr. 3. ii. 2, 4, 11.
 δίδουσι 28. 24.
 δίδυμοι 21. Fr. 3. ii. 10, Fr. 4. 9.
 διεκβάλλειν 27. 11, 31.
 δικαιοσύνη 9. 16.
 δίκη 38. 4.
 διοικεῖν 20. 32.
 Διομήδης 22. 1.
 Διόνυσος 28. 206.
 δῖος 23. 10.
 διπλοῦς 28. 11.
 δοκεῖν 21. Fr. 5. 3.
 δόξα 6. 16; 7. 4 *et saep.*; 9. 9.
 δοξάζω 7. 4.
 δουλεία 28. 35, 133, 134.
 δοῦλος 28. 16 *et saep.*
 δραχμή 29. 3, 11, 12; 29. (a) 6, 16, 26, 45; 29. (b) 5.
 δύναμις 21. Fr. 3. ii. 12 (?).
 δύνασθαι 39. 11.
 δύνειν 40. 11.
 δύο 28. 53; 35. 2.

 εἶν 21. Fr. 5. 5; 27. 6, 25, 28, 36; 28. 1 *et saep.*
 εἰρηνός 27. 65; 29. (a) 36 (?).
 εἶαυτοῦ 18. 6; 24. 7; 29. (a) 7.
 ἔβδομος 19. 1.
 ἔγγιστα 27. 62, 66.
 ἐγγυαλίζω 17. 2.
 ἐγκέφαλος 21. Fr. 3. ii. 1.

ἐγὼ 6. 14; 7. 4, 8, 12, 16, 19, 24; 9. 11, 19, 20, 27; 10. 9; 15. 2, 4; 16. 2; 16. (a) Fr. 1. 1. ἡμεῖς 7. 6, 7, 13, 17, 20; 9. 7, 23, 24, 25; 11. 7; 15. 6; 16. (a) Fr. 2. 7, 10; 17. 5.
 ἔδρα 21. Fr. 3. ii. 10; 28. 68.
 εἰ 11. 4; 20. 8, 29; 39. 8.
 εἰδέναι 10. 3; 18. 5.
 εἶθε 15. 14, 23.
 εἴκοσι 10. 3.
 εἰκότως 24. 2.
 εἶναι 15. 1; 16. 19; 20. 34; 24. 6; 27. 37, 68; 28. 132, 166, 181, 184, 209, 225; 29. 10; 34. 8 (?); 39. 3, 6; 40. 24; 41. 4.
 εἰπέν 7. 8, 12, 16, 24; 22. 3.
 εἶπερ 21. Fr. 1. ii. 10.
 Εἰραφιότης 31. 9.
 εἰρήνη 9. 10.
 εἰς 9. 11, 17, 23; 17. 6; 18. 13; 21. Fr. 1. ii. 4, Fr. 3. ii. 7, 8, 9, 11; 22. 1; 23. 7; 27. 39, 55, 59; 28. 65, 79; 29. 3, 7; 30. 7.
 εἰσέρχεται 22. 1.
 εἶτα 22. 8, 19; 27. 4, 31, 34, 50; 28. 7; 29. (a) 15.
 ἐκ 7. 5 *et saep.*; 21. Fr. 1. ii. 3 *et saep.*; 22. 17; 23. 2; 28. 17 *et saep.*
 ἕκαστος 10. 5; 27. 71, 73.
 ἕκαστος 21. Fr. 4. 3.
 ἐκδέχεται 24. 16.
 ἐκδημῶν 28. 62.
 ἐκδημητής 28. 171.
 ἐκδημία 28. 79.
 ἐκείνος 21. Fr. 2. ii. 12; 31. 5.
 ἐκκλησία 6. 2.
 ἐκλυσις 10. 2.
 ἐκτός 21. Fr. 1. ii. 14.
 ἐκφεύγει 28. 166.
 ἐκφύει 21. Fr. 2. i. 7.
 ἔλαιον 29. (a) 14, 44.
 Ἐλενος 22. 3.
 ἐλεύθερος 28. 184.
 ἐλευθεροῦν 11. 3.
 Ἐλληνες 18. 19; 23. 3.
 ἐμβαίνειν 28. 19.
 Ἐμμανουήλ 7. 9.
 ἐμός 9. 10; 10. 14.
 ἐμπιπλάναι 9. 32.
 ἐμποδίζειν 28. 190.
 ἐν 6. 15; 7. 15; 9. 33; 10. 9; 18. 19, 21; 19. 1; 21. Fr. 1. ii. 6, Fr. 3. ii. 5; 26. 1, 2, 3, 5; 28. 11, 19, 133, 138, 165; 29. (a) 18.
 ἐνάρχεται 21. Fr. 2. ii. 10.
 ἐνδοξος 28. 108.
 ἐρεΐναι 20. 39.
 ἐρεκα 16. (a) Fr. 1. 3. ἔρεκεν 9. 25.
 ἔρθα 23. 9.
 ἐρναντός 27. 69, 72.
 ἐρνοι 21. Fr. 2. ii. 8.
 ἐριστάνα 27. 69; 39. 9.
 ἐρτείνειν 21. Fr. 1. ii. 15.
 ἐξομολογίσθαι 9. 16.
 ἐπαίρειν 10. 13.
 ἐπάρχειν 20. 42.
 ἐπαφροδισία 28. 110.

ἔπειτα 28. 204, 217.
 ἐπήρεια 28. 139.
 ἐπί 21. Fr. 2. i. 8, Fr. 3. ii. 9, Fr. 4. 4; 22. 5, 10; 23. 12; 24. 11; 27. 3 *et saep.*; 28. 144, 157, 187; 29. (a) 7, 48; 30. 3, 5; 41. 3.
 ἐπιδερμῶς 28. 46.
 ἐπιδύφριος 28. 59.
 ἐπιθυμῶν 21. Fr. 5. 5.
 ἐπιθυμία 21. Fr. 5. 2.
 ἐπίκτησις 28. 39, 87.
 ἐπίστασθαι 11. 4.
 ἐπιτελεῖν 39. 5.
 ἐπιτετραίνειν 21. Fr. 2. i. 6.
 ἐπιτιθέναι 9. 15.
 ἐπιφάνεια 28. 73.
 ἐπιχειρεῖν 20. 31.
 ἐποχή 27. 12, 40.
 ἐρᾶν 16. (a) Fr. 1. 3.
 ἐργασία 28. 60.
 ἐρεῖν 16. 12; 21. Fr. 2. i. 11.
 ἐρχεσθαι 22. 5.
 ἐρημία 16. (a) Fr. 3. 2.
 Ἐρμῆς 28. 126, 191.
 ἐσθλεῖν 10. 5.
 esse 42. 8.
 ἔσχατος 21. Fr. 3. ii. 3.
 ἕτερος 21. Fr. 1. ii. 4, 14, 17, Fr. 2. ii. 9; 22. 6.
 ἔτι 16. 4, 18; 21. Fr. 3. ii. 2; 23. 5; 39. 2.
 ἔτος 27. 2 *et saep.*
 εὐδοκία 9. 31.
 εὐλογεῖν 9. 11.
 εὐπορεῖν 28. 15, 125, 155, 230.
 εὐπορία 20. 17; 28. 194.
 εὐρίσκειν 17. 3, 4; 27. 15.
 εὐστάθεια 28. 153.
 εὐσχημονεῖν 28. 28.
 εὐτελής 24. 13
 εὐφραίνειν 28. 7, 85, 98, 205.
 εὐφρασία 28. 47, 54, 93.
 εὐχεσθαι 13. *et saep.*
 εὐάδης 29. (a) 19.
 εὐώνυμος 28. 18 *et saep.*
 ἐφημοσύνη 15. 1 (?).
 ἐφορέναι 18. 17.
 ἔχειν 15. 9; 27. 6, 36; 28. 12 *et saep.*
 ἐχθρός 7. 13; 9. 23.
 ἐχίονα 29. (a) 9.
 Ζεὺς 28. 37, 218, 222.
 ζήμια 28. 20.
 ζῆν 6. 16.
 ζωή 7. 6.
 ζῶον 9. 31.
 ἦ 21. Fr. 3. ii. 6; 24. 8, 9; 28. 8, 46, 158.
 ἦβη 28. 28.
 ἠγεῖσθαι 6. 3.
 ἦδη 17. 5.
 ἦκειν 13. 17; 16. (a) Fr. 3. 5.
 ἦλιος 16. (a) Fr. 1. 4; 27. 63.
 ἦλος 26. 2, 5.
 ἡμέρα 23. 12; 27. 12 *et saep.*

- ἡμέτερος 7. 22.
 ἡμικοτύλιον 29. (a) 44.
 ἡμιοβέλιον 29. 12.
 ἡρεκές 13. 13.
 ἡπειρος 18. 13.
 ἥρα 40. 19.
 ἥρακλῆς 15. 17 (?).
 θάπτειν 34. 4.
 θανμάζειν 7. 8; 10. 11.
 θέαμα 26. 7, 9.
 Θεόπομος 19. 2.
 θεός 11. 7; 17. 5; 26. 7, 8.
 θερινός 27. 59.
 θηλικός 28. 95, 105, 203, 229.
 θλείβειν 39. 8.
 θνήσκειν 13. 3.
 Θράκες, οἱ 19. 8.
 Θρακία 19. 10.
 θύειν 28. 112.
 θυμοῦσθαι 21. Fr. 5. 5.
 Θώθ 27. 11, 40.
 ἰδεῖν 16. 1.
 ἴδιος 6. 16; 28. 216.
 ἰδοῦ 7. 9; 10. 3.
 ἱερός 21. Fr. 3. ii. 6; 28. 38.
 ἰκνεῖσθαι 17. 6; 24. 5.
 ἰλαρός 16. (a) Fr. 1. 4.
 Ἰλιον 22. 1; 23. 2.
 ἰμάτιον 23. 14.
 ἰπ 42. 7.
 Ἰππίας 18. 22.
 ἵππος 24. 8.
 ἰσημερία 27. 57, 62, 65.
 ἴστασθαι 28. 10; 33. 2 (?).
 ἴσχιον 28. 4, 9.
 ἴσος 29. (a) 11, 29. ἴσως 11. 6.
 ἴtem 42. 5.
 καθμία 29. (a) 2; 29. (b) 18.
 καθαίρειν 23. 14.
 καθάπερ 20. 29.
 καθίζειν 30. 12.
 καθιστάναί 30. 7.
 καίειν 29. (b) 12, 21, 22.
 καιρός 22. 16; 28. 6, 21, 153.
 κακοπάθεια 28. 171, 221.
 κακοπαθεῖν 28. 84.
 κακός 9. 20; 15. 6; 28. 21.
 καλεῖν 19. 9; 28. 69, 76; 30. 13.
 καλός 10. 10; 31. 2; 41. 5. κάλλιστος 29. 9.
 κανθός 29. (a) 50.
 καπνίας 29. (a) 8 (?).
 καρδία 9. 7.
 Καριόθρεπτος 35. 1.
 καρτέρεθρος 15. 10.
 κατά 7. 13; 11. 2; 19. 11; 21. Fr. 1. ii. 6; 23. 11; 27.
 13, 40, 53; 28. 152; 35. 2; 40. 6.
 καταγωγή 35. 3.
 κατακρίνειν 10. 6.
 καταλαμβάνειν 27. 41.
 καταλείπειν 20. 39.
 καταλύειν 18. 20.
 καταμαρθάνειν 20. 37.
 κατασκευάζειν 25. 10 (?).
 κατασκευή 26. 11, 15.
 κατερεῖν 30. 4.
 κατέρχεσθαι 7. 10.
 κεδνός 16. (a) Fr. 2. 3.
 κελεύειν 23. 12.
 κενός 28. 65.
 Κέρβερος 32. 8.
 κέρδος 28. 26, 48, 94.
 κερκίς 28. 135, 141.
 κηκίς 29. 3.
 κινεῖν 21. Fr. 1. ii. 6, 13.
 κιουίς 29. (a) 27.
 κληρονομεῖν 28. 226.
 κλίμαξ 31. 1.
 κνήμη 28. 106, 113, 118.
 κοιυός 17. 7; 21. Fr. 4. 5.
 κοίτη 29. 7.
 κολλούριον 29. (a) 46.
 Κόμμοδος 27. 33, 76.
 κόπος 28. 12, 17, 52.
 Κόροιβός 22. 4.
 κοτύλη 29. (a) 19, 43.
 κοτυλίς 28. 75, 81.
 κοῦφισις 28. 133.
 κρατεῖν 10. 9; 15. 2; 20. 43.
 κρατερός 15. 3.
 κρηδεμον 25. 18.
 κρήνη 30. 12.
 κρινεῖν 6. 16; 9. 16; 24. 13.
 κρίλις 28. 165.
 κρίκος 29. (a) 38.
 κρυφμαῖος 28. 33, 72.
 κτήμα 28. 183.
 κτιζειν 18. 15.
 κύαθος 29. 1, 4; 29. (a) 12, 14.
 κύαμος 29. (a) 25.
 κύδος 17. 1.
 κύκλος 27. 3, 15, 34, 42, 56.
 κυρεῖν 15. 6.
 Κυρηναϊκός 29. (a) 16.
 κύριος 7. 8 *et saep.*; 9. 6, 25, 31, 33; 28. 224; 33. 7.
 κυρίως 26. 1.
 κύστις 21. Fr. 3. ii. 8.
 κύων 15. 15.
 Λακεδαίμων 23. 7.
 Λάκων 18. 16.
 λαμβάνειν 9. 30; 27. 48, 69.
 λαμπρός 25. 17; 28. 25.
 λαοθάνειν 15. 8.
 λαός 7. 11; 9. 11, 15.
 λάστιος 14. 5 (?).
 λααίνειν 29. (a) 3.
 λέγειν 10. 11, 13; 16. (a) Fr. 5. 2; 33. 8; 37. 2.
 λέιυός 29. (a) 25, 29.
 λείπειν 15. 4; 27. 38, 73.
 λευκός 29. 13 (?); 29. (a) 4, 6, 23.
 Λέων 27. 31, 50.

- λήμωσις 39. 10.
 ληρέν 16. 6 (?).
 λίβανος 29. 4; 29. (a) 45.
 λιθάργυρος 29. (a) 42.
 λιθοφρύγιος 29. (b) 16 (?).
 λιπαρός 29. (a) 40.
 λογισμός 21. Fr. 5. 2.
 λόγος 21. Fr. 2. ii. 10; 28. 3, 187; 37. 15.
 λουδορία 28. 71.
 λοιπός 21. Fr. 2. i. 11; 27. 3 *et saep.*; 31. 7.
 λύκος 31. 3.
 λυπείν 28. 5, 136, 144, 158.
 λύπη 28. 109, 211.

 μακρός 28. 142.
 μάλαγμα 29. (a) 27 (?).
 μάνα 29. 4; 29. (a) 29 (?).
 Μαξιμίμος 27. 80.
 μάραθον 29. 12.
 Μάρθα (l. Μαρία) 7. 14.
 μάχη 22. 20; 28. 203.
 μεγαλύνειν 7. 12.
 μέγας 9. 9; 17. 3; 28. 120, 207; 29. (a) 54. μέγα 29.
 (a) 53. μεγάλως 28. 15, 125.
 μέλι 29. (a) 8, 12, 35; 29. (b) 10.
 μέν 13. 9; 18. 21; 20. 23, 41; 21. Fr. 2. ii. 8; 23. 9;
 26. 3, 8, 13; 27. 8, 20, 22, 26; 28. 59; 32. 5; 35. 5.
 Μενδησίος 29. 6.
 μένειν 16. 3, 16.
 μέριμνα 28. 219.
 μέρος 11. 2; 28. 4, 9, 14, 18, 64; 35. 2.
 μεσημβρία 27. 66.
 Μεσορή 27. 59.
 μέσος 28. 23.
 μετά 6. 14; 7. 7; 10. 12; 27. 62, 66; 28. 3, 49, 198;
 29. 6; 29. (a) 35.
 μετανοεῖν 10. 13.
 μεταστασία 28. 103.
 μετάστασις 28. 34.
 μετοπωρινός 27. 61.
 Μεχέρη 27. 64.
 μέχρι 27. 69; 28. 20.
 μή 21. Fr. 1. ii. 10; 41. 5.
 μηδέ 15. 8; 24. 20 (?).
 Μῆδοι 20. 45.
 μήκος 27. 16 *et saep.*
 μήκων 29. 13.
 μῆν 27. 54.
 μῆνιγξ 21. Fr. 1. i. 1.
 μηρός 28. 86, 92.
 μήτε 10. 4.
 μήτηρ 13. 19.
 μήτρα 21. Fr. 3. ii. 9; 29. 9.
 μικρός 21. Fr. 4. 6; 28. 192, 198, 213.
 Μίως 40. 4.
 μισεῖν 41. 2 (?).
 μηστήρ 23. 4.
 μοῖρα 27. 15 *et saep.*
 μοιχεία 28. 116.
 μονομαχεῖν 15. 7.
 μόνος 9. 26; 15. 4; 16. 5; 37. 3. μόνον 21. Fr. 2. i. 12.
 μορβίλλων 15. 1.

 μόχος 28. 117.
 Μύδων 22. 4.
 Μυσία 22. 17.
 μνώδης 21. Fr. 1. ii. 5.

 ναός 9. 6.
 Ναυσικά 23. 11, 14.
 νέατος 35. 8.
 νεκρός 6. 16.
 Νέμεσις 28. 139, 177.
 νεομηρία 27. 11.
 Νεοπτόλεμος 22. 12.
 νευρίον 21. Fr. 2. i. 12.
 νεύρον 21. Fr. 1. ii. 13, Fr. 3. ii. 2.
 νευρώδης 21. Fr. 1. ii. 5, 11.
 νεώτερος 28. 88, 195.
 νή 16. (a) Fr. 1. 4.
 νηστεύειν 10. 2.
 νίκη 7. 13. Νική 28. 13, 173.
 νοσεῖν 21. Fr. 5. 4.
 νόστος 23. 2.
 νύμφη 13. 15; 17. 3.
 νυμφίος 17. 1, 4.
 νύξ 27. 60.
 νωτιαῖος 21. Fr. 2. ii. 1, Fr. 3. ii. 4.

 ξεινοδοχεῖν 7. 14.
 ξίφος 15. 4.

 ὄγδοος 40. 10.
 ὀδοτότριμμα 29. (a) 24.
 ὀδός 28. 142, 189.
 Ὀδυσσεύς 22. 11; 23. 10.
 ὄθραμα 16. (a) Fr. 2, verso 3.
 οἴεσθαι 9. 20.
 οἰκία 28. 25.
 οἶνος 29. 6; 29. (a) 19, 43.
 ὀλίγος 10. 9; 20. 33; 21. Fr. 3. ii. 9.
 ὀλολύζειν 9. 6.
 ὄλος 16. 19.
 ὀμαλός 21. Fr. 4. 7.
 Ὀμηρος 40. 11.
 ὀμιλία 23. 15.
 ὀμοίως 28. 90, 228.
 ὀμοφροσύνη 17. 4.
 ὀμφαλός 26. 1.
 ὄνειρος 26. 7.
 ὄνομα 9. 25.
 ὀνομασία 6. 14.
 ὀπάσειν 17. 4.
 ὀπηδῆν 17. 1.
 ὀπίσω 32. 6.
 ὄπλον 15. 3; 26. 11, 12.
 ὄρατός 7. 15.
 ὄργανον 21. Fr. 1. ii. 16.
 ὀρίζεις 6. 2.
 ὀρύσσειν 35. 6.
 ὄρχις 28. 50, 52.
 ὄς 10. 6; 28. 144; 30. 13; 34. 8 (?).
 ὄστυσούν 37. 4.
 ὄστούν 21. Fr. 2. i. 7, 10. ἱερὸν ὄστούν 21. Fr. 3. ii. 6;
 28. 38.
 ὄστρακον 29. (a) 5.

δσφύς 21. Fr. 3. ii. 11; 28. 14, 18, 23.
 δταν 28. 3, 5, 7.
 δτι 9. 20, 31.
 οὐ, οὐκ 9. 21; 10. 9; 13. 20; 16. 9; 16. (a) Fr. 2, verso
 2, 3; 18. 5; 21. Fr. 2. i. 12; 28. 216; 30. 3; 40. 24;
 41. 3, 4.
 οὐδαμῶς 25. 23.
 οὐδέ 21. Fr. 5. 3.
 οὐθεὶς 21. Fr. 5. 2.
 οὐλε 16. (a) Fr. 2, verso 1.
 οὖν 11. 4; 27. 68.
 οὐράνιος 22. 2.
 οὐρανός 7. 10.
 οὐτος 6. 14; 10. 11; 11. 3; 16. (a) Fr. 3. 4; 21. Fr. 4.
 4; 27. 39, 60, 70; 31. 6; 33. 1; 39. 5.
 οὕτω, οὕτως 10. 1; 13. 20; 20. 40; 21. Fr. 5. 4; 27. 15,
 37, 41.
 ὀφθαλμός 9. 33.

 παιδίον 41. 5.
 παιδοφόνος 13. 16.
 παῖς 15. 6, 9; 17. 6.
 παλαιός 29. (a) 12, 14, 19, 51.
 παλάμη 15. 2.
 πάλιν 22. 3.
 παλλάδιον 22. 8.
 παντάσῃ 20. 33.
 παρά 7. 14; 9. 26, 31; 10. 5; 22. 15; 29. (a) 59.
 παράγειν 30. 6.
 παραδέχσθαι 24. 21.
 παραιρῆν 35. 5.
 παραλία 18. 14.
 παραλλάσσειν 21. Fr. 5. 3.
 παρῆναι 28. 6.
 παρεισάγειν 24. 21.
 παρέχσθαι 7. 13.
 παρθένος 7. 9, 18; 34. 10.
 παρίστασθαι 23. 11.
 Παρμενίων 19. 13.
 πᾶς 7. 24; 9. 31; 10. 11; 16. (a) Fr. 1. 1; 20. 43; 26.
 11; 27. 5, 11, 33, 36, 55; 28. 210.
 πατάσσειν 24. 12.
 πατήρ 23. 15.
 παχύς 21. Fr. 3. ii. 7.
 Παχών 27. 65.
 πείθειν 20. 13.
 Πειρήνη 30. 13.
 Πεισίστρατος 18. 23 (?).
 πέμπτος 28. 228; 40. 5.
 πένης 28. 16, 155.
 πέπερι 29. (a) 2 (?), 4, 23 (πίπερ); 29. (b) 8, 13, 22.
 περὶ 21. Fr. 2. ii. 7; 23. 5; 27. 51, 52; 28. 216; 29.
 (a) 7.
 περιβάλλειν 35. 7.
 περιγιγνεσθαι 20. 35.
 περιχρῆν 23. 10.
 περιλείπειν 27. 38.
 Πέρωνθος 19. 6.
 περιπίπτειν 28. 220.
 περιφύειν 21. Fr. 2. i. 8.
 Πέρσης 20. 30, 38.
 πηδᾶν 31. 1 (?).

πίνειν 10. 5.
 πίστις 6. 14; 28. 187.
 πλαγκτός 13. 12.
 πλανᾶν 7. 11; 28. 188.
 πλάτος 27. 18 *et saep.*
 πλεῖν 22. 11.
 πλείστος 30. 5.
 πλέων 21. Fr. 3. ii. 6.
 πλευρά 21. Fr. 5. 10.
 πλήρης 27. 2, 52.
 πλυτός 23. 13.
 πνεῖμα 7. 5; 39. 2.
 πνεύμων 29. 9.
 πνοή 7. 24.
 ποιεῖν 16. 9; 25. 2; 27. 16, 43, 56, 70; 29. 10; 29. (a)
 47, 53; ποιέσθαι 11. 5.
 πολέμιος 24. 4.
 πολεμιστήριος 26. 12.
 πόλεμος 19. 4.
 πολιορκία 19. 6.
 πολὺς 16. 17; 18. 14; 28. 11 *et saep.*; 32. 7.
 πολὺντλας 23. 9.
 πόμα 10. 4.
 πόνος 28. 78, 83.
 πορεύεσθαι 23. 13; 28. 79, 143, 189.
 πόρος 20. 39; 21. Fr. 2. i. 6; 39. 7.
 πορφύρεος 15. 11.
 πόσος 21. Fr. 2. i. 8; 27. 38.
 ποτέ 33. 8.
 που 17. 5.
 ποῦς 28. 169 *et saep.*
 πρᾶγμα 28. 66, 72.
 πρᾶξις 28. 121.
 πρό 39. 3.
 προαιρέεσθαι 21. Fr. 2. ii. 3, 5, 9, 11.
 προαιρεσις 21. Fr. 1. ii. 6.
 προηλοῦν 28. 67.
 προδιαμασᾶσθαι 29. (a) 21 (?).
 προέρχσθαι 25. 14.
 προηγείσθαι 21. Fr. 2. ii. 11 (?).
 πρόνοια 11. 5.
 προπομπή 23. 6.
 πρὸς 10. 8, 14; 11. 6; 22. 7; 23. 7, 15; 29. 2, 8; 29.
 (a) 18 *et saep.*; 40. 28.
 προσδοκᾶν 16. 11.
 προσέρχσθαι 21. Fr. 3. ii. 3.
 προσιέναι 20. 31.
 προσλαμβάνειν 27. 25; 28. 151.
 προσπίπτειν 7. 16.
 προστιθέναι 27. 2 *et saep.*
 πρόσωπον 28. 56 *et saep.*
 προτιθέναι 10. 2.
 πρῶτῃ 29. 7.
 πτέρνα 28. 178.
 Πτολεμαῖος 27. 57.
 πυγή 28. 58, 63.
 πυκάζειν 15. 5.
 πυκνῶς 25. 21.
 Πύλιος 23. 8.
 πως 40. 17.
 quaestio 42. 3.

- ῥάχης 21. Fr. 2. i. 10.
 ῥεύμα 29. 8; 29. (a) 50.
 ῥήμα 7. 17.
 ῥόδωνος 15. 5.
 Ῥώμη 8. 3.

 σαρκῶν 7. 18.
 σάρξ 7. 15; 9. 19.
 σαντοῦ 16. (a) Fr. 1. 3.
 σαφῶς 20. 36.
 σεμίδαλις 29. (a) 28 (r).
 σεμνός 15. 1.
 Σεουήρος 27. 77.
 σημαίνειν 28. 51 *et saep.*
 σημεῖον 28. 63.
 σήμερον 10. 3.
 σπηλιά 29. (a) 5, 33.
 Σικυῶν 18. 21.
 Σίσυφος 40. 8.
 σῆτος 34. 11.
 σκαμμωνία 29. (a) 13.
 σκέλος 21. Fr. 4. 2.
 σκυλμός 28. 77, 82.
 Σκύρος 22. 12.
 σκύταλον 32. 4.
 σός 15. 9 (r).
 Σπαρτ... 18. 10 (r).
 σπέρμα 29. 10, 11.
 σταφίς 29. (a) 23.
 στέαρ 29. (a) 9.
 στέφανος 15. 5 (r).
 στολή 30. 11.
 στόμα 29. (a) 18.
 στόμαχος 29. 8.
 στρατεία 10. 10.
 στρατηγεῖν 18. 17.
 στρατιώτης 20. 33.
 στρατός 14. 1.
 σύ 9. 15 *et saep.*; 15. 5; 16. 4, 12; 17. 1; 20. 34. ὑμείς
 11. 2.
 συγγέν 24. 15.
 συχωρεῖν 10. 9.
 συκάμινος 29. (a) 3.
 συλλέγειν 20. 46.
 συμβαίνειν 20. 12.
 συμμαχία 22. 5.
 συνάγειν 27. 35, 55, 71; 34. 11.
 συναναστρέφειν 7. 7.
 σύνδεσμος 27. 8, 9, 13, 51, 52.
 συνεῖναι 36. 2.
 συντάσσειν 27. 5.
 σύντομος 27. 32 (r).
 Σύρος 18. 6.
 Σύροι 20. 46.
 συστέλλειν 39. 6.
 σφάραγος 14. 2.
 σφέις 13. 18.
 σφυρόν 28. 160, 164.
 σχεδόν 21. Fr. 3. ii. 6.
 σχιστή 29. (a) 26.
 σχοινίου 26. 11, 13.
 σώζω 8. 16; 9. 15; 22. 7.

 σῶμα 28. 225.

 τάξις 24. 3.
 τε 16. 7; 18. 18; 20. 45; 21. Fr. 3. ii. 7; 26. 11.
 τέκνον 17. 5; 28. 43.
 τέλειος 29. (a) 49.
 τελειῶν 10. 10.
 τελυτή 27. 58.
 τέλος 27. 38.
 τεσσαρακοστός 19. 2.
 τέταρτος 28. 223; 29. 3.
 τετραχωρίται 19. 8, 14.
 Τηλέμαχος 23. 6.
 τηρεῖν 27. 57.
 τήρησις 27. 61, 74.
 τίκτειν 7. 9.
 τιμῶν 24. 5 (r).
 τις 16. 8, 12, 15; 16. (a) Fr. 3. 5; 21. Fr. 1. ii. 18 (r),
 Fr. 2. ii. 7, Fr. 3. ii. 1, 11; 24. 9, 12; 28. 2 *et saep.*;
 39. 6, 8.
 τοιοῦτος 16. (a) Fr. 1. 2; 21. Fr. 1. ii. 7; 24. 14; 28. 11
et saep.
 τόπος 21. Fr. 3. ii. 11; 28. 35.
 τοσοῦτος 10. 12.
 τότε 16. 14.
 τραχύς 29. (a) 48.
 τράχημα 29. (a) 55.
 τρίτος 16. (a) Fr. 3. 6; 21. Fr. 3. ii. 6; 28. 201.
 τριώβολον 29. 4, 12.
 τροπή 22. 10; 27. 57, 59, 61, 64.
 τροφή 9. 31; 29. (a) 17.
 τρόφιμος 16. (a) Fr. 1. 2.
 τροχίσκος 29. 2, 5, 8.
 Τρώες 22. 9, 18.
 τυλώδης 29. (a) 52.
 τυραννίς 18. 20.
 Τύχη 28. 100, 159, 200.

 ὕδωρ 29. 1, 4; 29. (b) 4, 7.
 ὑγιαίνειν 16. (a) Fr. 2, verso 1.
 ὑπάρχειν 28. 45.
 ὑπέρ 23. 16.
 ὑπεράσιος 14. 8.
 ὑπερυψοῦν 7. 19.
 ὑπνοποιεῖν 29. (a) 1.
 ὕπνος 23. 11; 34. 7.
 ὑπό 19. 11; 20. 38, 45; 28. 24, 68.
 ὑπογάστριον 28. 1.
 ὑπολαμβάνειν 9. 15.
 ὑπολείπειν 27. 7.
 ὑποτακτικός 28. 131.
 ὑπόταυρος 28. 31.
 ὑπάρεια 18. 15.
 uterque 42. 8.

 φάσαι 24. 23.
 φάραγξ 9. 4.
 φαρέτρα 14. 7.
 φάρμακον 41. 4.
 φάσκεω 10. 1.
 φέρειν 15. 12; 28. 172.
 φεύγειν 32. 5; 41. 5.

φιλόανθρωπος 8. 12, 15; 9. 15.
 φιλείν 41. 2.
 φιλικός 28. 99.
 Φιλιππικά 19. 3.
 Φίλιππος 19. 4, 15. Φίλιπποι 27. 82.
 φίλος 16. 7; 17. 3; 28. 8.
 φλέγμα 39. 9.
 φλέψ 21. Fr. 2. i. 5.
 φοβείσθαι 34. 5.
 φοβερός 6. 15; 11. 7.
 Φοῖνιξ 22. 11.
 φρήν 14. 5.
 φρικτός 6. 15.
 φρουτίζειν 16. (a) Fr. 2, verso 2, 3.
 φρουτός 28. 215.
 φύειν 21. Fr. 1. ii. 3, 5, Fr. 2. i. 5, Fr. 3. ii. 3, Fr. 4. 2.
 φωνή 10. 12, 13.
 φῶς 7. 20.
 χαίρειν 16. (a) Fr. 2, verso 1; 17. 3.
 χαλεπός 28. 56; 39. 12.
 χαλκός 29. (b) 12, 15, 19.
 χαμαιλέον 29. (a) 10.
 χαρά 22. 9; 28. 218.
 χαρίεις 17. 2.

χάρις 41. 3.
 Χάριτες 17. 1.
 χειμερινός 27. 64.
 χεῖρ 9. 23, 32.
 Χίλων 18. 16.
 χολή 29. (a) 10.
 χρῆ 29. (a) 7.
 χρήμα 20. 36, 44; 28. 224.
 χρῆσθαι 29. (a) 3.
 χρῆσις 41. 3.
 χρίειν 29. (a) 30.
 Χριστός 6. 15; 7. 5, 21; 11. 7.
 χρόνος 20. 41; 40. 18.
 χρυσός 15. 9.
 ψάμμνος 29. (a) 26.
 ψυμύθιον 29. (a) 41.
 ψόγος 28. 49, 115.
 ψυχή 7. 22; 41. 4.
 ᾧ 16. (a) Fr. 1. 2; 41. 5.
 ᾠρα 27. 59, 62, 64, 66.
 ὦς 6. 1; 7. 24; 10. 3; 20. 36; 21. Fr. 2. i. 11; 23. 9,
 11; 28. 35; 37. 5.
 ὠφέλ... 18. 8.

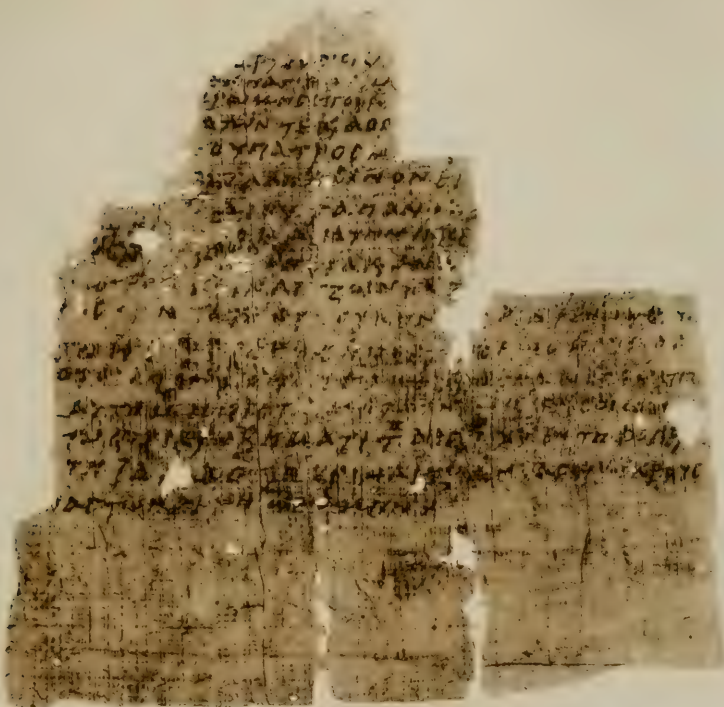
II. INDEX OF PASSAGES DISCUSSED

(a) AUTHORS

	PAGE		PAGE
Bekker, <i>Anecd.</i> p. 359. 32	23	Livy xlv. 7, xlv. 32	34
Darmstadt Glossary (Sturz, App. to Etym. Gud.)	46, 47	Plutarch, <i>De Herodoti Malign.</i> 21	30
Etym. Magn. p. 39. 21.	23	Polyaenus, <i>Strateg.</i> iv. 4. 1.	32, 34
Eustathius 475. 40	45	Ps.-Melampus (A) 130-1	62
Frontinus, <i>Strateg.</i> i. 4. 13	32	Schol. A, Homer Δ 307	44
		Steph. Byz. <i>s.v.</i> ἄγησός	34

(b) PAPYRI, ETC.

P. Amh. 4	3	P. Hibeh 5	26
B. G. U. 287	20	P. Oxy. 665	33
Berliner Klassikertexte II. 3	30	" 841, II. 98, IV. 37	92
" " III. 9770	39	P. Paris	92
" " V. ii. 20	31	P. Reinach 1	81
P. Berlin 9570 (<i>Archiv</i> i, pp. 388 sqq.)	190	" 2	37
Codex Sinaiticus	56	" 5	30
P. Grenf. II. 8 (b)	26	P. Vitelli ii. 45 (<i>Atene e Roma</i> , 1904, Nos. 61-2, p. 38)	64
P. Hawara 15 (unpublished)	181		

No. 6

Fol. 4 recto

No. 58

Fol. 5 recto

ΘΙΣΕΛΕΘΝΤΕΣ ΕΙΣΕΙΝ
 ΤΙ ΤΗΟΑΝΗΤΑΟΥ ΒΑΝΗ
 ΤΟΥΤΑΝ ΝΑΥΡΟΙΕΤΑΝ
 ΚΟΥΒΟΥΝΤΑΝ ΜΥΣΤΑΩ
 ΚΑΛΥΘΤΑ ΕΙΣΕΥΝΜΑ
 ΚΑΝΑΝΟΥ ΑΠΟΥΣΤΕΡΣ
 ΟΙΩΖΟΝΤΑ ΤΗΟΟΤΟΥ
 ΟΤΟ ΜΑΔΙΟΝ ΕΙΤΑΕ
 ΚΑΡΑ ΤΗ ΚΑΕΤΡΩΟΤ
 ΡΟΕΜΕΙΣ ΤΟΙΟΤΕΙΣ
 ΕΑΕ ΧΑΙΦΟΝΙΕΤΑΝ
 ΚΤΙΕΝΑΟΥΕΤΟΝ
 ΝΟΟ ΜΑΩΟΝΑΥ
 ΚΑΥΤΟ
 ΔΙΤΟ Α
 ΟΝΚΑΡΟΝ
 ΕΚΤΗΣΑ
 ΤΟΙΟΤΡΩ
 ΜΩ ΕΠΕ

No. 22

ΛΑΟΦΑΛΩΟ
 ΕΜΕ
 ΥΤΑΙΜΕΝΩ
 ΟΙΔΕΤΙ
 ΗΟΜΟΝΩΙ
 ΗΡΕΙΣΥΡΕ
 ΑΛΟΟΘΑΜΑ
 ΟΥΡΗΝΟΟ
 ΤΑΟΤΗΟΕΙ
 ΜΟΤΕΡΟΥ
 ΟΚΩΜΕΡΟΝ
 ΕΡΕΙΝΤΙΣΕ
 ΑΥΤΙΚΑ
 ΤΟΤΕ
 ΟΝΤΙΝΑ
 ΗΙΜΕΝΕΙΝ
 ΝΟΥΠΡΟΥ
 ΤΕΤΙ
 ΡΙΝΟΥΟΛΩΟ
 ΟΝΒΙΟΝ

No. 16

ΕΚΙΕΑΝΟΥΜΟΝΑΝ
 ΕΤΑΙΛΑΟΝΤΙΣΗΜΑ
 ΝΕΙΟΤΟΚΟΤΟΠΗΧΙΕ
 ΟΙΑΟΟΚΝΑΛΧΟΝΤΑΙ
 ΟΥΦΡΟΛΙΑΟΑΙΟΥΟΙΕ
 ΤΟΝΕΟΑΕΚΤΥΝΑΙΚΙ
 ΟΥΠΡΟΦΤΟΥΧΑΛΕ
 ΠΙΝΑΟΑΝΙΟΑΙ
 ΠΥΓΗΑΟΙΟΧΝΑ
 ΑΗΤΑΟΙΟΑΝΟΠΙΕ
 ΦΡΙΟΟΧΟΝΤΙΟΑΙ
 ΑΝΔΕΚΑΡΕΤΙΕ
 ΧΟΙΕΚΑΝΑΟΙΟΑΥ
 ΠΟΝΤΟΜΗΟΙΟΑΙ
 ΤΟΥΑΝΟΥΟΑΙΟΑΙ

Fol. 2 verso

ΤΑΙΟΝΑΟΑΙΟΑΝΑ
 ΑΠΟΟΑΟΥΟΑΙ
 ΤΗΕΤΙΝΑΟΑΙΟΑΙ
 ΑΕΑΟΑΙΟΑΙΟΑΙ
 ΠΑΥΟΑΟΙΟΑΙ
 ΤΑΙΟΑΙΟΑΙ
 ΠΟΑΟΝΑΟΑΙ
 ΚΤΙΟΑΙΟΑΙ
 ΑΟΟΟΥΟΑΙ
 ΑΟΑΙΟΑΙ
 ΑΟΑΙΟΑΙ
 ΑΟΑΙΟΑΙ
 ΑΟΑΙΟΑΙ
 ΑΟΑΙΟΑΙ
 ΑΟΑΙΟΑΙ

Fol. 7 verso

No. 28

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

31197 12274 0217

Pat: 2 vol
-7E
\$15/Δ
3M

